

Erfarenheter från "smarta" elmätare i Norge

Översättarens anmärkningar:

Norge började tidigare än Sverige med utbyggnaden av nya, sk "smarta" fjärrstyrda elmätare. I Sverige inleddes utrullningen av dessa mätare 2019. En stor skillnad mellan länderna är att det i Norge utfärdats drygt 7 000 undantag från kravet på ny mätare. I Sverige tillåts 2024 inga undantag alls, utom för försvarsmakten och vissa myndigheter.

De nya fjärrstyrda elmätarna kallas i Norge AMS-mätare.

NVE - Norges vatten- och energidirektorat, motsvarar svenska Energimarknadsinspektionen.

NAV - Norska arbets- och välfärdsförvaltningen, motsvarande Försäkringskassan i Sverige

Inledning

OBS! Insamling av vittnesmålen om "smarta" mätare i Norge startade i mars 2017 och avslutades i september 2019. Vid det laget hade 150 berättelser samlats in och du hittar dem nedan.

Sammanställt av Einar Flydal, 18 juli 2024

Om du efter att ha läst dessa berättelser fortfarande tror att sådana hälsoreaktioner utlöses av inbillning och inte kan vara fysiskt utlösta av elektromagnetiska fält från t.ex. elmätare och mobiltelefoner, rekommenderar jag att du fördjupar dig i forskningen på området. Ett ställe att börja på är denna lilla och lättlästa rapport på svenska från ett ganska enkelt experiment:

Olle Johansson: Elektromagnetisk överkänslighet och överkänslighet mot mobiltelefoner: Resultat från en dubbelblind provokationsstudie av metodstudiekaraktär, Karolinska Institutet, Rapport nr. 2/upplaga 2/ISSN 1400-6111, 1995, [Johansson-1995_ELOVERKANSLIGHET-metod-studie-Swedish-OCRed.pdf](https://doi.org/10.1186/s12940-019-0519-x)

Om du vill ha mer djupgående forskning kan du hitta en mer omfattande analys av varför den forskning som *inte* påvisar elöverkänslighet har misslyckats här:

Schmiedchen, K., Driessen, S. & Oftedal, G. Metodologiska begränsningar i experimentella studier av symtomutveckling hos personer med idiopatisk miljöintolerans som tillskrivs elektromagnetiska fält (IEI-EMF) - en systematisk översikt. *Environ Health* **18**, 88 (2019). <https://doi.org/10.1186/s12940-019-0519-x>

Varför samlade jag in dessa berättelser? Jag gjorde det för att:

- 1) ge sådana här hälsoreaktioner ett ansikte och visa de elöverkänsliga att de faktiskt inte är så ensamma som många av dem har trott
- 2) visa att detta gäller många, inte minst känslighet för strålning från trådlös teknik
- 3) visa att det i väldigt många av fallen finns åratals erfarenheter som i praktiken är blindtester

Elöverkänslighet kan därför inte avfärdas som irrationella ångestreaktioner, vilket dagens strålskydd grundar sig på, utan är akuta reaktioner på elektromagnetiska förhållanden i omgivningen - i större eller mindre samspel med andra miljöfaktorer och individuell känslighet. (Att det kan finnas fall av irrationell ångest är självklart, men min erfarenhet talar för att det gäller mycket få, medan uttalad elöverkänslighet uppenbarligen ger den drabbade goda skäl till oro för att utsättas för elektromagnetisk påverkan).

Även om jag senare fick ett antal vittnesmål via e-post slutade jag att registrera dem. Materialet är mer än tillräckligt stort för att hälsomyndigheterna borde börja misstänka att något är fel med påståendena om att strålningen från AMS-mätare och liknande utrustning inte kan orsaka hälsoskador, och därefter utreda frågan vidare och verka för bättre tekniska lösningar.

Samlingen av originalberättelser är oförändrad sedan den senaste registreringen i september 2019.

De personliga vittnesmålen nedan har skickats in av mina läsare, som har gett mig tillåtelse att publicera dem. De har återgivits i sin helhet - endast smärre språkliga ändringar kan ha gjorts, medan redigering, som i vissa fall har gjorts för att framhäva innehållet eller för att skydda källan, har godkänts av den som skickat in berättelsen. Inga inskickade vittnesmål nekas publicering. Personnamn och e-postadresser bakom alla (anonymiserade) texter sparas, men lämnas inte ut utan personens samtycke.

Lite forskning och hälsopolitik om dessa vittnesmål

Alla seriösa utredningar inleds med observationer och anekdoter för att få en uppfattning om hur verkligheten ser ut i det aktuella fallet. Sådana beskrivningar är *källor*, inte forskningsresultat.

De är inte verifierade och utgör inte ett statistiskt slumpmässigt urval. De kan dock analyseras och användas av forskare och studenter för heuristik (forskning baserad på en kombination av empiriska observationer och obeprövade teorier som kan ge ofullständiga men för situationen tillräckliga och användbara svar på olika frågor eller kunskapsunderlag inför beslut) eller direkt som källmaterial i kvalitativa/semistatistiska studier. Exempelvis:

Medelålders kvinnor är överrepresenterade i materialet. Vad beror detta på? Möjliga svar och flera forskningskällor bakom dem finns i [blogginlägg 02 juli 2017](#).

Vilken typ av symtom förekommer? Är de i linje med facklitteraturen om mikrovågssjuka? (Se [blogginlägg 08 januari 2019](#).)

Hur förhåller de sig till FHI:s, norska Helsedirektoratets och svenska Strålskyddsmyndighetens begrepp och riktlinjer som utgår från att hälsoeffekter endast kan orsakas av skadlig vävnadsuppvärmning och ångest?

Innehåller de blindtester? Är insamlingsmetoden partisk? Är vittnesmålen trovärdiga mot bakgrund av forskningen inom området? Och vilka delar av forskningen är trovärdiga?

Mitt eget svar är följande:

Vittnesmålen visar att det finns realitet bakom människors påståenden om att de får akuta symtom av "svaga" elektromagnetiska fält: De är många och har systematiska likheter som stämmer överens med ett brett spektrum av forskningsresultat som diskuteras i min blogg om vad som gör människor sjuka, vilken typ av symtom de får och biofysiska mekanismer som kan förklara dem. Symtomen kartlades huvudsakligen experimentellt som effekter av elektromagnetiska fält redan på 1750-talet (se [blogginlägg 25 februari 2018](#), och i Firstenbergs bok: *The Invisible Rainbow - The Story of Electricity and Life*) och de har gång på gång bekräftats. De kan inte avfärdas i en handvändning genom att hävda att de har sin rot i andra medicinska orsaker eller i *psyket*, vilket dagens norska och svenska hälsopolitik förespråkar som ett eko av den industrirelaterade stiftelsen ICNIRP via WHO.

Många av vittnesmålen handlar om upplevelser genom blindtester i vardagen - ofta under flera år. Detta stödjer forskningen och de många kliniska observationer som visar att sådana akuta besvär från EMF är *fysiska* realiteter med *fysiska* orsaker - även om de kan förstärkas eller försvagas av andra faktorer, personliga eller i miljön.

Hälsovårdsmyndigheten och den offentliga sjukvården utgår däremot från antagandet att sjukdomarna måste ha andra orsaker, eventuellt ha sin grund i vanföreställningar, och har därför *kognitiv terapi* som enda alternativ och *avråder* från avskärmning och annat som mätbart faktiskt hjälper. Det faktum att vissa människor finner hjälp i tivelaktiga terapier eller utrustning som inte har någon påvisbar effekt är en naturlig följd av bristen på adekvata insatser som kunde ha tillhandahållits av den vanliga medicinen.

Dessa vittnesmål visar därmed också vilket övergrepp det är att tvinga människor att utsättas för mikrovågssändare 24 timmar om dygnet i sina egna eller sina grannars hem genom införandet av automatisk mätaravläsning - AMS ("smart" mätare). Det norska hälsodirektoratets försök att hindra läkare från att ange elektromagnetiska fält som orsak till hälsoproblem eller sjuklighet ses i ett märkligt, avlägset ljus.

Ett antal stora studier, bland annat det EU-finansierade REFLEX-projektet, har visat att levande biologiskt material i allmänhet reagerar på sådan strålning. Men hur stor del av befolkning reagerar med akuta symtom? Det är det ingen som vet, eftersom det inte undersökts. Men allt tyder på att det är en betydande andel och att antalet ökar. Försiktiga uppskattningar tyder på cirka 350.000 personer i Norge (cirka 6-7%). Undersökningar i Tyskland och Österrike visar att upp till en tredjedel av befolkningen har ett eller flera besvär de kopplar till elektriska apparater eller trådlös teknik¹, eller instämmer helt eller delvis i påståendet "i närheten av kraftledningar och mobilmaster känner jag att mitt välbefinnande blir stört"².

De här vittnesmålen visar bara toppen på ett isberg av okänd storlek: Eftersom symtomen ofta är diffusa - dvs. de kan ha många orsaker - är det naturligt att många människor har besvär som de inte förstår orsakerna till och att även andra miljöstressorer/föroreningar spelar en roll. I vilket fall som helst är exponering för elektromagnetiska fält den förorening som har ökat mest i miljön under de senaste decennierna.

¹ infas - Institut für angewandte Sozialwissenschaft GmbH, Ermittlung der Befürchtungen und Ängste der breiten Öffentlichkeit hinsichtlich möglicher Gefahren der hochfrequenten elektromagnetischen Felder des Mobilfunks - jährliche Umfragen: Abschlussbericht über die Befragung im Jahr 2004, für das Bundesamt für Strahlenschutz, Übersicht 3: Art der Beeinträchtigung durch elektromagnetische Felder, s. 15.

² Jörg Schröttner, Norbert Leitgeb, "Sensitivity to electricity – Temporal changes in Austria", BMC Public Health 2008 8:310.

Vittnesmålen

150. Hilde Falch-Krokå

Jag upplever en stor skillnad när WiFi är anslutet eller avstängt. Symtomen har intensifierats sedan de smarta måtarna kom in i huset. Sömnsvårigheter, hjärtklappning, ett pulserande bultande i huvudet, svår huvudvärk och ögonsmärta. När jag somnar vaknar jag ofta och mår illa, har inre frossa "som om jag vore i en frysbox" trots att rummet är varmt. Astmaproblemen har förvärrats, mer slem och pipande andning, jag kan också vakna på natten för att jag inte kan andas.

Eftersom det bor flera familjer i samma hus här kan jag inte stänga av internet. När jag är ensam här stänger jag av det och märker direkt att symtomen avtar. Den osynliga tyngden försvinner, jag andas ut, huvudvärken försvinner, jag mår bättre när jag är ute i friska luften och naturen, men när jag kommer in och internet är på känner jag tyngden och påfrestningen...

149. Inger Johanne Matheson (71) 29 september 2019:

Jag är en 71-årig kvinna som bor i en bostadsrättsförening bestående av 52 fyrrummare.

Våren 2014 började jag få störningar i hjärtrytmen och min husläkare remitterade mig till en hjärtspecialist på Aleris. Efter undersökningen fick jag bära en monitor i 24 timmar och läkaren berättade att monitorn hade registrerat ett par små hjärtrytmrubbningar - vilket var helt normalt. Slutsatsen var att det inte var något fel på mitt hjärta, så jag slutade oroa mig för de ständiga rytmstörningarna. Tiden gick.

Vintern 2017/2018 upptäckte jag på Finnsenderen.no att en mobilmast hade placerats i utkanten av bostadsrättsföreningen. När jag frågade styrelsen berättade de att den hade stått där i fyra år - med andra ord lika länge som jag hade haft hjärtrytmrubbningar! Vid den tiden hade jag läst mycket om farorna med elektromagnetisk strålning, och eftersom AMS-mätarna snart skulle installeras i bostadsrättsföreningen ville jag varna mina grannar och lade därför information om elektromagnetisk strålning från mobilmaster och AMS i alla brevlådor. Jag tog även upp ämnet på stämman på våren samma år (maj 2018), men blev utskrattad och kallad konspiratorisk "foliehatt".

Jag hade varit snabb med att skaffa ett läkarintyg och var därför undantagen från AMS (dvs. kommunikationsenheten). TrønderEnergi kontaktade oss alla i huset både via e-post och telefon för att be oss installera AMS, men vi vägrade att släppa in dem i vårt hus. I juli 2018 började installationen av AMS i bostadsrättsföreningen, och till slut var det bara vårt hus kvar - omgivet av hus med 5 AMS-mätare i varje hus.

På morgonen den 12 juli vaknade jag upp med en stroke - förlamning i hand, ansikte, mun och hals. Därefter gick allt väldigt snabbt: ambulans, magnetröntgen, datortomografi etc. - och en veckas vistelse på strokeenheten på St Olavs Hospital. Blodproppen hade vandrat från hjärtat till hjärnan, visade det sig - och orsaken var, fick jag veta, en attack av hjärtarytmi medan jag sov. Men överläkaren trodde inte att detta hade något samband med AMS-installationen... (Jag har senare gett honom skriftlig information om elektromagnetisk strålning och bett honom att uppdatera sig i ämnet i den medicinska tidskriften "The Lancet").

Min husläkare sa efteråt att han var ganska chockad över att få veta vad som hade hänt - "Du är den sista av mina patienter som jag trodde skulle få en stroke!" sa han. (Jag var frisk och fysiskt aktiv för min ålder, hade aldrig rökt, sällan/lite alkohol, normalt blodtryck och normalt smal - dvs. en atypisk strokepatient). Han förnekade inte att detta kunde ha något att göra med elektromagnetisk strålning,

men medgav att han inte visste tillräckligt mycket om det för att kunna uttala sig. (Jag gav honom en hög med information som han lovade att läsa).

Hösten kom och vi lyckades alla hålla TrønderEnergi och AMS installatörer på avstånd, trots en hel del krångel.

Med träning och logoped hade jag en brant återhämtningskurva under hösten efter stroke. Men strax före jul kände jag mig väldigt energilös, med huvudvärk, onormalt stort sömnbehov - och starkare hjärtrytmrubbningar än tidigare. Sedan upptäckte jag av en slump att en AMS-mätare hade installerats i huset utan att vi visste något om det! TrønderEnergi vägrade att ta bort både mätaren och kommunikationsdelen, trots att den bara mätte belysningen i gemensamma rum - anledningen var att det inte hade lämnats in något läkarintyg för just den mätaren(!) Eftersom mätaren "tillhörde" bostadsrättsföreningen försökte bostadsrättsföreningens förvaltare också få den borttagen, men utan framgång.

Under det nya året (2019) började jag få flera reaktioner: mitt ansikte och mina ögon svullnade upp. Intensiv klåda i ansiktet, hårbotten, öronen, överkroppen. Min hud blev tunn och torr, mitt hår blev torrt som hampa och mina naglar blev sköra och bröts ständigt. Jag hade konstant tryck i tinningarna och huvudvärk med plötsliga styng, mycket skrämmande! Jag var livrädd för att få en ny stroke och försökte linda in AMS-mätaren i aluminiumfolie. Men jag kunde se på Acousticon-mätaren att strålningen inte försvann. När jag tog bort folien kortslöt AMS:en med en smäll och displayen blev svart! Kommunikationsenheten var uppenbarligen förstörd, för sedan dess har det inte varit någon strålning. Så småningom försvann alla problem, utom öronsuset - det har jag fortfarande.

På senvåren dök en installatör från SMARTservice upp för att montera en extra antenn, eftersom TrønderEnergi inte kunde få någon signal och var tvungna att stipulera, säger han. Han blev utjagad med oavslutade affärer...

TrønderEnergi ringer hela tiden, men jag svarar inte när jag inser att det är de. Jag har fortfarande min analoga mätare intakt. Men jag planerar fortfarande att flytta ut ur staden, främst för att 5G snart kommer hit - och jag förväntar mig inte att överleva *det* efter mina erfarenheter...

PS. Det hör också till historien att jag 2007 fick bröstcancer efter att i flera år ha delat ett litet kontor med en enorm best till kopian. På den tiden insåg jag inte att det fanns ett stort elektromagnetiskt fält runt en sådan maskin. Men det gör jag nu...

148. Rigmor Berget, 8 september 2019:

Det hela började vid årsskiftet 2013/2014. Då installerades fiberoptisk kabel från Get i vår bostadsrättsförening med tillhörande trådlöst nätverk:

Jag kom hem från en kort resa och märkte att jag inte kunde sova på natten. Efteråt insåg jag att ett trådlöst nätverk hade installerats och att det var orsaken. I slutet av januari hade jag konstant ont i halsen och det blev inte bättre trots att jag hade en yllescarf på mig dygnet runt. Sedan fick jag influensa, som jag brukar kunna stoppa, men inte den här gången. Sedan fick jag en svår förkylning som varade i fyra veckor. Jag hade då läst om strålskador, bland annat att immunförsvaret försvagas.

Påskan 2014 bodde jag på ett ställe utan trådlöst nätverk, och det gick bra. En natt hemma och jag kände av halsen igen. Då köpte jag en strålningsskärmande baldakin att ha över sängen. Det hjälpte mycket. Jag har också börjat promenera två timmar i skogen varje dag för att se till att jag är strålningsfri. Jag stärker mitt immunförsvaret genom att massera motsvarande punkter på kroppen. I juni började mina tarmar att krångla, de blev allt eftersom otroligt tröga. Jag fick hjälpa mina

tarmrörelser genom att göra andningsövningar varje morgon innan jag gick upp. Min mage brukade fungera som en dröm så länge jag höll mig i Yin-yang-balans. Det gör jag fortfarande, men jag har varit tvungen att öka antalet andningsövningar, sakta men säkert, och är nu uppe i 400.

Problemen har blivit värre sedan jag fick min "smarta mätare". Den sitter precis utanför min ytterdörr, en gemensam sändare för fyra lägenheter. Jag har hängt upp en strålningshämmande gardin framför dörren.

Under 2018 gick jag ner fem kilo utan att ha försökt gå ner i vikt. Jag tänkte att det kanske var okej. Men under 2019 har jag gått ner ytterligare fem kilo utan att ha försökt. Under en längre tid har jag känt att min kropp inte tar upp näringsämnen i den mat jag äter. Jag äter mest hälsosam mat, ekologisk om jag kan få tag på det. Jag trodde att jag klarade mig bra mot strålningen, men nu tvivlar jag på det. Om jag går ner fem kilo till blir jag bara skinn och ben! Jag fruktar framtiden!

147. Einar Nilsen Nylund, 82 år

Jag visste ingenting om hälsovarningarna kring AMS när Polar Kraft installerade en smart mätare i mitt hem för nästan tre år sedan. Efter ungefär ett halvår märkte jag att mitt minne hade blivit mycket sämre. Jag tyckte också att mina tankar var allmänt mer otydliga. Allt verkade gå långsammare.

Jag har alltid haft ett gott minne, vilket har varit en styrka när jag skrivit samisk lokalhistoria, där man måste hålla reda på tusentals släktnamn, ortnamn och samiska uttryck. Jag talar flytande både norska och samiska - och jag har alltid haft det historiska materialet levande i minnet. Nu måste jag ständigt söka igenom papper och slå upp allt. Det är besvärligt.

Jag har jobbat som mekaniker i Försvarsmakten i 65 år och brukade hjälpa vänner och bekanta med deras bilar. Nu, när jag justerar en bil, måste jag hela tiden leta efter verktyg som jag har lagt ifrån mig. Mitt korttidsminne är uppenbarligen kraftigt försämrat. Det här är en förändring som har kommit plötsligt.

Jag inser att min ålder innebär att sådana saker kan hända. Men jag har en stark känsla av att det är den smarta mätaren som är orsaken. Naturligtvis är jag bekymrad över att mitt minne har försämrats så snabbt. Annars är jag i god fysisk form, förmodligen för att jag har sprungit, åkt skidor och hållit på med andra sporter i hela mitt liv. Jag märker inte av några andra problem, som ringningar i öronen, hjärtklappning eller liknande.

Att elektricitet inte är något att skratta åt märks tydligt lokalt. En familj var tvungen att vidta rättsliga åtgärder för att få bort en kraftledning som hade orsakat stora hälsoproblem. Att närheten till kraftledningar kan innebära risker har de flesta förstått genom liknande historier. Men vem hade kunnat ana att en liten mätare i säkringslådan har potential att orsaka stora hälsoproblem?

Jag blev medveten om biverkningarna av AMS genom en insändare av Jostein Eliassen i lokaltidningen. Jag klippte ut den och sparade den - och nu tyckte jag att det var dags att bidra med min berättelse. Jag är glad att det här problemet har lyfts fram.

146. NN, 23 JULI 2019:

Både min man och jag blev sjuka när AMS-mätaren installerades. Först och främst rastlöshet/inre stress i kroppen, starkare tinnitus, muskelsmärter och huvudvärk, koncentrationssvårigheter, trötthet och minskad sömn. Det här var akuta problem för oss båda. Han arbetar mycket utomhus och fick lyckligtvis inga fler problem av AMS.

Allt kom inom de första 14 dagarna efter installationen, så låt oss säga 2 till 4 veckor. Det som fick oss att tänka på en koppling till AMS-mätaren var att vi pratade om vad i all världen vi nu gick igenom, vilket var helt nytt. Vi undrade om det kunde vara något vi åt eller drack osv. Vi insåg att AMS var det enda nya. Vi kontaktade vår husläkare och fick snabbt en tid där. Läkaren skrev en bekräftelse på elöverkänslighet samma dag. Sedan började vi göra lite efterforskningar på nätet och blev förvånade över hur illa genomtänkt hela AMS-systemet är.

För mig däremot, som var hemma hela tiden och jobbade hemifrån, var detta de största problemen: Huvudvärk, blev väldigt rastlös i kroppen, koncentrationsproblem, utmattning, sedan intensifierad kroppssmärta. Jag har sedan tidigare fibromyalgi, ME och hashimoto. Utvecklade hjärtproblem. Undersöktes för hjärtat 3 gånger utan att de kunde hitta något specifikt. Dessutom: sov mycket dåligt och kliande hud som inte kunde lindras. Fick till slut cancer, malignt melanom. Detta i ett öga av alla ställen. Förlorade synen där på grund av behandlingen. Tyvärr visade det sig att vår katt också fått cancer. Den har opererats och de har tagit bort allt. Jag tror definitivt att canceren kan vara relaterad till AMS. Annars har vi fått bort sändaren på AMS-mätaren, med läkarintyg.

Lyckligtvis tog det inte lång tid för dem att ta bort detta efter att ha ansökt om att ta bort den trådlösa kommunikationen. Min man har sedan dess fått diagnosen neuropati och ischemi i benen, men jag vet inte om det kan ha något samband med AMS. Amalgam kan spela stor roll. Jag fick amalgam "borttaget" 1999, men nu visar det sig att det fortfarande finns amalgamrester kvar i flera tänder, under plastfyllningarna. Jag har helt enkelt inte orkat ta bort resten ännu. Så ett dåligt tandvårdsarbete hos en privat tandläkare kan mycket väl vara en bidragande orsak till att min hälsa försämrades när AMS-mätaren också kom in i huset. En hel del krämpor försvann med antennen, men jag kämpar fortfarande med värk i kroppen, trötthet och koncentrationssvårigheter. Även om vi inte har någon kommunikationsenhet på den nya digitala Aidon-mätaren i vårt eget hus, så har alla grannarna runt omkring oss det. När det gäller strålning från mobiltelefoner får jag helt enkelt ont i båda händerna när jag håller i min mobil/surfplatta och skriver på den i några minuter. Lösningen är att lägga telefonen på ett bord och använda pekskärmen och pennan för att skriva med.

Detsamma gäller när jag pratar i mobiltelefonen, då lägger jag den på bordet och sätter på högtalartelefonen. Eller så har jag ett headset med sladd och 2 öronpluggar. Min lösning för datorn är att när jag inte MÅSTE ha WiFi på, så sätter jag den i flygläge. Samma sak gör jag med mobiltelefonen varje kväll, den är inställd på flygläge. Att skydda dig själv och din familj från onödig strålning är mycket, mycket viktigare än du kanske tror. Vi måste stå enade mot det som utan tvekan kommer att bli "det 3:e världskriget", nämligen 5G. Cancer grasserar nu bland både barn och vuxna.

Annars är jag mer upplyst nu än tidigare om de skador som medvetet tillfogas oss. Det gäller allt från amalgam, vacciner, bekämpningsmedel, klor, mediciner, tillsatser i mat, dryck, hudvårdsprodukter, hårvårdsprodukter, smink och nagelprodukter till alla elektriska produkter, antenner etc. som ger oss onödig strålning. 5G är förbjudet i Bryssel där EU-parlamentet finns. Det är ju där eliten bor, liksom i flera av de amerikanska städer som hittills har vägrat 5G. Detta borde vara en väckarklocka för resten av världen, tillsammans med all den forskning om skador från 5G som hittills har gjorts. Men det trycks ner på varje större stad i världen. Tyvärr tror de flesta att detta "bara" är för att det ska bli bättre och starkare mobilnät. Vi måste protestera och vägra 5G här i Norge!!!!!!

145. NN, allmänpraktiserande läkare, 14 juni 2019:

[tillägg gjorda av Einar Flydal]

Jag hade aldrig några problem med hjärtat förrän jag flyttade till Norge 1981. År 1982 köpte jag min första dator och var tvungen att byta ut bildskärmen mot den första plattskärmen jag fick från

Finland, för att jag inte skulle bränna mig i ansiktet. [Detta är ett typiskt symtom som är välkänt från "den stora skärmsjukan", se blogginlägg [30.04.2019](#) och [10.04.2017](#)].

Jag arbetade mycket på jourtid, särskilt innan jag kunde öppna min egen mottagning 1983. Då behövde jag en mobiltelefon. Den var enorm och vägde två kilo. När jag pratade i den under en uttryckning upplevde jag för första gången *paroxysmal takykardi* [plötsliga onormala hjärtslag som vanligtvis orsakas av ovanliga elektriska banor i förmaken]. Det gick snabbt över efter några slag mot bröstbenet och jag tillskrev det stressen av att just ha fått dramatisk information om att jag var tvungen att hjälpa en passagerare som satt fast under sin bil.

Det upprepade sig dock under många uttryckningar, med mindre stressande meddelanden. När jag bytte till en mindre Motorola-telefon med en liten antenn som måste dras ut upplevde jag också att mitt öra blev kokhett. Bytet till en nyare mobiltelefon hjälpte.

Arytmierna [hjärtrytmstörningarna] var fortfarande uthärdliga, eftersom de gick över inom sekunder till minuter.

Vi flyttade till Oslo 1996 och efter flytten förvärrades arytmerna avsevärt. Jag såg inte sambandet mellan en stark kraftledning som löpte 30 meter fågelvägen från lägenheten och mina anfall. En dag besökte jag en vän i London och när jag ringde honom för att hitta ingången till hans lägenhet fick jag ett kraftigt anfall och föll ihop på gatan, 100 meter från hans flerfamiljshus. Det var pinsamt när folk samlades runt mig för att ringa efter ambulans. Det var då jag gick till min husläkare och bad om en bedömning. Flera EKG var normala, till och med ett stress-EKG. Därför kunde han inte hjälpa mig.

Jag upptäckte att jag mådde mycket bättre - aldrig ett anfall och sov också mycket bättre - när jag bodde i stugan i södra Norge eller senare på torpet i de svenska skogarna, även när jag arbetade hårt där med att slå gräs med lie och fälla träd på vår 140 hektar stora skog. Jag förstod fortfarande inte att det kunde ha något att göra med att vi inte hade WiFi, högspänningsledningar, datorer eller mobilsignaler där, trots att jag hade flera (kvinnliga) patienter som tydligt reagerade på EMF. Två av dem hade till och med epileptiska anfall.

Men en gång fick jag en arytmiaattack i Sverige: Jag var på en kurs där alla satt med sina laptops i ett litet rum. När det inte hade gått över, inte ens efter 6 timmars skakande, blev kursledaren rädd och körde mig till sjukhuset där jag fick en konvertering [elchock för att "återställa" hjärtrytmen]. Efter denna upplevelse bokade min husläkare till slut en tid hos en hjärtspecialist - Lång väntetid - Jag hade flera anfall, 1-3 gånger i veckan, som inte kunde kontrolleras med elchocker eller vila. Jag blev inlagd flera gånger på akutmottagningen på Ullevål, men de vägrade att göra konverteringen förrän det gått 24 timmar. Det var många hemska timmar och alla trodde att jag var tvungen att vänta på en specialisttid.

Den 23 januari 2010 satt jag i vår lägenhet, med högspänningsstolparna utanför och framför min laptop. Då fick jag en stroke med *total hemipares* [förlamning] på vänster sida. Jag återhämtade mig ganska snabbt efter behandlingen och efter bara ytterligare 2 månader fick jag tid hos en kardiolog, som satte mig på Marevan och bokade tid *för ablation* [bränna bort en elektrisk bana i hjärtat för att minska hjärtrytmrubbningar] - Väntan minst ett år - Under mina rehabiliteringsvistelser fick jag ofta avbryta min träning på grund av dessa arytmier. Till slut, efter bara 6 månader, fick jag en avbokad tid på Rikshospitalet. En fruktansvärd operation utan narkos!

Det hjälpte bara i två timmar innan mina paroxysmala takykardier återkom, med hjärtfrekvenser på upp till 200 och som varade i över 24 timmar. Jag drabbades också av mindre huvudskador efter flera svimningar - jag sattes upp på väntelistan för en ny ablation.

Medan jag väntade erbjöd professor Vera Steijskal i Stockholm mig att ta hennes MELISA-blodprov för att ta reda på om jag kunde reagera på metaller. Hon menade att jag hade en så hälsosam livsstil att det var oväntat att jag skulle få en stroke vid "bara 60 års ålder". Hon fann att jag hade tydliga reaktioner på nickel och palladium i mina 7 guld kronor och på kvicksilver, som tandläkaren måste ha glömt under en krona när jag bytte ut all min amalgam 1980, innan jag flyttade till Norge. Eftersom jag inte hade pengar till det, ansökte jag efter en lång sjukskrivningsperiod om stöd från NAV, som krävde ett allergitest på Rikshospitalet. Det fungerade inte, så jag var tvungen att ta ett lån.

Professor Steijskal hade rätt: När tandläkaren lyfte ut den sista guld kronan från tanden, bara 5 cm från min *halspulsåder* [ena halspulsådern], där de hade hittat rester av en *tromb* [blodpropp] som hade lossnat och orsakat stroke, hittade han en svart rest av en amalgamfylld tand. Han var tvungen att sätta på sig en skyddsmask och jag började få arytmier igen när jag satt i stolen.

Den andra ablationen, där professor Anfinsen brände nästan alla nervbanor i hjärtat så att det inte längre skulle finnas någon möjlighet till förmaksflimmer, utfördes i april 2013.

Jag använde flera metoder för att få bort amalgamresterna och började inse att jag kunde reagera på EMF. Jag lät mäta vår lägenhet, som ligger i ett område med många mobilmaster och TETRA-nät. Jag gjorde mig av med min trådlösa DECT-telefon och köpte silverfärgade tyggardiner till sovrummet. Men jag använde fortfarande Bluetooth för mitt trådlösa tangentbord och min mus. Jag började skriva på en bok i januari 2015 och tillbringade timmar varje dag framför datorn. Jag fick ångest och sömnproblem, och i december 2015 var det så illa att jag flydde till en liten bergsstad i norra Vietnam med mycket lite EMF. Jag hade det jättebra där och var nästan rädd för att komma hem efter jul.

Idag reagerar hjärtat inte längre med takarytmi, utan med ES [extraslag]. Annars är det urinblåsan som reagerar med irritation om jag bär mobiltelefonen i bältet och om min sömn störs av EMF. Självlklart har jag tagit bort Bluetooth och WiFi är avstängt på natten.

142. Dan Kanihelpyuu, 31 maj 2019:

Under perioden 2017-2018 när AMS-mätare installerades i mitt hem fick ambulansen komma två gånger för hjärtproblem. Jag träffade också en hjärtspecialist som inte hittade något fel på mitt hjärta, eftersom jag var ute ur mitt hus och långt ifrån min AMS-mätare (som hade helt vansinnig strålning).

Under samma period plågades ett av mina små barn av mystiska hudutslag över hela kroppen. Läkarna kunde inte ta reda på vad det kunde bero på (inte ens efter att ha tagit prover).

Mätaren togs bort för exakt 1 år sedan och vi har inte haft några av dessa besvär sedan dess! Jag är 100% säker på att mätaren var orsaken.

141. Cathrine Høst, 10 juni 2019:

Vi fick smarta elmätare installerade i vårt hus i mitten av september 2016. Jag tänkte inte mer på det än att "de måste ju veta vad de gör". Den hösten och vintern var jag fruktansvärt trött och hade många nya, mycket obehagliga åkommor. Det hjälpte inte att vila och minska mina sysslor till ett minimum. Jag vaknade också helt utmattad på morgonen, helt olikt mig själv. Symtomen var: tryck och värk i huvudet, öronsus, domningar i hela kroppen, stickningar i hela kroppen och ansiktet, yrsel, illamående, snubblande, klumpighet, hjärtrytmrubbningar, koncentrationssvårigheter, glömska, bristande koordination mellan händer och syn.

Jag hade också svårt att andas och kände att jag inte fick i mig tillräckligt med syre. Det var som om cellerna i min kropp höll på att kvävas. Min yngste son, som fortfarande bodde hemma, frågade flera

gångar den hösten och vintern: "Varför suckar du så mycket, mamma?" "Det är som om jag inte kan andas ordentligt", var mitt svar.

Jag är sällan sjuk, äter mycket frukt och grönt och nötter, har aldrig rökt, dricker sällan alkohol, tillbringar mycket tid med att promenera i skog och mark med mina hundar och älskar trädgårdsarbete.

Först trodde jag att alla dessa nya oförklarliga och mycket irriterande krämpor skulle gå över. Efter sex månader började jag bli riktigt orolig. Men så råkade jag stöta på ett inlägg på Facebook om en person som hade avaktiverat sändaren på sin nya elmätare och att hennes oförklarliga besvär därmed hade försvunnit.

Jag följde länken till einarflydal.com och läste och läste. Där hittade jag listan på alla mina nya och mycket obekväma åkommor och "receptet" på hur jag skulle få sändaren bortkopplad från elmätaren. En läkartid bokades och 14 dagars väntan gick i snigelfart. Jag berättade för läkaren om mina symtom och mina misstankar om orsaken (mikrovågsstrålning). Läkaren gick på defensiven. Jag svarade att denna strålning är något nytt som har kommit in i mitt liv samtidigt som alla nya och oförklarliga krämpor dykt upp, och att jag inte kan leva så här. Jag måste byta husläkare. Hon gick till slut med på att skriva ett läkarintyg till Agder Energi Nett om att jag trodde att mina symtom berodde på den nya elmätaren. (Jag bytte ändå läkare.)

Ansökan med alla handlingar skickades och efter ett antal påminnelser avaktiverades elmätarens sändare under våren 2017.

Mina nya, oförklarliga krämpor försvann. Det var bara min hjärtrytm som inte var helt ok än. Och om jag besöker någon nu kommer symtomen tillbaka efter ett tag. Det är väldigt sorgligt, för nu går det inte bra att besöka andra längre. Jag undviker det. Och det gör mig ledsen att tänka på alla människor som lever nära sina sändare och allt trådlöst och som inte vet eller förstår hur ohälsosamt det är.

Jag skulle ge norska Strålskyddsmyndigheten (numera DSA) underkänt för att de inte tagit del av oberoende forskning om mikrovågsstrålningens skador på allt levande och för att de inte gått ut med varningar. De bär ett stort ansvar för det som nu sker.

Jag vill också ge regering och storting underkänt för att de inte lyssnat på varningar om mikrovågsstrålning och för att de inte tillämpar 112 § i den norska grundlagen om försiktighetsprincipen på skador på hälsa och miljö. 5G är också mikrovågsstrålning, samma grundläggande teknik som används i icke-dödliga vapen, och oberoende forskning som visar att skador på allt levande som finns. Det är omöjligt för mig att förstå varför man inte bromsade omedelbart när man upptäckte hur mikrovågsstrålning påverkar allt levande.

Jag har följt din blogg i två år nu och jag tackar dig uppriktigt för det arbete du gör. Jag har lärt mig mycket, delar och delar på Facebook, till politiska partier, pressen, olika organisationer och till dem jag kommer i kontakt med på min väg. Min hjärtrytm är bra igen. Dessutom upptäckte jag att när jag stängde av golvvärmen i badrummet (stora badrummet) så försvann de hjärtrubbningar och den pulsökning jag fick i stillasittande läge. Jag hoppas att det snart blir möjligt att byta ut min elmätare mot en som inte producerar "smutsig el".

Jag har nu blivit medlem i FELO, Folkets Strålevern och Norges Miljøvernforbund. Och jag har klassificerats som EMF-ängslig av sjukvården eftersom jag har lämnat in synpunkter till den nya folkhälsorapporten.

140. Linda Sande, den 23 mars 2019:

Så installerades AMS-mätaren i vår grannes hus, bredvid oss. Detta var förra våren. Det var en måndagseftermiddag. Jag trodde att jag hade influensa. Min kropp värkte, jag hade huvudvärk och var utmattad, och samtidigt fick jag hjärtflimmer. Detta varade i cirka 3 veckor. Jag har en hjärtsjukdom, men jag har sällan hjärtflimmer. Min 12-årige son började samma måndagseftermiddag få huvudvärk, utmattning och näsblod. Det har varit så sedan dess. För min del har huvudvärken, hjärtflimret och utmattningen hållit i sig. Vi har varit sjuka i nästan ett år och det blir inte bättre. Min 10-åriga son är så utmattad att han har slutat spela fotboll. Vi måste leva med detta. Jag för nu en kamp utan läkarintyg (läkaren vågar inte skriva) för att inte få in AMS i mitt hus, samtidigt som jag försöker få min granne att ta bort sin.

139. Johnny och Anita Sandbakk, 18 mars 2019:

En fin eftermiddag 2010 satt jag (en 51-årig man) i bilen utanför köpcentret Rygge och hade ett långt samtal med en god vän till familjen. Jag minns att jag satt och pratade och inte anade ingen fara annat än att mina öron så småningom blev väldigt varma och jag fick huvudvärk.

Konstigt, tänkte jag. I nästa långa telefonsamtal upprepade sig samma sak, huvudvärk och även en något stel nacke och andningsproblem. Huvudvärken blev efter ett tag så stark att det var lite skrämmande. Lyckligtvis försvann den ett tag efter att jag lagt på luren. Så småningom märkte jag att jag fick samma symtom om jag var på besök hos någon och satt i närheten av en trådlös router. När jag hade telefonen i fickan och den plötsligt ringde kunde jag också känna en akut huvudvärk, nästan som om jag hade fått en stöt eller ett slag i huvudet. Jag hade hört talas om elöverkänslighet, men jag trodde inte på det - tidningarna hade ju sagt att det bara var inbillning. Så jag kände mig lite dum när det här hände varje gång jag använde mobiltelefonen för länge. Vad skulle folk tycka om mig?

Senare samma år flyttade jag till Fagernes. En kväll deltog jag i ett offentligt möte. Det som hände sedan var mycket märkligt: Jag fick en kraftig stöt, nästan som en slags elektrisk puls som träffade mig hårt i bakhuvudet. Jag satt på andra raden längst bak, helt ensam. Jag vände mig om, och en ung man hade satt sig precis bakom mig. Jag minns att jag tittade på min klocka och noterade tiden. Efter mötet vände jag mig om och frågade honom: "Ursäkta mig, men fick du ett telefonsamtal kl. 18.37?" Han tittade lite förbryllat på mig, men tittade på sin telefon. Hans ansiktsuttryck förändrades och han utbrast: "Va? Hur visste du det?" Jag sa att jag kände det i kroppen som en smärta. Jag minns att han pratade om det en lång stund, förvånad eller imponerad som han var.

Detta var början på vad som skulle bli ett litet "helvete" för mig. Jag hade rätt, dessa "så kallade tvångstankar" med intolerans mot elektricitet var i hög grad en del av att stämpla mig som något jag inte var. Så här i efterhand har jag tänkt: "Jag måste förlåta, för när Helsenorge informerar oss alla om att det här är helt ofarligt, så är det för att det är naturligt att de inte förstår mer än de gör."

Jag fick också lite erfarenhet av mobilmaster och mobiltorn när jag bodde i Fagernes. Mitt i centrala Fagernes har Telenor satt upp en enorm wifi-antenn på taket till Telenor-byggnaden. Jag upplevde - medan jag hade denna elintolerans - att det var mycket svårt att befinna sig i Fagernes centrum nära denna mast. Huvudvärk, muskelsmärter och andningsproblem var min utmaning. Nu har jag flyttat från vackra Valdres, men precis innan jag flyttade byggde en entreprenör ett stort hyreshus precis intill denna mast. Jag tror att det heter Kampengården. Jag undrar med fasa hur hälsan kommer att se ut för de boende under de kommande åren, kanske särskilt för de översta lägenheterna som ligger några meter bort. Strålningsnivåerna på balkongerna är förmodligen så höga att oavsett vilken mätutrustning man använder för att mäta strålningens styrka så ligger den förmodligen långt över acceptabla och säkra värden - även om den säkert ligger inom de gränser som Strålskyddsmyndigheten har satt upp. En efter en kommer människor att få oförklarliga symtom som

deras läkare inte kan förstå. Några av de som blir mest sjuka kommer nog så småningom att förstå sambandet, men tyvärr är nog de flestas medvetande rotat i att detta inte är farligt, så för de flesta handlar det om att så småningom bli handikappade och kanske dö i cancer eller annat utan att ens vara medvetna om detta bedrägeri från Telenor och media.

Vid ett tillfälle hyrde jag en mätutrustning som mäter styrkan i Wi-Fi-signaler från firman Baldron. En professionell mätutrustning för 30 000 kronor. Jag tyckte det var skrämmande att i närheten av detta kvarter var signalerna så starka att apparaten kopplade bort sig efter att ha passerat den maximala mätstyrkan. Jag kontaktade lokaltidningen och fick en liten artikel skriven om detta. Jag kontaktade även en av ägarna till flerfamiljshuset, men blev artigt avvisad. Enligt min mening måste de ha en upplysningsplikt. Därför kan jag inte utesluta att det så småningom kommer att bli stämningar mot sådana ägare, och naturligtvis också mot företag som sätter upp och driver sådana antenner.

Jag och min fru var på sommaresemester 2018 och hyrde en stuga i fjällen under hela juli, och även en stuga nära Oslo i samband med ett event på Telenor Arena på Lysaker, där det var 18 000 personer samlade i en stor "plåtburk". Vi trodde att detta skulle vara det största problemet i förhållande till min tidigare elallergi. Vi hade fel! En "smart mätare" hade installerats i båda stugorna utan att vi märkte det. I vårt hem i Kristiansand hade vi avaktiverat boxen, så vi hade aldrig riktigt upplevt den känsla vi nu hade. Vad var det då som hände? "Vi hade mycket svårt att somna på kvällarna och på dagarna hade vi dålig koncentration, en slags känsla av inre stress och oro. Vi upplevde detta båda två. Eftersom de här mätarna är kopplade så att de inte går att stänga av, fick vi stänga av strömmen i båda stugorna vi befann oss i. Då lugnade våra kroppar ner sig och vi somnade snabbare och sov djupare.

Vad lärde vi oss av detta? Att dessa mätare är värre än vi trodde, de är värre än ojordad el och även värre än en vanlig wi-fi-router, som för min del "bara" ger mig huvudvärk, muskelsmärta och andningssvårigheter. Vi kände båda en slags "vibration" eller en lätt stickning - särskilt i bröstet/halsregionen (sköldkörteln). Är det bara Anita och jag som har upplevt detta?

Vi upplevde att det var svårare att koppla av i soffan i en stuga med en smart elmätare och en bra bok än att vara på en arena med 18.000 personer, det vill säga 18.000 mobiler och wifi-antennor som hänger i taket. Det kanske inte är så konstigt? Inne på en stor arena är man så upptagen med att hälsa på folk och hålla koll på scenen att man inte riktigt märker av påfrestningen. Men när du har kommit till ro för kvällen lugnar du ner dig. Det är då du snabbare inser om något i rummet eller huset stressar dig. För de flesta människor är det omöjligt att stänga av allt, särskilt när man bor i ett kvarter med smarta mätare och routrar i varje lägenhet. Ett flerfamiljshus är oftast byggt av betong och armering, vilket gör att det ofta blir mindre strålning eftersom betongen begränsar signalerna. I radhus eller flerbostadshus i trä är strålningen däremot ofta extremt hög eftersom det finns tunna väggar och bjälklag mellan lägenheterna som strålningen passerar igenom. Däremot är hus med timmerstomme mycket säkrare eftersom strålningen reduceras kraftigt av timret. Detta är en av anledningarna till att vi medvetet har hyrt en fastighet i tjockt laminerat trä. Ett hus från 1800-talet. Vi har jordat elsystemet i hela huset på egen bekostnad och naturligtvis kopplat bort den smarta mätaren. Här är vi trygga och kan ladda om varje gång vi har blivit grillade på Sørlandssenteret (Norges största köpcentrum). Vi ser med fasa på framtiden, särskilt när 5G kommer. Då är vi rädda för att allt ska kollapsa! Men innovation är ju viktigare än god hälsa - det borde vi vara smarta nog att inse!

138. Ingunn Hetleflåt, 20 mars 2019:

Vi fick en smart mätare installerad i vårt hus våren 2018. Den är installerad i källaren precis under vårt sovrum. Jag har haft svårt att sova och när jag vaknar utmattad på morgonen har jag ont i alla leder. Det känns som om jag har blivit slagen över hela kroppen. Jag är inte säker på om det är mätarens fel,

men jag tycker att det är konstigt att jag har haft dessa förändringar i min sömn. Jag fick också bekräftat att jag har lymfom i sent stadium hösten 2018. Min man har en pacemaker och hjärtproblem. Jag är orolig för vad den här enheten kan orsaka. Vi godkände inte att den installerades, vi var bara tvungna att öppna dörren när de kom med den.

Kan vi begära att den tas bort? [Besvarat 20.03.2019, EF]

137. Bjørg Kilavik, den 20 mars 2019:

Vi fick en ny elmätare i huset och efter 2 månader insåg jag av en slump hos min frisör varför jag och min partner plötsligt hade kronisk huvudvärk av varierande grad, ibland så svår att jag kräktes. Ingen av oss hade någonsin lidit av huvudvärk tidigare. Dessutom hade vi båda fått mycket muskelvärk och min hade förvärrats. Från att ha sovit fyra till fem timmar per natt vaknade jag nu efter knappt en timme och var rastlös resten av natten. Jag kände en slags panik, en klaustrofobi i min egen kropp som jag inte kunde ta mig ur och min hjärna var alldeles för varm. Jag hade stora koncentrationssvårigheter och mycket dåligt minne, liten styrka, känslig hud som vid feber med frossa och svettningar, starkt tryck i öronen som när man kör ett tåg in i en tunnel, försvagat immunförsvar, stickningarna i fingrar och händerna domnade, särskilt på natten.

Min partner var så trött att han hade svårt att köra hem från jobbet, och i åtminstone ett fall som jag minns fick han stanna och sova en stund. Detta har aldrig hänt tidigare. Han är en arbetshäst, en person som inte har några andra hobbies än att arbeta, men nu sov han flera timmar på soffan efter jobbet.

Jag fick ett läkarintyg som jag skickade till de nätverksföretag vi har. Det tog BKK cirka 2,5 månader att ta bort transmissionsmodulen och det var efter många e-postmeddelanden och telefonsamtal och vid det sista telefonsamtalet hotade jag med att stämma och kräva ersättning om vi fick permanenta skador av strålningen. Det tog lite tid att återhämta sig, men efter en vecka var åtminstone huvudvärken borta. Jag lade ut ca 8.000 kr på skyddskläder och alternativmedicin för att skydda mig och hjälpa min kropp mot strålningen. Min ämnesomsättning är fortfarande inte bra.

Vi har en gammal växt som vi ärvde, köpt omkring 1975. Jag har fått den att växa och trivas. Plötsligt började den tappa en massa blad och jag trodde att ålderdomen hade tagit den. Ungefär 1-2 veckor efter att vi blev av med strålningen slutade den tappa blad och idag ser den fin och frisk ut igen.

När jag ser tillbaka på vad vi utsattes för känns det som ett övergrepp från myndigheternas sida, en våldtäkt som pågick i sex månader, en tortyr utöver stora ekonomiska kostnader. Och straffet efteråt? Avgifter till nätbolagen och snart även 5G.....

136. Eli Karin Liabø Løvås 10 mars 2019:

Vi fick en smart mätare installerad i juni 2018, och samtidigt installerades en antenn bredvid mätaren. Mitt sovrum ligger intill den vägg där den smarta mätaren och antennen är installerade. Efter en tid märkte jag att jag får kraftig hjärklappning (störningar i hjärtrytmen) på natten och har svårt att sova. Jag märker ingenting under dagen, bara på natten. Detta är mycket obehagligt och jag blir orolig. Först trodde jag att jag skulle behöva kontakta en läkare, men sedan började jag tänka och läsa på nätet om eventuella hälsoproblem som orsakas av smarta mätare i hemmen. Jag bor i ett vertikalt uppdelat hem, vilket innebär att det finns två smarta mätare som skickar ut signaler här. Jag vet inte om det förstärker strålningen eller har någon betydelse.

Jag känner mig nu helt säker på att det är den nya mätaren som är orsaken till mina besvär.

Jag ringde Istad Nett och berättade min historia och bad dem att komma och ta bort antennen i första hand. Den togs bort dagen därpå och jag frågade om jag också kunde få radiokommunikationen borttagen. Han svarade att jag då måste betala en avgift på cirka 1 800 norska kronor per år och skaffa ett läkarintyg. Jag kommer att kontakta min läkare och be om ett läkarintyg så snart som möjligt, och jag betalar hellre avgiften än riskerar min hälsa. Det är ett som är säkert.

135. Christina Wallin, 8 mars 2019:

Efter att vi haft WiFi i stugan en sommar fick jag stora hudproblem med utslag, klåda och öppna sår. Mina ögon blev ömma och jag fick synstörningar och blinkade hela tiden. När sommaren var över försvann det mesta av problemen. Men allt har kommit tillbaka sedan AMS-mätare installerades i det hus jag nu bor i. Dessutom är jag alltid trött och går i dimma...

Jag har alltid varit frisk och medicinfri, fram till nu.

134. Carmen Vibeke Gjerdalen, 07 mars 2019:

Här är MIN historia för att ta reda på varför jag har / hade så enorm smärta i mina leder:

Det var märkbart under 2016. Sedan började jag känna att mina fingrar började smärta, så småningom så smärtsamt att jag inte kunde arbeta med mitt dåvarande yrke som SI-terapeut (SI Structural Integration). I januari 2017 slutade jag (eller gav upp) att ge SI-behandlingar till mina klienter. Fingrarna smärtade mer och mer, sedan kom det i fötterna. Det hade nog funnits där ett tag också, men då trodde jag att det var något med skorna när jag gick/tränade.

Under hela 2010 genomgick jag olika undersökningar, CT, MR, mammografi, ultraljud. Omkring december fick jag också 2 olika antibiotika för att döda något i äggledaren - navelområdet. Jag hade smärta i det området. Jag fick aldrig veta vad jag tog antibiotikan för. Sedan dess har jag aldrig känt mig helt bra. Jag fortsatte att känna att jag skulle få en kraftig förkylning / influensa, men det stannade med symtomen. Jag kämpade mycket med mina bihålor och täppt näsa.

Under 2016 började huvudvärk uppstå och blev gradvis vanligare. År 2018 kunde huvudvärken komma "pang", med intensiv smärta. Och lika snabbt var den borta. Men den kom upp till flera gånger om dagen, och så småningom spred den sig plötsligt till baksidan av huvudet, eller till tinningen eller "bakom" ögonen. År 2018, i mars månad, var det som om jag var gravid - min mage var som om jag var gravid i 4:e månaden. Toalettbesöken blev oregelbundna. Jag hade ömma punkter i mage/tarmområdet och det var mer ömt när jag tryckte på dem.

I MAJ 2018 fick jag äntligen bort en leverfläck som jag flera gånger hade nämnt för läkaren, en läkare som jag har haft sedan 2011 (det finns en annan historia om hur hon inte brydde sig om att det inte var något fel på den). Den 14 maj tog hon själv bort det på vänster sida (i området där den lilla bröstmuskeln har sitt ursprung, och hon tog också bort en vårta på höger sida i armhålan.

"Det är förmodligen inget fel på födelsemärket, men vi måste skicka det för kontroll, det är en policy, när du "tar bort" något från kroppen måste det kontrolleras" var hennes uttalande. Under första halvan av juni 2018 blev jag tillsagd att komma ner till läkaren. Jag hade då fått ett samtal från sjukhuset som bad mig komma till en mottagning. Jag förstod då att det hade något med födelsemärket att göra. Jag kom ner till läkaren (ett snabbt möte kl. 15.30 och släpptes in kl. 16.00). Beskedet var att det var en cellförändring i födelsemärket som hade tagits bort (och ingen mer förklaring från henne).

Jag kommer till sjukhuset och träffar en trevlig dam. Hon undrade om jag hade fått besked av läkaren. Jag berättade för henne vad hon hade informerat mig om. Hon gick rakt på sak: "Nej, det är cancer."

Jag blev avskräckt. Vi gick igenom vad som skulle hända härnäst.

JULI 2018 .10 juli till Kalnes sjukhus för en datortomografi och fick en spruta med radioaktivt material. Den 11 juli gjordes en operation i samma område som födelsemärket för att ta bort ett större område, och en lymfkörtel togs också bort på utsidan av den stora bröstmuskeln. Jag fick paracetamol och ibux. I augusti 2018 började jag känna mig sjuk, illamående nästan varje dag, särskilt efter måltider. I mitten av augusti var jag också mycket trött, hade lite energi och var ständigt tvungen att lägga mig ner för att sova. I september försvann magsmärtan.

SEPTEMBER 2018 fick jag äntligen en ny läkare. Från och med då gick jag till henne praktiskt taget var fjortonde dag / tre veckor, eftersom jag hade så smärtsamma leder i mina händer och fötter. Efter 30 minuters dammsugning hade jag så ont i händerna att jag knappt kunde vrida om en golvtrasa. Mina fötter var så illa därnär att det räckte med att gå i 10 minuter för att jag skulle sätta mig ner, men jag pressade mig själv att gå i 30-60 minuter. Jag hade alltid min mobiltelefon med mig ifall jag behövde hjälp med att komma hem.

Läkaren tog alla typer av blodprover för att utesluta olika sjukdomar, men hittade ingenting. Det blev också nya omgångar av mammografi, ultraljud, MR, CT och det blev bara värre för varje ny omgång.

NOVEMBER / DECEMBER Jag började misstänka att det kunde vara EMF-strålning (alltså skapad av människan). Jag började då stänga av det trådlösa nätverket och spendera mindre tid vid min PC. I princip använder jag data/PC och mobiltelefon minimalt, bär aldrig mobiltelefon på mig, har inget av detta i sovrummet, datorn är avstängd när den inte används och mobiltelefonen är inställd på flygläge på natten.

Det kändes bättre, och jag började att bättre lägga märke till vad som hände med min kropp när jag var online och när jag inte var det, och när jag var offline under längre tidsperioder. Jag märkte att min vänstra hand blev "öm" och stel med stickningar upp i armen, jag fick svår huvudvärk, trötta ögon som till slut blev så ömma att de rann (som när man gråter).

Det var då jag verkligen trodde att det låg något i det här med EMF. Men eftersom jag bor i ett hus med mycket strålning och dessutom med en person som bär mobiltelefon och det trådlösa nätverket är påslaget och inte avstängt på natten, så var det svårt att vara säker - om det bara var något jag inbillade mig. (Jag bor hos en vän, där jag använder lägenheten/mobilen i källaren.)

Jag hade turen att få låna min mammas och pappas stuga vecka 8 2019 och bo där ensam:

LÖRDAG 15 FEBRUARI 2019: Jag lånade bilen, som går på el och bensin (hybridbil), med fyrhjulsdrift av en vän. Avresa kl. 10.00 på morgonen. Min kropp var eländig, smärtsamma leder, mage/tarm förstoppade, bihålorna var ömma, jag hade smärta i ögonbrynsområdet. Mitt näsben och kindben smärtade när jag knappt tryckte på dessa områden. Jag hade huvudvärk, hosta, slem, rinnande näsa, området där operationen hade skett smärtade, min vänstra axel smärtade och jag kunde knappt röra axeln.

Om man kan bli sämre så blev jag det under de följande 3 timmarna av bilkörning på väg till stugan. Jag stannade till hos mamma och pappa. Jag klev ur bilen med en kropp som kändes som en 90-åring. När jag efter ca 2 timmar var tvungen att åka vidare var det bara med stor möda som jag lyckades trä in vänsterarmen i jackärmen. Efter cirka en timmes resa kom jag fram till stugan.

STUGAN: Det första jag gjorde var att koppla ur allt som var inkopplat. Jag använde bara en lampa och ett värmeelement, och lampan tändes bara på kvällarna. Stjärnljuset blev ljuskällan. Stugan har en spis med keramikhäll.

Den nya elmätaren satt i köket, vilket jag då undvek, så måltiderna intogs i vardagsrummet, som var längst bort från elmätaren.

NATT: På natten till söndagen sov jag hela natten för första gången på 2 år. Det var det första testet.

SÖNDAG: Jag tog en promenad på 1 timme och 40 minuter. Mycket slem och snor kom ut under promenaden och mina ben var trötta. Natten till måndag kände jag lite smärta i det kirurgiska och axelområdet - det kändes som om jag "syddes" ihop.

MÅNDAG: Jag gick till affären 5 km från stugan och tog bara en kort paus innan jag gick hem. Jag var praktiskt taget smärtfri i lederna. Från den dagen och framåt har jag gått på toaletten regelbundet. Magen blev normalt "platt" igen, vänster arm kunde flyttas i allt större rörelser. Mycket slem och snor kom ut. På tisdagskvällen sov jag hela natten.

TISDAG: På tisdagskvällen kände jag att jag hade en FRISK kropp! All värk var borta: huvudvärken och smärtan "bakom" ögonen var borta, vänster axel var fin, ingen smärta i "ärren", mage/tarmar var perfekta (inte heller någon smärta när jag tryckte på området), ingen hosta, bihålorna var fina, ingen smärta i vare sig fötter eller händer, bara lite i händerna i "kuddarna" när jag tryckte, alla förkylningssymtom var borta. För första gången på länge fick jag känna hur det var att känna en FRISK kropp, det var helt magiskt!

Om jag inte hade upplevt det själv hade jag knappast trott det. Jag är mållös, och det är otroligt att det förändrades så snabbt - bara på 3 dagar.

ONSDAG: Jag tvättade fönster i 3 timmar, energin slutade aldrig, jag gick på en promenad i 2 timmar. På torsdagskvällen sov jag hela natten. Och jag hade ingen smärta och skottade snö i en timme.

TORSDAG: Jag tvättade och städade i stugan i 6 timmar, gick på en promenad på en timme - ingen smärta, men mycket snor och slem fortfarande. Allt det där arbetet i stugan var ett stort nöje. Att arbeta utan smärta var helt fantastiskt!

FREDAG: Jag gav mig iväg till affären, stannade till hos ett par bekanta - var där i 2 timmar, de hade barnbarn på besök, den ena med headset och iPad, den andra med headset och laptop. De satt en meter från mig.

När jag kom tillbaka till hytten kl. 17.30 hade jag ont i händer och fötter. Smärtan hade kommit tillbaka, men efter ett par timmar var den borta igen. Det behövdes alltså inte mycket mer EMF än så innan smärtan var tillbaka. Jag packade ihop inför avresan till Lillehammer lördagen den 22 februari och tog med mig flera "säckar" ved in i stugan.

LÖRDAG: Mamma och pappa kom upp till stugan vid 11.30-tiden. Jag var ute och hackade bort ett tjockt isflak utanför entrén med en tung spade. De kunde inte tro sina ögon - de hade sett mig en vecka tidigare, och nu! Det var helt otroligt.

Jag åkte därifrån kl. 13.00. Efter 30 minuter i hybridbilen var smärtan i lederna tillbaka. Klockan 14.00 anlände jag till en väns hus. Vid det laget hade min vänster blivit dålig, och det blev värre och värre hemma hos henne, trots att det trådlösa nätverket var avstängt. Det fanns mycket annat "strålande" runt omkring. Efter 2 timmar gick jag vidare till dem jag skulle vara med fram till måndag. Efter 2-3 timmar med dessa vänner avtog smärtan. Jag lånade en tröja av skärmande tyg, jag låg i ett strålningsskyddande lakan, och på natten lade jag tröjan på huvudet, och då försvann huvudvärken igen. Och jag sov vidare.

SÖNDAG: Smärtfri kropp igen. Jag hade på mig dessa plagg. Jag var hos min vän och tvättade fönstren med mera i hennes butik - utan smärta, trots att det fanns en del EMF där. På måndagskvällen sov jag

hela natten, med en smärtfri och frisk kropp.

MÅNDAG: Avresa till Moss och hemkomst med smärta i lederna. Det är värst när jag sitter i bilen, eftersom mina fötter smärtnar så mycket att jag knappt kan stå eller gå.

Idag, den 3 mars 2019, sitter jag här med min vänstra hand som jag knappt kan böja fingrarna på, det är illa med mina fötter och mitt höftområde. Jag har suttit framför datorn i ungefär 2 1/2 timmar, och smärtan blev värre.

Det verkar som att det är den trådlösa EMF:en som är värst för mig. Jag arbetar nu för att få fram olika produkter som ska göra min vardag smärtfri igen så att jag kan känna mig FRISK! För nu har jag fått beviset. Jag fick det i vecka 8 och fram till onsdagen den 27 februari.

Onsdagen den 27 februari var jag på jobbet i 2+2 timmar, jag körde min bil 2+8 km. Det var tillräckligt. Min kropp är ganska bra igen efter ett par timmar hemma utan EMF, men tyvärr är min kropp inte i form. Och jag vet att det kommer att vara så tills jag kan få fler hjälpmedel. Det är min tröst när smärtan är som värst - att jag vet orsaken till min ledvärk och allmänna ohälsa.

133. Ingvard Frøyland, 7 mars 2019:

Jag flyttade från ett hus med en vanlig analog elmätare till ett hus med en installerad smart mätare + WiFi. Efter cirka två veckor började jag känna en slags olustkänsla i kroppen, som förvärrades med dålig nattsömn, yrsel, stela fingerleder och faktiskt lite svullna ben. Jag gick till min husläkare i Isvik, Vindafjords kommun, och bad om ett läkarintyg, men de hade blivit tillsagda att inte ge något. Något irriterad kontaktade jag lokaltidningen Grannar och frågade om de var intresserade av min upplevelse, vilket de var. Jag fick en intervju i tidningen.

Eftersom problemen nu hade blivit obehagliga flyttade jag sängen i sovrummet en bit bort från mätaren, som sitter i ett säkringsskåp ca 2 meter upp på andra våningen, och stängde av WiFi så att det bara var på några timmar på kvällen. Detta hjälpte lite, men det var fortfarande irriterande med dålig nattsömn, uppvaknanden etc.

Jag är en aktiv cyklist (Strava, etc.), och på en resa där jag cyklade nerför en kulle fick jag plötsligt en betydande yrsel och var tvungen att sakta ner. Men jag stannade kvar på cykeln, vände och cyklade tillbaka till Isvik där det fanns en läkarmottagning eftersom pulsen på Garmin-enheten var nere på ~40 per min. Trots denna betydande nedgång cyklade jag till Kiwi-butiken i Isvik och fick dem att beställa en taxi så att jag kom till akutmottagningen i Ølen och fick ta ett EKG, som nu tydligen hade normaliserats och enligt läkaren där var budskapet: "du kan bara fortsätta cykla". Men jag blev också rekommenderad att boka tid hos min läkare för en bedömning under helgen. Där togs ett nytt EKG. Den här gången upptäcktes ett något fördröjt svar från sinusknutan kategori 1, vilket resulterade i en tid hos en hjärtspecialist med konsultation i slutet av april(!).

Sedan kom jag äntligen in i den nya lägenheten efter att ha bott i detta besvärliga smartmätarhus från 1.10 till 15.12.18. På den nya platsen fick jag den smarta mätaren placerad på utsidan av tvåfamiljshuset på grannlägenheten så långt bort från min lägenhet som möjligt, efter förhandlingar med byggherren. Att komma in här var som att återgå till det normala med en god natts sömn igen. Och andra krämpor försvinner också gradvis. Jag stänger av det trådlösa nätverket på natten och använder det bara sporadiskt under dagen/kvällen. Jag har några titanskruvar i mina tänder. Kanske ökar detta min känslighet för dessa åkommor.

132. Eva O. Nilsen, den 7 mars 2019:

Vi fick vår smarta mätare borttagen. Bakgrundshistorien är den här:

Den smarta mätaren installerades utan protester eftersom jag verkligen trodde att allt detta prat om strålning var mycket överdrivet. Första natten efter installationen kunde jag inte sova. Jag trodde att det var för att vi hade en stark storm och vårt hus är utsatt, massor av knakningar och ljud. Nästa natt var det likadant, storm och ingen sömn. Den tredje natten var vädret lugnt, men jag kunde inte sova, "svimmade" på morgonen och fick lite sömn då.

Jag började sedan läsa om strålning på nätterna när jag inte kunde sova och insåg så småningom att det måste vara strålningen som höll mig vaken. Jag försökte flytta in i gästrummet i andra änden av huset, långt bort från mätaren, men det hjälpte inte heller. Jag blev till slut ganska desperat.

Efter 10 dagar ringde jag telefonnumret på den fina broschyren som vi fick när mätaren installerades och en dam ställde en massa "dumma" frågor som hon förmodligen har blivit tillsagd att ställa. Till slut fick jag prata med en dam från BKK (Bergen Kommunale Kraftverk), och hon sa att jag behövde ett läkarintyg. Jag sa att jag hade hört att läkare nekas av er att utfärda sådana intyg, stämmer inte det? Då hade hon svårt att svara. Till slut sa hon att det gällde vissa läkare.

"Hur som helst, det är jag som bor här och känner till problemet på nära håll, och jag måste få den borttagen nu, idag, annars dör jag", sa jag. Jag tror att hon hörde hur desperat jag var, så efter lite om och men kom de samma dag och tog bort den. Nästa natt sov jag hela natten.

131. Kjell Morten Løyland Halvorsen, 5 mars 2019:

Jag är allvarligt kvicksilverförgiftad av amalgamfyllningar som jag hade i mina tänder. Jag hade 199 mikroliter giftigt kvicksilver i min kropp. Och 2005 dog jag nästan av detta. Jag upplevde otäcka anfall med förlamning och utbrändhet. Jag har dokumentation över mina besök på sjukhus och akutmottagningar från 2005 fram till idag. Men jag blev bättre tills de smarta mätarna kom och gjorde mig sjuk med energiförlust / utmattning, yrsel och huvudvärk och problem med balans. Jag kan inte heller sova på natten eftersom jag fortsätter att vakna mellan 3 och 3.30 och sova, vakna, sova, vakna och bli helt utmattad i huvudet och kroppen. Jag har också fått små sår och blåsor i hårbotten som jag aldrig har haft förut. Och jag har fortfarande smärta i nacken som jag inte hade innan den smarta mätaren installerades! Och migränliknande huvudvärk som jag aldrig haft i mitt liv innan mätaren installerades!

Nu har jag precis flyttat till ett nytt hus där jag hyr 2:a våningen och det sitter 2 st smarta mätare på utsidan av huset nere i 1:a på utsidan bakom huset där jag har ett sovrum. På den tidigare adressen som jag flyttade från 30/1 2019 hade jag den smarta mätarens sändardel och mottagardel avstängd - Det var i en 4-manna bostad med 4 mätare. Det var helt fruktansvärt! Trots att jag fick min mätare avstängd strålade 3 andra mätare som var grannarnas mätare, och som de inte ville gå till en läkare för att få ett undantag för! Jag har också haft smärta i mitt hjärta. Jag har varit förra året till en hjärtspecialist som inte hittade något fel med varken blodkärlet eller hjärtat. Jag tror att det är de smarta mätarna som orsakar mig dessa hjärt- / bröstsmärtor. Men nu när jag har flyttat till en ny adress och ringt Agder Energi krävde de att läkaren skulle skicka en kopia av det läkarintyg som skickades förra året för att stänga av sändar- och mottagardelarna på den smarta mätaren så att den inte skulle stråla. Nu kommer de med dessa hot och krav när jag har bett dem att komma hit till en ny adress och stänga av sändar- och mottagardelen av den smarta mätaren som gör mig sjuk. Och jag har aldrig varit elektriskt överkänslig mot någonting i hela mitt liv, men dessa jävla smarta mätare gör mig sjuk.

De kommer inte att stänga av sändar- och mottagardelen förrän jag accepterar deras e-post där de skrev att de krävde över 6 000 NOK för att avaktivera den smarta mätarens sändar- och mottagardel! Plus att de också vill att jag ska acceptera att de kommer att fakturera mig för ett årligt belopp på över

2.000 kr för att jag ville att den smarta mätarens sändar- och mottagardel skulle avaktiveras. Och jag skrev att jag inte accepterar något av dessa delar som de kräver!

Vad ska jag göra med brevet som Agder Energi skickade till mig? Ska jag anmäla dem? Och sedan ta dem till domstol?

130. Marianne Bragstad, 6 mars 2019

AMS i alla hus var droppen som fick bägaren att rinna över för mig:

Jag har använt dator/PC som arbetsredskap sedan början av 1980-talet, och som arbetsredskap och hemredskap sedan 98. År 2006 introducerades bärbara datorer som ett verktyg för alla på arbetsplatsen, som då uppgick till cirka 500-600 datorer. På grund av detta introducerades trådlöst internet även i hemmet från 2006.

Allt var bra under många år, bortsett från enstaka ömma "skärmögon". Från 2012 fanns det upp till 1.200 bärbara datorer på arbetsplatserna och under de senaste åren lika många smartphones. Sedan började kroppen bli trött och det tog allt längre tid att återhämta sig efter en arbetsdag (här har naturligtvis åldern också spelat in).

Men i maj 2018 rullades så kallade smarta elmätare in i husen i grannskapet, inte i mitt. Jag vill inte ha det i mitt hus. Och det var då reaktionerna kom med full kraft. Först trodde jag att det var tinnitus som dök upp från en dag till en annan. Sedan började jag bli misstänksam, eftersom smällarna i min skalle varierar i styrka och intensitet. Nästan ett år senare kan jag nu se när det finns smartphones i närheten, eftersom knäpp- och pipljuden ökar. På samma sätt märker jag när folk kommer hem från jobbet och sätter på alla möjliga saker som kräver ström. Jag märker det mest när olika trådlösa prylar aktiveras, som till exempel en gräsklipparrobot. Jag har ingen smarttelefon, och som sagt, det finns ingen AMS-mätare i huset.

Från och med nu märker jag inte bara dessa ljud i mitt huvud. Hela min kropp pirrar också när strålningen är som värst, min hud har konstiga fläckar som bränner och ser solbrända ut, särskilt på armarna och i ansiktet. Ibland hoppar hjärtat också över ett slag, eller slår ett extra slag.

På jobbet är det så mycket ljud och tempo att jag sällan har möjlighet att registrera vad som händer i kroppen och huvudet, men sedan kommer allt med full kraft när jag kommer hem och behöver koppla av. Nätterna bryts upp av många uppvaknanden, men vid 3-4-tiden på natten kan jag faktiskt uppleva korta stunder utan allt brus i huvudet. Och jag har kollat, det är inte mina öron som är problemet.

Jag hör allt fler på jobbet - och på andra ställen - prata om sömnproblem, men trådlös strålning är tydligen ett ickeämne. Till och med inom sjukvården. Så det verkar som om det enda sättet att få hjälp är genom healing och alternativa hjälpare. Det lindrar. Men jag fruktar att 5G ska rullas ut överallt.

129. N.N. 15 FEBRUARI 2019:

Jag fick en AMS-mätare installerad i september förra året, 2018. Efter installationen kände jag ett starkt tryck i huvudet, och sedan var det som om något rörde sig i en cirkel inuti mitt huvud. Min hårbotten kliade och brände. Och statisk elektricitet i håret. Nästa dag hade jag en skada (som om ett sår har slutit sig) i hårbotten. Jag blev rädd och gick till en läkare. Prover togs. Det svider, kliar och bränner i huden, armarna, ögonen och benen, och i ansiktet, och min rygg och höftbenskammen gör ont. Och idag kände jag att min kropp skakade och värkte.

Jag kan inte sova i mitt sovrum på grund av starka elektromagnetiska fält (strålning), på inrådan av det företag som gjorde mätningarna. Jag använder en CPAP-apparat på natten [en apparat för att

eliminera snarkningar och förebygga sömnapné. Den ökar lufttrycket i luftvägarna när man sover, ett så kallat "kontinuerligt positivt luftvägstryck". EF], men jag kan inte använda den på grund av strålningen. Den är installerad i sovrummet och uppkopplad till hjärt-lungavdelningen på sjukhuset.

Det är också höga strålningsnivåer i vardagsrummet och köket. Jag är exponerad hela tiden eftersom mätaren sitter på väggen precis framför sovrummet och vetter mot vardagsrummet och köket, och det är generellt sett svårt att hålla sig inomhus.

Så här ser det ut i mitt hem sedan AMS-mätaren installerades. När jag hyr rum långt utanför staden har jag det mycket bättre, eftersom AMS-mätarna där är placerade tillsammans i källaren.

Läkaren har ansökt om dispens. Väntar på svar.

128. Vera Jacobsen, 13 februari 2019:

En AMS-mätare installerades i min och min grannes hall. Vi bor i en bostadsrättslägenhet. Båda mätarna sitter bara en "tegelstensbredd" från mitt sovrum och jag sover knappt 2 meter från dem. Jag hade läst i tidningen att bytet var lagstadgat, så jag protesterade inte.

Efter att ha haft mätaren en kort stund kände jag fruktansvärd smärta i hela kroppen, fick dålig balans, blev helt stel, luddig i huvudet etc. Jag skrev ett mejl till min läkare, som jag har en bra relation med - jag är inte särskilt sjuk och träffar henne sällan - och förklarade situationen. Som ett experiment flyttade jag in i vardagsrummet och sov på soffan, och efter bara två dagar fungerade min kropp som tidigare - dvs. i stort sett smärtfri.

Det har nu gått 14 dagar sedan jag lämnade in begäran, som gick ut på att jag ville att sändaren skulle avaktiveras/mätaren tas bort. Jag har inte fått något svar från henne. Jag har två sändare som jobbar dygnet runt i mitt sovrum, och jag tycker inte att det är hållbart att min läkare inte ger någon form av feedback.

Jag har aldrig haft någon form av elöverkänslighet tidigare. Jag tycker att jag vid 77 års ålder borde kunna se fram emot en ålderdom fri från statligt framkallade åkommor och utan att behöva sova på soffan resten av mitt liv. Som ett preliminärt försök att stoppa det mesta av strålningen ger några vänner mig en blyplåt som kommer att täcka större delen av den aktuella väggen mot mitt sovrum.

127. Anonym kvinna, 25 januari 2019:

Jag har länge funderat på att skicka in min berättelse, och här är den:

Jag är en 68-årig kvinna som verkligen fick uppleva de negativa effekterna av den smarta mätaren på kroppen. Vårt säkringsskåp är placerat i vårt sovrum, så vi var mycket skeptiska. Vårt lokala elbolag hävdade bestämt att sändaren avger mindre strålning än en mobiltelefon. Så sommaren 2017 installerades den till slut efter ihärdiga protester från oss. Efter det tänkte jag inte så mycket mer på det.

I takt med att sommaren och hösten fortskred började jag känna en tilltagande smärta i muskler och leder. Jag har aldrig haft den här typen av smärta tidigare och har alltid varit van vid att träna. Det var så illa att jag var tvungen att luta mig mot ledstången för att gå i trappor. I början var det värst i mitt vänstra ben, så jag trodde att jag hade åderbräck, så i januari 2018 opererade jag benet utan att smärtan försvann. Nätterna var värst, men även när jag vistades i rummet bredvid sovrummet. Jag försökte träna bort det, men smärtan blev bara mycket värre efteråt.

I maj förra året upptäckte jag den här bloggen, och särskilt en av de inskickade berättelserna fick mig att reagera; den var nästan en blåkopia av min egen. Jag gjorde ett test och flyttade till ett sovrum i

andra änden av huset med tre tjocka timmerväggar emellan. Efter bara en natt kunde jag gå ner för trappan utan att känna någon smärta i knäna! Jag fortsatte att hålla mig så långt borta från sovrummet som möjligt under de närmaste dagarna och alla mina krämpor försvann som genom ett trollslag.

Jag ringde sedan till elbolaget och berättade vad jag hade varit med om och bad dem komma och ta bort sändaren till den smarta mätaren omedelbart. Först kände jag inte att de tog mig på allvar, men efter att jag hotat med polisanmälan gick de med på att ta bort den om jag kunde visa upp ett läkarintyg. Lyckligtvis har jag en allmänläkare som tog mig på allvar och förstod allvaret i situationen, även om han inte hade satt sig in i problemet.

Det slutade med att sändaren tog bort och sedan dess har jag inte känt av någon smärta och jag känner mig lika pigg och stark som tidigare. Jag tycker att det är illa att man ska bli påtvingad något i sitt eget hem som gör en sjuk, och jag hoppas bara att några av dessa ansvariga människor får känna smärtan från de smarta mätarna själva.

126. Anonym, 19 januari 2019:

Jag har fortfarande inte låtit Skagerak Energi byta min elmätare. Jag har helt enkelt ignorerat brev, ignorerat och inte svarat på samtal och ignorerat dagliga textmeddelanden som bekräftar att de vill tala med mig. Jag bor så att jag har koll på vem som ringer på dörren och jag öppnar inte dörren om det står okända människor utanför.

Saken är den att...: Jag arbetar aktivt med att ta kontroll över mitt eget liv och vad som ska påverka mig. Jag använder trådbundet internet. Jag går ut när jag ställer in mobilen på att uppdatera appar via wifi, och stänger av wifi när jag kommer in. Jag slår på mobildata ENDAST när jag använder den. DETTA är mitt sätt att vara preventiv när det gäller teknik som jag är skeptisk till.

Strålningskällor, smartphones och förmodligen ännu fler wifi-routrar, som finns i överflöd bland världens 8 miljarder människor, är ETT av mina bekymmer.

Jag gör det för att jag märker obehag och förändringar i mina egna sinnesintryck. Jag märker det när jag är ute och promenerar och stigen korsar högspänningsledningar. Jag känner det när jag befinner mig i omedelbar närhet av Wi-Fi-källor, och det är särskilt märkbart i samband med Wi-Fi-routrar som är utrustade med tre "piskor" (antennor, med andra ord, och det är vanligtvis de nya, starkare modellerna) och om jag har glömt att stänga av Wi-Fi-nätet på min mobiltelefon under telefonsamtal och inte använder högtalarfunktionen på telefonen. Klokt nog håller jag inte längre telefonen mot örat, utan använder högtalarfunktionen.

Det märkte jag långt innan jag hörde talas om dig och dina blogginlägg. Det var ett resultat av att jag aktivt arbetade med mitt eget välbefinnande och blev medveten om mina reaktioner. Jag har pratat med en läkare om det men inte tagit steg inom sjukvårdssystemet för att få hjälp med detta.

Idag var jag på min lokala vårdcentral. Jag frågade i receptionen om "policyn" när det gäller läkarintyg för att undvika den trådlösa källan i en ny elmätare, och fick till svar att läkarna på vårdcentralen "helst" inte vill utfärda sådana intyg.

Paradoxalt nog skriver Skagerak Energi i sitt brev att det ENDAST är med ett medicinskt intyg från en psykolog eller läkare som den trådlösa modulen kan undvikas. Vad ska/kan jag göra? Hjälp mig!

125. Tom Helge Sørhus, 15 januari 2019:

För tre-fyra år sedan installerades 4G-basstationer här på Ålgård, utan att vi brydde oss om det. Den hösten var det inte mycket som gjordes hemma hos oss. Vi var trötta och mådde dåligt, men insåg inte att dessa master kunde ha något med saken att göra. På den tiden visste vi inte heller var de fanns. Senare på vintern fick jag klåda i pannan som jag hade i två år. Sedan försvann den, men ersattes av en vibration i bröstet. Jag trodde att jag hade hjärtproblem och gick till doktorn. Han hittade ingenting, inte heller på EKG eller liknande.

För två månader sedan blev jag sjukskriven och stannade hemma en hel del. Under den månaden fick jag tinnitus, som jag fortfarande har. Då stötte jag på en tidigare kollega som hade erfarenhet av mobilstrålning så jag köpte en mätare. Jag har ett värde på ca 0,3 volt/meter hemma, vilket jag har konstaterat är tillräckligt för att orsaka tinnitus.

Jag har nu mätaren med mig överallt och om jag får tinnitus kollar jag mätaren. Den visar då alltid 0,3 eller högre (vilket motsvarar över 250 $\mu\text{W}/\text{m}^2$). Om jag inte har tinnitus lyser den på 0,1 eller lägre.

124. Linda Nyborg, 53 år, 12 januari 2019:

Jag har varit motståndare till "smarta mätare" i över 2 år, och lyckligtvis har jag ingen. Mitt motstånd kommer från det faktum att jag i mer än halva mitt liv, jag är nu 53 år gammal, har kämpat med obotlig, livshotande cancer.

Under alla dessa år har jag märkt att elektromagnetisk strålning påverkar min kropp, min hälsa, allt från fjärrkontroller, mobiltelefoner, Wi-Fi och liknande. Jag känner stickningar i huden, pirningar, ångest och energilöshet. Sedan hypen om "tvångsinstallationen av smarta mätare" började har det lett till stress och ångest, vilket är mycket ogynnsamt i min situation. Varje dag är en kamp för livet, eftersom det inte finns någon medicinsk behandling för min diagnos.

När min mamma fick sin cancerdiagnos i somras reste jag norrut för att vara där i 7 veckor. Min buktumör, som hade "legat i dvala" i många år, fördubblades i storlek under de veckorna. Hur kommer det sig?

Mina föräldrar bor i ett flerfamiljshus med 48 lägenheter och "smarta mätare" har installerats. Mina nätter där var oroliga, mitt humör förändrades gradvis och till slut var jag tvungen att flytta. Som ett resultat av detta har min livskvalitet förändrats avsevärt. Överskottet är borta. Jag har svåra smärtor i buken natt och dag. Jag har sett att forskare upprepade gånger har funnit att exponering för elektromagnetiska fält kan stimulera cancertillväxt.

Jag fortsätter att arbeta hårt för att stoppa tillväxten av min tumör, med hjälp av rätt kost, avgiftning, meditation och genom att tillbringa den mesta tiden i mitt eget "smarta mätare"-fria hem. Och så kommer det att förbli, eftersom jag inte spelar hasard med min egen hälsa.

Min hälsa = mitt ansvar!

123. Anonym, 12 januari 2019:

Vi har två små barnbarn i vår familj, tre och fem år gamla. De har fått AMS installerat i sitt hem. De två små har fått sömnproblem på grund av AMS-mätaren, tror jag. När de är hos oss, som inte har AMS installerat, sover de hela nätterna utan problem. Jag har två gånger nekat Skagerak Energi att installera AMS om de inte kan ge mig en skriftlig garanti för att den mätare de vill installera i mitt hus inte är skadlig för min hälsa. Jag har ännu inte fått någon sådan garanti och jag tror inte heller att jag kommer att få det. Hälsningar, bekymrad farfar.

122. Anonym kvinna, 01.01.2019:

(Tre textstycken borttagna på begäran av inlämnaren. De handlar om hälsoproblem från WiFi: dålig sömn, huvudvärk).

I maj 2018 fick jag låna en stuga utan trådlöst nätverk och utan smart elmätare och på stort avstånd från närmaste grannar. Detta var tänkt att ge mig en efterlängtat möjlighet att återhämta mig. Jag kände en känsla av obehag när jag kom fram till stugan. På vissa ställen i huset mådde jag illa av att vistas där. På natten kände jag mig yr. Det kändes som om jag låg på ett rullande hav. Jag kunde inte sova den natten.

Min sambo blev misstänksam dagen därpå och öppnade säkringsskåpet. Där var en smart elmätare installerad utan att stugägaren hade meddelats. Den var av en typ som sände en starkare signal eftersom avståndet till mottagarenheten var större än vanligt. Vi satte upp en metallplatta mot elmätarens sändare. Detta gjorde att jag kunde sova de närmaste nätterna, men min vistelse gav mig inte det lyft jag hade hoppats på. I stort sett alla hus och stugor har nu smarta elmätare. Jag känner nu att jag håller på att bli en flykting i mitt eget land. Var ska jag bo?

121. Anonym man, 21 december 2018:

[Den här personens ursprungliga berättelse är listad **som 100. Anonym man, 15 juli 2018** nedan. Följande text är en uppföljare från samma person ett halvår senare, efter att han och hans fru gjort något drastiskt: flyttat långt bort till helt andra omgivningar. EF]

"Jag är förvånad över att ingen ser ett samband mellan elektromagnetisk strålning och ME: Jag tänker på familjen i Sverige där föräldrarna dödade sina barn och sedan sig själva för att barnen hade ME. När jag läste svaren från så kallade kunniga människor tänkte jag att det var dags att slå larm om mig själv:

Min fru och jag flyttade från en stad nära Oslo och halvvägs norrut när bredbandsfibernät och smarta mätare installerades i kvarteret där vi bodde. Vid den tiden var jag så sjuk att jag inte trodde att jag skulle leva ett år till. Efter 4 månader här på gården där vi nu bor, med transmissionsmodulen i den smarta mätaren avaktiverad, är min hälsa på en nivå som jag ALDRIG trodde var möjlig att uppnå igen. Jag kämpar fortfarande lite, men ME-anfallen med total energisvikt kommer allt mer sällan. Yrseln är borta. Det är också Parkinsons tremor. Mina muskler fungerar igen och mitt minne har blivit oklanderligt.

Jag tror att allt detta har orsakats av smarta mätare, mobilsignaler och möjligen LED- och neonbelysning, eftersom jag fortfarande alltid får energisvikt i köpcentrum.

120: Asbjørn Galaasen, 25 oktober 2018:

1. Hur reaktionerna ser ut, när du får dem och sedan när:

I juli förlorade jag mina analoga TV-kanaler när Get tog bort dem. Sedan dess har jag surfat på min mobil i timmar varje dag. Plötsligt en dag, efter överdrivet mobilanvändande, fick jag en brännande känsla i vänster hand och var tvungen att lägga ifrån mig mobilen. Känslan varade i cirka 15 minuter. Jag har sedan dess känt av mobilen efter ett tag.

2. Vilka erfarenheter har du som gör att du tror att du kommer att reagera på en eller flera smarta mätare?

Eftersom jag reagerar på min mobiltelefon är det naturligt att tänka sig att motsvarande strålning har en effekt.

3. *Blindtester som du har upplevt, dvs. reaktioner som du har haft där du först senare insåg att elektriska fält eller en mikrovågsstrålningskälla kunde vara orsaken:*

Regeringen borde kartlägga dem som märker strålning. Jag föreslog ett blindtest för Strålevernet. Då skulle jag kunna hålla en mobiltelefon i vardera handen. Den ena mobilen kunde använda processorkraft och skulle bara bli varm. Den andra skulle kunna stråla som en vanlig mobiltelefon. Båda mobilerna skulle då bli varma. Om jag håller mobilerna tillräckligt länge skulle jag kunna se vilken av mobilerna som strålar. Borde kunna göra det inom 4 timmar.

4. *Vad som krävs för att besvären ska upphöra och hur lång tid det tar innan det sker*

Lägga ifrån mig mobiltelefonen i 15 minuter eller längre.

5. *Vilka reaktioner har du mött inom hälso- och sjukvården?*

Jag kontaktade Lillian Leknes på Helsedirektoratet i Norge. Hon hävdade att läkare inte borde få utfärda intyg om att människor blir sjuka av strålning från AMS-mätare och var inte intresserad av ämnet.

6. *Om du har fått en smart mätare installerad: hur gick det?*

Inte installerad.

119. Lene, den 15 oktober 2018:

Jag heter Lene och jag har blivit elöverkänslig.

Jag var en frisk, glad och social tjej, men helt plötsligt förändrades detta. Det började i början av 2000-talet med tinnitus och eksem/sår på kroppen. På väg till ett sällskap 2005 satt jag i ett telefonsamtal när jag fick akuta symtom, det kändes som att huvudet växte, det pirrade i huden och en extrem huvudvärk uppstod. Jag förstod snabbt att det var mobiltelefonen jag reagerade på.

Under 2010 eskalerade det, hela högra sidan av mitt ansikte började brinna, det kändes som en tredjegrads brännskada och med efterföljande svår huvudvärk, tinnitusen blev betydligt högre, detta upphörde inte. Veckorna gick och jag kunde knappt titta på TV, dammsuga, gå till affären etc. utan att bli avsevärt sämre, vilket så småningom åtföljdes av många allergier.

Vardagliga saker blev en mardröm och under en period fick familjen hjälpa till med de mest prekära sakerna. Det var så illa att jag inte hade något annat val än att distansera mig så mycket som möjligt från omvärlden, och då från trådlösa nätverk (3G-4G, wifi och Bluetooth).

Jag har alltid motionerat mycket och den bästa platsen för mig nu är i skogen och på åkrarna.

Jag blev inte trodd till en början, och som om man inte var tillräckligt sjuk fick man kämpa för att bli trodd, sedd och hörd... Men jag gav inte upp, och efter upprepade möten och samtal med läkare etc. möttes jag av förståelse. Och tillsammans försökte vi hitta lösningar. Under tiden flyttade jag ut från mitt dåvarande hem.

När jag besökte vänner kunde de stänga av allt som var trådlöst.

Men så kom AMS. Om man inte hade blivit bestulen på tillräckligt mycket av sitt liv tidigare, ställdes man nu inför ännu större problem och en ytterligare försämring av livskvaliteten: Att besöka vänner och familj var inte längre ett alternativ utan att tillfogas stor smärta. Att flytta till ett nytt hus, som var en efterlängtdröm, blev en mardröm, så jag flyttade aldrig in. Jag har tvingats avbryta min utbildning och har fått en betydligt sämre ställning, vilket har lett till en hög grad av handikapp.

Jag älskar mitt jobb, och ingenting betyder mer än att vara med min familj och mina vänner, och jag skulle älska att flytta till ett nytt hus. Men det här är bara några av de saker som bit för bit har tagits ifrån mig.

Elöverkänslighet är en hemsk sjukdom, och vart ska vi som har den ta vägen till slut? Det är inte bara en fråga om att flytta! AMS finns nu installerat i (nästan) varje hem. Jag utkämpar nu mitt livs kamp för att behålla min analoga mätare! Jag hoppas att vi kan stoppa detta tillsammans!

118. Kjartan Haug, 26 november 2018:

Här är min pyttelilla historia: Jag minns när jag var civilanställd och arbetade som stalldräng (för över 20 år sedan nu). Jag var tvungen att vara tillgänglig hela tiden och hade därför alltid en sladdlös telefon med mig (inte en mobiltelefon, utan trådlös i hela stallområdet). Jag pratade ofta med min chef i telefon och minns att jag fick huvudvärk av det. Jag kan inte förstå att jag inte tog signalerna på allvar, men det gjorde jag inte, jag fortsatte bara att göra så här under hela min civila tjänstgöringsperiod.

Jag pratade mycket i mobiltelefon under min tid som lantbrukare eftersom det var praktiskt att hinna med alla sysslor och möten, så jag kunde ringa när jag ändå var tvungen att köra. Det är uppenbart att jag utsattes för ett ännu större strålningsstryck på skallen när jag pratade i bilen och ute på landsbygden där det finns få mobilmaster. Det är ett mysterium för mig att jag kunde vara så oförsiktig och inte inse faran med det jag gjorde.

Under väldigt många år har det varit helt otänkbart för mig att prata i mobiltelefon eftersom smärtan när jag försöker är omöjlig att förneka och mycket obehaglig och med långvariga negativa effekter på min hälsa. Jag har hittat tekniska lösningar på hur man kan prata via mobilnätet, men jag är inte bekväm med detta av två skäl: jag stöder en industri som jag inte vill ha levande och mina vänner som jag pratar med utsätter sig för strålning trots att mina tekniska lösningar gör att jag kan undvika det.

Under många år har jag blivit väldigt sjuk av att vara i stan trots att jag personligen varken har mobil eller wi-fi påslaget. I somras blev jag extremt sjuk. I ren desperation beställde jag skyddskläder utan att egentligen ha någon större tro på att bli botad av detta. Nästan så fort jag tog på mig kläderna mårde jag mycket bättre och efter en natt med kläderna på mig kunde jag fungera. Enligt min erfarenhet är dessa kläder en nödlösning som hjälper till med akuta problem. När jag har haft dem på mig under längre perioder blir jag sämre igen, om än inte lika dålig som utan kläderna.

Nu kan jag inte bo i Oslo eller Hamar eftersom strålningsnivåerna på dessa platser gör det omöjligt för mig att hålla mig frisk. Det finns platser där jag är i mycket god form och det är därför jag bor kvar där. Om jag inte hade insett sambandet mellan strålningen och min sjukdom är det inte svårt att föreställa sig att jag hade gett upp livet för länge sedan på grund av hopplöshet.

117. Marit Andersen, 28 oktober 2018:

Jag har vägrat att acceptera smarta mätare i min lada och mitt hem, men grannarna cirka 40 och 50 meter bort har fått dem. Jag brukade ha lätt tinnitus, som ljudet av den gamla testbilden på TV på låg volym. Detta har blivit som ljudet av en stor gräshoppsvärm. Det är aldrig tyst, förutom när jag har varit ute och paddlat kanot. Då är det mycket tystare.

Jag har också mycket mindre energi och roterar i sängen flera gånger varje natt. Jag vaknar 4-5 gånger varje natt. Jag brukade sova tungt hela natten.

116. Anonym kvinna, 27 oktober 2018:

Hallå! Jag vill meddela att jag nu troligtvis har märkt att AMS-mätarna skadar mig. Efter att flera av mina grannar fick AMS installerade i september 2018 fick jag brännande/stickande/kliande utslag på höger arm, i höger sida och runt ögonen, med smärta i ögonen. Jag har också en sprängande känsla i mina armar av och till, värst på kvällen och natten. Jag har problem med att hålla i min mobiltelefon, märkte stickningar i fingrarna och smärta i handlederna för ca 6 månader sedan. Om jag inte lade ifrån mig mobiltelefonen fortsatte smärtan upp i armen till axlarna. Jag stänger av min mobiltelefon och wifi helt varje kväll innan jag går och lägger mig. Jag har själv sagt nej till AMS-mätaren. Jag måste berätta att jag fick torra fläckar på flera ställen på kroppen redan i februari 2018 efter att jag fotograferat från Norlibakken i Horten, där ett stort torn fullt med teknik är beläget. Innan dess hade jag inte haft något liknande sedan jag var 13-14 år gammal, då jag hade några fläckar på armarna. Dessa fläckar försvann under sommaren.

Jag är nu 58 år gammal. Jag är på handikappersättning efter en lång historia. Så jag kan säga att jag har en historia av astma, allergier och migrän. Mina lungor är sårbara och jag får attacker av hosta och andfåddhet för tillfället. Jag har inte varit hos läkaren för utslagen. Jag förväntar mig att han kommer att erbjuda hydrokortison, vilket jag inte vill ha. Men jag inser att jag borde få läkaren att registrera detta. Jag är motvillig, eftersom jag redan har en lång traumatisk procedur med honom och myndigheterna. Jag är elöverkänslig och vill absolut inte ha AMS-mätare i vare sig mitt hem eller någon annans. Jag kan inte besöka människor, butiker etc. Jag tror inte heller att jag kan ha mobiltelefon/wifi längre. Jag skulle vilja skydda mig själv i mitt hus, men jag flyttar om ungefär trekvarts år, så jag måste prioritera det nya hemmet. Eftersom jag är sjukpensionär har jag inte så mycket att röra mig med.

115. Randi Dølbakken, 14 oktober 2018:

Jag flyttade från ett flerfamiljshus med massor av antenner och sändare på taket till en hyresfastighet i september 2017. Vid det laget var den smarta mätaren redan installerad. Redan första natten hade jag sömnsvårigheter, huvudvärk och ledvärk. Först trodde jag att det berodde på flyttstressen och renoveringen. Men problemen bara ökade. Jag blev yr, såg suddigt, hade öronsus och en inre oro som eskalerade när jag låg i sängen. Det kändes som om hela kroppen vibrerade efter några timmar i sängen. Min kropp reagerade nästan med en känsla av panik och jag var tvungen att komma ut ur huset. Den smarta mätaren fanns i källaren precis under min säng, bara två meter från där jag skulle sova. Det gick smidigt med ett läkarintyg från min husläkare. Att ansöka om dispens hos Eidsiva Energi tog tid, men efter 4 månader med smart mätare i huset kunde sändaren till slut plockas bort. Märkte skillnad direkt. Fick äntligen sova en hel natt igen utan ångest. Huvudvärk, yrsel och smärta i kroppen avtog. Öronsuset är fortfarande inte helt bra.

Det jag har märkt i efterhand är att jag nu reagerar mer på mobiltelefoner. Det ringer i öronen och jag får ont i handen om jag håller i den länge och måste lämna den på bordet framför mig. Jag måste stänga av wifi-nätet, eftersom det känns som att jag blir mer orolig när det är på länge. Jag kan inte heller övernatta hos vänner som har smarta mätare. Sedan har vi den ökade inre oron och vibrationen i vad som känns som bröstet och hjärtat, med påföljande sömnsvårigheter.

Något har hänt i vår elektroniska trådlösa värld. Min kropp säger tydligt till mig att den har nått en mättnadspunkt. En färsk erfarenhet är att två gånger har strömmen varit borta i grannskapet i mer än 15 timmar. Då går kroppen in i totalt viloläge. En vila som jag aldrig upplever när det finns en strömförsörjning i varje hus, med trådlösa enheter och kablar.

114. Mafrid Elise Aukland, 13 oktober 2018:

Som pensionär ville jag bo i en bergsregion på grund av den tunna syre- och järnrika luften. Äventyret började den 1 december 2016. Jag hyrde en källarlägenhet och var så lycklig. Men det visade sig vara kortlivat. Jag var medveten om installationerna av smarta mätare och bad min husläkare om ett intyg i god tid för att kunna lämna in till mitt elbolag - och fick ett "tillfälligt uppskov". I november lät min hyresvärd installera systemet, men jag glömde att berätta att jag var elöverkänslig. Vi hade pratat om wi-fi, vilket jag tackade nej till eftersom jag inte gillar det. Jag använder mobilt internet på min dator.

Jag stod i min lägenhet och lyssnade på borringarna och tyckte att de var så nära, som om det var i källaren. Så fort de var klara kändes det som om någon hade tryckt ner ett järnpansar över mitt huvud och hela min kropp och mitt hjärta började rusa - och min första tanke var att fly. "Vart kan jag ta vägen?" Hyresvärden var inte hemma, han var i skolan och det var hans pappa som ansvarade. Så jag skickade ett meddelande till honom och sa: "Hur kunde du göra så här mot mig när du vet att jag är så känslig?" Han bad så mycket om ursäkt och slog in den i aluminiumfolie när han kom hem, och berättade att hans proppskåp fanns i källaren!!! Precis bakom min vardagsrumsvägg.

Jag levde med detta i tre veckor tills jag åkte till Lillestrom på Alternativmässan, där jag klagade på min nod och bad alla om råd och hjälp. Aurafoto, halsband av rosa kvarts, healing och senare fjärrhealing, även en vattenrenare för 1500 NOK, Espeberge, pyramiderna. Senare köpte jag ett jordningslakan för 1200 NOK. Slutligen var han villig att kontakta kraftbolaget och få sändaren bortkopplad.

I mars hade han en vattenläcka i sitt hus och golven i källaren (min lägenhet) förstördes och jag kunde inte längre bo där. Nu började jag resa runt till familj och vänner och jag kunde besöka många människor som jag inte skulle ha gjort annars. Men smarta telefoner och wifi överallt - kanske var mitt jobb att berätta för folk hur farligt det är? Idag är jag tillbaka i lägenheten och ser att jag också har fått en ny smart mätare, men utan sändare. Jag stannade till vid elbolaget och pratade med ledningen för att berätta varför jag vägrade. Och han lovade att så länge jag bodde i det huset skulle inga sändare skickas dit. Men jag känner att strålningen är lika intensiv som den var när hyresvärden hade sändaren på och jag funderar på att fly igen, jag vill inte leva med den här smärtan resten av mitt liv. Jag vaknar på morgonen och känner mig som en kokt hummer, eller kokt amöba, tinnitus hela tiden och diffus smärta i kroppen, som om jag inte är helt i kontakt med min kropp och min balans sviktar.

113. Hilde Hansen, 10 oktober 2018:

Ända sedan jag fick min första mobiltelefon har jag insett att jag är känslig för strålning. Mina öron blir varma och det tar bara några sekunder innan jag får ont i öronen. Det är därför jag har headset och inte använder mobiltelefonen så mycket. Det är en väldigt speciell smärta inne i örat och jag har aldrig den annars.

När jag skaffade trådlöst internet kände jag ett våldsamt surr i pannan om jag böjde mig över routern. Det är därför jag har kabelinternet. På det här sättet har jag skyddat mig hemma och det har faktiskt gått bra. Jag undrade länge varför jag fick dessa smärtor i öronen när jag tog bussen mellan Mandal och Kristiansand och bussen var full av ungdomar med mobiler och surfplattor. Jag känner aldrig något i lokaler på andra ställen - t.ex. i staden. Sedan råkade jag läsa att mobiler strålar mycket kraftigare när täckningen är dålig - som den är på bussen. Nu undviker jag bussen när det är många människor som reser. Det gör verkligen ont i öronen först och sedan i huvudet.

När det gällde smarta mätare sa jag direkt att jag inte ville ha en sändare på grund av de här problemen. Och jag tänkte inte mer på det. Så en dag i början av september förra året satt jag hemma i soffan och läste en bok när jag plötsligt fick en kraftig ringning i öronen. Jag blev så förvånad att jag reste mig upp och tittade mig omkring, och då såg jag elmätarmontörens skåpbil köra ut från gården. Dagen därpå ringde jag Agder Energi och de bekräftade att grannens mätare hade bytts ut och aktiverats precis när det började surra i mitt hus. Våra hus ligger nästan vägg i vägg.

Det surrar fortfarande och nu har jag ont i öronen och huvudet för det mesta, beroende på hur mycket jag är hemma, men det verkar bli värre och värre. En vecka efter detta började det klia, sedan blev det eksem och jag fick sluta använda tvättmedel, krämer och kosmetika som jag brukade tåla innan det blev bättre igen. Nu kliar jag mig "bara". Jag sover inte ordentligt längre. Jag vaknar många gånger under natten och jag är själagläd när jag kan vara någon annanstans än hemma. Det här är väldigt obehagligt. Jag funderar på att flytta om sändarna inte stängs av. När jag känner det jag blir jag mycket orolig för mina barn och barnbarn och alla andra som inte vet detta och inte riktigt vet vad de ska tro när myndigheterna säger att det är ofarligt. Det är inte ofarligt.

112. Irene Hartviksen, 10 oktober 2018:

Jag kämpar med svår ledvärk och det har stört mig sedan jag var barn. Men nu är det mycket, mycket värre. När jag växte upp bodde vi precis under en högspänningsledning. Men jag har aldrig tänkt på det förrän de senaste dagarna.

År 1998 fick jag diagnosen godartad hjärntumör och opererades. Sedan dess har jag haft stora hälsoproblem, bland annat total utmattning. Jag drev ett IT-utbildningsföretag 1990-1999. Ibland har jag känt en enorm rusning i huvudet - som om en liten motor bara stod där och gick och gick. Ibland var jag nästan desperat, men jag vågade inte prata om det och tänkte att det nog var biverkningar efter operationen. Jag försökte prata med min husläkare om det, men fick aldrig någon kommentar tillbaka. Så jag gav upp. Tog massor av blodprover, men allt var bra. Levde mycket hälsosamt och mycket aktivt. Började tänka att det kanske var högt blodsocker. Sedan ringde jag min bror, som också kämpar med hälsoproblem och är diabetiker. Han tog med sig en mätare, men hans blodsocker var bra. Vi började prata om symtomen och det visade sig att han kämpar med samma symptom - som ett vattenfall inne i huvudet. Vi vaknar ofta med en våldsam rusning. Jag har fått diagnosen ytterligare två tumörer i hjärnan - och jag håller tummarna varje dag för att de ska hålla sig lugna.

Jag har inte läst så mycket om strålning förrän i dag, men i torsdags förra veckan gav jag efter för hoten och gick med på att installera en smart mätare. Alla läkare i Sortland har vägrat att skriva ut ett läkarintyg, så jag orkade inte bry mig. Jag kände mig ganska rasande på de myndigheter som har tvingat på oss detta vansinniga hälsoexperiment och som ägnar sig åt andlig våldtäkt utan att kunna skydda sig på något sätt.

Jag måste erkänna att jag tröstade mig själv med att det förmodligen är bra.

Kvällen kom och jag gjorde mig redo för att sova. Jag sover på andra våningen i ett gammalt hus från 1937 och en ny mätare med fjärravläsning var redan installerad när jag flyttade in för ca 3 år sedan.

Säkringsdosan sitter 20 cm från badrumsdörren och ca 3 meter från min säng.

Jag var trött och somnade snabbt, men efter en liten stund vaknade jag av ett lite högt ljud i huvudet - ringningar i öronen? Plötsligt var det en konstig känsla - som om min hjärna var fylld av myror. Det var som ett lågt knakande och ett högt väsande. Jag vände mig om många gånger eftersom obehaget var så stort. Till slut blev jag nästan desperat och sprang ner till bottenvåningen. Där lugnade det ner sig och bara det "vanliga" väsandet kvarstod. Nästa natt sov min syster där och hon märkte ingenting. Jag

sov på soffan på nedervåningen. Natten därpå sov jag i ett hus utan smart mätare och jag märkte varken av suset eller vattenfallet.

Jag trodde att jag kanske inbillade mig, så jag åkte hem och försökte igen. Det var en fruktansvärd upplevelse. Jag var tvungen att fly nerför trappan. På morgonen ringde jag Vesterålskraft och efter lite fram och tillbaka gick de med på att komma snart för att flytta antennen på ytterväggen. Mannen jag talade med bad mig att skaffa en kopparplatta och skruva fast den i väggen innan de kom. Jag hade aldrig hört talas om något sådant, så jag frågade hur stor den skulle vara. "Det får du hitta på nätet", svarade han.

Idag har jag sökt på nätet utan att hitta något hittills, men jag kom över den här underbart informativa sidan "Jag har något på hjärtat". Så otroligt trevligt att ta reda på att jag inte är ensam med dessa sjukdomar och att jag definitivt inte blir galen ...

Nu bor jag i ett annat hus tills antennen är flyttad.

111. Liv Franset, 28 september 2018:

För fjorton dagar sedan vaknade jag upp utan känsel i vänster arm. Jag kunde inte knyta näven eller sära på fingrarna. Jag ringde efter ambulans. De undersökte mig noggrant med magnetröntgen, datortomografi etc. och plötsligt kom styrkan i armen tillbaka. De hittade varken hjärtinfarkt eller blodpropp på bilderna. Blodkärlen såg bra ut, men själva hjärtat hade nedsatt pumpfunktion. "Jag har aldrig haft några problem med hjärtat, jag är bara 60 år gammal. Men problemen började precis efter att de smarta mätarna installerades i mitt kvarter.

Jag har 2 smarta mätare monterade i garderoben på min vägg som vetter mot min lägenhet, samt wifi som är på 24/7. Jag vet inte om detta kan påverka hjärtat, men jag tror det. Någon tipsade mig om detta och att jag borde rapportera händelsen till dig. Min hälsa är nu förstörd och jag måste ta flera typer av mediciner. Kan man söka ersättning från elnätsbolaget?

110. Haldor I Solberg, 26 september 2018:

Hej. Jag skulle vilja bidra med min berättelse angående. AMS:

Jag hyr en källarlägenhet i Sandefjord där hyresvärden installerade AMS i våras, i mars 2018. Jag har el som ingår i hyran, men jag har säkringsskåpet på köksväggen precis bredvid där jag står med mitt staffli (jag är bildkonstnär).

Jag är ofta ute på uppdrag och var inte hemma de första veckorna efter installationen. Ungefär 2 veckor senare när jag var hemma började ryggsmärtorna igen. Jag blev inlagd på sjukhus för en kontroll i en vecka. Sedan avtog smärtan och var helt borta. Senare samma vår åkte jag till Trøndelag till min dotter och var där i ca 3 månader. helt smärtfri. Åkte hem efter min vistelse, var hemma i en vecka, och sedan började ryggsmärtan.

Min slutsats är: Påverkan från AMS!

P.S. Min husläkare tror inte på att det finns en koppling och kommer inte att utfärda ett läkarintyg.

109. Hanne Knutsdatter, 15 september 2018:

Vi bor i ett radhus och detta är mina symton efter att grannarna fick sina AMS-mätare i våras: yr, trött, förstärkt tinnitus, huvudvärk, konstigt metalliskt ljud i huvudet, brännande läppar, rastlösa ben/kramper, trötta ögon. Min man fick kramper i benen, mer än han brukar, och mer problem med magen.

Nu bör det nämnas att vi redan har många sjukdomar, men dessa sjukdomar förstärktes märkbart efter att de nya mätarna anlände. Så det råder ingen tvekan om att våra åkommor orsakas av strålningen!

108. Anonym, 13 maj 2018:

Strax före jul förra året skulle min smarta mätare ha installerats. Det blev den inte, för jag vill inte ha den. Det beror på att jag har följt forskningen i ett antal år och inser att myndigheterna vilseleder oss. Istället skrev jag ett brev till mina grannar och bad dem att säga nej till en smart mätare. Jag tror inte att någon av dem lyssnade på mig. Jag har inte fått något svar, men jag kanske har väckt någons intresse.

En dag fick jag näsblod. Det är väldigt sällan jag får det. Jag tänkte inte mer på det. Men det märkliga var att detta näsblod kom nästan varje dag i två veckor! Under samma period kunde mina barn knappt sova på nätterna (deras sovrum vetter mot grannarna). Så småningom kom jag på att jag hade hört att näsblod är en av de effekter som beskrivs av EMF. Då kom nästa tanke väldigt snabbt: Sömnstörningar också! Jag började fundera på att mina grannar förmodligen hade samma planerade installationsdatum som jag själv. Obehaget började just på detta datum.

Jag har sedan dess lärt mig att effekten av de smarta mätarna lugnar ner sig efter ett par veckor. Näsblodet är borta igen nu och barnen sover bättre igen. Det kan naturligtvis vara en tillfällighet. Vi vet inte exakt vilken faktor som påverkar oss på vilket sätt. Men jag tror att det är troligt att de här sakerna kan ha inträffat på grund av de smarta mätarna.

Jag har tidigare insett att den stickning jag känner i fötterna när de vilar på värmefiltten förmodligen inte orsakas av värmen - utan av strålningen. Jag märker aldrig av sådana stickningar annars (även om jag är nära varma källor med tårna...).

Förresten har jag varit mycket glad över att jag har kunnat använda min mobiltelefon. Jag vidtar försiktighetsåtgärder och minskar min användning så mycket som möjligt, men på jobbet har vi bara haft mobiltelefoner i flera år nu.

Tyvärr har jag börjat märka att det sticker i öronen och pirrar i händerna då och då när jag håller den och pratar med den intill örat. Det suger, för då vet jag att värre symtom kan vara precis runt hörnet, och strängt taget borde jag ha lagt den ifrån mig.

Jag har dock valt att följa den österrikiska läkarföreningens råd att inte ge barn mobiltelefoner före 16 års ålder. Vi arbetar hårt med att införa rutiner som flygplansläge när vi bär våra mobiler, sms istället för att prata och konsekvent användning av fasta telefoner när vi är hemma. Vi slår bara på mobildata och appar i "nödsituationer".

En knäled har besvärat mig i sex månader nu. Jag trodde att jag höll på att bli äldre. Men så insåg jag att det är knät som är 5 cm från den bärbara datorn som sitter i dockningsstationen under skrivbordet hela dagarna (och som jag ofta stöter i). En bärbar dator som är ansluten till en adapter har ganska starka fält runt sig. Du kan läsa om det i ett blogginlägg på den här bloggen. [[HÄR](#), EF]. Hemma drar jag därför (så ofta jag kommer ihåg) ut laddaren ur uttagen när jag skriver på datorn eller ska sova. Laddare skapar mycket "smutsig el". Kanske mycket mer än smarta elmätare.

Elbilsaddare påverkar elnätet hela vägen till grannarna. Det är därför jag har slutat önska mig en elbil.

Jag kan tillägga att förra gången jag hade ett (annat) knäproblem (för flera år sedan) - användes elektricitet för att "läka" knäet. Och det passar bra med det faktum att det finns några få terapeutiska effekter av strålning, men många fler patologiska.

Annars har vi som familj många symtom som vi kan misstänka kan vara orsakade av antingen strålning, en kombination av strålning och andra miljöfaktorer eller en kombination av arv och miljö. Det handlar bland annat om koncentrationssvårigheter, huvudvärk, autismspektrumstörningar, depression, ångest, sömnproblem, aggressivitet och minnesproblem. Jag har tidigare bortförklarat detta med gener och en stressig vardag.

Professor Magda Havas säger att 35% av oss förmodligen visar symtom på elöverkänslighet utan att veta om det. Jag skulle nog inte ha tänkt på mina symtom om jag inte visste vad de kunde bero på. De stör mig inte direkt. Men de skrämmar mig nu. Jag vet att mycket värre effekter som cancer och Alzheimers finns på listan.

Jag kan avvisa Noceboeffekten, eftersom alla symtom bara har funnits ett tag innan jag a) började märka dem och b) har förknippat dem med eventuell strålning. Jag har "skrutit" med att jag engagerar mig utan att känna av effekter. Och det är helt sant att mitt engagemang startade utan någon som helst misstanke om att jag själv är påverkad. Nu vet jag bättre. Men det hjälper inte saken om andra vet. I Norge blir man snabbt avfärdad som ett psykiatriskt fall med ett nocebostillstånd. Det är den rädslan som Statens Strålevern är mest intresserad av att skydda oss från. Det är därför jag förblir anonym.

107. Kari Dølven Sevaldsen 04.09.2018:

Nu känns det som om vi har ett mikrovågsvapen i vårt hem. Det är väldokumenterat att sådana vapen har använts i krig under lång tid. Ta till exempel de amerikanska diplomaterna som blev sjuka på Kuba. Man tror nu att detta kommer från mikrovågsattacker. Över en natt fick vi några av samma symtom. Jag har outhärdlig tinnitus, illamående, sömnlöshet. Min man svullnar upp på olika ställen av kroppen. Min son, som har sin egen lägenhet i vårt hus, har utvecklat en fruktansvärd tinnitus.

Vi hade en långtidsvistelse i Turkiet och insåg inte att vi hade fått Aidon-mätaren installerat när vi kom hem. Jag hade drabbats av ett diskbräck i ryggen och var sängliggande i 14 dagar. Efter 24 timmar i sängen fick jag ett svagt surrande ljud i örat, efter en vecka lät det som om jag hade, och fortfarande har, en stor lastbil på tomgång i halva mitt huvud. Min kropp är i "flyktläge" (precis som bina som nu flyr från sina bikupor).

Jag brukar få ett lätt surrande ljud i örat om jag pratar i telefon längre än en halv minut. Så vi kopplade problemet till strålning. Vi stängde av alla mobiltelefoner och alla andra trådlösa "prylar", men inte elen. Det är då min tinnitus alltid brukar försvinna. Ingenting hjälpte. Först då började jag fundera på den nya smarta mätaren som det pratades så mycket om innan vi åkte. Jag tittar i säkringsboxen, där är den, AIDION-mätaren, TVÅ METER från mitt sovrum! Min son hade släppt in dem medan vi var borta.

Jag är realist och har alltid varit en aktiv friluftsmänniska. Min son är aktiv inom cykelsporten. Över en natt har vi reducerats till skakande vrak som måste dopa oss med sömntabletter och annat för att få några timmars sömn under dagen. Min läkare vägrar att utfärda ett läkarintyg...

Allt detta för att: Energibolagen vill göra sig en förmögenhet på oss konsumenter och få in mer pengar för att dra kablar och sälja ut ännu mer av vårt "arvssilver", vattenkraften! Det enda vi konsumenter har kvar är skyhöga elräkningar. Och mikrovågsstrålning. Min far var direktör för SKK (Skiens Kommunal Kraftselskap) under många år (på den tiden då vi alla ägde en del av vår vattenkraft) Han var före sin tid och sa att det här är vad som händer nu, och vad som skulle hända om vår vattenkraft blev statligt ägd. Först försökte de med mutor och gåvor. När det inte fungerade blev han nästan

mordhotad och kände sig tvingad till tystnad. Nu känner jag mig desperat. Jag är rädd för att vara i mitt eget hus.

Detta måste vara en brottslig handling! Att råna människor på deras hälsa och deras hem? Vad ska jag göra för att bli av med Aidon-mätaren?

106. Ole-Jørgen Strømberg 03.09.2018:

Detta hände efter att mätaren installerades: Jag fick huvudvärk och nacksmärtor.

Addendum 9 september 2018: På en fråga från EF om att utveckla sig lite svarar OJS enligt följande:

Var du medveten om att mätaren var installerad när du upplevde problemen?

Jag visste att mätaren var installerad.

Hur nära mätaren uppehåller du dig?

Jag sover med huvudet 3-4 meter från mätaren.

Vilken typ av mätare är det?

Det står Aidon och M16 på den, tillverkad i Finland.

Bor du i ett kvarter, villa, långt från andra?

Kvarter och det sitter två mätare bredvid varandra, en i varje skåp.

Har du annars lidit av huvudvärk och nackspärr?

Före mätaren: mycket lite huvudvärk och nacksmärta.

Efter mätaren: huvudvärk och nacksmärta som är mest märkbar på morgonen, efter att ha sovit hela natten vid mätaren. Men smärtan började inte förrän efter några månader.

Vad gör du åt det? Det jag har gjort i 30-40 år - yoga, meditation, kiropraktik.

105. Astrid 01.09.2018:

Det började med att min arbetsgivare fick sin AMS installerad för snart ett år sedan. Jag arbetar i en privatbostad, 2 timmar var 14:e dag. Innan dess har jag inte haft dessa symtom. Det började först med lätt migrän, efter ett par månader fick jag en leamus [ögonryckningar] över höger öga. Nu har jag svår migrän/pulserande huvudvärk när jag är i min arbetsgivares hus i 2 timmar.

Jag har flera arbetsplatser och den där jag arbetar flest dagar i veckan har nu fått AMS-mätare installerade. Så många som 3 stycken. Med stora antenner bredvid. Om jag är i närheten av dem får jag en kraftigt pulserande huvudvärk och hjärtklappning. Första gången jag kände det insåg jag inte ens att jag var nära mätarna. Jag kände mig bara sjuk, obekvämt och hade en svår huvudvärk.

På senare tid kan jag inte förmå mig att sätta min mobiltelefon nära örat för att prata i den, eftersom jag känner mig kokad i huvudet av den, så jag pratar bara i den i högtalarläge för tillfället eftersom jag inte har handsfree ännu.

104. Ellen Thoresen 01.09.2018:

När jag fick en ny mätare för några år sedan fick jag en obehaglig ringning i örat / huvudet. Det var verkligen irriterande. Det lät som en stor dieselmotor i mitt huvud. Det har avtagit lite, men jag har fortfarande tinnitus.

Dessutom har jag förlorat en hund i cancer och är på väg att förlora nummer två i samma sjukdom. Jag har talat med min veterinär om detta och han har fått massor av cancerfall hos hundar efter att människor har fått dessa mätare installerade. Mina hundar har haft relativt sällsynta typer av cancer. Min rottweiler fick malignt melanom och min bostonterrier är bara 6 år gammal och hon fick malignt

lymfom. Detta är en typ av cancer som enligt veterinären oftast ses hos mycket äldre hundar. Rottweilerns melanom var inte heller vanligt. Det dök upp i hans mun.

Jag vill ha den här mätaren UT ur mitt hus fortare än kvickt eftersom jag är rädd för att få cancer från detta själv. Hundar får faktiskt cancer tidigare än människor, så det är inte trevligt att veta att jag har utsatt mina älskade djur för denna strålning. Hur ska jag gå tillväga för att få bort den här mätaren?

103. Anonym kvinna, 11 augusti 2018:

Jag är undantagen från AMS-mätare på grund av tidigare problem med högspänningsledning för många år sedan. Bor nu i ett parhus.

Spektaklet började samma vecka som grannen fick sin smarta mätare utbytt. Det var som en järnklo som drog åt i mitt huvud och min nacke. Jag tog smärtstillande medel för att sova och vaknade med huvudvärk. Jag kände mig sjuk och illamående, yr och ofokuserad. Min energi var tömd, jag fick plötsliga kramper och muskelsvaghet, aggressivitet och depression. Jag ville flyga på väggarna! Jag kände igen mycket av det här från mina grannar med sina högspänningsledningar, men det här var mer våldsamt. Jag gick ut tidigt på morgnarna och åkte till stranden. Inom ett par timmar lättade det fruktansvärda trycket. Tankarna klarnade och humöret blev bättre. Efter 3-4 veckor förbättrades mitt tillstånd hemma, men det var långt ifrån hur det var tidigare. Jag har bott här i 5 år utan sådana problem. Jag bad elleverantören att ta bort grannens AMS, men tyvärr "kunde de inte tillmötesgå min begäran". För det var JAG som hade blivit undantagen, inte grannen! Men de kan vara behjälpliga med att flytta antennen.

Jag kontaktade ett företag som utför mätningar av elektromagnetiska fält och ger råd. Nu är jag nästan klar med avskärmningen av ett sovrum och hoppas verkligen att det blir lyckat. Jag är säker på att jag kommer att tillbringa mycket tid där. För tillfället räddas jag av en avskärmad sovsäck och dito golvmatta, en madrass utan metall och paracetamol. Jag måste vara försiktig så att jag inte tappar modet på grund av detta. Det finns inte många ställen där jag kan bo utan problem.

102. Jeanette Ohrem Stamper, den 13 juli 2018:

Hej på er. Jag har tidigare berättat min historia som elöverkänslig [se nr 17], dvs. *innan* smarta mätare installerades. Men nu är det på sin plats att lägga till berättelsen om hur det var när grannarna (särskilt grannen bredvid) fick sin smarta mätare installerad!

Jag ska fatta mig kort: Den kväll i februari när mina grannar fick smarta elmätare installerade, och en av dem låg vägg i vägg med mig och mitt kök/vardagsrum/sovrum, fick jag en fruktansvärd migrän. En ansiktssmärta över ögonen som jag aldrig har haft förut. Jag blev så sjuk att jag spydde. Jag kunde inte använda köket. Jag hade redan skärmat väggen i skjuvet med avskärmande färg (där grannen har sitt säkringsskåp och sin mätare vägg-i-vägg), eftersom jag visste att det skulle monteras en smart mätare där. Men det räckte inte, strålningen kom in genom köksväggen också! Kraftiga korta pulser uppmättes varje sekund och blinkade rött på mätaren.

Jag bestämde mig för att jag inte kunde leva så här med migrän och ligga sjuk, jag har ju trots allt två barn att ta hand om! Köket var tvunget att rivas, och det snabbt. Det måste rivas för att väggarna ska kunna målas med skyddsfärg (grafitfärg, samma typ som används för att göra laboratorierum radiotäta). Lyckligtvis har jag en sambo som är hantverkare/målare. Vi rev köket, målade med färg (fick göra 5 lager i köket på de värsta ställena, eftersom mätaren strålade ganska kraftigt, förbi det gröna!)

Vi tog ett lån och köpte ett nytt kök. Migränen försvann helt och hållet strax efter att vi skärmade det och nu kan jag använda köket igen. Men jag kan inte besöka någon som har en smart mätare. Och jag kan inte vara i närheten av en smart mätare. En smart mätare ger mig migrän som ingen annan trådlös källa har gjort.

101. Odd Magne Gram, 10 juli 2018:

När det gäller AMS elmätare skyller de på varandra, men det är NVE och staten tillsammans som bär skulden för detta. Staten hade ingen aning om hur man skulle mäta detta. Även en oerfaren person kunde se det. Mikrovågsstrålning kan användas för krigföring och fungerar även om den är svag. NVE och elbolagen lyssnar inte på människor.

När jag ansökte om ett undantag fick jag det med nöd och näppe. De sade skriftligen att detta inte är mer kraftfullt än fjärrkontrollen på TV och att mätaren bara sänder 4 gånger om dagen, 40 sekunder per gång. Jag diskuterar nu med dem och de säger att de kommer att installera en mätare utan kommunikation. Jag säger att jag borde få alla mätapper på den så att jag kan skicka den för mätning först. Då får jag en massa paragrafer tillbaka och att det är de som bestämmer mätningen.

Jag känner det starkt i mitt huvud. Alla mätare från grannarna surrar. Signalerna färdas flera kilometer när de vita lådorna behöver information. Varannan timme vaknar jag under hela natten och huvudet stramar så mycket att jag knappt kan stå upp när de är klara. Då är det som att vakna upp. Jag var på stranden igår och det är ungefär en kilometer till husen. Jag känner av mätarna från husen och blir deprimerad. Så plötsligt behöver de vita lådorna information. I cirka 1 till 2 timmar pulserade och väsnades det och det stramade åt så mycket i mitt huvud att jag nästan var helt borta. Det går inte att vara i Norge i närtid, och de är inte klara med alla än. Jag kan känna att det blir värre och värre ju fler mätare. Det är starka saker som är på gång.

Jag hoppas att de får uppleva detta själva. Då skulle tonen vara en annan. Jag har mycket mer på hjärtat, men det räcker för tillfället.

100. Anonym man, 15 juli 2018:

Tack för hjälpen med att hitta orsakerna till mina egna sjukdomar! Jag har nu fått klarhet i orsakerna till högt blodtryck, förmaksflimmer, trötthet, depression, synstörningar m.m.

Innan jag började läsa era artiklar om elektromagnetisk strålning var jag helt omedveten om att det kunde vara orsaken till mina problem under många år. Jag bor i ett flerfamiljshus och reagerade omedelbart efter att vår internetleverantör lagt till fiberbredband med en signalförstärkarbox och trådlös WiFi-router i varje lägenhet. Visst, vi fick bra hastigheter, men plötsligt insåg jag att jag hade 54 WiFi-adresser tillgängliga i min egen lägenhet och att 14 av dem hade samma signalstyrka som min egen. Jag började omedelbart få sömnsvårigheter och fysisk oro i kroppen.

Kort därefter kom de smarta mätarna, och det var som om det pirrade och kliade i kroppen hela natten, och jag kände mig bakfull varje morgon. Sedan insåg jag att jag bara var sjuk när jag var hemma, inte på jobbet eller på vårt lantställe. Det var då jag ansökte om dispens med läkarintyg och fick ett mycket snabbt svar från e-verket.

Montören kom efter en vecka och demonterade sändarmodulen i min närvaro. Problemet har inte försvunnit med 71 andra mätare i kvarteret, men det hjälper psyket att ha nått fram till bolaget.

Jag skriver detta på en kabelansluten dator eftersom jag blir sjuk snabbt om jag använder WiFi.

99. Erik, 25 juni 2018:

Jag drabbades av ett hjärtstopp 2010 och fick en defibrillator installerad. Den gick sönder ett par gånger innan de kunde justera den. Den har fungerat bra i sex år. Vi fick en smart mätare installerad för fem månader sedan. Vid hjärtkontroll för en månad sedan kontrollerades hjärtrytmen under de senaste sex månaderna. Det var bra och läkaren trodde att mätaren inte skulle påverka hjärtat. Jag hade också utvecklat lite tinnitus, som han inte heller trodde hade något att göra med mätaren. Men för fjorton dagar sedan gick defibrillatorn igång. Det gör inte ont eftersom du är borta i några sekunder, men du blir rädd. Jag kördes till sjukhus i ambulans. Min hjärtrytm hade blivit galen och min puls registrerades till 200. Hjärtat lugnade ner sig och jag skrevs ut dagen därpå. Läkaren trodde inte att den smarta mätaren var orsaken. Men vad vet egentligen en läkare om sådana saker? Jag hade inte heller märkt något förrän den kvällen.

Nu flyttar vi till en plats där de inte har någon smart mätare.

98. Anonym kvinna, 19 juni 2018:

I mitt fall är det inte lätt att säga att det var de smarta mätarna som gjorde mig sjuk, men jag är säker på att de var droppen som fick bägaren att rinna över. Inom en radie av 150 meter från min lägenhet finns det många telekomantenner, och en stor antenn har satts upp tvärs över gatan.

I källaren finns 18 smarta mätare, fördelade på två skåp, med en sändare på ett av skåpen. Vi hade Wi-Fi i lägenheten och det har nu även våra grannar. Den trådlösa Mac:en användes mycket på jobbet och mobiltelefonen användes främst för samtal. Det fanns ett trådlöst larmsystem i lägenheten.

Från att ha varit vid mycket god hälsa och haft ett överskott av energi försämrades min kondition allt eftersom tiden gick. Jag hade många symtom/besvär: öm hud i ansiktet, smärta i huvudet och kroppen, stickningar i huden, andnöd, hosta, tinnitus med påföljande stressreaktioner, obehag med hjärtat; oregelbunden rytm och hjärtklappning, illamående, kräkningar, koncentrationssvårigheter, sömnproblem, huvudvärk, matsmältningsproblem och låg energi.

Jag har aldrig känt något liknande som smärtan runt mitt hjärta. Det var som om någon slet upp det - och trampade på det samtidigt. Sår i ansiktet och på halsen kom strax efteråt, följt av hosta. Detta hände tidigt på våren. Jag har hostat ända sedan dess, men hostan avtar efter en eller två timmar ute i naturen. Sedan blir det värre om jag går in i lägenheten och sätter mig vid tangentbordet på Macen.

När jag blev sjuk sökte jag hjälp på nätet och fick idéer om hur jag kunde skydda mig. Intuitivt hade jag hittat den plats i lägenheten som hade lägst strålningsnivåer. Jag täckte golvet med aluminiumfolie och ställde sängen där. Jag var då som mest desperat och tillbringade mycket tid ute i parken - när jag kunde andas ordentligt. På nätterna lindade jag in huvudet i folie, åt den mat jag kunde få i mig - och spydde upp allt igen.

Jag köpte en strålningsmätare - och det var det klokaste jag någonsin har gjort - men det har också gjort mig desperat och arg. Jag ser hur snedvriden min omgivning är när det gäller strålning.

Jag kontaktade läkare och en psykolog. De har tagit en hel del prover på mig - och gjort bra rapporter om åkommorna. Jag har mötts av både förundran och förståelse. Hjälpen har varit god - och de har gjort vad de kunnat för att klargöra saker och ting.

Jag var tvungen att ändra några saker i lägenheten. Wi-Fi avaktiverades och kablar köptes in. Mobilerna stängdes av, larmen avaktiverades, alla apparater stängdes av och folie lades där det behövdes. Jag har inte kunnat göra något åt alla smarta mätare.

Under den här perioden har jag drivit min egen väckelsekampanj, eftersom jag ser människor som kämpar med saker som jag kan koppla till strålning.

Min partner och jag måste flytta ut ur staden - jag vill säkra en stor grön plats och hoppas att den är långt borta från 5G-utvecklingen. Vi måste nu släppa taget om mycket - eftersom livet här i staden håller på att bli omöjligt.

Idag har vi klargjort att kommunikationsdelen av den smarta mätaren kommer att tas bort i vårt framtida hem, men jag skulle ha velat ha en gammal mätare.

Det är problematiskt att ha blivit så känslig. Till och med min resegarderob har bytts ut mot skyddskläder - och önskan om en elbil har blivit helt obefintlig. Mina resvägar är begränsade till områden där antenner inte avger strålning. Torget vid Stortinget är som djävulens bakgård när det gäller strålning.

Jag skulle vilja se att smarta mätare togs bort för allt livs skull. Samma sak gäller för telekomantenner, Wi-Fi och mobiltelefoner. Vår hälsa kommer inte att klara av det på lång sikt. Jag har inga ljusa framtidsvisioner om det här fortsätter.

97. Sonja Strømstad, 11 juni 2018:

Jag fick ett läkarintyg på att jag blev yr, fick skakningar och huvudvärk efter att mätaren installerats. De har nu tagit bort sändaren från mitt hem. Alla symtom försvann. Så det var inte min fantasi, som vissa människor har sagt till mig. Jag är lycklig nu.

Du kan också få ett läkarintyg på att du är rädd för följderna av att mätaren installeras. Då kommer de inte att installera den. Det här är farligt för din hälsa. Jag var sjuk hela tiden, men nu är de symtomen borta. För andra människors skull hoppas jag att de inte behöver gå igenom detta. Alla är inte lika känsliga, men strålningen finns där ändå. Det är farligt för din hälsa i det långa loppet. Tänker på gravida kvinnor etc. Inte bra.

Jag var närvarande när mätaren installerades. Jag tänkte inte på det överhuvudtaget. Jag tillbringar inte så mycket tid i mitt hus eftersom jag också har ett lantställe i Sørkedalen. I Sørkedalen sitter mätaren uteomhus. Jag glömde helt bort mätaren i mitt hus, jag tyckte bara att det var skönt att slippa läsa av mätaren varje månad.

När jag kom tillbaka till huset tänkte jag inte alls på mätaren. Jag satte mig för att titta färdigt på en film som jag hade spelat in. Efter en stund började jag skaka så mycket att jag plötsligt kände mig yr. Jag kände också ett tryck i huvudet. Jag förstod ingenting. Jag trodde att jag hade fått en stroke eller något, eftersom det ligger i släkten. Jag gick ut för att få lite luft. Sedan var det värsta över. Jag tänkte inte alls på mätaren.

Det var så jag mådde hela dagen. Jag kände mig inte trygg på egen hand, så jag åkte tillbaka till Sørkedalen, för det är där min familj bor. I Sørkedalen hade jag inga problem. Jag var glad över det och tänkte inte mer på det. När jag åkte tillbaka till mitt hus började det igen. Men inte ens då kopplade jag det till mätaren. Jag sa till mig själv att jag måste vara allergisk mot mitt hus eftersom jag blev sjuk där. Återigen försvann krämporna när jag åkte till lantstället i Sørkedalen. När jag åkte tillbaka till huset igen började jag tänka på mätaren. Jag blev sjuk igen. När jag tänkte tillbaka insåg jag att det här började när mätaren installerades. Det hade jag inte tänkt på tidigare. Så det var inte min fantasi.

Det var då jag insåg att det fanns en koppling. Inte tidigare, för jag insåg inte att det hade något med mätaren att göra. Men efter ett tag insåg jag det.

Nu är kommunikationsdelen av mätaren borta, och det är även störningarna.

96. Lieke van Zwienen, 06.06.2018:

Under ett antal år har jag haft svårt att sova och känt mig rastlös. För en tid sedan började vi stänga av wi-fi i huset på natten och när vi inte behöver det. Både min man och jag mår mycket bättre, jag sover igen och har hittat lugnet i koppen igen.

Jag får uppenbara reaktioner som ångest och minnesproblem när jag utsätts för mycket strålning. Jag undviker att använda min mobiltelefon så mycket som möjligt och jag har den inte i sovrummet. Om jag också kan förklara inflammationen i min kropp, som blossar upp gång på gång, med strålningen vet jag inte säkert. Men det finns uppenbarligen ett samband! Sedan vi minskade användningen av wi-fi och andra saker som strålar mår jag mycket bättre. Jag använder fortfarande 3G på min mobiltelefon (slår bara på den när det behövs) och jag vill verkligen inte utsätta mig för ännu mer strålning än vad vi har här hemma.

Jag lagar mat på en gasspis och en vedeldad spis, och den mikrovågsugn som fortfarande finns i huset är den jag helst skulle vilja göra mig av med. Men lyckligtvis är det en av de apparater som används minst i huset.

Jag har många gånger fått ont i kroppen utan att förstå vad det beror på. Det har ofta visat sig vara någon som sitter bredvid mig och trådlöst laddar ner/upp något från internet.

Varken min man eller jag har huvudvärk längre, nu när wi-fi är avstängt på natten och vi inte utsätts för onödigt strålning. Vi använder inte trådlösa mikrofoner eller Bluetooth-mikrofoner till våra mobiler överhuvudtaget. Vi anser att om det är viktigt kommer folk att ringa upp oss om de inte kan nå oss när vi kör bil eller motorcykel.

Bara att få bort strålningen i huset har gett oss ett bättre liv, både psykiskt och fysiskt. Efter att ha utsatts för mycket strålning, mestadels från andra, är det som himmelriket på jorden att komma hem. Här är det lugn och ro!

Och konstigt nog tycker våra vänner det också. De kommer gärna till oss för att huset och dess omgivning ger så mycket ro i kroppen. Jag vågar säga att det beror på att vi knappt utsätts för någon strålning här i huset. Det är något vi gärna vill behålla och vill bestämma själva!

Jag har aldrig nämnt detta för den norska sjukvården. Jag blev tillräckligt utskrattad i mitt hemland Nederländerna, och jag vill inte utsätta mig för det här i Norge. Så jag håller mig lugn och tar inte upp det.

Jag är övertygad om att många hälsoproblem kommer från att utsättas för strålning! Så en smart mätare är uteslutet.

95, Arnfinn Kaaby, 6 juni 2018:

Igår var jag på besök hos några bekanta till mig. Det dröjde inte länge innan jag hörde pipandet och surrandet i öronen. Då tog jag en titt i säkringsskåpet. Där såg jag Kaifa Nuri AMS-mätaren. På utsidan av säkringsskåpet hade man monterat en antenn som var riktad mot de boendes sovrum.

Jag rekommenderade att de skulle flytta till ett annat sovrum, långt bort från säkringsdosan. De svarade att de hade ett sovrum i källaren. Det här huset har huvudingången i källaren.

Sedan började jag förklara vad en AMS-mätare är och om övervakningen av ens strömförbrukning och vad man hade på sig just nu och att den skickade elektromagnetiska pulser var 0,6:e sekund dygnet runt. Med 800 milliwatt. Detta påverkar din hjärna, hjärta och celler i din kropp.

De visste inte detta, fick jag till svar från dem.

Sedan var jag där en liten stund till innan jag var tvungen att lämna dem. Vid det här laget var pipandet och väsandet i mina öron ganska högt. På väg till min husvagn på den plats där jag arbetade var pipandet och väsandet högt. Väl framme i husvagnen somnade jag. När jag vaknade idag var ringningarna i öronen fortfarande kvar, men lite svagare.

Jag har tittat i säkringsskåpet på det jobb jag jobbar på nu. Där sitter en Kaifa Nuri AMS-mätare utan extern antenn. Det visar sig att ägaren till företaget nyligen har drabbats av hjärtflimmer och nu har valt att avveckla sin verksamhet.

Så till min fru... Förra hösten installerades två AMS-mätare i vårt hus. En i huset och en i pumphuset ca 8 meter från huset med en antenn på utsidan av säkringsskåpet.

Jag åkte iväg på ett jobb strax efter att mätarna hade installerats. Jag stannade där tills min fru blev akut sjuk och min 15-årige son och hans mamma ringde ambulans från Lakselv. När vi kom fram och undersökte henne konstaterades det att hon hade fått hjärtflimmer och hon skickades med ambulans till sjukhus. Efter några dagar skickades hon hem igen. Därefter var jag hemma fram till mitten av januari innan jag åkte tillbaka till mitt jobb. Där var jag fram till slutet av mars. Inte långt därefter blev min fru sjuk igen och skickades till sjukhus igen, den här gången med ambulansflyg till Kirkenes. Under tiden där fick hon flera hjärtstopp. Sedan kom en läkare tillbaka från semestern, tog över ansvaret och skickade henne till UNN Tromsø. Där gjorde de något åt hennes hjärta.

Strax efter påsk flyttade jag ut ur huset och in i husvagnen, som står parkerad cirka 70 meter från huset, på grund av allt pipande och ringande i öronen. Allt eftersom tiden och veckorna gick blev det mycket mindre pipande och väsande i mina öron.

Sedan dess har jag bott i en husvagn.

Efter ett besök hos mina bekanta i går ringde det i öronen igen.

Vad har hänt med min hjärna, mitt hjärta och mina celler efter att ha utsatts för en stor dos elektromagnetiska pulser? Har jag blivit permanent överkänslig nu? Det kan verka så.

94. Kirsten Askjær, Silkeborg, Danmark, den 3 juni 2018:

Jag har varit sjuk av mikrovågor från mobilmaster och mobiltelefoner sedan den 10 december 2001, då masten nära vårt hus i Danmark restes.

Jag och min man tål inte mobiltelefoner utan har fast telefon och dator med sladd. Sedan har vi de onödiga smarta mätarna som också är installerade i vår stuga, högt uppe på fjället i Nordfjord i Norge. Vi har bara elvärme på vintern och en elektrisk varmvattenberedare, i övrigt inga elektriska apparater.

Elmätaren är placerad inne i huset i källaren, under sovrummet och vardagsrummet. Om Stryn Energi lyckas få den smarta mätaren installerad mot vår vilja kommer vi inte längre att kunna bo i vår stuga och måste sälja den, vilket vi verkligen inte vill göra. Men hälsan är viktigare än en mysig stuga i Nordfjord.

Vi kan bo i stugan utan el från Stryn Energi, det är en annan lösning. De kan ta ner sina mätare, då är vi klara med dem, och vi hittar en batterilösning och gasvärme för varmvatten. Jag står inte ut med

den smarta mätaren, och jag går inte till doktorn med mina många symtom, jag behöver inte mer förlöjligande.

Under de senaste 15 åren har jag skrivit min historia i boken "Stärk livet och slipp mikrovågorna innan det är för sent" (ISBN 978-82-93294-14-6), i hopp om att den kan hjälpa andra. Denna bok är resultatet av en kamp för att hålla sig själv och sin omgivning, familj och vänner, samt landet och jorden, fria från de framväxande mikrovågorna/radarvågorna och TETRA-vågorna. Detta har lett till ett intensivt studium av alla tillgängliga vetenskapliga studier av skadorna på levande organismer när mobiltelefoner används överallt i samhället, när telekommunikationsföretag med ekonomiskt stöd av regeringar alltmer tar över samhället och jorden. Det som gör mest ont är att väldigt få tar hänsyn till barns och ungdomars utvecklade hjärnor. Det är den uppväxande generationen som bestrålas 24 timmar om dygnet, och vi kan bara frukta det värsta och hoppas på det bästa.

93. Anonym man, 1 juni 2018:

Jag har bett min husläkare att utfärda ett uttalande om att jag inte vill ha en smart mätare installerad i mitt hem: Jag äger en lägenhet i Bergen som hyrdes ut under ett år (2016 - 2017). Under hyresperioden kom BKK och installerade en smart mätare utan att kontakta mig som ägare. Det var först efter att hyresperioden var över som jag upptäckte en ny elmätare. Eftersom lägenheten var planerad för försäljning lät jag det vara, men kontaktade BKK för att få en förklaring till varför jag som ägare inte blev kontaktad innan mätarbytet. Jag fick beskedet att BKK inte var skyldiga att kontakta mig. Hyresgästen hade naturligtvis släppt in BKK utan min vetskap.

Jag hade planer på att använda lägenheten vid några tillfällen innan jag sålde. Under de senaste sju åren har jag lidit av huvudvärk på min högra sida utan att läkare har kunnat identifiera någon orsak. Efter cirka två dagar i lägenheten märker jag av en betydligt ökad huvudvärk. Detta upprepade sig varje gång jag övernattade där. Baserat på detta fick jag hjälp av min läkare för ett intyg och jag har talat med OneCo, som kommer att byta ut mätaren i mitt hus. De säger att fjärravläsaren / kortet kommer att tas bort på plats före installationen. Jag kommer att ta en video av borttagningen av kortet. Jag har nu verifierat att när kortet tas bort ska mätaren inte kunna avge strålning efteråt. Som ni kan föreställa er litar jag inte på någon annan än mig själv när det gäller smarta mätare och den arrogans som vissa byråer utövar. Jag får intrycket att människor blir mindre och mindre värda i vårt samhälle.

92. Anita, 30 maj 2018:

Jag är en kvinna som har varit frisk hela mitt liv. Jag har bara varit förkyld en gång. Och sedan jag fick en smart mätare installerad har jag fått inflammerade blåsor på båda händerna och i ansiktet. Jag har en stickande konstig känsla i kroppen som jag inte kan förklara och har en hög puls och sover knappt... Jag är väldigt rädd och hoppas att jag kan få byta till den gamla mätaren, annars vet jag inte hur det kommer att gå ...

91. Anonym kvinna, 24 maj 2018:

Jag har fibromyalgi och har haft det i några år. Men i en ganska mild grad. Smärta som rör sig runt kroppen. Jag har lärt mig att leva med det och hållit det i schack genom att träna regelbundet.

Träningen har gått bra fram till nyår. På nyåret blir jag plötsligt sämre, värker mycket i rygg, höfter och ner i benen till under fötterna. Ömma knäleder. Sover dåligt på natten. Träning hjälper inte - det blir värre och värre. Jag har varit hos läkaren och skickas nu för bedömning.

Då slog det mig att vi hade en ny elmätare installerad den 28 december 2017. Och har funderat på om det är anledningen till att smärtan har ökat. Jag har också märkt att när jag är på jobbet är det inte så illa.

Jag tycker att det är slående att jag plötsligt har blivit så mycket sämre. Och det är faktiskt först nu som jag har tänkt på mätaren.

90. Janne S. Henriksen, 24 maj 2018:

Jag bodde fyra nätter i mina vänners villa i Nydalen i Oslo under vintersemestern 2018. Jag har lånat huset många gånger och har alltid sovit gott i mitt "fasta sovrum". Men så var inte fallet den här gången. Jag låg vaken tre nätter i rad och somnade bara några timmar på morgonen. Jag hade en våldsam hjärtklappning som dessutom var mycket oregelbunden. Jag hade aldrig upplevt något liknande tidigare. Jag var orolig för vad som hände och det tog allt mitt fokus (och sömn). Efter den tredje natten kom mina vänner hem och vi kom in på ämnet smarta mätare. De berättade för mig att en smart mätare nyligen hade installerats intill "mitt" sovrum. Det slog mig inte att min hjärtfrekvens hade något med det att göra, men jag tänkte på det för en sekund eftersom jag hade läst om mätarna. Hur som helst, den fjärde natten lade jag mig tillitsfullt i samma rum. Samma obehag och ångest återkom och jag var orolig och frustrerad. Eftersom huset är stort fanns det ett extra sovrum som var tomt. Rummet låg mycket längre bort från mätaren, och klockan 5 på morgonen valde jag att byta sovrum, bara för att se. Jag trodde inte att det skulle göra någon skillnad. Men så upphörde hjärtklappningen och jag kunde somna! Det gav mig en otäck aha-upplevelse av vad som nu var på väg in i varje hem.

Erfarenhet nr 2:

Vid påsk i år (2018) besökte jag min vän på Jarlsø. Tønsberg och Nøtterøy hade inte börjat installera smarta mätare, och jag trodde att jag var "trygg" överallt. Men jag insåg inte att nya byggnader redan hade installerat mätarna. Min vän bor i ett helt nytt, stort lägenhetskomplex. Jag var där i 4-5 timmar och när jag gick därifrån märkte jag att jag hade samma hjärtarytmi. Det varade i ungefär fyra timmar efter att jag kom hem. Återigen kopplade jag inte detta till smarta mätare direkt. Det slog mig inte förrän nästa dag att det kunde finnas smarta mätare i byggnaden - vilket jag sedan fick bekräftat. Så detta var erfarenhet nr 2 av att jag tolererar det här mycket dåligt. Skagerak Nett och det företag som ska installera mätarna håller nu på att pressa alla i bostadsrättsföreningen att installera dem (trots att vi har ansökt om undantag). Detta är ett övergrepp.

89. Anonym kvinna, 22 maj 2018:

Efter att AMS anlände till grannskapet: Huden på händerna spricker och blir full av vita kliande prickar när jag håller i och använder en mobiltelefon. Smärta i öronen, stickningar som när man landar ett flygplan när man har täppta bihålor. Torr hosta. Smärta i äggstockarna.

Husägaren lät installera AMS i huset. Klagomålen blev mer intensiva. Mycket klåda i huden, influensasymtom, smärta i hals och näsa. Det kliar i fingertopparna när jag skriver.

När vi stänger av allt trådlöst på natten minskar obehaget så att jag kan sova lite.

88. Anonym kvinna, 20 maj 2018:

I slutet av mars 2018 flyttade jag och min dotter in i ett hus med en smart mätare från Aidon installerad. Jag märkte genast av ett starkt tryck i huvudet, öronsus, huvudvärk, depression, inre skakningar och trötthet. Det tog inte lång tid innan jag insåg att min dotter också var onormalt trött.

Vi går och lägger oss trötta och utmattade och vaknar trötta och utmattade. Jag mår illa, är illamående, helt energilös och har en ständig stress i både huvud och kropp.

Jag har aldrig tidigare reagerat på trådlöst internet, och hade det i min tidigare bostad. Detta installerades även i det nya huset, men det är helt omöjligt att ha det på tillsammans med den smarta mätaren. Effekten är så kraftig att det helt enkelt inte är möjligt. Så nu lever vi utan att kunna använda internetuppkoppling och måste gå ut på ett kafé för att arbeta.

I går kväll lade jag mig i skjuet i hopp om att få en god natts sömn, men de här mätarna finns i alla hus runt omkring mig, så det hjälpte inte mycket.

Jag är djupt förtvivlad. Vi måste bo i huset, nyinflyttade som vi är. Mitt hopp är nu att det ska hjälpa att ta bort kommunikationsdelen på mätaren.

87. Siv Roos, 15 maj 2018:

Hej, jag skulle vilja berätta om min mamma som fick en smart mätare installerad sommaren 2017. Hon var en 81-årig kvinna som hade hälsoproblem i form av KOL. Hon sa själv att hon inte var sjuk förutom KOL. Hon hade inte varit sjuk eller sjukskriven särskilt mycket i sitt liv och hade dessutom ett starkt psyke.

Den smarta mätaren installerades i hennes hem utan några som helst frågor. Det var bara en person som kom och installerade den, som hon sa. Hon var inte på Facebook och hade inte insett problemen kring detta nonsens. Den smarta mätaren placerades i ett skåp i hennes sovrum.

Hennes hälsa försämrades snabbt. Hennes optimism och tro på att hon skulle bli hundra år försvann. Hon övergick snabbt till att hoppas att hon skulle leva tillräckligt länge för att få träffa mig igen om ett par dagar. Det sa en hel del om hennes hälsotillstånd. Hon blev mycket trött och hennes sömn försämrades avsevärt.

Man skulle kunna tro att detta var en naturlig följd av en KOL-diagnos, men det var märkbart att hennes hälsa försämrades så mycket omedelbart när den smarta mätaren installerades. Jag har också tänkt att eftersom hennes hälsa inte var bra tidigare, kan hon ha varit mer sårbar för den smarta mätaren. Hon blev så småningom så sjuk att hon dog på sjukhus i oktober 2017. Obduktionen visade inga tecken på försämring av KOL, och dödsorsaken är okänd. Men det är möjligt att gissa.

86. Anonym kvinna 09.05.2018:

Våren 2017 läste jag en artikel i en norsk tidning om smarta mätare och eventuella hälsoproblem, och avböjde därför den mätare som skulle installeras under försommaren. Skickade in ett läkarintyg. Under sommaren 2017 förändrades min hälsa avsevärt. Yrsel, huvudvärk och ett obehagligt högt väsande ljud i huvudet. Jag vaknade också med en elektrisk känsla i hela kroppen (metall i foten). Gick till läkaren som inte hittade något fel. EFTER detta fick jag av en slump reda på att 16 smarta mätare var installerade i ett elskåp ca 2 meter från mitt sovrum (jag bor i lägenhet). Jag bodde sedan en vecka hos vänner som inte hade någon mätare och efter cirka 24 timmar återgick mitt tillstånd till det normala. Jag flyttade hem och problemen återkom. Jag har bott i ett hörn av vardagsrummet med lager på lager av aluminiumfolie (specialbeställd - extra tjock) runt sängen. Jag kör runt i bilen och håller mig borta från lägenheten så mycket som möjligt. Jag är helt förtvivlad, och det hjälper inte att flytta heller - de här mätarna finns i varje lägenhet - överallt! Det påverkar arbete, familj, vänner och mitt liv är avsevärt reducerat. Jag har aldrig varit känslig för el, men dessa 16 mätare har gjort mig sjuk: TA BORT DET!!!

85. Anonym kvinna, 13 april 2018:

AMS-mätaren gav mig ringningar i öronen och huvudvärk. På natten kämpade jag för att sova, mitt hjärta bankade mycket. De tog bort sändaren efter att jag fått ett läkarintyg och jag tror att det blev bättre. Jag är redan känslig och har en madrass som tar bort strålning, jag har ett Biozen-chip i min mobiltelefon och dator. Jag kan tolerera litegrann, men känner av det tydligt: Jag kunde inte använda min Samsung-mobil eller hålla i den utan att det pirrade och värkte i hela handen. Chipet hjälpte, tror jag. Jag ville bara skriva min historia. Jag är otroligt arg över att vi måste ha de här AMS-mätarna! Elen är mycket dyrare!

84. Anonym kvinna, 25 april 2018:

Jag och min dotter har varit sjuka sedan två elmätare monterades i huset den 28 februari (hus med 5 lägenheter). Det började den 3 mars. Vi trodde att vi hade influensa utan feber, värk i hela kroppen, ingen energi, helt slut, rastlös/nervös etc.

Vi är fortfarande inte återställda. Vi har ångest och vaknar en gång i timmen på natten, vilket jag aldrig har gjort eftersom jag alltid har sovit bra. Jag har fått eksem på händerna för första gången. Vi har båda blivit mycket deprimerade, vi har så liknande symtom att det är konstigt.

Min dotter (21 år) har svår artrit, men sedan två år tillbaka äter hon biologisk medicin som vi förvarar i kylskåpet. Vi ger henne injektioner en gång i veckan. [EF: se om detta under Frågor & Svar].

Sedan en och en halv månad tillbaka har medicineringen inte haft någon större effekt. Hon har fått mycket ont i lederna igen och har svårt att gå ut, träna osv. Jag kontaktade nätbolaget och de sa att jag var tvungen att få ett läkarintyg om de skulle titta på saken. Så nu får jag boka läkartider och hoppas att det går bra.

83. Anonym kvinna, 04.05.2018:

Jag tog bort all trådlös kommunikation för många år sedan, på grund av vissa obehag. Jag mådde helt bra efter en kort tid. När AMS installerades i maj 2017 följde följande reaktioner: sömnproblem, huvudvärk, minnes- och koncentrationsproblem, frossa, kalla händer och fötter, extrem törst, minskad energi, ringningar i öronen.

Min läkare utfärdade omedelbart ett intyg, jag kontaktade nätoperatören och de kom nästa dag och tog bort kommunikationskortet. Men det var för sent. Jag har nu blivit överkänslig.

Inte långt efter att jag blivit elöverkänslig var jag på besök hos en släkting. Jag blev så sjuk att jag var tvungen att lämna platsen. Jag fick senare veta att de nyligen hade fått AMS installerat. En tid senare under hösten förra året besökte jag en person som hade installerat AMS medan jag var där. Jag blev helt utslagen (huvudvärk, illamående, frossa, allmänt krasslig).

Ringningarna i öronen blir värre och värre, jag måste gå ut för att få lite lugn och ro. Så fort jag kommer ut ur huset försvinner ringningarna i öronen. Det är för närvarande det mest irriterande. Att ta ett varmt bad hjälper också. Efter bara några minuter blir det helt tyst i huvudet.

Så jag blev av med allt trådlöst för länge sedan, blev så frisk, men fick sedan en trådlös enhet påtvingad mig av myndigheterna som har förstört mitt liv. "Sköna nya värld". Varför står vi ut med det?

82. Odd Magne Gram, 3 april 2018:

Hej, jag vill berätta lite om mig själv och vad jag ser från många andra människor som inte vågar säga ifrån: Jag besökte min syster i Lillestrøm ungefär en gång i månaden och när jag kom in genom dörren en gång förra året ramlade jag in i väggen. Jag gick ut igen och in på nytt och svimmade igen, fick huvudvärk och frågade om något hade förändrats.

- Ja, de var här och bytte elmätare och det var ingen idé att försöka slänga ut dem, sa hon. Jag försökte sitta i andra änden av huset när det hade gått. Efter ungefär två timmar började jag försvinna inom mig. Bröstet spändes, armen försvagades, ett finger försvagades, huvudet svullnade upp lite osv. De släpade ut mig ur huset och efter ett tag gick det tillbaka lite.

Jag var befriad från mätaren hemma, men den dagen de började från grannarna blev det till slut riktigt illa. Det väsnas och pulserar hela tiden. Jag vaknar varje timme när de vita lådorna vid transformatorerna och de i stolparna runt omkring sänder information. Det varar ca. 2 timmar dygnet runt. Det susar så mycket inne i granskogen att mitt huvud låser sig. Jag kan känna vad det gör med kroppen. Huvudet blir helt stelt. Sedan går det ner i ryggen och sprider sig genom kroppen. Det förvärrar också de ställen där man har problem. Jag har också varit nära de vita lådorna. Jag dog nästan tre gånger. Om jag går förbi några hus som har dessa mätare blir mitt huvud styvt och jag får huvudvärk. Om jag går på stranden och till och med i skogen, väser och pulserar dessa mätare. De är lätta att känna igen. I vissa butiker finns det en sådan och man kan inte vara där. Folk får huvudvärk trots att de mådde bra innan de installerade mätarna. Jag känner flera personer som vaknar på nätterna och säger att det surrar i hela huset. De kan inte sova ordentligt, de bara drömmer och så vidare. Jag har nu blivit så dålig att jag kan känna pulseringen från mätarna och suset från de vita lådorna och vad de gör med min kropp. Det blandar sig också med andra strålningskällor och gör det mycket värre. Jag testade detta genom att skärma av med olika saker: tog hönsnät och jordade det, målade väggen med specialfärg och jordade den, tog specialnät och jordade det. Inga problem att stoppa mobiltelefonen och elen, men AMS gick rakt igenom. Sedan tog jag en 1 mm järnplatta och satte den utanför. Strålningen går rakt igenom, runt och över, även om man jordar plattan. Strålningen går genom hus, den stannar inte. Sedan talar vi om de vita lådorna, och mätarna är nästan lika dåliga. Jag kan inte besöka någon nu som har de där mätarna. De är farliga. Jag har inget liv längre. De har tagit det ifrån mig. Min partner har också börjat märka av det efter några månader. Vi förlorade också hunden och nu ser jag att katten också har börjat märka av det. Jag skulle kunna berätta mycket mer, men det här räcker.

81 (borttagen dubblett. Se nr 75).

80. Anonym kvinna, 02.05.2018:

Jag har en analog mätare. Jag insåg inte att jag reagerade på strålning förrän jag var omgiven av smarta mätare. När den sista grannen fick en smart mätare kände jag en rivande känsla i käken och trodde att det berodde på ett väderomslag. Men när jag såg installatörens bil köra iväg från bostadsområdet insåg jag att det måste bero på strålningen. Jag kände ett tryck i tinningarna, pannan värkte och det kändes som om huvudet kokade. Jag var tvungen att stänga av allt trådlöst och sedan blev det bättre. Nu, om alla grannarna är hemma, måste jag stänga av allt trådlöst. När jag kör bil har jag mobiltelefonen avstängd, och jag var också tvungen att stänga av DAB för att undvika huvudvärk. När jag kör i områden som har försetts med smarta mätare känner jag strålningen som stickningar i huden och tryck i tinningarna. Det är mycket obehagligt. Och det är som att inte ha kontroll över sitt eget hem, att bara kunna använda datorn när grannarna är på jobbet eller i sängen, till exempel.

79. Ann Beate Siggerud, 1 maj 2018:

Jag kan nog inte säga att jag är elöverkänslig, för jag vet inte hur det är eller hur det yttrar sig, och det finns inte heller några tester som kan påvisa det, vad jag vet. Men jag kan ändå börja med min historia och är nästan 100% säker på att det är strålning som är den avgörande faktorn här.

Jag bor i ett tätbebyggt område och hela grannskapet hade mätare installerade för två veckor sedan, bara inte jag. Jag vägrade och Hafslund sa att jag måste ha ett intyg från en läkare eller psykolog. Jag började skratta och frågade om det var ett aprilskämt, men det var tydligen allvar från deras sida. Vad ska man säga till sådan galenskap, men de kommer ju inte in i mitt hus i alla fall.

För två år sedan var jag tvungen att använda hörapparat eftersom jag hade nedsatt hörsel, och jag fick också veta att jag hade tinnitus, vilket ibland var obehagligt eftersom det kom och gick. Men jag ifrågasätter alltid vissa saker, och en av dem är att fler och fler får just den diagnosen. Jag kopplade inte ihop det med strålning, men jag insåg att om en kropp kontamineras över tid kan mycket hända och att tinnitus kan vara en del av det. Jag insåg detta långt, långt innan jag kände till strålning och biverkningarna av strålning. Jag inser nu att tinnitus faktiskt *kan* vara en biverkning av strålning och smärta i kroppen etc. och jag börjar nu förstå varför fler och fler människor kämpar med alla möjliga skrämmande saker.

Under de senaste dagarna har jag testat mig lite fram när det gäller min tinnitus. Jag har tagit långa promenader i skogen och så långt bort från byggnader som möjligt, och min tinnitus är mer eller mindre borta. Alla som kämpar med samma sak vet hur det känns när den släpper. En timme eller så efter att jag återvänt hem är tinnitusen tillbaka och det är förödande. Jag får också problem om jag sitter vid en dator för länge. Huden i ansiktet bränns, kliar och blir torr. Jag har nu börjat skydda mig så mycket som möjligt mot strålning, men det hjälper inte så mycket i längden när man är helt omringad där man bor. Och så har jag ett läkarbesök några dagar framåt i tiden, så får jag se vad det blir för besked om certifikatet.

78. Anders Veland, den 1 maj 2018:

Jag har det ingen ny elmätare själv än, men mina föräldrar har fått det. Det gjorde mig väldigt sjuk, obekvämt och illamående bara att vara i närheten av där den sitter. Jag kommer aldrig att ha det i mitt hus.

77. Johan Wirtz, 25 april 2018:

Jag är holländare och har bott i Norge sedan 2004. I Nederländerna var jag med om de första testerna med GSM-signaler i början av 1990-talet. Mycket snabbt fick jag min första mobiltelefon och använde den mycket, med enheten precis vid örat. År 1999 körde jag min bil i 100 kilometer i timmen över en bro och plötsligt såg jag bara horisontella svarta strålar som rörde sig framför mina ögon. Jag släppte gasen och bromsade mycket försiktigt, satte på varningsblinkers och hörde bilar passera mig (fyrfilig motorväg). Bilen stod stilla, men jag såg bara ljuskäglor, blundade och bara väntade, kanske 15 minuter. Bilar passerade mig och tutade. Långsamt kunde jag se något, och otroligt nog stod jag stilla vid slutet av bron - en plats utan de svarta stålbalkar som jag hade sett. Försiktigt körde jag lite längre bort längs vägkanten och väntade i ytterligare 20 minuter. Sedan körde jag hem igen, nu bara med huvudvärk.

Ungefär en vecka senare kom det plötsligt blod ur mitt högra öra och efter det började jag få problem med mitt högra öga: ungefär en tredjedel av det (den nedre vänstra sidan) blev grått. Det händer då och då. Det enda jag gör när det händer är att ta det lugnt och blunda tills det går över. Det började 1999 och nu har det gått över 2 år sedan jag senast hade dessa problem med mina ögon.

Jag besöker aldrig läkare och tar inga mediciner, bara naturläkemedel. Även efter att detta började.

Vad var orsaken? Jag är helt säker på att det var min intensiva användning av telefonen, med apparaten på höger öra, som orsakade problemen. Jag är elektronikingenjör och har utrustning för att mäta lågfrekventa och högfrekventa signaler. Folk tror mig först när jag visar dem hur kraftig strålningen från en mobiltelefon är.

Ett annat exempel: Vi hade en bikupa i ytterväggen under många år. Vi är glada över att ha bina och vi hade inga problem med dem. När jag skaffade en mobiltelefon satte jag den i fönstret precis nedanför där bina hade sitt bo. En stund senare var alla bina döda!

Över hela världen finns det ett stort motstånd mot automatiska mätare. När de skickar en GPRS-signal då och då är det ingen stor hälsofråga, men de kan ställas in så att de skickar information varje minut eller oftare! Jag läste mycket om det på engelska, tyska och nederländska. Det finns mycket motstånd, men rika energibolag har fått regeringens godkännande. Det är först när vi samlar all information vi har som vi kan stoppa detta nonsens. GPRS-signalerna är en mycket stor fara för vår hälsa!

76. Frøydis Johansen, 21 mars 2018:

Jag blev elöverkänslig 1994 i slutet av maj/början av juni, inom en vecka. Jag var då 55 år gammal. I september klarade jag inte av att bo hemma längre och via en barack i skogen hamnade jag slutligen i november i ett tält på Einarsneset, ett växt- och djurskyddsområde i Farsunds kommun. Platsen där tältet slogs upp var strålningsfri. Jag kände mig frisk och sov gott. Men det var eländigt utan värme och med dåligt väder. Efter fyra veckor flyttade jag in i en stuga i en annan skog. Efter 24 timmar i stugan hade jag fått kraftiga reaktioner på strålningen. Jag tittade mig omkring för att ta reda på vad det berodde på och såg då en mast sticka upp bakom skogen. Jag flyttade hem igen efter att ha bott där i två månader.

Jag blev sjukare och sjukare och efter två månader hade jag utvecklat stora problem: Hjärtproblem - under långa perioder slog mitt hjärta bara 30 slag per minut. Det var långa anfall av hicka, många gånger under dagen. Huvudvärk som bara ökade och kallsvetteningar som också ökade i styrka. Jag slutade också sova på nätterna. Sedan bar det av till tältet igen.

Jag var enormt lättad över att slippa strålningen. Jag tillbringade en hel vecka i sängen för att återhämta mig. Vad som hände med sjukdomarna var: Hickan och hjärtproblemen försvann direkt. Huvudvärken varade i en vecka. Kallsvetteningen var så intensiv att jag var genomblöt och mina kläder var genomblöta. Det var ingen idé att byta till den andra uppsättningen underkläder i ull som jag hade utrustat mig med. Lyckligtvis sov jag som en stock under natten. Jag stannade i tältet fram till påsk då jag äntligen fick hjälp att ta mig till en stuga i ett strålningsfritt område. Mitt liv som flykting varade i tre år och jag flyttade sju gånger.

1999, i maj, flyttade jag in i ett nytt hus ritat av en dotter som är arkitekt. Jag har själv ritat elnätet i huset och det fungerar enligt planerna.

Jag hade stora planer för allt jag skulle göra och njuta av i mitt nya fina hus. Men så blev det inte. Vad jag inte hade förstått var att grannarnas mobiler, som blev fler och fler, gav ifrån sig så mycket strålning att den trängde in i mitt hus. Det blev en mardröm. Jag har lyckats avskärma huset mot väster och öster, men inte mot söder. Lyckligtvis finns det en park i norr. Strålningen från söder har ruinerat mig under alla dessa år. Jag lyckades mildra problemet genom att helt enkelt sätta upp en "barrikad" i vardagsrummet av massivt trä, 40 cm tjock, framför en 21 cm tjock betongvägg. Jag har suttit bakom den ända sedan dess, när jag inte behövt göra hushållsarbete etc.

Jag har många intressen och det har varit viktigt för mig att göra något för att distansera mig från den intensiva smärtan. Jag har fungerat som en levande måtanordning: Jag kunde snabbt lokalisera strålkällorna och därmed avlägsna mig från dem när det var möjligt.

Den första läkaren jag konsulterade sommaren 1994 sa: "Det är bara inbillning". Efter mycket om och men blev jag sjukskriven. Jag fick sjukersättning utan problem. Det är nog lättare att få det på små orter. Dessutom hade jag jobbat i den kommunala musikskolan och i en liten kyrka var tredje vecka. Jag vet inte varför jag fick sjukersättning så lätt och utan fördröjning. Kanske hade det något att göra med att lokaltidningen kontaktade mig tre gånger under det första året och gjorde bra och seriösa reportage. Först sommaren -94 i mitt hem. Sedan när jag låg i ett tält under vintern, och återigen påskan 1995 i nästa stuga som jag bodde i. Men läkaren var tvungen att använda diagnosen PARANOID PSYKOS, eftersom elöverkänslighet inte accepteras. Tänk att få ett sådant intyg!

Under mitt första år som "elallergiker" var jag rasande över att ha blivit avvisad av sjukvården. Det har aldrig funnits någon hjälp därifrån under dessa 24 år. Läkaren "fick" inte hjälpa människor som jag.

Det är tragiskt när politiker inte tänker själva, utan måste ha rådgivare som blir de verkliga beslutsfattarna, i vårt fall Strålskyddsmyndigheten, som under flera år har gett allvarlig felaktig information. Innerst inne är jag fortfarande rasande och det driver mig att hålla ut.

Under de två månader jag bodde i stugan vid skogen med masten bakom utvecklade jag nya svagheter som gjorde livet mer besvärligt: jag blev hyperkänslig för statiska fält och jag utvecklade MCS - multipel kemisk överkänslighet. Det innebär att jag reagerade lätt på syntetiska produkter, metall, plast, särskilt nylon, skumgummi osv. Detsamma gällde kläder och skor. Gjutjärn var ganska bra. Jag har en vedspis av gjutjärn. Längre hade jag bara en typ av gummistövel som jag kunde använda - Viking seglarstövlar, som jag sedan använde sommar som vinter, sol som regn. Men så blandades gummit med syntetiskt tyg och stövlarna blev värdelösa för mig. Jag hittade en hälsosandal typ "Scholl" som jag nu använder. Hösten 2016 fick jag ärva Ugg-stövlar av ett barnbarn som skulle skaffa nya. Jag tolererade dem. Det var skönt att ha det riktigt mysigt och varmt om fötterna på vintern.

Jag hittade också så småningom kläder: "Nøstebarn" postorder med en fin katalog: stillongs, tröjor, strumpor etc. i ull eller ull/silke. Kläder i naturtextilier hos Gudrun Sjøden postorder med en provperiod på 1 månad och billigt returporto. Annars stickar jag i ullgarn som spunns på gammeldags vis i Skjøltingstad spinneri nära Mandal. De har lagt ner den produktionen, men jag lyckades hamstra ett litet lager garn. Jag kämpar fortfarande med att hitta lakan, påslakan och örngott som är tillverkade av tillräckligt rent material.

Den smarta mätaren

Naturligtvis ansökte jag om undantag för smarta mätare när det var dags. Jag fick det. Men jag försökte först utan läkarintyg. Så vi ska använda en diagnos som HOD inte känner igen! Är inte det "helt galet"? Jag hotade byrån med att alternativet var att leva utan el, något jag hade "övat på" under mina tre år som flykting. Men oavsett om jag hade el i mitt hem eller inte så skulle de komma och installera mätaren. Så jag fick helt enkelt kapitulera. Den är monterad utan sändare.

Hur jag blev elöverkänslig

I en tid när myndigheterna hävdar att det inte finns något sådant som elöverkänslighet måste jag berätta historien om hur jag blev elöverkänslig:

År 1992 tillträdde jag en kombinerad musiktjänst i Fedje, nordväst om Bergen. Allt arbete utom i kyrkan skedde på skolan. Där löpte högspänningsledningen ca 8 meter parallellt med byggnadens

långsida. På den högsta punkten på denna ganska platta ö låg trafikledningscentralen med en radar. Den reglerade fartygstrafiken inom ett stort område. Efter det första skolåret hade diffusa krämpor börjat dyka upp, en efter en. Först svagheter i knän och ögon: Jag var hemma i Farsund under sommarlovet och det försvann efter 2-3 veckor. När jag kom tillbaka till Fedje började jag öva på ett keyboard (elpiano) som jag hade övat mycket på före semestern. Keyboardet stod på ett stativ. Knä- och ögonproblemen kom tillbaka. Mina knän var precis under klaviaturen. Jag köpte ett begagnat piano i stället.

Under det andra läsåret dök den ena diffusa åkomsten efter den andra upp: Före jul var det TV-apparater som blev ett problem. Jag hade ingen TV själv, så det hände inte så ofta. Om jag höll ett extra stort avstånd och åt sidan så gick det bra. På nyåret var det PC-träning, som jag slutade med direkt, och lysrör och kopiator, som jag inte tålde längre.

Så i slutet av maj och början av juni var bägaren full. Det tog en vecka från att tåla "allt" till att tåla "ingenting" i slutet av veckan. Jag lyckades knappt ta mig hem till Farsund med flyttbilen.

Jag hade fått alternativ behandling som gjorde att jag kunde återvända till "civilisationen". År 1995 fick jag tips om en kvinna vid namn Randi Hvidtsten i Nedenes, som sade kunna hjälpa elöverkänsliga. Under 95-96 gjorde jag flera resor dit med privatbil och stannade fyra dagar i taget på en rekommenderad campingplats under lågsäsong - med behandling varje dag. Jag blev bättre, och vintern 96-97 lyckades jag komma till den behandling som forskaren Iver Mysterud hade rekommenderat: biofysisk allergiterapi med Biocum-datorn: efter att jag fått in en läsarartikel i VG när jag låg i tältet fick jag ett brev från Iver Mysterud. Han skickade mig också några bokrecensioner, bland annat "Electromagnetism and Life" av Wilhelm Schjelderup. Det var lärorikt.

Från första stund förstod jag vad det var för fel på mig, och jag fick hela tiden bekräftat att jag hade rätt. Biconbehandlingen pågick i 4 1/2 månader tills förbättringen upphörde. Men då hade jag kommit en bra bit på vägen mot tillfrisknande. Det är fortfarande en mycket lång väg kvar att gå.

Det finns två personer som jag måste nämna. Den ena är min väninna som besökte mig varje dag efter jobbet. När jag var i tältet första gången kom hon med kaffe och hämtmat, en tidning och min post och det var verkligen trevligt. Andra gånger i tältet tog hon också med sig middag till mig. Efter att ha bott i tält kom hon till stugan varje dag (jag hade redan från början kommit överens med den livsmedelsbutik jag brukade använda om att leverera proviant en gång i veckan där motorvägen slutade). Den andra: den elöverkänsliga Guri Johnsen Mehallio, som jag blev brevvän med. Hon skrev mycket uppmuntrande brev till mig.

75. Anonym kvinna, 37 år, 20 december 2017:

När jag fick min första mobiltelefon 1997 kände jag hur huvudet kokade och jag fick en tryckande smärta, så jag kunde inte prata i telefon länge. Jag var då 17 år gammal. Med åren har det bara blivit värre och smärtan har ökat i takt med den allt kraftigare strålningen i omgivningen. Jag var tvungen att sluta arbeta eftersom jag inte kunde sitta nära mobiler och routrar. Jag kunde inte arbeta eller umgås med andra människor, eftersom de sms:ade och pratade i sina mobiltelefoner som människor gör i dagens samhälle - utan att tänka på hur nära de är andra. Precis som om jag skulle sätta mig bredvid en främling, tända en cigarett och blåsa röken rakt i ansiktet på honom. Det är så jag känner inför mobiltelefoner. Jag kan inte sitta på en buss eller i kollektivtrafiken. Att gå till affären blev också svårt, så jag var tvungen att ta min mobiltelefon och skaffa en egen bil.

Ibland har jag varit så sjuk att jag hallucinerat - börjat höra röster. Min hjärna fungerade inte längre som den skulle och ingen ville tro mig när det kom till förklaringen. Jag blev missförstådd och inlagd

på en psykiatrisk avdelning. Det förstörde mig ännu mer, för då förlorade jag all trovärdighet. Men jag vet att trådlös teknik orsakar störningar i hjärnan, och det är skrämmande. Det hände en massa onormala saker i min hjärna och jag upplevde en smärta som jag bara kan beskriva som tortyr, ren tortyr.

Människor väljer själva om de vill använda trådlöst eller inte. Det är deras ensak. Men när man tvingas utstå sådan tortyr i sitt eget privata hem, då är det något helt annat! Jag fick en dundrande huvudvärk av min grannes trådlösa nätverk och kunde känna när det användes som mest: mitt huvud, min hårbotten och min hud brändes och sved och kliade. Rodnad och utslag och värk i nacke, hals, axlar och leder. Tryck i bröstregionen, andfåddhet. Jag kunde inte koncentrera mig, inte ens tänka klart. Och så har det varit sedan dess. Jag tål inte höga ljud längre. Jag får ringningar i öronen och ett kraftigt tryck i ögonen.

Under två år bodde jag i en stuga långt borta från människor, och under de två åren hade jag aldrig huvudvärk eller några andra symtom. Det var så underbart, men ganska ensamt. Den enda gången jag fick huvudvärk var när jag reste in till stan. Men jag hyrde bara den där stugan, och så småningom köpte jag min första lägenhet i ett flerfamiljshus. Bara två veckor efter att jag flyttat in här, i mars 2016, hämtades jag av ambulansen tre gånger samma dag. För jag fick plötsligt svår andnöd. Jag trodde att jag skulle dö. När jag kom hemifrån avtog det, sedan på akutmottagningen avtog det varje gång. Läkaren var arg på mig för att han inte trodde på att det berodde på strålning.

Det värsta började för bara några veckor sedan, när grannhuset fick en AMS/smartmätare installerad. Jag trodde att jag skulle få en hjärtattack när jag kände kraftiga smärtor i bröstet, svår ångest och andnöd. Nu är jag törstig hela tiden och mina ögon och öron trycker som aldrig förr. Jag har aldrig varit så trött och utmattad som jag har varit under de senaste tre veckorna, och jag kan inte göra någonting längre. Jag kan inte komma ihåg någonting längre. Jag kan inte vara i mitt eget hem längre och det enda som hjälper är att ta en promenad i skogen. Långt borta från människor.

Jag har tagit många långa skogspromenader på sistone, och jag funderar på att sälja den lägenhet jag just köpt och renoverat för att hitta ett ställe utan grannar. Men jag har bara sjukersättning på grund av den här skräpstrålningen och har begränsade medel. Det kommer inte att ta mig särskilt långt.

Jag vet helt enkelt inte vart jag ska ta vägen längre på grund av den här trådlösa strålningen. Vart är det meningen att jag ska ta vägen? Den värsta dagen på året är julafton. Då sitter man med sin familj som är uppkopplade med sina mobiltelefoner. Jag kan inte umgås med vänner eller familj längre. Så min värsta mardröm är när de vill installera AMS/elmätare i det hus jag bor i. Även om jag får ett undantag kommer det inte att hjälpa mycket när jag bor i ett hus med fyra personer och alla mina grannar får en.

Det finns så lite förståelse bland människor när det gäller överkänslighet mot strålning från mobiltelefoner. Det skrattas åt det och de flesta fnysar bara åt det, samtidigt som de lägger sin mobiltelefon i barnvagnen bredvid sitt eget nyfödda barns huvud. Men vi hoppas att trenden kommer att vända och att vi kan hitta lösningar för oss som verkligen har det svårt. Strålningsfria zoner, till exempel, så att vi kan få tillbaka våra liv och vår hälsa. För det här är som att sitta inne i en mikrovågsugn. Det är den bästa beskrivningen jag kan ge. Det är som ren tortyr och jag håller på att tyna bort nu när jag är nära denna smärtsamma strålning. Jag är dömd till ett liv i ensamhet.

74. Anne Marie Glimsdal, 19 april 2018:

Jag fick en smart mätare installerad för ett och ett halvt år sedan. De första tre veckorna hade jag huvudvärk, vilket jag aldrig får annars. Jag sover ofta dåligt och vaknar på natten. Ofta hjärtklappning.

Läkare har nu fått instruktioner från norska Helsedirektoratet om att de inte längre kan skriva ut läkarintyg så att vi kan få bort redan installerade smarta mätare.

Detta är ett brott mot landets befolkning.

73. Man, 42 år, från Melhus, 17 april 2018:

Jag har blivit överkänslig mot mikrovågsstrålning efter överexponering både på jobbet och hemma. Jag är telekommontör till yrket och började som lärling på Telenor 1999. Jag fortsatte med att installera telefonväxlar med DECT-baser och sätta upp trådlösa nätverk.

Som montör hade jag mobiltelefonsamtal i stort sett hela dagen och gick ständigt med två mobiltelefoner på mig (privat och arbete). I min 35 kvadratmeter stora lägenhet i centrala Trondheim fick jag in cirka 10-15 trådlösa nätverk från grannarna - med bra signal. Kvarteret var byggt i betong med gipsskivor mot korridoren. Under perioden 2005-2006 hade jag problem med huvudvärk, irritabel tarm och humörsvängningar, men insåg bara delvis sambandet. Huvudvärken kopplad till GSM och 3G blev jag medveten om ganska tidigt, men orsaken till magproblemen och humörsvängningarna insåg jag inte förrän 2010 då jag flyttade till en villa "på landet" och blev helt frisk!

Det tog ca 14 dagar att återhämta sig. Fram till dess hade jag uteslutit alla andra förklaringar eftersom jag försökte med nästan "allt" medan jag led - det kunde vara att minska stressen, inte dricka kommunalt vatten, kost osv. Efter att jag insåg sambandet med strålning har jag blivit mer och mer insatt i frågan och det har gradvis blivit mer och mer tydligt för mig vad det handlar om:

"Svaga" elektromagnetiska fält (dvs. "svaga" enligt Strålskyddsmyndighetens världsbild!) kan störa kroppens funktioner så mycket att de orsakar hälsoproblem som i slutändan leder till hälsoskador.

För mig är det en mycket desperat situation när jag bara möts av huvudskakningar inom sjukvården, eftersom mitt tillstånd inte finns med i deras litteratur. Dessutom har den offentliga sektorn nu tagit steget fullt ut när det gäller digitaliseringen av Norge.

Vår familj ska få en AMS-mätare mellan maj och oktober i år och idag fick jag ett brev på posten om att kommunen håller på att byta ut alla gamla vattenmätare mot en ny trådlös Kamstrup-mätare för att ge oss bättre kontroll över vår vattenförbrukning.

Jag har inte ansökt om undantag från AMS, men jag har byggt om hela kraftintaget i huset. I detta ingår ett nytt kopplingsskåp enligt standarden NEK 399 som handlar om elektriska och elektroniska nätverk. Detta är placerat utomhus på grundmuren i en ofarlig riktning.

Jag ska testa och se om jag störs, men strålningen från grannarna kommer faktiskt att bestråla våra sovrum på andra våningen i samma utsträckning. Huset i det här kvarteret är från 1950-talet och har luftledningar med säkringsskåp på andra våningen.

Vi befinner oss också i mitten av nätklustret. Koncentratorn finns cirka 140 meter från vårt hus.

Vi har redan mätbara strålningskällor som en 4G-basstation, en radar som sveper var 12:e sekund och trådlöst nätverk/4G från grannar. ²² Radarn är i särklass den källa som ger den starkaste exponeringen med 1,26 milliWatt/m utomhus och 0,3 milliWatt/m i sovrum som vi har avskärmat med kolfärg.

Enligt vår egen erfarenhet kommer hälsoeffekterna att yttra sig olika för olika frekvenser och sändningsmönster. Olika radioband har alla sina egna "signaturer" som stör olika delar av kroppen eller på olika sätt. Och det kan vara olika från person till person. Vissa människor reagerar inte alls. Detta gör det svårt att få en enhetlig bild och upptäcka en tydlig koppling. Så tyvärr kan denna trådlösa galenskap fortsätta under lång tid ännu och många kommer att behöva lida i tysthet. För det här är något som få människor vill prata om.

72. Debora Rom, 01.04.2018:

När jag hörde att smarta elmätare skulle installeras i alla hushåll i Norge var jag snabb med att skicka in mitt läkarintyg så att jag kunde bli undantagen. I läkarintyget, som tidigare skrivits av min neurolog som följt mig i flera år, har jag fått diagnosen elöverkänslighet/elallergi. Jag kan inte utsätta mig för strålning, varken låg- eller högfrekvent, då jag av erfarenhet vet att det ger mig starka reaktioner. Jag har skrivit denna text för hand, eftersom jag inte heller kan använda datorer.

År 2003 bodde jag i ett enfamiljshus i Hamar. Jag var 48 år gammal, gift och mor till tre barn, varav det äldsta hade flyttat ut. Jag arbetade som tandläkarsekreterare på en närliggande tandklinik och behandlade i övrigt kunder i vårt hem, eftersom jag tidigare hade utbildat mig inom aromaterapi. Det var i slutet av detta år som jag blev extremt elöverkänslig.

Under åren fram till denna slutfas drabbades jag av huvudvärk, illamående, utmattnings- och hjärtrytmrubbningar när jag arbetade framför datorn. När jag 2002 skaffade en mobiltelefon och slog på den kände jag en "energivåg" som gick upp i armen, gjorde mig krasslig och illamående. När jag skulle prata i telefon för första - och sista - gången fick jag en svår migrän som varade i flera dagar och jag blev "förlamad" på vänster sida av huvudet och ner i armen. Så småningom reagerade jag också på andra människors påslagna mobiltelefoner.

En kväll i november samma år reste jag med tåg tillsammans med kollegor, på väg till vad som skulle bli en trevlig kväll på teatern. Föga anade jag att detta var den kväll då mitt liv skulle förändras till oigenkännlighet. Min hälsa, mitt hem, mitt jobb, min förmåga att delta och röra mig i samhället - allt detta skulle försvinna som dag för solen.

Min kropp började skaka. I mitt huvud kändes det som om elektroder var anslutna till min hjärna och påslagna! Jag förstår inte hur jag lyckades ta mig hem överhuvudtaget.

Hemma fanns det ingen plats i vårt hus där min kropp kunde finna ro. De följande nätterna släpade jag en skummadrass från ett rum till ett annat i ett desperat försök att hitta en plats där jag kunde sova, men den platsen fanns inte. Jag levde i en mardröm med vidöppna ögon.

Den dagen jag satte på ugnen hemma och benen gav vika tänkte jag: "Det måste väl ändå finnas någon som vet något om strålning och dess effekter på kroppen?" Så jag ringde norska Strålskyddsmyndigheten och sektionschefen Merete Hannevik berättade att jag hade blivit elöverkänslig. Hon gav mig telefonnumret till Föreningen för elöverkänsliga (FELO). Chefen för FELO sa att jag måste stänga av och avlägsna mig från allt jag reagerade på.

Så vi stängde av alla säkringar i huset, men vi kunde inte stänga av mobilantennerna som fanns 200 meter från vårt hus. Jag flydde till en bekant som bodde i Stange, långt från strålningskällor.

Huset i Hamar såldes och vi köpte ett hus i Stange. Jag stod inte ut med att bo där heller. Jag hade knappt sovit på fem månader nu. Dessutom hade jag gått ner mycket i vikt. Jag var också tvungen att ha svart plast för alla fönster, eftersom jag inte tålde solljus och känslan av elektricitet i huvudet var ett ständigt och outhärdligt besvär. Om någon kom i närheten av mig med en mobiltelefon som bara

var påslagen, och inte ens användes, fick jag hjärtrytmrubbningar och blev så utmattad att jag knappt kunde gå. Det kunde hålla i sig i upp till en vecka efteråt. Jag trodde att jag skulle dö.

Min äldsta dotter hoppade av konstskolan och kom hem för att vara med mig. Som en sista utväg frågade jag henne om hon kunde följa med mig ut i skogen. Detta var i slutet av maj 2004. Vi tog med oss en presenning och några täcken och slog läger, och äntligen fick jag sova!

Detta var vändpunkten. Jag bodde i ett tält i tre månader och därefter i en husvagn i nästan ett år.

Jag bor nu i ett hus på en avlägsen plats i ett skogsområde med ett bra avstånd till mobilmaster, kraftledningar och grannar. Min familj måste köpa kläder och mat till mig.

Jag kan nu tolerera 60-watts gammaldags glödlampor och oljefyllda elektriska ugnar, båda bara på avstånd. Kylskåpet står i slutet av en korridor och frysen står ute i ladan. Strömkablarna i rummet där jag sover och i de delar av huset där jag tillbringar större delen av dagen är avstängda i säkringsskåpet. Jag använder en gasugn för matlagning, ved för uppvärmning och stearinljus för läsning. För att kommunicera med omvärlden använder jag en luftslangstelefon, det vill säga en fast telefon med slangar från både mikrofonen och högtalaren, så att jag kan hålla mig på avstånd. Det råder totalförbud mot att använda mobiltelefoner och andra trådlösa enheter i det här huset och dess närmaste omgivning. Och jag är för det mesta frisk!

Det jag har skrivit är bara en bråkdel av vad jag har upplevt som elöverkänslig person. De ibland ohyggliga och fysiskt smärtsamma upplevelser jag har och har haft när jag utsätts för elektromagnetiska fält från olika källor har blivit många. Endast ett fåtal personer har fått insikt i mina upplevelser. De flesta människor har inte förutsättningar för att kunna förstå hur detta upplevs eller att det överhuvudtaget är möjligt.

Om hälsodirektoratets uttalande om att läkare inte får skriva läkarintyg om att människor blir sjuka av smarta mätare upprätthålls, så att det inte är möjligt att få undantag från installation eller tillstånd att ta bort den trådlösa kommunikationen från smarta mätare som redan har installerats, kommer människor med samma sjukdomar och symtom som jag helt enkelt att behöva flytta från sina hus eller bo i hus utan el!

71. Roy Hedgren, 22 mars 2018:

Jag vill dela med mig av vår historia om hur ett trådlöst larm kan orsaka kraftig strålning och hälsoproblem:

Vi bor i ett radhus och är undantagna från att ha en smart mätare. Båda våra grannar har smarta mätare, men de är längst bort från oss. För det mesta använder vi bara ett trådbundet nätverk och stänger av våra mobiltelefoner så ofta vi kan. Jag har mätt elektriska fält i huset flera gånger med HF 35C HF-analyser från Gigahertz Solutions och har hittat mellan 1-2 $\mu\text{W}/\text{m}^2$ i större delen av huset och 5-10 $\mu\text{W}/\text{m}^2$ närmast grannarna på grund av deras smarta mätare.

Min sambo har inte haft migrän eller huvudvärk på länge, men förra veckan vaknade hon varje dag med svår huvudvärk. Jag råkade ta fram mätutrustningen och slog på den. Den visade 500-2.000 $\mu\text{W}/\text{m}^2$ i delar av vardagsrummet, 200-500 vid kudden i sovrummet. Värdena fluktuerade, men var höga hela tiden. Vid väggen närmast en av grannarna var värdena över 2.000 $\mu\text{W}/\text{m}^2$. Vad kan detta bero på? En trådlös TV som stod på dygnet runt?

Vi knackade på hos vår granne och hittade en trådlös larmcentral i hörnet mot vårt hus. Den sände kontinuerligt. De hade haft larmet i många år. Eftersom vi inte hade lagt märke till det tidigare måste något ha hänt med det nyligen. Grannen ringde Sector Alarm, som kom efter ett par timmar (på en

söndag!). Batteriet var dåligt, så den sände kontinuerligt. Installatören bytte batteri och flyttade sändaren och en detektor till en annan vägg.

Efter några timmar uppmätte jag fältet i vårt vardagsrum till de vanliga 1-2 $\mu\text{W}/\text{m}^2$ med pulser på 5-10 $\mu\text{W}/\text{m}^2$ var 3:e sekund närmast grannen. Var 8:e minut kom en starkare puls på 30-50 $\mu\text{W}/\text{m}^2$ under 2-3 sekunder från den flyttade larmcentralen. I sovrummet var det nu 10-20 $\mu\text{W}/\text{m}^2$ under några sekunder var 8:e minut, annars konstant 1-2 $\mu\text{W}/\text{m}^2$.

Huvudvärken är nu borta igen. Lyckligtvis ledde denna incident inte till en aktivering av

70. N.N., DEN 12 MARS 2018:

Jag hade en smart mätare installerad, och efter två eller tre dagar började jag känna ett starkt obehag och att jag nu började vakna väldigt tidigt och till slut inte kunde somna alls. Ringningar i öronen, tryck över huvudet, omtöcknad, känner mig som om jag går på steroider - kroppen är våldsamt utmattad. Hjärtklappning, stickningar i armar och ben.

De tog bort radiodelen i min mätare, men det hjälpte inte. Det finns fyra andra mätare i trähuset jag bor i, varav en sitter bara två meter från min säng. Elbolaget vill inte hjälpa till att ta bort radiodelen i de andra mätarna, trots att jag har akuta klagomål. Jag hoppas kunna få dem att dra kabeln till antennen på taket/väggen. Jag har flytt ut på landet och märker förbättring här, men också att jag plötsligt blivit känslig för att använda mobiltelefonen.

69. Roger Eriksen, 11 mars 2018:

Jag insåg inte att dessa smarta mätare kunde ha en negativ effekt på hälsan... förrän nyligen. Efter att ha läst om andras erfarenheter har jag insett att det är ett verkligt problem för många människor, men jag trodde inte att jag själv skulle få några problem på grund av detta.

Men eftersom jag har haft en del migränproblem relaterade till sömnrutmen på grund av skiftarbete, och på grund av motstånd mot högre elpriser, och kopplingen mellan smarta mätare och den smyganslutning till EU:s energiunion ACER, fick jag ett läkarintyg på att jag inte skulle ha en smart mätare i mitt hem.

I mitt hus har jag två grannar som bor i varsin ände av fastigheten på bottenvåningen. Jag har hela andra våningen. Den första grannen fick mätaren installerad för ungefär två månader sedan. Den andra grannen fick den installerad för ungefär två veckor sedan.

För nästan två veckor sedan började jag märka ett slags högt pipande ljud i mitt huvud, och det är mycket besvärande. Jag har inte haft det här tidigare. Jag tittar mycket på film, så jag sitter i soffan i vardagsrummet ... som ligger två eller tre meter från min grannes smarta mätare.

Sent igår kväll/tidigt på natten tittade jag på en serie, men med så mycket obehag att jag var tvungen att gå ut och ta en promenad i friska luften. Den pipande andningen fortsatte ett tag medan jag gick cirka tre kilometer och den försvann nästan helt tills jag kom hem igen. Sedan gick jag och lade mig, och när jag vaknade i morse mådde jag ganska bra. Mitt sovrum ligger mitt i huset, dvs. precis mellan grannarnas smarta mätare.

Nu sitter jag i vardagsrummet och tittar på sporten på TV. Återigen är pipandet/sjungandet ganska uttalat, och det gillar jag inte alls!

Det hjälper inte att jag är emot smarta mätare när båda mina grannar har dem, OM det nu är de som orsakar detta! Tyvärr måste jag erkänna att jag börjar bli övertygad om detta.

Kommer detta att bli värre med tiden? Jag är rädd för det, och jag vill INTE vara en del av detta!

Jag har inte besökt läkare sedan dessa symtom började, men tyvärr är jag rädd att läkaren antingen kommer att avfärda detta som ett psykologiskt problem eller en noceboeffekt. För övrigt måste jag nämna att jag är i god fysisk form, styrketränar regelbundet och promenerar mycket, både i grannskapet och i bergen till fots och på skidor.

68. Atle Loen, 6 mars 2018:

Jag var inte medveten om att mobildata och trådlösa nätverk hade några som helst hälsoeffekter förrän jag stolt berättade för min familj att datorn nu kunde användas var som helst i huset: routern med trådlös switch installerades 2007. Att jag kände ett tryck i huvudet och en varm smärta i örat efter att ha använt mobiltelefonen i några minuter var inget jag reflekterade särskilt mycket över, förutom att jag använde mobiltelefonen så lite som möjligt. Efter att routern började ha den trådlösa knappen konstant påslagen insåg jag sambandet. Nu använder jag bara kabellösningar. När det gäller smarta mätare sa jag till dem att en kabellösning var den enda installation jag skulle acceptera, och jag skickade med ett läkarintyg.

Det här är diffusa grejer, man kan ju inte se dem.

67. André Bergsbakk, 7 februari 2018:

De första fjärravlästa mätarna installerades i Norge för cirka 10 år sedan (en primitiv version av AMS med färre funktioner). Av någon anledning prioriterade bolagen att installera dem först hos anställda i nätbolagen. Jag var anställd av Istad Elektro (ett dotterbolag till Istad Kraft) och fick en sådan mätare installerad 2008. Jag tänkte bara att det skulle vara skönt att slippa läsa av elen varje månad. Så småningom började det hända saker. Min sambo och jag skulle få barn... Barnet föddes 2013... en flicka. (Säkringsskåpet och den nya fjärravlästa mätaren med radiosändare var placerade intill barnets sovrum).

Vi märkte först att barnet utvecklades sent och efter många undersökningar av specialister på olika sjukhus, framför allt St Olavs, upptäcktes en DNA-avvikelse hos henne. En sällsynt kromosomdefekt där en proteingen saknades. Diagnosen blev *LQ44 mikrodeletionssyndrom*. I dag är flickan fyra år gammal, saknar språk, kan inte gå själv, lider av hypotoni (svag muskulatur) och kämpar med epileptiska anfall.

Jag är ingen expert på strålning, men jag har läst på och tittat på YouTube-klipp om vilka konsekvenser det kan få. -"Elektromagnetisk/mikrovågs-/radiovågstrålning kan orsaka DNA-skador", läste jag i ett av inläggen. Nu vet jag inte om vår dotter fått denna sällsynta sjukdom på grund av strålningsskador eller om det är fertiliteten hos oss föräldrar som skadats, men jag börjar undra. Men i så fall, hur kan du bevisa det? Sjukhuset säger bara att det här är vad som kan hända, att vissa barn föds med sådana komplikationer.

Hon hade inte bara en fjärravläst mätare (AMS) med en radiosändare precis bredvid sitt sovrum, utan vi hade naturligtvis trådlöst WiFi, babyvakt, flera surfplattor och mobiler. Jag hade också sömnsvårigheter och led av depression, och min partner hade ibland synstörningar och migrän.

Om det kan bevisas att strålningen har orsakat detta, kan du då dra nätbolaget inför rätta och kräva ersättning? Jag har också kämpat i mitt arbetsliv på grund av dessa omständigheter. Vi flyttade för två år sedan och det finns en analog mätare här. Jag har bättre hälsa nu än jag har haft på länge. Men snart kommer de att installera AMS-mätare. Jag borde nog göra en reservation...

66. Therese Lucile Engh, 43 år, 6 februari 2018:

Jag har ansökt om och beviljats undantag från att ha en AMS-mätare i det hus som jag nyligen har blivit godkänd att hyra. Mätaren var redan installerad i huset. Som tur var tyckte hyresvärderna inte att det var något problem när jag ville ansöka om undantag, något jag var orolig för på förhand. När jag efter två års sökande äntligen hade hittat ett hus som verkade lovande för mig, som är mycket elöverkänslig, hade det varit väldigt tråkigt om jag hade gått miste om bostaden för att jag var tvungen att presentera ett så "annorlunda" behov för hyresvärderna.

Jag skaffade snabbt ett utlåtande från min läkare och skickade det tillsammans med ansökan till elbolaget. Jag bad dem att vara så snabba som möjligt och förklarade att jag på grund av svår elöverkänslighet inte kunde flytta in i huset förrän de hade avaktiverat den smarta mätaren, med den strålning som den orsakar. Sedan fick jag ett svar från dem med ett datum, och de kom och kopplade bort mätaren. Detta gick utan problem.

Jag har varit elöverkänslig sedan hösten 2014. Livet har varit mycket svårt sedan dess - jag skulle säga att det har varit en övning i överlevnad.

Allt började med att jag fick min första iPad i julklapp, vilket jag alltid hade önskat mig (jag hade bara en dator med sladd tidigare). Jag köpte en router, kopplade in det trådlösa nätverket och satte igång, med stora förväntningar på nya trådlösa upplevelser. Jag såg fram emot att sitta i soffan med den lilla, behändiga iPaden i knät och prata med min familj och mina mostrar via FaceTime. Det dröjde inte länge förrän jag märkte av en otäck "annorlunda" huvudvärk på sidan av huvudet där routern satt, en meter från mig. Jag förstod ingenting, men det var så obehagligt att jag stannade upp och stängde av iPad och router omedelbart.

Efter några dagar ville jag prova iPad (och routern) igen - och tänkte att det nog skulle gå bra den här gången, att huvudvärken första gången kanske var en tillfällighet eller något jag inbillade mig. Samma sak hände. Jag fick svår huvudvärk och var återigen tvungen att stänga av det trådlösa nätverket. Dessa två upplevelser skrämden bort mig från att försöka igen. Senare gav jag iPad:en till en vän och routern hamnade i källaren.

Så småningom började jag uppleva liknande symtom, inklusive huvudvärk, när jag ringde och använde min smartphone. Jag ignorerade detta så gott jag kunde under en lång tid, eftersom jag ville använda en mobiltelefon och inte kunde förstå eller acceptera att den kunde göra mig sjuk. Jag hade ingen kunskap om elöverkänslighet och hade aldrig reflekterat över att det fanns någon strålning från mobiltelefonen; "den bara fungerade"! Hur som helst blev jag till slut så sjuk när jag använde min smartphone att jag var tvungen att sluta använda den helt och hållet. Senare fick jag skaffa en fast telefon som jag kunde ringa med.

Till slut kunde jag inte bo kvar i min lägenhet i Oslo, för jag stod inte ut med mina grannars trådlösa nätverk (många grannar tätt inpå varandra i ett kvarter). Det gick sakta upp för mig att den elektromagnetiska strålningen från modern trådlös teknik gjorde mig sjuk. Det kändes helt överkligt, och det var en mycket smärtsam insikt.

Jag hade blivit extremt känslig för högfrekvent strålning från mobiltelefoner, WiFi, mobilmaster etc. Och jag märkte att jag tyvärr också reagerade på de elektromagnetiska, lågfrekventa fälten från elnätet och elektrisk utrustning. De symtom jag får när jag utsätts för hög- och lågfrekvent strålning är: en intensiv, stickande, "strömliknande" huvudvärk, samt en stark tryckkänsla i huvudet, höga pip i öronen, illamående, trötthet, koncentrationssvårigheter och lätt yrsel.

Sedan jag var tvungen att flytta från min lägenhet i Oslo har jag bott på olika ställen och har fått göra mycket för att slippa uppleva de outhärdliga symtomen:

- släpade madrassen runt i huset, från rum till rum, för att hitta en plats där jag kunde sova. Jag har till exempel sovit i skjuvet och under trappan. En gång övervägde jag starkt att sova i ett litet, smutsigt utrustningsrum under källarbodarna i hyreshuset där jag bodde i Oslo. Rummet var omgivet av betong och hade ingen mobiltäckning, och jag var desperat efter att hitta en strålningsfri plats där min kropp kunde vila.
- bor (under korta perioder) i eländiga stugor utan el eller rinnande vatten.
- sitta i skogen i timmar, dag efter dag, när mina symtom försvann där.
- Lägga tusentals kronor av mina besparingar på skärmande tyg (som stoppar högfrekvent strålning)
- gå miste om familjesammankomster och vänners träffar på grund av för mycket strålning där de skulle äga rum.

Sedan jag blev elöverkänslig 2014 har jag varit en "strålningsflykting" i mitt eget land. Det låter dramatiskt, men det är vad jag är. Jag har tvingats flytta från mitt hem, som jag älskade så mycket, på grund av strålning som jag inte tål. Jag förlorade mitt fasta jobb i Oslo förra året. Jag har ingen möjlighet att dyka upp på jobbet i Oslo, som är fullt av mobilsändare och WiFi.

De senaste två åren har jag bott på ett slags kriscenter för elöverkänsliga (med en privatperson som tar emot elöverkänsliga på flykt). Det här stället ligger flera timmars bilresa från familj och vänner. Det har varit ensamt och sorgligt att leva så isolerat. Jag tål nu strålning från mobiltelefoner och WiFi så dåligt att jag knappt kan gå någonstans. Andra måste köpa mat och kläder åt mig.

Men som jag nämnde i inledningen har jag efter två års sökande hittat ett hus nära familj och vänner som verkar lovande när det gäller strålningsnivåer. Och hyresvärden har varit förstående och vänlig när det gäller min elöverkänslighet och låtit mig göra vissa avskärningsåtgärder i huset innan jag flyttade in. Bland annat har jag fått lägga 10.000 norska kronor på avskärningsväv som hängts upp på väggen mot mobilmasten för att få ner nivån på den högfrekventa strålningen till vad jag tål. Jag ska snart flytta in och är mycket spänd på att se om jag så småningom kan bli symptomfri i det nya huset - och kanske äntligen känna att min livskvalitet stiger igen, från den bottennivå som den har legat på under alla dessa år då jag har flytt undan strålningen från alla trådlösa apparater.

Äntligen! Jag hoppas att någon från Helse- og omsorgsdepartementet och Statens strålevern läser detta, eftersom de är ansvariga för att hantera säkerheten när det gäller nivåerna av mikrovågsstrålning/"svaga radiofrekventa fält" i Norge. Till dig säger jag: Du måste tänka om. Lyssna på de forskare som slår larm och påvisar hälsoskador från de elektromagnetiska fält som nu omger oss i stort sett överallt! Tro oss när vi rapporterar om stora hälsoproblem och förstörda liv till följd av att vi blivit sjuka av strålningen! Tro oss när vi säger att våra besvär inte har en psykologisk orsak! Inled åtgärder för att ta hand om dem som har blivit elöverkänsliga - för vår situation är fullständigt ohållbar och ovärdig.

65. Man, 69 år, Buskerud:

Jag har en berättelse som jag vill dela med mig av, men jag vill vara anonym.

Jag är en 69-årig man som har varit frisk som en nötkärna de senaste 3-4 åren. Alla blodprover var utmärkta och läkaren var mycket nöjd med min hälsa. Mitt enda problem var att jag har varit tvungen att ta blodtrycksmedicin i cirka 8 år. Mitt blodtryck har dock varit bra under en lång tid. EKG-testet var

också mycket bra. Jag lämnade läkarbesöket strålande glad, samtidigt som vi hade cirka 150 smarta mätare installerade i kvarteret där jag bor.

Efter ungefär tre dagar började jag få problem. Först fick jag ont i ögonen, sedan började de rinna. Sedan hade jag flimrande och suddig syn på morgonen. Efter cirka sex dagar kunde jag inte sova på nätterna. Mitt hjärta började bulta mer och mer och mitt blodtryck steg. Det var tydligt att den smarta mätaren hade påverkat min hjärtfrekvens. Och det var helt omöjligt att sova.

Efter flera sömnlösa nätter provade jag en soffa i vardagsrummet och fick äntligen sova lite. Sedan skaffade jag ett läkarintyg och ansökte om dispens. Efter det här läkarbesöket blev jag bara sämre och sämre. Jag fick även kramper i benen, öronsus, kraftigt näsblod och kände mig utmattad och i uselt skick. Mitt korttidsminne blev mycket sämre. Helt utmattad och desperat dök jag upp på e-verkets kontor med ansökan och fick den faktiskt godkänd på plats. Otroligt nog fick jag den smarta mätaren avaktiverad tre timmar senare.

Under de följande dagarna blev jag gradvis bättre. Men efter sex dagar bröt helvetet lös igen. Det visade sig att den smarta mätaren hade aktiverats igen, förmodligen på grund av uppdateringar i systemet. Så, helt utmattad igen, lyckades jag till slut att själv ta bort hela radiokommunikationsmodulen. Sedan dess har saker och ting förbättrats något, men de cirka 150 andra smarta mätarna i kvarteret fortsätter att avge kraftig strålning med oregelbundna intervall.

Nu känner jag mig nästan som en fånge i Guantanamo-fängelset som väntar i skräck på nästa tortyrbehandling med elchocker. Varje dag är jag ett vrak fram till kl. 13.00. Mitt liv är nu helt förstört. Efter att i många år ha kämpat mot allvarliga sjukdomar, både ME och borrelia, hade jag äntligen lyckats göra mig frisk för ungefär 4 år sedan.

Jag trodde att jag åtminstone skulle få leva till en hög ålder. Men istället fruktar jag nu att jag kommer att dö långt före min tid på grund av hjärtstillestånd. Mitt hjärta och min kondition har blivit svagare och jag är rädd att jag har fått återfall i både ME och borrelia. Det är därför jag inte heller klarar av tanken på att flytta. Smarta mätare finns ändå överallt. Jag kan inte ens besöka vänner eller familj längre, eftersom de alla har smarta mätare. Jag hoppas att jag kommer att leva tillräckligt länge för att se alla smarta mätare hamna på skrothögen. Det är där de hör hemma.

Detta är ett krig mot hela befolkningen som inte är värdigt en demokrati. Det måste snart bli ett uppror mot denna galenskap, annars kommer nationen Norge att nedgraderas till ett utvecklingsland.

64. Anonym kvinna, 38:

Jag fick en "smart" mätare installerad i slutet av november, och sedan dess har jag upplevt en ökande huvudvärk. Det är så illa att det känns som om hela mitt huvud håller på att explodera. Jag har också ringningar i öronen, domningar i huden, särskilt i ansiktet, och ibland ryckningar i ansiktsmusklerna (förutom sömnproblem och ökad muskelsmärta, men det är något jag också har kämpat med tidigare).

Jag har aldrig märkt något obehag från dator, mobiltelefon (såvida jag inte har haft den till mitt huvud, men jag föredrar att använda högtalaren) eller wifi, så jag undrar om det verkligen kan vara den nya mätaren som orsakar det obehag jag har?

Först kopplade jag inte dessa sjukdomar till mätaren förrän jag läste en artikel om den för några dagar sedan, men nu undrar jag om det här är orsaken. Huvudvärken är kontinuerlig hela tiden nu och extrem, och jag har märkt en snabb förbättring så snart jag är ute ur huset, men den återvänder snabbt igen när jag är hemma.

Jag tänkte att det kanske var den friska luften i ansiktet som hjälpte, eftersom jag i stort sett måste gå överallt eftersom jag inte har någon bil, men då borde det också hjälpa att sitta i ett öppet fönster och ta in lite frisk luft, men det gör det inte.

Som jag sa har jag inte störts eller märkt något betydande från andra elektroniska apparater i mitt hem. Kan det vara så att det är mätaren som gör mig sjuk nu? Och vad kan jag göra för att skydda mig själv och mina husdjur? Jag har en hel del djur.

Jag har nu bokat en tid hos läkaren.

63. Unni Høivang, 75 år, 3 februari 2018:

Jag vidarebefordrar min berättelse, som jag har skickat till Norges Läkarförbund, Yngre Legers Forening, NSF, Helsedirektoratet, Helse- og omsorgsdepartementet, Statsministerens kontor, Statens strålevern, NVE, Forbrukerrådet, Olje- og energidepartementet, Kommunal- og landbruksdepartementet och Norges Huseierforbund:

Jag är en 74-årig kvinna som inte förstod varför jag efter bara 3-4 timmars sömn plötsligt vaknade varje natt med en dunkande huvudvärk och ett högt ringande i öronen. Så småningom fick jag också eldröda blåsor över hela bröstet och marmorerad hud på armarna. Jag kunde inte somna om på grund av smärtan. Varje dag blev jag bättre framåt eftermiddagen och varje kväll gick jag till sängs smärtfri.

Detta "helvete" varade i en och en halv vecka innan en vän frågade om jag hade en ny mätare. Jag var tvungen att bekräfta detta - inte mindre än åtta "Aidon"-mätare i mitt kvarter. Den tid då mätarna installerades sammanföll med att problemen började.

Jag flyttade (tillfälligt) till min dotter som ännu inte hade fått en AMS-mätare. Jag fick tillbaka mitt liv omedelbart, förutom att blåsorna varade ett tag.

Jag försökte flytta hem igen, men samma sak hände hela tiden: dunkande huvudvärk etc efter 3-4 timmars sömn. Nu sover jag på en campingsäng i vardagsrummet - längst bort från mätarna i korridoren. Jag sover utan att vakna med just den här huvudvärken. Vad jag däremot märker inne i lägenheten är en oregelbunden hjärtrytm, som jag aldrig upplevt tidigare och som jag inte upplever utomhus. Jag märker också av en märklig stickning bakåt njurarna med jämna mellanrum.

Kan det verkligen vara en tillfällighet att alla dessa kroppsförändringar kom precis efter att AMS-mätarna installerades här? Mitt logiska förnuft säger mig också att det är stor skillnad på hur mycket EN mätare strålar ut jämfört med ÅTTA (8). Nu är jag frustrerad och vet inte vad jag ska göra. HJÄLP!!!

62. Line, 2018-02-01:

Jag har ingen smart mätare själv, men vår närmsta granne (vi bor i villa) har sin placerad ca 5 meter från vårt vardagsrum. Jag är den enda i familjen som märker av den. Extremt ringande i öronen. Blir bara starkare och starkare. Nu värker min kropp mycket och jag får lite stickningar i huvudet (ömt) också. Dessa smarta mätare är installerade i mina föräldrars hus, i sommarstugan (1 meter från sängen) och i stugan i bergen (i korridoren utanför sovrummet).

Detta är otroligt sorgligt. Jag har kämpat med sjukdom i många år, åtgärdat vad jag kunde ... och nu måste jag frukta att den här mätaren kommer in i huset också. Att frukta att vara i ditt eget hem ... det ökar stressnivån, vilket för min del bidrar till att sjukdomen förvärras.

Jag märker att jag får ont i huvudet när jag är hos min svärmor. Hos mina föräldrar blir jag varm om kinderna. Jag har inte varit i stugorna än, eftersom jag undviker att sova i hus med smarta mätare. Det är tråkigt att detta har en så negativ effekt.

61. Gry Tone Hansen, 01 februari 2018:

Vi fick en "smart mätare" installerad i somras och jag fick omedelbart problem med att sova på natten. Jag fick "myrkrypningar" / klåda och ibland ont i kroppen och ofta svår huvudvärk under natten. Jag är den typ av person som somnar innan mitt huvud träffar kudden, så det var tydligt att problemen var relaterade till mätaren. Vi kopplade bort sändaren och läser nu av den manuellt - jag har fått tillbaka min sömn och har inte haft huvudvärk sedan dess.

60. Anonym man, 30 januari 2018:

Jag skriver min/vår berättelse i förtvivlan över vår upplevelse av att befinna oss i närheten av nyligen installerade smarta mätare. Vi är en småbarnsfamilj som hyr en fastighet i en stad i norra Norge i ett bostadsområde där husen ligger ca 4-5 meter från varandra. Onsdagen den 25 januari installerades fem smarta mätare inom en radie av cirka 30-40 meter. Vi har undvikit att ens svara på meddelanden från elbolaget sedan jag läste på om ämnet, men jag trodde aldrig att det skulle ha en sådan inverkan på våra liv:

Två av barnen blev akut sjuka med feber och värk i kroppen. Min fru och jag fick akut huvudvärk (som om vi var uttorkade/som en för liten hjälm över huvudet), synstörningar, öronsus och vanvettiga smärtor i kroppen. Min rygg har blivit så smärtsam och stel att jag inte kan sitta normalt på en stol och har svårt att ta mig upp ur sängen. Det känns som om musklerna slits sönder i min kropp. Jag kan inte minnas när jag senast var sjuk, inte ens varit täppt i näsan.

Vi är på dag 4 och vi överväger att flytta. Det ständiga trycket i våra huvuden är enormt och smärtan i våra kroppar är nästan outhärdlig. Barnen gråter och sover dåligt på nätterna och klagar över smärtor i kroppen och huvudet. För oss innebär det att vi måste flytta ut på landet, byta skola och dagis för barnen - mot vår vilja, men om det fortsätter som det gör idag har vi inget val. Vi försöker att hålla oss mer hemifrån, men det kommer tillbaka så fort vi parkerar utanför huset. Det här är en helt sjuk upplevelse och jag trodde inte att det var möjligt att påtvinga människor detta 2018.

59. Lene Håland, 25 januari 2018:

Jag skulle också vilja dela med mig av min historia och mina symtom angående installationen av AMS-mätare. Jag har den inte i mitt hus, men jag känner mina grannars signaler. Jag kan berätta om den dag då det började, dvs. den dag då installatörerna tog över byggarbetsplatsen där vi bor. De arbetade på onsdagen, torsdagen och fredagen. Symtomen uppkom gradvis under dessa dagar, men fick inte full effekt förrän söndagen därpå, då de verkliga problemen började. Då var de flesta uppkopplade och det kändes som en attack mot mitt hem.

Jag och min yngsta son har varit besvärade, jag mest av allt. Jag får ett kraftigt tryck i huvudet / käken. Sedan började jag tappa sömnen på natten, jag är galet illamående på morgonen, har lös mage och tappar aptiten (den försvinner när jag kommer bort från byggarbetsplatsen på väg till jobbet). Jag har haft skakningar i kroppen, bröstsmärtor och värk i kroppen, en helt torr mun och en galen törst. När jag låg vaken en natt och flyttade mig runt i huset för att försöka sova tänkte jag att det här känns som att bli "kokt" i en gigantisk mikrovågsugn.

I natt sov vi alla hos min bror och det var fantastiskt. För första gången på flera dagar vaknade yngsta sonen och sa att han var hungrig. Han vaknade inte upp vansinnigt törstig och ville inte ha något att

dricka så fort han vaknade, som det har varit varje morgon sedan det här började. Vi har också plågats av brännande kinder, stickande kinder och öron som har glödgats av värme. När jag har tittat mig i spegeln har mina öron varit röda.

Det känns som om mitt hem har tagits ifrån mig, den fristad där vi ska mysa tillsammans som en familj och återhämta oss efter skolan och arbetet. Nu fruktar jag att komma hem eftersom jag vet att obehaget kommer att börja så snart jag kliver in i huset. Det visar bara att vi utsätts för något mycket allvarligt och att vi verkligen borde enas för att få bort detta skräp från våra hem. Detta är ett tydligt angrepp på oss alla och det kommer att få skrämmande följder om det inte stoppas.

Jag hoppas att någon kan organisera en aktion mot detta så att vi kan stoppa det innan skadan är irreparabel. Det måste väl ändå finnas något man kan göra här? Det är hemskt att känna av de här sjukdomarna. Man skräms av hur allvarliga symtomen är, och jag tänker också på våra barn, som är så mycket mer mottagliga. De har rätt att växa upp och förhoppningsvis vara fria från sjukdomar.

58. Anonym kvinna, 39 år gammal:

Jag är generellt vid god hälsa, har få sjukdomar, ingen migrän eller öronsusning och använder mycket sällan smärtstillande medel. Jag bor i ett flerfamiljshus där 8 elmätare installerades under några veckor. Jag visste inte att grannen bredvid mig, som har ett elskåp i korridoren vid min ytterdörr, hade fått sin mätare monterad. Det fick jag reda på först i efterhand. Men samma dag som min grannes mätare installerades fick jag en konstig tung känsla i nacken, axlarna och huvudet. Jag tog lite Paracet och tänkte inte mer på det, men efter bara 3 timmar var huvudvärken tillbaka, liksom smärtan i mina axlar, jag fick inte mycket sömn och vaknade onormalt ofta.

Efter en vecka med dålig sömn märker jag också ringande och surrande i öronen. Strax efteråt monterades min mätare och under de följande dagarna och fram till idag har jag tagit Paracet varje dag, det har tagit lång tid att falla i djup sömn, har vaknat ofta och känt smärta i huvudet, axlarna och nacken, samt ganska högt ringande i öronen. Jag pratade med grannarna och de bekräftade vilken dag de fick sin mätare. Då insåg jag att det var sedan den dagen jag hade varit sjuk. Jag är sällan sjuk, sover normalt mycket och länge och tar sällan smärtstillande.

Det har gått en månad nu, och jag har tagit Paracet varje dag, och jag hör ringningar i öronen hela tiden. Jag kan inte leva med det här. Det här måste förändras innan jag inte längre kan arbeta som vanligt. Och hur blir det med våra små husdjur?

Jag har inte ansökt om undantag från AMS eftersom jag hyr en lägenhet och elabonnemanget ligger hos hyresvärderna. Men om min livssituation skulle förändras kommer jag att kämpa med näbbar och klor för att få ett undantag!

57. Camilla, 16 januari 2018:

Jag håller på att bygga ett nytt hus och hösten 2017 fick jag ett läkarintyg och sedan ett undantag från smartmätaren. I mitten av december 2017 kom installatören och installerade en mätare i säkringsskåpet. Jag pratade med honom och försäkrade mig om att de hade förstått att jag inte skulle ha en smart mätare - Ja, sa han, det stod i pappren han hade med sig.

Under mellandagarna arbetade jag i huset. Målning, lister och annat som behövde göras. Jag var i dåligt skick. Jag hade ovanligt mycket smärtor i kroppen, huvudvärk och en obehaglig känsla av att jag hade suttit och pratat med mobiltelefon tryckt mot örat. Jag tänkte inte mer på det. Jag är van vid att min form varierar, även om det var länge sedan jag haft så ont.

När jag skulle läsa av min mätarställning den 1 januari och skicka in den fick jag en överraskning. Den nya mätaren hade automatiskt rapporterat mätarställningen. Jag kontaktade elbolaget. Det visade sig

att mätaren som hade installerats var en AMS-mätare och att kommunikationsdelen inte hade tagits bort. Jag fick en ursäkt och besked om att de skulle ordna upp det. Dessutom fick jag veta att jag skulle få betala en extra avgift för manuell registrering och fakturering. I vilket fall som helst insåg jag att det definitivt var en möjlighet när jag insåg att kommunikationsdelen inte alls hade tagits bort. Så kära elbolag och installatör! Tack för att ni inte bryr er ett skit om min hälsa. Hoppas ni blir sjuka en dag och får uppleva hur det är att behöva kämpa för att slippa onödiga hälsobelastningar! Har inte sett det sista av dem än, men mätaren kommer att tas bort innan jag flyttar in i huset!

56. Christiane Henriksen, 11 januari 2018:

Jag flyttade in i ett hus i maj med en smart mätare redan installerad, och har märkt nu efter att ha bott här ett tag att jag generellt är väldigt trött, ofta har tryck i huvudet och att det värker på flera olika ställen i kroppen. Jag får sådana ringningar i öronen oftare sedan jag flyttade in här, det kan pipa högt i öronen i upp till en minut åt gången. Jag känner inte att min allmänna hälsa gynnas av det.

55. Marit Rønning, 11 januari 2018:

Två mätare är nu installerade här i huset. Jag är för närvarande undantagen, men det hjälper mig inte mycket: Jag har en ständig ringning i öronen, jag är slö och min sömn har förändrats. Jag kan känna ett murrande i båda benen - i själva benmärgen, så att säga. Det senare kommer och går. Märkbart sämre koncentrationsförmåga och minne. Detta är vad jag har märkt under de senaste 1,5 månaderna sedan dessa mätare kom in i huset. En del av detta beror nog också på trådlös WiFi, men jag har blivit bra på att stänga av alla "enheter" på natten :)

54. Ronny, 09 januari 2018:

Jag är inte elöverkänslig sedan tidigare.

Fick en ny smart mätare installerad i september 2017.

Efter detta har det bara gått utför. Kämpar med sömnen (har aldrig haft problem med det tidigare).

En ny sorts daglig huvudvärk. Rastlösa ben och hjärtarytmi. Eftersom jag sover dåligt och vaknar hela tiden på grund av oro i kroppen påverkar det mitt arbete. Jag har varit tvungen att utebli från jobbet vid några tillfällen på grund av både huvudvärk och sömnbrist.

Jag har också märkt tillfällig aggression och detta är MYCKET atypiskt för mig som person.

Då och då tillbringar jag 2-3 dagar med att besöka hus där en ny mätare inte har installerats. Där sover jag som ett mätt och förnöjt spädbarn.

Jag har ansökt hos elnätsbolaget om att få tillbaka min gamla mätare. De säger nej. De bemöter mig bar med arrogans. De föreslog att jag skulle stänga av wifi. Detta var INTE ett problem innan den smarta mätaren kom in i huset så det är inte wifi som är den stygga vargen. Så jag ska försöka få ett läkarintyg och överklaga vägran till NVE.

Känner mig väldigt liten mot den stora starka staten som bestämmer vad som ska vara bäst för oss :-(

Hälsningar från en trött och uppgiven norsk medborgare som undrar om Norge verkligen ÄR det bästa landet i världen att bo i nu när smarta mätare gör entré...

53. Anonym kvinna, 08.01.2018:

Jag visste att jag var lite elöverkänslig. Till skillnad från de flesta människor har jag varit noga med att ha ett trådbundet internetnätverk hemma, inga larm kopplade till mitt hem, inga trådlösa prylar och min mobiltelefon är avstängd från mobildata och WiFi. Jag visste att jag var känslig för strålning

eftersom jag tidigt, när smartphones kom, upplevde att när jag satte den mot örat fick jag smärta djupt inne i örat och huvudet. Jag visste att det var klokt av mig att ansöka om ett undantag för min hälsas skull, och jag fick det. Vad jag inte insåg var att jag inte borde ha varit hemma när installatörerna anslöt resten av flerfamiljshuset med smarta mätare:

Den 5 januari 2018 anslöts alla i det flerfamiljshus jag bor i till smarta mätare. Jag var hemma när de nya mätarna kopplades in och jag upplevde en akut huvudvärk, brännande hud, brännande ögon, surrande i huvudet, irritation i huden och på humöret samt ångest i hela kroppen. Jag sov inte bra den natten och nästa morgon kände jag mig helt utmattad. Dagen därpå fortsatte samma symtom: brännande hud, brännande ögon, tryck och surr i huvudet, tryck i kroppen och öronen, ångest i kroppen och sinnet, irriterat humör och trötthet.

Idag är det fjärde dagen efter installationen och jag mår fortfarande dåligt och vet inte hur det kommer att bli för mig att fortsätta bo i flerfamiljshuset. Jag känner rädsla och sorg över att jag kanske har förlorat mitt hem, eftersom min trygghet hemma är försvunnen. Att bo hemma gör mig sjuk och jag kan också förlora min hälsa.

Jag tycker att det ska vara staten som står för kostnaderna för de strålskyddsåtgärder jag nu måste vidta för att kunna bo kvar i min bostad, eventuellt även för flyttkostnader och förlorade arbetsdagar på grund av överbelastning.

52. Farzam Nael, 30 december 2017:

Jag har inte varit elöverkänslig. På natten har jag tidigare sovit jordad på en madrass på golvet (ledande material från min kropp till diskbänken som är ansluten till jorden). Det förbättrade min sömn. Jag visste lite om AMS innan jag fick det hösten 2017. På kvällen kände jag mig orolig och illamående. Natten blev värre. Jag kände elektricitet i kroppen. Jag trodde att det var en reaktion på obehaget under dagen. Symtomen blev värre för varje dag och ännu värre på natten. En vän som sov över hos mig som också sov jordad kände också obehag. Varje dag kände jag elektricitet i kroppen och mest i mitt huvud. När jag gick till sängs koncentrerades känslan mer och mer i huvudet. När jag var nära att somna kände jag plötsliga elektriska stötar / strömmar i huvudet och vaknade plötsligt. Detta pågick i flera timmar. Dessutom kände jag chocker/strömmar runt hela klockslag på morgonen. De senare varade i uppskattningsvis 30 sek. till 2 min.

Det började sticka i hela kroppen. Jag hade hört talas om att metallfjädrar kan vara ledande, så jag slängde mina toppmadrasser. Senare lyfte jag upp mina sänggramsmadrasser, tog ut metallfjädrarna och slängde dem också. Jag flyttade runt sov madrassen på golvet till den plats där det kändes minst obehagligt. Sedan började jag sova på sängen, som tillfälligt måste stöttas upp igen. Både madrassen och sängen flyttades strategiskt dit där det kändes minst obehagligt. Det sved också i hela min kropp. Speciellt i huden. Jag kände hur det stack i organen i hela kroppen, de rörde sig och gav ifrån sig ljud. Min mage blev lösare, den elektriska känslan i kroppen ökade, sova blev mycket svårt, min förmåga att fokusera minskade avsevärt och enkla uppgifter blev svåra att utföra. Jag utvecklade flera utslag redan under den tid jag sov på golvet. Jag slutade sova jordat och utslagen gick tillbaka, mina symtom ökade därefter i intensitet igen. Jag började sova på en liten madrass i mitt lilla badrum. Ovanpå soffbordet och toaletten. Det var svårt att få plats med bordet och hela arrangemanget fick stöttas upp med några förpackningar. Sedan fick jag kissa i flaskor och muggar. Badrummet var lite mer okomplicerat och jag fick mina bästa fyra timmars sömn på flera veckor. Jag tillbringade mer och mer tid i badrummet. Men symtomen ökade stadigt. Jag flyttade tillbaka till vardagsrummet/sovrummet och stängde av säkringen för rummet och köket (samma säkring). Jag hittade en plats där jag kunde sitta och sova i ett par veckor. Detta var den mest uthärdliga punkten.

Under tiden hade jag kontaktat husläkaren och fått ett läkarintyg för att behålla den gamla elmätaren.

Elnätsbolaget var tydliga med att AMS var här för att stanna. Det var bara sändaren, och bara på min mätare, som skulle tas bort. Att jag fick betala nästan 1.400 norska kronor och skriva på ett kontrakt för detta var mycket provocerande eftersom de visste att jag hade blivit och fortsatte att bli sämre för varje dag som gick. Efter flera diskussioner med nätbolaget för att påskynda processen togs sändaren bort fredagen den 15 december 2017. Jag hade sändarantennen för min våning i kvarteret. Obehaget fortsatte att öka och julafton tillbringades ensam under dessa omständigheter. Jag kunde inte sova den natten heller. De sista strategierna i min bostad var uttömda och min smärttröskel var nådd.

Tidigt på morgonen på juldagen kontaktade jag och väckte en vän. Han hade möjlighet att inhysa mig några dagar; han har också AMS, men jag har tidigare märkt att det är bättre där. I tre dagar kräks jag. Jag tar med mig en spyskål till bäddsoffan i korridoren mellan rummen. Det finns redan övernattande gäster i boendet, så det finns restriktioner. Ungefär var femtonde minut får jag stötar i huvudet enligt beskrivningen från mitt hem och kroppen rycker till. Jag flyttar runt på bäddsoffan flera gånger och flyttar huvudet åt andra hållet. Stötarna i huvudet minskar i intensitet, men kroppen rycker mer. Jag har skrivit till elbolaget om min situation och pratat med dem flera gånger, men jag blir nästan helt ignorerad. Hyresbolaget pratar om att flytta mig, men har inte rätt personer på plats förrän den 2 januari 2018.

28/12 -2017 Jag måste lämna min väns hem och är väldigt orolig. Jag ringer runt till minst 10 personer och de involverar flera andra för att hitta en tillfällig plats för mig att fly till. Under de första 24 timmarna reagerar jag på den nya platsen trots att det inte finns någon AMS. När säkringen till golvvärmen slås av börjar jag lugna ner mig, men reagerar fortfarande på ett antal andra elektriska apparater och anordningar.

51. Anonym kvinna, 20 november 2017:

Jag bor i ett stort OBOS-bostadsbolag i Oslo. Vi fick Aidon AMS-mätare installerade i slutet av september 2017. Jag blev akut sjuk - och jag har aldrig varit elöverkänslig tidigare.

Symtomen började som en inre oro med snabb puls och huvudvärk. Jag fick sömnsvårigheter, influensasymtom med frossa, darrningar, svettningar och smärta i käken. Jag blev också akut illamående och tappade helt aptiten. Jag vaknade varm, uttorkad och törstig. Jag fick tryck i öronen och vaknade mitt i natten med extrem huvudvärk och ringningar i öronen.

Efter några dagar fick jag också en öm hårbotten och brännande hud. Besvären minskade när jag gick till jobbet eller var utomhus, men blev värre när jag kom tillbaka till lägenheten.

Jag har aldrig störts av dålig sömn, har varit vid god hälsa och trivts i lägenheten där jag bott i över 6 år. Efter installationen kan jag inte längre vistas i lägenheten mer än ett par timmar innan jag blir sjuk. Jag har varit tvungen att flytta tillfälligt till familj utanför Oslo.

Jag har också blivit mer känslig för wi-fi och mobiltelefonanvändning. Mitt möte med min läkare var mycket positivt, han skrev ett intyg som beskrev mina symtom och rekommenderade undantag från AMS-mätare i mitt hem och fritidshus. De hade nyligen haft liknande förfrågningar vid samma tillfälle.

Min ansökan behandlades inom en vecka av HafslundNett, och två dagar efter det godkända undantaget kom en montör från Hafslund och tog bort överföringsfunktionen från mätaren. Tyvärr hjälpte det inte mycket eftersom det fortfarande finns nio andra aktiva AMS-mätare i byggnaden, förutom trådlösa nätverk från alla grannar.

Nu kan jag inte längre besöka vänner som har en AMS-mätare installerad, även om de bor i en villa och bara har en mätare installerad: Jag får akut huvudvärk och orolig hjärtrytm. Jag vet inte var jag

kommer att kunna bo, troligen inte i Oslo - jag måste säga att detta är en absurd och överklag situation som plötsligt har minskat min livskvalitet.

50. Dag Inge Hansen, 20 november 2017:

Jag är civilingenjör i cybernetik och arbetade med instrumentering och automatisering inom oljeindustrin fram till 2015. Jag blev elöverkänslig 2013 när jag arbetade på ett kontor i Trondheim för en stor arbetsgivare. Den våren märkte jag av en tilltagande trötthet, utmattning och näsblod på natten, som avtog under helgen och gradvis återkom veckan därpå. Det varierade också beroende på hur långa mina dagar var, och kunde försvinna helt efter en långhelg.

När jag undersökte strålningen från GSM-basstationen, som var placerad ca 3 meter från mig, upptäckte jag en relativt stark strålning. Det visade sig vara Telias (då Netcom). Telenor har också sina på andra ställen i huset, men de har bara 1/10 (en tiondel) av effekten/styrkan. I huset har Telia två basstationer medan Telenor har fyra. När jag kontaktade Telenor, som var den mest hjälpsamma av de två, berättade de att de hade följt en riktlinje om högst 100 mW genomsnittlig effekt. Denna (100mW) gräns är den maximala gränsen för vanliga konsumentprodukter som trådlösa basstationer inomhus, fick jag också veta. Den uppmätta effekten på Telias basstation var tio gånger så hög (1W). Med ca 50 procents on/off-pulsering ger det maximalt 2W vid frekvensen 217 Hz, som är specifik för GSM-moduleringen. 900 MHz är själva bärvågen, som definieras som mikrovågor där data skickas. Fältstyrkan för mig vid min sittplats var ca 100.000 $\mu\text{W}/\text{m}^2$ (mikroWatt per kvadratmeter) max.

Jag hade bland annat problem med att använda mobiltelefon och att gå förbi dessa kraftfulla basstationer. Under hösten upptäckte jag att några av amalgamfyllningarna i min mun hade gått sönder [även känt från norska kraftverk, se även [blogginlägg 28 juli 2016](#), EF] och bestämde mig för att gå till tandläkaren. Amalgam har kvicksilver som en beståndsdel. Jag läste information om elöverkänslighet och en undersökning som FELO har gjort tyder på att amalgam faktiskt är en av de saker som elöverkänsliga anger som orsak. När jag fick dessa två fyllningar utbytta i januari 2014 fick jag nya reaktioner och upplevde allmän trötthet och näsblod. Jag kämpade också med en smärtsam axelled och var hemma från jobbet i flera dagar. Jag ringde min tandläkare och fick veta vad som höll på att hända med mig, varpå jag fick rådet att kontakta en forskningsavdelning i Bergen som bedrev forskning om amalgam och amalgamsanering på en stor grupp deltagare. Jag fick mitt amalgam borttaget 2014 och är tacksam för att det gjordes kostnadsfritt i forskningens namn. Min tandläkare gjorde jobbet med extra omsorg - bland annat genom att använda ett gummilakan som hindrar amalgamspånen från att hamna i halsen samt luftutsug.

Sedan dess har jag tagit ett antal vitaminer och mineraler för att återhämta mig, och jag känner att jag är mindre plågad av min elöverkänslighet. Jag anser mig fortfarande vara elöverkänslig, eftersom jag kände det tydligt en gång under 2017 att det var framprovocerat. Jag använder inte längre en smart telefon eftersom det är en av de saker som ger mig symtom snabbast.

Jag har följt frågan om smarta mätare med spänning (och skräck) genom nyheter från utlandet om hur dessa kan orsaka allvarliga symtom på grund av kraftig mikrovågsstrålning. Jag är inte direkt begeistrad över denna tekniska utveckling som gör så många människor sjuka.

Jag kommer att sätta ner foten om de vill installera AMS i mitt hem. Jag tänker skaffa ett läkarintyg som kan användas för att neka dem tillträde. Jag tycker att alla som har varit eller är elöverkänsliga ska göra detta i solidaritet med kommande generationer och föregå med gott exempel nu.

49. Cath. Christiansen, den 10 november 2017:

Efter att ha fått Aidon smarta mätare installerad plågas både min man och jag av oförklarlig trötthet och brännande / kliande ögon. Jag har varit hos min husläkare som har gett mig ett läkarintyg som säger att jag är elöverkänslig. Jag skickade detta läkarintyg till Hafslunds kundtjänst igår, tillsammans med en ansökan om undantag från användandet av "smarta mätare". Jag fick svar redan idag. Jag kommer nu att få elmätarens kommunikationsmodul avinstallerad mot en avgift på 1 384 NOK inkl. moms.

48. Anonym kvinna, 52 år, 07.11.2017:

Vi fick en Aidon smart mätare installerad under senvintern/våren 2017. Vi hade inte fått någon som helst information från Hafslund i förväg, bara ett datum för när de skulle komma. Ingen i vårt hushåll har haft någon anledning att tro att strålning har orsakat oss några problem tidigare. Vi bor mycket lantligt, i en liten skog, och har inga nära grannar.

När jag blev inbjuden att gå med i FB-gruppen "Nej till smarta mätare" tackade jag ja och började läsa. Allt jag stötte på i den här gruppen och på den här bloggen gjorde mig orolig: mätaren sitter precis utanför min sons sovrum. På grund av denna oro kontaktade jag Hafslund och bad att mätaren skulle tas bort. Jag fick till svar att de behövde ett läkarintyg. Jag tog upp detta med min husläkare i juni och upplevde att han bara skrattade åt mig. Han sa att han inte visste något om detta och att han inte skulle utfärda ett läkarintyg.

Jag är ingen "krigare" och hittills har jag inte gjort några framsteg, förutom att jag oroar mig MYCKET mer. Men nu har jag bokat ett nytt läkarbesök, och den här gången åker jag inte utan ett intyg!

Eftersom den ena sjukdomen efter den andra dyker upp, medan ingenting utvecklas tvärtom. Efter att ha läst andras berättelser har jag en växande misstanke om att sjukdomarna kan komma från mätaren. De har kommit "smygande" och med tiden, och alla dyker inte upp hela tiden eller samtidigt, men listan på nya krämpor som kommit efter att mätaren kommit och som försvinner när vi t.ex. är i vår stuga utan el, har blivit skrämmande lång:

Jag är alltid dödstrött och kan sitta i bilen efter jobbet och inte förstå hur jag ska komma ut ur bilen och in i huset. Jag har blivit irriterad och deprimerad och gråter lätt, och hela min kropp är stel och öm - värst i axlarna, nacken och ett ben hela vägen från knäet till nedre delen av ryggen. Jag har svårt att koncentrera mig och komma ihåg saker. Jag har ofta huvudvärk och synstörningar som suddig syn eller oförmåga att fokusera. Jag är ofta yr och därför ibland rädd för att svimma. Ibland gör mina tänder, särskilt i överkäken, så ont att jag knappt kan tala. Jag har en hjärtrytmrubbning ("harahjärta" som vi kallar det) och sedan några dagar tillbaka har jag ett tryck över bröstet.

Att skriva ner detta får mig att rysa. Men det stannar inte här:

Min son klagar hela tiden på huvudvärk och oförklarlig värk, särskilt i överkroppen/bröstregionen. Detta är nytt sedan mätaren installerades. Dessutom har vi alla utvecklat torr, kliande hud och blivit mycket törstiga.

Och nu undrar jag om husdjur också påverkas, för vår femåriga hund reagerar nu på det mesta hon får i sig. Hon har en helt oregerlig mage, så det är inte direkt någon trevlig syn (eller lukt) som möter oss på eftermiddagen.

Dessutom har en redan dålig mobiltelefonäckning blivit ännu sämre. Vi måste nu gå ut på trappan och leta efter en signal.

Så det är därför mätaren måste bort. Nu har jag gjort som Hafslund vill; provat mätaren. Och nu, i hopp om att förbättra min hälsa, måste jag be om att den ska tas bort. Om bara några av dessa krämpor beror på den utmärkta smarta mätaren som gör att vi inte behöver läsa av mätaren en gång i månaden (ett riktigt bra argument...), då finns det anledning att sätta sig ner med läkaren tills han skriver ett utlåtande till mig.

Jag kan inte begripa och förstå varför våra myndigheter på liv och död måste trä detta över våra huvuden. Det gör mig både frustrerad och arg, och jag känner en stor och smärtsam känsla av maktlöshet.

47. Anonym kvinna (57):

Jag är inte elöverkänslig i första hand, jag har WiFi som för det mesta har varit på och jag har använt min smartphone mycket. Jag var dock skeptisk till smarta mätare på grund av saker jag hade hört om dem, så när jag fick veta att de skulle installeras i huset där jag bor ringde jag och sa att jag inte ville ha en ny mätare.

Men för en månad sedan fick mina grannar i samma flerfamiljshus nya mätare installerade, och jag märkte det direkt. Varumärket är Nuri.

Jag blir yr när jag går förbi min grannes säkringsskåp (i trapphuset). Jag kan också känna yrseln i hallen och i de andra rummen som ligger precis intill trapphuset, men i vardagsrummet (ca 10 meter från mätaren) är den mycket mindre märkbar. Symtomen ackumuleras och blir mer märkbara varje dag: yrsel, tryck i huvudet och bröstet - på gränsen till hjärklappning, och jag känner mig alltmer utmattad, blir trött tidigt, sover inte bra och blir irritabel.

Min säng står cirka 4 meter från den smarta mätaren och första natten jag försökte sova där kände jag det inte gick. Det kändes som om jag hade druckit mycket kaffe, jag var stressad och "irriterad" och det var omöjligt att slappna av. Jag fick därför lägga mig i vardagsrummet där jag är längst bort från mätaren.

Jag har också ett hemmakontor, men jag kan inte sitta där längre. Jag kan inte tänka klart, min kropp blir rastlös och jag blir trött. Jag försökte sitta på vinden och arbeta därifrån, och det gick bra, men det fungerar inte så bra eftersom det är kallt och oisolerat.

För att vara på den säkra sidan fick jag ett läkarintyg för att bli av med den smarta mätaren, och det gick bra. Läkaren tyckte dock att det var konstigt att hon var tvungen att göra detta - hon har ingen kunskap om sådana mätare eller vad de gör, men trodde lyckligtvis på mig när jag sa att jag kämpade med strålningen från mätarna. I utlåtandet skrev hon exakt vad jag sa, dvs. att jag kände obehag. Hon skrev med andra ord inte att jag är elöverkänslig eller något sådant. Elbolaget har nu befriat mig från att installera en elmätare baserat på detta utlåtande, men de kommer inte att ta bort grannarnas sändare förrän de själva ansöker med ett läkarintyg.

Min situation idag är ansträngande. Jag bor hemma i några dagar tills jag blir så trött att jag måste lämna hemmet för ett tag. Efter några dagar borta mår jag så bra att jag kan åka hem igen. Då är jag full av energi och ork igen, men snart känner jag av yrseln igen. Min tolerans för strålning har minskat - jag slår bara på mitt WiFi i undantagsfall, min dator är sladdansluten och min fasta telefon är åter i bruk.

Jag har nu beställt avskärmande tyger, vilket förhoppningsvis leder till att jag kan använda hela min lägenhet och bo hemma på heltid.

46. Anonym, kvinna, 39 år, 31 oktober 2017:

Jag har inte forskat så mycket i mitt eget tillstånd ännu, men jag kan berätta vad jag hittills har upptäckt om mina egna reaktioner, som jag gradvis har insett är relaterade till elektromagnetiska fält. Det visar också vilken livssituation många av oss befinner oss i: Många människor går förmodligen omkring med symtom utan att veta att de kan ha något med strålning att göra.

Jag är 39 år gammal och håller mig i form med en hälsosam kost och mycket motion. Jag har pressat mig själv hårt på jobbet och hemma de senaste åren, vilket har lett till att jag har blivit utbränd och mycket känslig. Jag har en låg tolerans för obalans: Jag vet att när man är i obalans och utbränd så blir man extra känslig och kroppen reagerar och säger ifrån snabbare. Det är nog därför jag känner av det. Jag behöver få tillräckligt med sömn, äta ordentligt, dricka sparsamt med alkohol, jag tål inte konserter eller höga ljud och undviker för mycket drama samt känslomässig och mental press. Jag tolererar också stress mycket dåligt. Jag har kronisk mild huvudvärk som sträcker sig över hela huvudet. Jag blir lätt illamående.

Men med tiden har jag insett att när jag utsätter mig för elektromagnetiska fält/strålning får jag precis samma symtom. Orsakerna är blandade, men EMF-exponering intensifierar symtomen:

Nästan varje dag förstärks symtomen i situationer där det finns EMF-exponering: när jag kör bil, i köpcentrum, när jag pratar i mobilen, när jag "castar" - dvs. använder Chromecast för att koppla ihop mobilen och TV:n. Chromecast är något jag bara använder någon timme, kanske en gång i veckan, för att titta på en film eller ett program. Annars är TV:n avstängd.

I det här huset bor jag med fem mobilanvändare och vi har en trådlös router, så jag exponeras för WiFi varje dag. Mobilerna är alltid påslagna med WiFi, och barnen använder också Playstation med trådlösa styrkonsoler. Jag har gradvis insett att detta bidrar till att göra mig sjuk.

Utanför hemmet är jag också exponerad både på jobbet och i butiker. Även på fjällvandringar där det finns mobilmaster. Vart kan man gå utan att exponeras för något, och under lång tid? Det kan jag inte göra med tre barn, våra liv har blivit så trådlösa att det är svårt att förändra.

Senast jag pratade i telefon i stugan, där täckningen är ganska dålig, blev jag på nolltid så akut sjuk att jag var tvungen att gå och lägga mig. Obehaget varade i många timmar. Samma sak händer om jag använder min mobil för att "casta" från min telefon till TV:n på avstånd. Då blir jag också akut sjuk. Som sjösjuka: illamående, yrsel, frossa, huvudvärk, öronsus och rejäl huvudvärk. Frossbrytningarna är som rysningar, de rör sig över hela huvudet under lång tid. Jag måste ligga ner i timmar innan det går över. Att jag blir så dålig kan hända flera gånger i månaden. Symtomen och frossbrytningarna finns där nästan varje dag. Jag har genomgått en undersökning och en magnetkameraundersökning, men man hittade ingenting, så orsaken är oklar. Jag har ett OK liv, men det är begränsat och livskvaliteten är reducerad.

Jag fruktar den fortsatta utvecklingen. Men nu har jag förstått mer om vad som kan orsaka sådana problem! Nu ska jag ta tag i det och göra några förändringar här hemma, så får jag se om det hjälper.

45. Anonym kvinna, 65 år, 31 oktober 2017:

Jag bor i ett flerfamiljshus bakom slottet i Oslo där jag nyligen fick sju AMS-mätare installerade. Jag har ett undantag.

Svår huvudvärk med illamående började direkt efter installationen och varade i flera veckor, och jag var - och är fortfarande - extremt trött och plågad av svår tinnitus. Jag har också förlorat sömn och har varit tvungen att ta sömntabletter, vilket jag inte alls tycker om. Allt detta är helt nytt och inte något

jag har plågats av tidigare. Det dunkar i huvudet hela tiden och tröttheten är mycket besvärande. Jag har tappat all min energi och trycket i huvudet vill inte försvinna. Ibland är det som om mitt huvud kokar och jag blir fruktansvärt varm.

Detta gör mig förlamad och jag kan inte gå vidare med mitt liv.

När jag går ut i naturen blir jag mycket bättre, men så fort jag kommer in här börjar det igen, också med ett enormt tryck i öronen, som om de vill sprängas, och jag blir också överkänslig för ljud.

I söndags var jag i ett hus i Bærum som ännu inte har fått några sådana mätare installerade, och jag fick inte alls samma reaktioner som här i mitt hem. Det kändes rent och lugnt och avslappnande.

Nu när jag skriver detta var jag bara ute på en promenad eftersom det susar så i mitt huvud här hemma, och då MÅSTE jag bara gå ut. När jag har gått på en promenad lugnar det sig i mitt huvud, men nu är det tillbaka igen, med susningar i hela huvudregionen och våldsamt tryck i mitt huvud. Jag blir också väldigt illamående.

Jag vill också nämna att artrosen, som jag fick på grund av Lyme-borreliosis, har blivit extremt mycket värre sedan AMS-mätarna kom - mina handleder och knän är helt stela.

Jag har blivit mycket nedstämd, deprimerad om man så vill, till följd av detta också, sjuk helt enkelt. Mitt liv har blivit helt värdelöst sedan AMS-mätarna installerades. Det är MYCKET tydligt att det finns något som utlöser det här.

Jag bor i en bostadsrättsförening. Är det inte rimligt att alla tar hänsyn till de andra - utifrån demokratiska principer? Då måste vi göra något åt de här mätarna. Jag misstänker att det finns gott om empiriska forskningsresultat som visar att detta kan gälla fler än bara mig.

Eller så måste jag flytta, vilket inte passar mig just nu, eller köpa en stuga i fjällen utan mycket strålning och bli isolerad och helt pank. Jag är förtvivlad och undrar vad jag ska göra, också för att jag förlorar min energi på grund av detta. Jag har en båt, nu i vinterförvaring, men jag skulle kunna ha lite "fritid" där.

Jag är med på ALLT som kan vända den här situationen och få myndigheterna att förstå och ta bort den här skiten!

44. Gillian Godtfredsen, Melinda Merunada, Elisabeth Tanum, 31 oktober 2017:

Jag, Gillian Godtfredsen, har länge vetat att jag är känslig. Jag blir till exempel yr och slö om jag sitter mellan och/eller i närheten av ett par datorer eller i varuhus och köpcentrum.

Jag planerade att vägra installation av en smart mätare, men det var för sent att säga upp mig. Jag var inte där när installatören kom på kvällen den 25 september. Han blev insläppt av en kollega och installationen var klar på åtta minuter.

Den smarta mätaren är installerad i en villa som används både som bostad och kontor. Mätaren är installerad på bottenvåningen. Jag bor på första och andra våningen. Bottenvåningen används som kontor med tre heltidsanställda kvinnor. Min säng står på andra våningen, cirka tre meter från mätaren. Inom några timmar började undertecknads obehag/reaktioner/symtom. Under loppet av ett par dagar började obehaget påverka de övriga boende i huset:

Gillian Godtfredsen, 63 år (undertecknad):

- Sömnlöshet
- Yrsel

- Energiförlust
- Obalans
- Ökad törst
- Försämrade koncentration och fokus
- Stelhet i muskler och leder

Melinda Merunada, 39 år gammal:

- Intensiv och konstant huvudvärk
- Energiförlust
- Stelhet i muskler och leder
- Koncentrationssvårigheter och nedsatt fokus
- Inre oro

Elisabeth Tanum, 38 år gammal:

- Stelhet i muskler och leder
- Sömnlöshet
- Energiförlust
- Huvudvärk
- Störd menstruationscykel. Cykeln har annars varit 100% stabil under hela livet.

Jag fick ett läkarintyg som skickades till Hafslund. Jag skrev till Hafslund att jag ville ha den gamla mätaren återinstallerad. Detta nekades och jag erbjöds att ta bort radiokommunikationsmodulen mot betalning med ett bifogat brev från NVE.

Smärtan blev så svår att det var nödvändigt att sjukskriva sig och komma bort. "Jag har tillgång till en stuga i fjällen och åkte dit. Hafslund informerades om detta. Den 26 oktober togs radiokommunikationsdelen bort.

43. Tommy Johnsen, 26 oktober 2017:

I slutet av augusti i år flyttade vi in i en hyresfastighet. Efter ungefär en och en halv vecka började jag få sömnsvärigheter, vaknade många gånger under natten och kände mig allmänt "groggy". Under de närmaste veckorna började jag också uppleva ett stort tryck i öronen, som inte försvann. Det blev så illa att jag hade svårt att höra när andra talade till mig. Trycket spred sig sedan till huvudet och blev så småningom en ihållande huvudvärk. Under de senaste veckorna har jag också börjat vakna med kraftigt illamående.

Först trodde jag att jag var förkyld, men med tiden började jag misstänka att det måste vara något annat. Först flera veckor i den nya bostaden insåg jag att en "smart mätare" hade installerats i säkringsskåpet. Eftersom jag har följt frågan kring dessa tog det inte lång tid att inse att många andra människor också beskrev samma symtom som jag har haft och fortfarande har. Det blir bättre om jag är ute ur huset under en längre tid. Men jag får nu också tryck i öronen på platser med mycket wifi och mobilanvändning, som på Nesodden-båten som jag ständigt reser med, och sådana besvär är något helt nytt för mig. Nu får jag den bästa vilan i täta skogar, långt borta från mobilmaster och liknande.

På senare tid har min sjuårige son också börjat få symtom, utan att jag har involverat honom i min oro för denna mätare.

Säkringsskåpet med den nya mätaren och antennen ligger cirka 3,5-4 meter från sovrummet och mätaren är från Kamstrup. Skåpet står på andra våningen, mot grannen. Grannen har förmodligen sitt skåp precis bakom väggen. Vi bor i ett parhus. Längre ner på gatan ligger ett antal sådana hus efter varandra.

Jag vet inte när dessa installerades, men det var före mitten av augusti. Detta är inget mindre än ett groteskt brott, och jag anser att det är mycket viktigt att få bort detta innan människor skadas permanent!

42. Anonym (63), den 23 oktober 2017:

Efter att AMS installerades i flerfamiljshuset för några veckor sedan märkte jag direkt av en kraftig öronsusning och smärta i vänster öra. Detta har utvecklats till att bli starkare och jag upplever nu ibland en intensiv huvudvärk i vänster öra när jag sitter vid mitt skrivbord som ligger ca 3 meter från mätaren.

Jag var själv befriad från AMS och har behållit den gamla mätaren, men jag delar ett säkringsskåp i hallen med min granne som fick mätaren installerad för cirka två månader sedan.

Symtomen kommer långsamt, efter cirka 30 minuter när jag sitter på arbetsplatsen, och försvinner när jag rör mig därifrån. Men nu har det också blivit så att jag plötsligt kan få en särskilt intensiv huvudvärk när jag är ute ur lägenheten och rör mig på gatorna i närheten. Jag har aldrig haft en sådan huvudvärk tidigare.

Jag bor på Majorstua i Oslo och kontaktade HafslundNett för att begära att antennen till min grannes mätare kunde flyttas, men de svarade utan omsvep med allmän information om att de är ålagda av NVE osv. När de efter flera mejl fram och tillbaka till slut svarade på frågan var svaret att "det står var och en fritt att flytta säkringsskåpet" och att jag kunde göra det om jag upplever problem. Jag får anta att de är väl medvetna om att detta är väldigt dyrt, och dessutom helt onödigt när antennen kan flyttas istället eller grannens mätare kan kopplas till nästa mätare, för det borde de veta. Dessutom finns det ingen annanstans i korridoren att ställa skåpet.

Det här är en desperat situation och jag vet verkligen inte vad jag ska göra. Det första jag ska göra är att kartlägga exponeringen i lägenheten för att hitta andra källor som behöver dämpas och undersöka om det går att flytta antennen utan att flytta säkringsskåpet.

41. Ingrid Solberg, 16 oktober 2017:

Efter att AMS installerades här i bostadsrättsföreningen där jag hyr en lägenhet insåg jag snabbt att min sömn blev mycket störd, det har blivit svårt att somna och längden på min sömn har minskat med 1/3. Jag har fått skakningar i hela kroppen, irriterande öronsus och ständig huvudvärk. Jag har redan reumatism och symtomen ökade kraftigt. Muskelsmärter och stela leder har blivit så svåra att rörligheten och smidigheten har minskat kraftigt.

40. Bjørn Petter Eng, den 16 oktober 2017:

Det har bara gått 7 dagar sedan jag fick den smarta mätaren installerad. Den sitter i sovrummet. Jag förstod inte varför jag fick huvudvärk, varför jag sover dåligt och känner mig utmattad. Jag har aldrig haft dessa problem tidigare. Min hund har slutat sova där, han är i vardagsrummet. Efter lite googlande insåg jag snabbt att det måste vara strålningen från elmätaren som är orsaken. Jag ser också att Hafslund avinstallerar kommunikationsdelen när man har fått dispens.

Jag vill så snart som möjligt avinstallera kommunikationsdelen av den mätare som ni installerat i mitt hem eftersom den är direkt hälsovådlig.

Hoppas att du är lika snabb på att avinstallera som du var på att installera!

Jag sover i vardagsrummet på soffan tills strålningen har tagits bort.

39. Anonym kvinna (41), 20 september 2017:

Jag förstod inte att jag reagerade på elektromagnetisk strålning när symtomen kom med full kraft efter ett jobbskifte 2002. Jag hade bara arbetat i ett och ett halvt år efter mina universitetsstudier och arbetade långa dagar på mitt nya jobb i ett öppet kontorslandskap med många människor och datorer runt omkring mig. Efter en kort tid fick jag koncentrationssvårigheter, huvudvärk, en känsla av olust - och jag kände något "komma från väggen" som fick mig att känna mig svimfärdig och illamående när jag var på jobbet. Jag fick också inflammation i armar och axlar.

Jag försökte ignorera symtomen, men de försvann inte. Symtomen förvärrades under hela hösten och jag blev till slut sjukskriven. Jag hade också börjat uppleva samma känsla av olust när jag till exempel gick till affären. Vad handlade allt detta om?

Jag började göra efterforskningar och mindes HSE-studierna som vi knappt hade berört när det gällde att avskärma fält från datorer, och sedan började jag koppla besvären till strålning: Var det elektromagnetisk strålning jag reagerade på? Jag kontaktade FELO (Föreningen för elöverkänsliga) som menade att det kunde vara symtom på elöverkänslighet: Det jag "kände" från väggen var grenuttaget som gav ifrån sig smutsig elektricitet, och i övrigt var det lysrören jag reagerade på och dataskärmen som var av den gamla typen med bildrör. FELO rekommenderade att jag skulle mäta min strålningsexponering både på jobbet och hemma, för som jag förstått har elöverkänsliga ofta utsatts för en eller flera starka strålningskällor under lång tid, vilket gör att de börjar reagera på svaga fält som lysrör, datorer, smutsig el etc.

Mätningar av lågfrekventa fält, dvs. mätningar av magnetiska och elektriska fält, utfördes både på jobbet och hemma. Och ja, det visade sig att det fanns höga magnetfält i den lägenhet jag bodde i, och fältet kom troligen från en transformator som låg under lägenheten. Jag fick rådet att flytta för att undvika att det blev ännu värre. Strax efteråt flyttade jag.

Jag trodde att allt hopp var ute och att jag inte skulle klara av att arbeta där det fanns lysrör och datorer runt omkring mig. Men FELO gav mig goda råd och en mycket förstående arbetsgivare gjorde saker och ting lättare för mig:

Jag fick ett eget kontor, med bra avstånd till grenuttaget i väggen, eftersom avståndet är viktigt för att minimera strålningen. Lysröret i taket på kontoret togs bort och ersattes med en metallampa med glödlampa. Och fick en lågstrålande bärbar dator. Dessa åtgärder gjorde att jag kunde fungera på jobbet igen!

Jag arbetade i flera år. Men sedan upplevde jag tyvärr en allmän försämring av min elöverkänslighet och fick också stora sömnproblem. Jag kunde inte sova på två månader. Det var helt fruktansvärt. Jag var utmattad, men jag kände mig aldrig trött när jag gick och lade mig på kvällen. Jag försökte med alla typer av sömnterapibehandlingar, men det hjälpte inte. Jag drömde när jag var vaken, vilket var det närmaste jag kom sömn.

Kunde det vara strålningen som orsakade den totala avsaknaden av sömn? Jag hade gjort mätningar av högfrekvent strålning när jag flyttade in tre år tidigare, och värdena hade varit mycket låga. Mätinstrumentet plockades upp igen och nu visade det mycket högre värden! Strålningen visade sig vara trådlösa nätverk från grannarna, nätverk som de hade installerat under tiden sedan jag senast mätte. Värdena låg runt 160-180 mikrowatt/m². European Society of Environmental Medicine's gränsvärden är under 10 mikrowatt/m², helst under 1 mikrowatt/m² i sovutrymmet. Värdena var alltså alldeles för höga.

Flera rum skärmades av och sovplatsen flyttades, och jag tillbringade den mesta tiden i de avskärmade rummen.

Sömnen kom tillbaka! Fantastiskt! Men i allmänhet var min hälsa dålig. Jag började känna min kropp och strålningen så bra att jag visste att de symtom jag fick av elnätet och magnetfälten var typiska. Men jag hade också gjort mätningar av magnetfälten tidigare, innan jag flyttade in i lägenheten, och de hade varit låga.

Återigen tog jag fram min mätutrustning. För en tid sedan hade jag köpt en ny mätare som skulle täcka fler frekvenser, och för skojs skull försökte jag mäta frekvensen för tåg, som går på 16 Hz. (Elnätet går på 50 Hz.) Mätaren gav resultat! Det var ett relativt kraftigt växlande magnetfält som fanns där hela tiden. Det var det som gjorde att jag mådde så dåligt när jag var i lägenheten, för när jag var i stugan hade jag inte samma symtom som i lägenheten: när jag bodde i lägenheten blev min kropp helt som "gelé".

Kopplat till luftledning, ca 150 meter från lägenheten, passerade tåget och magnetfältet kom från strömmen i kontaktledningen, som uppenbarligen spreds till ledningsnätet i marken och letade sig fram och skapade ett magnetfält 150 meter från tåglinjen. 16 Hz är mycket värre för kroppen än 50 Hz, som används i det vanliga elnätet. 16 Hz ligger farligt nära de frekvenser som kroppen själv sänder med, och då blir det kaos i systemet. Jag var tvungen att flytta igen och ut ur staden, eftersom det i staden i allmänhet finns höga magnetfält. Nu bor jag i en villa, en bit från grannarna, med en soptipp som skärmar mobilmasterna. Där är magnetfälten låga, vilket innebär att jag mår bra i mitt eget hem. Mitt stora bekymmer nu är införandet av AMS-mätare. Jag har själv fått ett undantag, men hur blir det här när grannarna installerar AMS-mätare?

Måste vi elöverkänsliga flytta ännu en gång? Om så är fallet, vart då? Att myndigheterna tillåter nätbolagen att installera en strålkälla som strålar oavbrutet, 24 timmar om dygnet, och som vi inte kan stänga av, är för mig fullständigt vansinne. Särskilt när vi vet vad internationell, obunden forskning säger om strålning: att den ökar risken för ett antal sjukdomar och åkommor, såsom hjärtrytmrubbningar, huvudvärk, tinnitus, trötthet, depression, cancer, koncentrationssvårigheter, minnesproblem etc. Vi måste sätta stopp för detta!

38. Fred Ekeberg, 73 år, 6 september 2017:

Min historia är som följer:

År 2011 fick jag information från bolaget om att de skulle installera en ny elmätare i säkringsskåpet (Kamstrup). Jag måste nämna att säkringsskåpet ligger precis bredvid vårt sovrum, cirka 3 meter bort.

Vid den tidpunkten hade jag ingen grund för att bedöma vilka konsekvenser denna installation skulle få för min hälsa. Jag hade inte fått någon information, vare sig muntligt eller skriftligt, om Kamstrups agerande - inget "datablad" eller något annat. Det enda som hände var att installatören nämnde att jag nu kunde strunta i att rapportera in mätdata, och han trodde att jag skulle få mer fritid!

Så småningom fick jag hjärtrytmrubbningar, som jag inte förknippade med Kamstrup utan snarare med min ålder. Detta ledde så småningom till att jag blev inlagd på sjukhus för att min hjärtrytm skulle återgå till en normal rytm. Detta görs genom att ge hjärtat en kraftig el-chock.

Sedan var det tillbaka hem igen. Efter ett tag kände jag att min kropp "vibrerade" som om alla celler i min kropp vibrerade med 50 Hertz! Eller som om jag hade varit på en lång och hård resa. Jag förknippade inte detta med Kamstrup den här gången heller. Den här känslan kom och gick och var inte konstant. Det kunde bli ett uppehåll på några dagar innan den kom tillbaka.

Sedan fick jag rytmrubbning nummer 2 och fick återigen genomgå en rytmkonvertering, samtidigt som vibrationerna i min kropp nu hade blivit konstanta. Efter några månader fick jag rytmstörning nummer 3, följt av samma procedur som tidigare, och den här gången fick jag veta att det var nog! De skulle inte kunna ge mig en konvertering nr 4!

Nu fattades beslutet att jag måste få en kombinerad pacemaker och defibrillator installerad! Återigen insåg jag inte att det kunde vara Kamstrup som var orsaken.

Efter ett tag, via sociala medier (Facebook), stötte jag på ett inlägg av Einar Flydal, som lyfte fram att smarta mätare kunde orsaka vissa hälsoproblem, och att detta var något som många människor upplevde. Då insåg jag sambandet!

I dag är min hälsa ett sorgligt kapitel, jag behöver mycket vila, sover mycket och har en dygnsrytm som ett litet barn. En promenad på 50 meter - sedan måste jag sätta mig ner och vila i fem minuter, och ytterligare 50 meter med samma procedur. Energin är helt borta. Mitt liv är inställt på "utmattning". "Bäst före" har passerat för länge sedan.

Detta var en kortfattad del av mitt liv med en smart mätare monterad i mitt säkringsskåp. Det råder ingen tvekan i mitt sinne om att det är här problemet ligger! Det passar med tidsförloppet från när det installerades till idag.

Jag fick nyligen veta av elbolaget att de skulle byta ut Kamstrup mot en ny mätare. Jag sa att jag inte ville det. Deras förklaring var att den Kamstrup jag har var för gammal, och om jag ville ha ett undantag var jag tvungen att visa upp ett läkarintyg. Detta var nu i augusti 2017.

Jag fick ett läkarintyg och skickade in det, men nekades fortfarande tillstånd att behålla den gamla mätaren. Men jag kunde överklaga. Tänk er det! Jag fick lov att överklaga! Klagomålet skulle lämnas in till NVE (Norges vassdrags- og energidirektorat). Så bolaget behövde inte fatta det beslutet, trots att de krävde ett läkarintyg, vilket de fick! Nu vill jag ta emot den nya mätaren, men jag måste byta ut kommunikationskortet så att det inte skickar något.

Jag är inte dummare än att jag förstår vilken agenda de ansvariga myndigheterna har när de bagatelliserar strålningsvärdena från dessa produkter och försvarar de fördelar som de lovar oss på lång sikt.

Sloganen "hållbar utveckling" klingar ihåligt när människoliv sätts på undantag!

37. Harald Brorson, 70 år, 04.09.2017:

Jag har i många år arbetat med elektronik, specialiserat mig på kommunikationsradio, och utsatt mig för strålning från större delen av RF-spektrumet, utan att tänka på att det kunde leda till sjukdom och lidande. Den information som jag nu hittar på en mängd olika webbplatser om ämnet har gett mig ett nytt perspektiv på många "oförklarliga" incidenter genom åren.

Den senaste började med en brännande smärta på utsidan av min högra fot när jag vaknade en morgon i slutet av januari 2016:

Hantverkarna var i full färd med att renovera skorstenen på mitt hus. Den hade fått underkänt av sotaren strax före jul och måste repareras inom en mycket kort tid om jag skulle kunna fortsätta använda kaminerna. Det här gjorde mig stressad, men jag hade turen att hitta ett företag som hade ledig kapacitet och kunde ta sig an jobbet omedelbart.

"Som sagt, jag vaknade med en fruktansvärd brännande känsla i foten och tänkte att jag måste ha sparkat på något i min halvsömn under natten. Jag kunde inte se såret, men det kändes som om det

blödde väldigt mycket. Det fanns inget blod att se överhuvudtaget. Jag tog fram en spegel för att se vad det kunde vara, men allt jag kunde se var en liten röd prick stor som ett knappnålshål. Det kunde väl inte vara det som orsakade smärtan?

Inom ett par dagar hade fläcken utvidgats till ett område stort som en krona med en mörk, hård fläck i mitten. Dessutom hade flera liknande fläckar uppstått på andra ställen på foten, som hade börjat svullna, och efter cirka 3 veckor såg den ut som på den första bilden.

Harald Brorson, bild nr 1

Nya stickande prickar växte hela tiden till runda fläckar i olika storlekar. Jag kunde inte ha skor på mig och ibland var jag tvungen att bära shorts eftersom kanten längst ner på byxbenen gjorde extra ont när man rörde vid dem.

Läkaren gav mig antibiotika och lugnande salvor som verkade ha viss effekt. Efter den andra antibiotikakuren hade det gradvis blivit så mycket bättre att jag kunde ha skor på mig och klippa gräset även under sommarmånaderna, men i början av hösten blossade inflammationen upp igen.

Bild 2 visar förhållandena i november 2016.

I början av 2017 hade det blivit så illa att läkaren skrev ut en kortisonhaltig salva som kommunens sårspecialist applicerade på mina sår.

Det var då jag upptäckte Flydals blogg, där jag bland annat fick veta att elektromagnetiska fält kan orsaka oförklarliga utslag. Och det var då mina misstankar började väckas:

Under 2014 hade jag skaffat ett antal övervakningskameror (mest för skojs skull, egentligen). Jag anslöt dessa till en trådlös router. Jag arbetade flitigt med att förbättra WiFi-täckningen för kamerorna och fortsatte med det under hela 2015. Bland annat placerade jag ut repeatrar (sändare/mottagare som sänder signaler mellan kameran och routern) för de trådlösa kamerorna på strategiska platser där direktanslutningen var dålig. Så småningom blev det en hel del "lysande" utrustning som var på dygnet runt.

Jag började inse att utslagen/såren verkligen kunde orsakas av radiovågor. På Internet hittade jag ett instrument som kunde mäta styrkan i elektromagnetiska fält. Det beställdes och när instrumentet kom var jag snabb med att börja göra mätningar. Den första chocken kom när jag insåg att min trådlösa hemtelefon gav ifrån sig en enorm signal. Basstationen (som var installerad i sovrummet av alla ställen!) var så stark att om jag kom närmare än en halv meter visade mätaren "O.L.", vilket stod för Over Limit, dvs. mätaren kunde inte mäta så starka signaler.

Jag stängde av och kopplade bort basstationen och luren och ersatte dem med en "gammaldags" sladdtelefon. Därefter kopplade jag bort strömmen till kamerorna och routern.

Med tiden har jag också satt upp ett trådbundet nätverk för datorns internetanslutning och ersatt den trådlösa musen och tangentbordet med ett trådbundet.

Värre är det med mobiler och surfplattor. De har ingen kabelanslutning, men det finns faktiskt adapttrar för både iPhone- och Android-produkter som gör det möjligt att ansluta dem till ett vanligt Ethernet-uttag! Det innebär förstås att man inte är särskilt mobil, men så länge man är hemma eller på jobbet etc. kanske man inte behöver så mycket mobilitet. Då kan man avlasta miljön och bara koppla upp sig mot det trådlösa nätverket när det behövs.

Glömde jag att nämna att mina fötter mår mycket bättre nu? Det svider inte längre och de hårda skororna är borta. Jag kommer förmodligen att få behålla några fula ärr, men det kan jag leva med.

Nu när jag ser allt i ett nytt ljus skulle jag inte bli förvånad om okontrollerade ryckningar i ena armen å la Parkinsons sjukdom, stelhet i lederna och tilltagande balansproblem också orsakas av elektromagnetisk strålning. Allt detta har dykt upp under de senaste åren, dvs. under den period då jag nästan dagligen utsattes för kraftiga radiovågor.

Jag har ansökt om, och beviljats, ett tillfälligt undantag från installationen av så kallade "smarta mätare" i mitt hus, men alla grannhus har fått de nya mätarna...

36. Sissel Marianne Mathisen, 29 och 31 augusti 2017:

Meddelande skickat den 29 augusti 2017:

Någon påpekade att det obehag jag upplevde kunde bero på den smarta mätaren! Jag började undersöka saken och blev mycket misstänksam:

Jag har blivit gradvis sämre och sämre, från mildare symtom till allvarliga och handikappande symtom! Mina misstankar bekräftades! SMARTMETERN lyste starkt! Den mättes här igår med flera olika frekvensmätare som gav starka utslag! Jag har täckt mätaren så mycket som möjligt och hoppas att de kommer och tar bort röran så snart som möjligt!

Jag minns inte det exakta datumet för installationen, men det måste ha varit för ungefär sex månader sedan. Symtomen kom gradvis:

Jag fick ofta riktigt svår huvudvärk med kräkningar. Min högra arm domnade så småningom bort på kvällen. På morgonen kände jag mig trött med en konstig hjärklappning, som om jag just hade sprungit sextimmarsmil. Min högra hand var svullen och fingrarna var som korvar. Så småningom tappade jag styrkan i högerhanden. Jag kunde inte längre lyfta middagskastrullen med en hand när jag skulle lägga upp maten på tallrikarna. Jag kunde inte längre skruva av locken på syltburkar eller korkar på flaskor. Mina fingrar var svullna och ömma, så småningom med vätskande sår och sårskorpor. Min högra axel värkte och det blev alltmer smärtsamt att röra den. Till slut kunde jag inte lyfta höger arm utan smärta och jag kunde inte samla håret i en knut bakom nacken. En stor, blå-lila knöl dök upp i min högra armhåla.

Det misstänkta var att svullnaden i fingrarna försvann när jag var ute ur huset i några timmar. Detta hände flera gånger. Läkaren höll med och gav mig ett uttalande om att jag inte kunde tolerera mätaren. Glad att jag är så känslig och reagerar på det här sättet! Men jag känner mig ganska desperat och fångad med en elmätare som gör mig sjuk! Jag är multiallergisk och måste ha en

allergivänlig plats att bo på. Jag har varit tvungen att tacka nej till flera erbjudanden om boende på grund av mina allergier! Jag är förkrossad! Detta är det värsta och läskigaste jag någonsin har upplevt!

Nytt meddelande skickat den 31 augusti 2017:

Det här är det värsta och mest skrämmande jag någonsin har varit med om!

Det här är så jävla läskigt!!! Jag var ute hela dagen igår med en vän. Kom inte hem förrän vid 6-7-tiden på kvällen. Även om min kropp kändes stel och öm var mina fingrar inte längre svullna. Samma sak händer varje gång jag är ute ur huset några timmar, men sedan känner jag att symtomen kommer tillbaka starkare varje gång när jag kommer hem.

Jag fruktade att gå hem till mer exponering för strålning från den smarta mätaren! Den här gången dröjde det inte länge efter att jag hade gått in genom dörren innan mina fingrar var tjocka och svullna och ömma! Mina fötter började svullna och värka och det var smärtsamt att gå över golvet! Jag kan knappt tro det själv.

Jag upplever obehaglig hjärklappning och känner mig yr och fruktansvärt orolig. Det här känns inte alls bra! Min man har fått ett mejl från Agder Energi där det står att de ska ta bort den smarta mätaren den här veckan. Jag hoppas verkligen det, för nu funderar jag på att flytta ut i skogen i ett tält. Men min styrka är så gott som borta och min förtvivlan har nått botten! Jag trodde aldrig att jag skulle få uppleva något sådant här, det känns som ren "science fiction"!

35. Anonym kvinna, 45 år, 11 augusti 2017:

Jag arbetar med WiFi och har en mobiltelefon. Jag kunde alltid känna strålningen i kroppen, men jag kunde "hålla obehaget stången" genom att se till att stänga av utrustningen efter användning. Så var det innan AMS gjorde sitt intåg: Strålningen från AMS-mätaren var förmodligen droppen som fick bägaren att rinna över. Nu känns det som om "huvudet sitter fast i ett vägguttag".

Vi bodde mitt ute på fältet utan några grannar i närheten. Den 28 april i år installerades en AMS-mätare i huset. Efter en vecka började min kropp kännas konstig, följt av balansproblem och skakningar i hela kroppen. Jag kunde inte heller sova ordentligt längre. Efter några veckor fick vi husets AMS-mätare utbytt mot en vanlig mätare. Då blev jag mycket bättre igen.

Den 1 juli flyttade vi till närmaste stad. Jag märkte det direkt i min kropp. Nu är jag yr 24 timmar om dygnet, även när jag stänger av datorn och mobilen efter användning. Det finns WiFi överallt här, till och med i huset vi bor i. Och även om det inte finns någon AMS-mätare i huset jag bor i, så finns strålningen där från mätarna i kvarteret runt omkring mig.

Ett tag försökte jag sova under en strålningsskyddande baldakin. Det hjälpte bara delvis. Så fort jag "lämnade" baldakinen kom yrseln tillbaka direkt.

Jag var tvungen att vidta vissa åtgärder efter perioden med AMS-mätaren i huset: Tidigare kunde jag sitta och arbeta vid datorn med en trådlös mus och ett trådlöst tangentbord. Även nu när AMS-mätaren är ute ur huset igen måste datorn stå i rummet bredvid och jag har bytt ut musen och tangentbordet mot nya trådbundna.

34. Anonym kvinna om anonym man, Östnorge, 08 augusti 2017:

Jag är själv elöverkänslig och har sagt nej till AMS-mätare ("smarta mätare") i mitt eget hem. Men min pojkvän, som bor i en bostadsrättsförening, har vi aldrig ansett vara elöverkänslig. Visserligen fick han för ett par år sedan sluta lyssna på musik med trådlösa hörlurar eftersom han - efter flera månaders användning - plötsligt började få svår huvudvärk av att använda dem. Men han tror att huvudvärken

förmodligen berodde på att hörlurarna var lite tunga. I övrigt har han inte haft några problem med WiFi - som han använder dagligen och som det finns gott om i hans kvarter. Inte heller med andra strålningskällor.

Han är också en i grunden positiv och optimistisk person som sällan oroar sig. Så han var naturligtvis inte orolig för att bli sjuk av de smarta mätarna som installerades på hans våning. Det dröjde dock inte länge efter att mätarna hade installerats förrän han, nästan över en natt, utvecklade allvarlig inflammation i flera delar av kroppen samtidigt. Han kunde knappt gå och hans ena arm var också mycket smärtsam. Han hade tidigare plågats av återkommande inflammationer som kom och gick, men efter en operation av en artrosled för några år sedan hade han nu haft en mycket lång period av god hälsa. Så det här kom verkligen som en blixtnad från klar himmel. Jag har heller aldrig sett honom få så många och så kraftiga inflammationer i olika delar av kroppen på en gång eller så plötsligt.

Behandling med starka antiinflammatoriska mediciner har gjort att han mår bättre nu, men det tar bort symtomet, inte orsaken. Så jag, med min egen bakgrund, är mycket orolig för hans hälsa och tror att försämringen kan ha något att göra med AMS-installationen. Elöverkänslighet beskrivs av vissa forskare som en multisystemstörning, som är kopplad till ökad inflammation, med immunbrist, svagare motståndskraft mot sjukdomar och lägre energinivåer som vanliga och ofta akuta effekter. Av vad jag har läst och upplevt tenderar symtomen att uppstå där man redan har svagheter.

33. Kvinna, 59 år, 06.08.2017:

Jag har levt - och arbetat - med WiFi, mobiltelefoner och elektricitet runt omkring mig utan att uppfatta att jag har haft problem med något av det. Så jag tänkte att det inte kunde vara något problem att installera en smart mätare, och den 27 mars 2017 installerades mätaren.

Tidigt nästa morgon vaknade jag med huvudvärk, ångest, hjärtklappning, domningar i händerna osv. Jag tänkte att det kunde vara en tillfällighet, ville inte skylla på mätaren med en gång. Det är för "ovetenskapligt" för mig. Så jag höll ut ett par nätter till i sängen med samma reaktioner. Jag blev bättre under dagen, men fick huvudvärk, vilket jag sällan får.

Sedan skulle vi tillbringa några dagar i stugan där vi inte har någon elanslutning. Jag var spänd på att se om jag skulle ha samma problem där. Här upplevde jag lugna morgnar och ingen huvudvärk.

Så första morgonen tillbaka i sängen hemma var problemen där! Under de närmaste nätterna sov jag längst bort i huset, så långt bort från mätaren som möjligt, även om det var lite temporärt med en provisorisk säng. Jag märkte inte problemen och sov bra.

Sedan besökte vi ett hus utan smart mätare under en helg och jag hade inga problem. Men jag blev ganska trött av allt vi gjorde där, och vi kom hem sent. Jag orkade inte med den provisoriska sängen, så jag sov i min vanliga säng. Nästa dag mådde jag riktigt illa, hjärtklappning, ångest, domningar i hela kroppen, illamående, huvudvärk och helt slut på energi. Bara att tänka var utmattande och jag mådde illa! Det var då jag bestämde mig för att den smarta mätaren måste tas bort och att min säng inte var brukbar förrän mätaren var borttagen.

Några dagar senare hade jag tillräckligt med energi för att påbörja processen enligt Einar Flydals recept. Min husläkare är mycket traditionell så jag förväntade mig inte mycket hjälp från honom, men jag har träffat en specialist på autoimmuna- och matsmältningsproblem och fick en tid hos honom. Han skrev gärna ett läkarintyg och var mycket intresserad av problemet. Det var en stor lättnad.

Jag skickade sedan in en ansökan till nätoperatören och hörde ingenting på flera veckor, trots att jag skickade påminnelser. Då fick jag min man att ringa ett samtal - och då svarade de. Han står som

abonnent - vilket jag tydligt skrev på flera ställen i min förfrågan, bl.a. abonnentnummer, mätarnummer m.m. men det har de tydligen inte förstått och inte heller vilken abonnent ansökan gällde! Så mitt råd är: Den som står som abonnent måste ha kontakten.

Efter att de svarat tog det ungefär en vecka för en trevlig kille att komma och avinstallera kommunikationsdelen på den smarta mätaren. Han kunde berätta att han hade haft många sådana uppdrag på sista tiden.

Jag har äntligen fått tillbaka min säng!

Kan nämna att vi har ett säkringsskåp längst ner i källarvåningen i vårt hus, med betong på alla sidor och jord och sten på tre sidor. Sovrummet finns också i källarvåningen, men ligger längst bort där det är öppet. Jag skulle därför tro att sändaren i den smarta mätaren måste sända ganska starkt för att nå ut ur "bunkern", så det blir extra exponering på bottenvåningen i vårt hem. Å andra sidan räknar jag med att detta är en ganska vanlig placering av säkringsskåp i hus med källarvåning, så det kanske inte är så ovanligt med kraftig strålning i hus med sådana lösningar.

32. Therese Trøen 03.08.2017:

Jag bor i en liten lägenhet i ett höghus i Oslo. Vi fick ett brev från Hafslund/Eltel om tvångsinstallation av AMS smart mätare i maj i år. Och den 19 juni dök de upp utan förvarning. De installerade 6 smarta mätare och 2 antenner på varje våning. Det blir 72 smarta mätare och 24 antenner bara i mitt flerfamiljshus. (De här husen har mycket låg elförbrukning. Mina elräkningar har alltid varit låga och hanterbara). Jag behöver verkligen inte en smart mätare för att "hjälpa miljön" som de så snyggt kallar det. Kanske kan ett stort företag dra nytta av den övervakning som dessa smarta mätare erbjuder, men jag vill inte ha det i mitt personliga privata hem.

Den 19 juni hade jag inga symtom eller sjukdomar eller åkommor under dagen. På kvällen installerade Hafslund/eltel smarta mätare på min våning. Mina symtom kom en minut efter installationen. Det började susa och ringa i öronen, sedan började det svida, hetta och bränna, som en miljon nålar som brände och grillade mig. Örat, halsen och armen domnade bort, och när benet domnade bort ringde jag Ullevåls Neurologiska Centrum (eftersom jag har MS och trodde att det kunde vara en ny MS-attack. Jag visste att det utlöstes av de nya smarta mätarna, eftersom jag har tiden då mina symtom började. Men jag tyckte att det var bäst att ringa en läkare, eftersom jag inte har upplevt domningar och stickningar under de senaste 8 åren. Jag blev tillsagd att gå till min läkare nästa morgon.

Jag gick till läkaren nästa morgon med stort obehag, brännande, domningar, huvudvärk, ojämn hjärtrytm. Det var mycket obehagligt och jag har aldrig haft några problem med mitt hjärta tidigare. Jag blev tagen på allvar och undersökt i 2 timmar. Och min husläkare ringde min neurolog på Ullevål och båda kom fram till att detta inte är en MS-attack. Det måste vara en elöverkänslighetsreaktion. Jag var hemma ytterligare en natt, men nästa morgon kände jag att symtomen ökade och ökade, en brännande känsla i hjärnan och i hela mig.

Sedan flydde jag Oslo och bodde hos min syster i en vecka. Alla symtom lugnade ner sig i området utan smarta mätare. Det var skönt att känna att symtomen minskade, så jag åkte hem igen i ett par dagar, och alla symtom ökade. Jag har bott fram och tillbaka hos min mamma och åkt en tur till stugan. Jag har i princip varit hemlös i sommar.

Min mamma har också fått en smart mätare installerad, men hennes kvarter ligger mycket lägre än mitt och säkringsskåpen är inte placerade precis utanför dörren till någon lägenhet. Men helt lugnt är det inte där heller. I stugan var det så fridfullt att mina krämpor försvann efter tre dagar. Men nu är jag tillbaka i Oslo med huvudvärk och stickningar och sveda, och jag har insett att jag måste sälja mitt

hem. Men jag vet inte var jag kan bo. Jag behöver ha mer kontroll över min boendemiljö. Jag vill inte ha ansvar för ett helt hus och jag har varken bil eller körkort.

Jag känner mig utslängd från mitt hem. Det är en mycket ansträngande situation och många i min familj tror att jag inbillar mig eller överdriver. Jag har inte överdrivit någonting, jag försöker bara förklara de hälsorisker som alla utsätts för, även om de inte märker något i början. Om jag stannar i mitt hem kommer jag att leva med ständig förlamning / domningar, vansinnig huvudvärk och en brännande känsla.

Jag tror att det här är cellskador som uppstår varje sekund nu. Så jag kan inte vänta på att myndigheterna ska ändra sig, eller avinstallera, eller be om ursäkt till medborgarna som de skadar för att "rädda miljön". Jag är ingen energislösare eller miljöförstörare. Och nu blir jag vräkt från min lägenhet för att "rädda miljön".

Jag tycker kanske att politiker med stora hus och villor och golvvärme och två bilar kan fundera över sin elförbrukning och sina miljöutsläpp. Ett höghus i OBOS på östra sidan har inte enorma elkostnader som måste styras uppifrån. Jag möts av mycket skepsis, men min mamma och syster tror på mig, och min läkare. De flesta andra förlöjligar mig. Men det här är en så allvarlig fråga att jag måste säga det högt.

31. Anonym kvinna, 57 år, 13.07.2017:

Det var en stor känslomässig belastning att behöva installera "smarta mätare" både hemma och i mitt fritidshus, men nu kommer det inte att hända. Här ska jag berätta varför:

Under många år har jag lidit av fysiska besvär orsakade av elektromagnetisk strålning (EMS). Jag har också autoimmuna sjukdomar som SLE (Lupus). Jag är mycket ljuskänslig och bär filterglasögon året runt, både inomhus och utomhus - min SLE-sjukdom förvärras när jag utsätts för UV-strålar. Jag har också stora sömnsvärigheter och har ett stort behov av dämpning av blått ljus.

Precis som med ultraviolettera strålar reagerar min kropp också på elektromagnetisk strålning från WiFi, mobiltelefoner, 4G-sändare, Bluetooth, datorskärmar för PC, TV och mobiler, LED-lampor, lågenergilampor, "smutsig strålning", laserprodukter med mera.

Jag har besvär som huvudvärk, illamående, koncentrationssvårigheter, dåligt minne, förvirring, växling mellan värme- och köldkänslor, ostadig gång, muskelsmärter, mag-/tarmsmärter, andnöd, snabb puls och hjärklappning.

De av oss som har SLE har ibland ett karakteristiskt "fjärilsutslag" i ansiktet. Detta blir väldigt intensivt när EMS pågår. Huden på mina händer blir också extremt kliande. Förutom att det bränner känner jag stickningar och pirningar, öronvärk och tryck i ögat. Mina spottkörtlar och tårkörtlar blir ömma. Det pirrar och svider i nästippen och på läpparna. Besvären varierar i grad och intensitet beroende på hur koncentrerad strålningen är och hur länge den varar. Om EMS-kablarna tas bort eller om jag själv tar bort dem, minskar symtomen eller försvinner helt. Längre trodde jag att detta bara var kopplat till Lupus, men kroppen reagerar även om den är "lugn" och blodproverna är bra.

Sedan jag vidtagit åtgärder för att skydda mig mot många av dessa strålningskällor har mina EMS-symtom minskat avsevärt och det har också blivit lättare att upptäcka källorna. Det finns fortfarande en hel del kvar. Och att vara helt fri från symtomen är förmodligen otänkbart.

Det var därför en stor känslomässig börda att behöva installera smarta mätare både hemma och i mitt fritidshus. Jag har nu skaffat ett läkarintyg och lämnat in två ansökningar till två olika nätägare. Den ena har stoppat installationen och jag har ännu inte hört något från den andra.

Jag har inte mötts av någon förståelse för mina EMS-problem från sjukvården. På grund av min SLE har jag kontakt med olika yrkesgrupper inom sjukvården och alla har hört min "historia". Ingen tar mig på allvar. Min husläkare är den som känner mig bäst och längst, och han är den som har minst problem med att acceptera att jag har de här symtomen. Jag har periodvis gått i samtalsterapi på en psykiatrisk öppenvårdsmottagning på grund av depression, ångest och sömnproblem. Jag har aldrig haft någon form av psykos. De har tagit hänsyn till min ljuskänslighet, dragit ner persienner och stängt av spotlights i taket, men aldrig något mer. EMS-problemen var och förblev ett "icke-ämne". En neurolog som jag såg skakade på huvudet och vinkade med händerna när jag nämnde mina EMS-problem. Det är så det har varit. Jag har känt så här överallt: De skyllde på "en före detta psykiatrisk patient på fast medicinering" eller att "SLE har stigit henne åt huvudet".

Detta var ett kort utdrag av min berättelse.

30. May Lindegård, 05.07.2017:

Jag har diagnostiserats som klart elöverkänslig. Min husläkare har starkt avrått mig från installation av en smart mätare. Nu börjar mina grannars smarta mätare göra mig sjuk. Vad ska jag göra åt det? Jag vet inte om jag kan bo kvar i mitt hem längre. Till och med vårdhem har smarta mätare nu. Vad är det för galna beslut som ligger bakom detta?

Här är min berättelse:

Jag är en pensionerad kvinna som har arbetat som sekreterare från 1986 till 2009, främst med datorer/PC. Under de första åren märkte jag inte av några fysiska symtom, förutom att min syn gradvis försämrades. Jag började sedan använda glasögon, som jag var tvungen att "uppgradera" regelbundet. Så småningom började jag få ringningar i öronen och ett högfrekvent ljud i huvudet - "hummande" som jag kallade det, i brist på ett bättre ord. Tinnitus, sa läkaren.

Problemen tilltog, mitt immunförsvar försvagades, vilket resulterade i en svår "influensa" med hög feber - som senare visade sig vara en odiagnostiserad munonukleos, eller "kyssjukan" - antikroppar mot EBV-viruset hittades. Efter att infektionen var mer eller mindre "över" gick jag till jobbet som vanligt. Det dröjde inte länge förrän jag var tvungen att sjukskriva mig igen, och så fortsatte det i flera månader, varefter jag slutligen fick diagnosen ME (av en professor i infektionssjukdomar). Jag tror att det hela började med ett försvagat immunförsvar.

Jag var nu tvungen att minska min tjänst till 50 procent, vilket var det enda jag orkade med. Precis som tidigare bestod mitt arbete av bildskärmsarbete/PC. Min balans försämrades, jag blev ostadig och tyvärr hjälpte inte träning, det gjorde saken värre.

Efter detta började "tinnitusen" öka, men det märkliga var att när jag besökte någon som inte hade trådlös telefon eller WiFi i huset och som stängde av sin mobiltelefon när de var hemma (de hade förstås en vanlig fast telefon - som jag också har), så hade jag ingen tinnitus, och under skogspromenader var ljudet i huvudet helt borta. Jag hade alltså en hypotetisk förklaring till vad som utlöste min "tinnitus". Denna förklaring har blivit mer och mer etablerad, särskilt sedan en smart mätare installerades intill i radhuset jag bor i. Jag beviljades ett undantag, till stor del på grund av att mitt säkringsskåp är placerat i mitt kök, bara drygt en meter från där jag ofta arbetar med skrivande/dator. Min husläkare var tydlig med att en smart mätare skulle kunna göra mig sjukare, och han skrev en strikt varning mot att installera en smart mätare i mitt hus, baserat på mina symtom.

Det här är mina fysiska sjukdomar och symtom:

Som jag har beskrivit ovan kom symtomen gradvis och är nu ibland så svåra att jag vaknar på natten med en slags "elektrisk storm" i huvudet, eller "tinnitus" som läkaren först kallade det. Det högfrekventa ljudet är som att stå bredvid en högspänningsledning med en ljudförstärkare i huvudet. När "surrandet" är som värst blir jag så desperat att jag ibland har ställt mig upp och lindat aluminiumfolie runt huvudet för att dämpa strålningen, som naturligtvis är omöjlig att sova med. Och jag blir helt utmattad efter en stund, knaprar sömntabletter och vaknar utmattad.

Problemet nu är att min granne har fått en smart mätare installerad, liksom förmodligen de flesta radhusen på gatan där jag bor. Jag vet inte om jag kan bo i mitt hem längre ... Och jag börjar bli så gammal så att flytta är en outhärdlig tanke, det är dyrt och kräver så mycket arbete att jag vet med min ME att processen också kommer att göra mig sjukare. Jag känner att jag är fångad i en fälla.... Och vart ska jag flytta? När alla hus och lägenheter så småningom tvingas ha dessa inte så smarta mätare? Vårdhem kommer snart att ha dessa mätare också, eller hur?

VAD SKULLE NI, MYNDIGHETER, POLITIKER OCH KRAFTBOLAGSDIREKTÖRER, REKOMMENDERA ATT JAG, OCH ALLA ANDRA SOM BLIR SJUKA AV DESSA MÄTARE, GÖR FÖR ATT UNDVIKA DEN STRÅLNING SOM GÖR OSS SJUKA?

Ni tar på er ett enormt ansvar gentemot en befolkning som inte har varit delaktig i att fatta detta beslut. När det gäller vår hälsa och vårt välbefinnande har ni inget mandat att påtvinga oss detta.

Försiktighetsprincipen har antagits av FN! Förr eller senare måste någon ta ansvar för en försämrad hälsa hos befolkningen. Vi som är elöverkänsliga är "kanariefåglarna i gruvan", men alla kommer att påverkas av detta, mer eller mindre beroende på hur man lever. Detta gäller även era barn.

29. Roald Orkelbog, 27 juni 2017:

Jag fick den smarta mätaren installerad den 02 juni 2017. Den placerades en meter från sängen i sovrummet. Jag fick huvudvärk och undrade om det var "något som gick" - med andra ord vinterkräksjuka. Det var ingen som hade det.

Jag nämnde att jag hade fått en ny mätare. "Då är det orsaken", fick jag höra och jag låg på avdelningen i två dagar och sedan blev jag bättre, men inte helt bra.

Så jag lade mig igen i "mätarrummet" och fick riktigt ont igen. Jag kontaktade elbolaget och bad dem ta bort mätaren, men det kunde de inte göra utan ett läkarintyg. "Då ska jag bombardera dig på Facebook", sa jag, och det var vad jag gjorde. Nästa dag kontaktade de mig och nu ska de ta bort "kommunikationsdelen" i morgon.

28. Man, 51, 20 juni 2017 med rättelser i texten den 4 september 17

Jag har fått ett läkarintyg för elöverkänslighet och ett undantag för "smarta mätare", eftersom jag inte kan ha en sådan trådlös elmätare i mitt hem, mina två hus.

Jag har varit så plågad av ringningar i öronen att jag har varit självmordsbenägen. Jag har nästan tagit mitt eget liv några gånger. Jag misstänkte så småningom att EMS (elektromagnetisk strålning) var orsaken till min värsta typ av tinnitus och arbetade på många sätt för att ta bort dessa strålningskällor. Det hjälpte faktiskt. Min ringning i öronen har blivit mycket lägre efter dessa åtgärder.

De viktigaste åtgärderna för att minska elektromagnetiska fält (EMF) i mitt hem har varit att stänga av trådlösa signaler från datorer, routrar och andra enheter. Dessutom använder jag bara en fast telefon med sladd. Jag använder bara min mobiltelefon när det är absolut nödvändigt, vanligtvis 3 gånger per år i cirka 1 minut varje gång. Jag har också jordat uttagen i mitt hus, vilket har bidragit till att minska den lågfrekventa EMS:en med cirka 98 procent.

Exponering för strålning från egen användning av mobiltelefon som varar mer än ca 3 minuter resulterar i en fruktansvärd ringning i öronen som uppstår ca 17-31 timmar efter det att exponeringen började. Ju längre tid i veckor/månader som jag inte har exponerats för strålning från mobiltelefoner, desto fler timmar tar det innan öronsuset börjar öka. Eftersom AMS-mätare strålar på ungefär samma frekvens som mobiltelefoner skulle jag bli ganska hysterisk om en AMS-mätare skulle installeras i mitt hus.

Exponering för elektromagnetisk strålning (EMS) när jag befinner mig nära (några meter från) strålningskällor som mobiltelefoner ger mig en kraftig ökning av öronsusningar och en rad andra symtom. Efter att jag har exponerats för EMS i till exempel 7-30 minuter uppträder den ökade öronsusningen inte förrän cirka 17-31 timmar senare. Det har varit konsekvent att det tar cirka 17-31 timmar för tinnitus att öka. Sedan är tinnitusen som störst cirka 8 timmar efter att tinnitusen började öka. Om jag undviker mer exponering minskar tinnitus gradvis under några dagar ner till den grundläggande nivån för min tinnitus.

Det sus i öronen som kommer från EMS kännetecknas av ett ljud som man minns att det var på tv-skärmen förr i tiden när det bara var "snö" på skärmen. Samtidigt åtföljs det av en mycket obehaglig känsla av obehag i överkroppen och huvudet.

För bara ett par dagar sedan arbetade jag med en apparat som gav mig en sådan kraftig ökning av öronsusningarna. Först förstod jag inte att apparaten sände ut EMS-pulser, men efteråt kontrollerade jag den med min mätutrustning och kunde konstatera att EMS-strålningen var betydande.

Apparaten var en sådan där radiofyr som man sätter på ett får för att kunna spåra fåret på kartan i datorn när fåret är ute och betar i bergen. Jag fick en ny typ av radiofyr (2 st) som har en tilläggfunktion så att den sänder ut sådana elektromagnetiska pulser ungefär var 8:e sekund oavsett hur fyren är inställd från datorn avseende sin huvudpuls. De gamla typerna av radiofyrar (9 st) har inte denna extra strålning utan avger endast en huvudpuls beroende på hur den är inställd från PC:n, nu var 8:e timme. Först trodde jag att denna nya typ av radiofyr strålade med samma frekvens som den gamla typen av radiofyr, men jag märkte snabbt skillnaden när jag riktade mätaren mot radiofyren.

Det finns också andra faktorer än EMS som påverkar min öronsusning, men sambandet mellan exponering för EMS och min öronsusning verkar tydligt efter flera års självobservation. Jag har också märkt att jag reagerar på mobiltelefoner som används av personer i min närhet. Jag upplever att jag omedelbart får en lätt värmekänsla i huvudet, och om exponeringen är tillräckligt stark och långvarig kommer den ökade öronsusningen efter ca 17-31 timmar som tidigare beskrivits.

Jag har två deltidsjobb. Jag tog över familjegården med fårskötsel år 2000 och har sedan 2001 arbetat på Statistiska centralbyrån (SSB) med hemmakontor. Mycket arbete har lagts ner på att organisera hemmakontoret så att jag utsätts för så lite strålning som möjligt. Jag har haft turen att ha kollegor på SSB som faktiskt har visat full förståelse för mina hälsoproblem orsakade av elöverkänslighet och gjort tekniska anpassningar för att minska strålningen på arbetsplatsen. Men det har tagit mig lång tid att få denna acceptans.

För några månader sedan hittade jag en hel del information på Nordlandsnetts webbplats om hur man får ett undantag från att installera en AMS-mätare. Denna information verkar nu ha tagits bort från webbplatsen. Varför har den tagits bort? Informationen är inte så viktig för mig eftersom bättre information kan hittas någon annanstans om detta, men det är en principfråga.

27. Anonym man, 55 år, 19 juni 2017:

Jag är 55 år gammal, utbildad ljudtekniker och har arbetat som sådan i cirka 30 år. Jag får svåra smärtor i huvudet, ansiktet och ryggen när jag utsätts för högfrekvent strålning och jag blir yr, illamående och utmattad. Det har blivit mycket svårt att delta i samhället på lika villkor som andra och jag känner mig oerhört handikappad och diskriminerad. Jag har utsatts för starka magnetiska och elektriska fält i mitt arbete och under de senaste 10 åren har jag blivit så överkänslig att jag nu inte klarar av att arbeta med detta. Jag har flera gånger försökt kontakta Statens Strålskyddsinstitut och funnit dem helt ointresserade av att höra om mina besvär och erfarenheter. Problemen började med äldre typer av CRT-datorskärmar för ca 15 år sedan. Under många år hade jag två stora skärmar rakt framför mig under stora delar av arbetsdagen. Jag fick mycket ont i huvudet och fick så småningom byta till projektor.

Jag har fått lära mig att skydda mig mot olika typer av strålning och upplever att samhället inte på något sätt tar dessa åkommor på allvar. Min läkare har mestadels varit tillmötesgående och förstående, men samtidigt varit tydlig med att han inte kan använda elöverkänslighet som motivering i diagnoser och dialog med NAV etc. eftersom det inte är en godkänd diagnos.

Jag kommer att ansöka om undantag för smarta mätare, men kommer inte att kunna besöka min mamma eller annan familj i framtiden, eftersom man bara kan ansöka om undantag för sitt eget hem.

26. Liv Riktor Lykkenborg, 10 juni 2017:

Första gången jag insåg att jag var elöverkänslig var vintern 1996-97. Jag hade fått en vattenskada på min PC, och på grund av detta satt jag med två datorer för att flytta data. Det var viktiga saker som skulle göras den dagen, så jag satt nog där lite för länge. Plötsligt hände något, jag blev yr och domnad, min kropp började flimra - och det var som om jag befann mig i ett dimmoln.

Jag kom ihåg att jag hade hört något om "smutsig elektricitet" som kunde uppstå om det fanns ett jordfel - och tänkte att det kunde vara något sådant. Jag ringde en granne och bad henne komma och se om hon märkte samma sak, men grannen märkte ingenting. Det slutade med att vi tog en promenad i den närliggande skogen, och jag mådde bra när jag kom tillbaka in. Men så snart jag återupptog arbetet framför skärmen kom reaktionerna tillbaka. Under de dagar som följde var det omöjligt för mig att arbeta vid datorn. Situationen var desperat, eftersom jag var tvungen att avsluta en bok, och jag sprang runt i staden för att få tag på en manuell skrivmaskin - utan framgång.

Efter ett bra tag med papper och penna som arbetsredskap kunde jag klara 5-10 minuter framför datorn åt gången, vilket successivt ökade till nästan en halvtimme. År 2003 flyttade jag och köpte en trådlös mus och ett trådlöst tangentbord. Så fort jag började använda dem blev jag galen och gick tillbaka till affären och fick det utbytt till trådbunden utrustning. Så småningom insåg jag att jag var tvungen att byta till en stationär dator. Den placerades i en garderob - med långa kablar som ledde till en skärm med låg strålning på kontoret. Detta har fungerat bra hittills.

Parallellt med det första utbrottet började jag må dåligt i flera situationer, bland annat när jag gick in i större livsmedelsbutiker. Jag var helt utmattad, skakade, hade hjärklappning och det blev omöjligt för mig att stålla mig i kö vid kassan. Det var min pojkvän som påpekade för mig var jag hade stått när jag fick de här anfällen, att det nästan uteslutande var när jag befann mig i kassan och i områden med flera frysdiskar och mycket lysrör ovanför.

Under årens lopp har jag lärt mig att undvika de mest utmanande situationerna, och under några år har jag kunnat tolerera lite mer - men efter att människor började få WiFi i lägenheterna runt omkring mig har olika diffusa symtom återkommit.

Strax efter att jag gått och lagt mig en kväll för cirka tre år sedan vaknade jag av att det flimrade i kroppen och att jag hade kramper i armar och ben. Samtidigt hade jag en känsla av att slumra till i både huvud och lemmar. Detta upprepade sig flera nätter och ledde till ett rejält sömnunderskott. Jag tänkte att det kanske fanns en mast i närheten och ringde någon jag känner som kan det här med strålning. Hon kom och mätte, och det dröjde inte länge förrän hon insåg att min nya granne på övervåningen hade en trådlös fast telefon placerad precis ovanför min säng. Jag var förstås nervös för att gå upp på övervåningen och diskutera problemet, men det visade sig att de hade vänner med en elöverkänslig dotter. Så frågan löstes. Dessutom kunde de bekräfta att den trådlösa telefonen hade varit påslagen exakt när jag började reagera.

Så här i efterhand kan jag minnas tillfällen då jag har varit så dödstrött att jag har haft svårt att stå upp - utan någon uppenbar anledning. Det hände bland annat på den skola där jag gjorde min praktik när jag utbildade mig till speciallärare i slutet av 1970-talet. Jag trodde att det kunde ha något att göra med att skolan hade stora heltäckningsmattor där eleverna kunde röra på sig - och att det var en slags reaktion på statisk elektricitet. Sedan dess har jag insett att skolan också är omgiven av master och antenner av olika slag. Så det är absolut möjligt att ett antal saker som jag tidigare inte hade någon förklaring till var relaterade till min elöverkänslighet.

Det som skrämmer mig mest nuförtiden är att smarta mätare snart kommer att komma till området där jag bor - särskilt eftersom det är det trådlösa som jag reagerar starkast på. Jag har ett läkarintyg som säger att jag inte behöver använda dem, men det hjälper inte mycket när det kommer att finnas sju sådana mätare i mitt kvarter - och en av dem ligger intill min vardagsrumsvägg. I värsta fall måste jag flytta, men jag trivs bra där jag är - och som 80-åring är det inte lätt att sätta igång ett en påtvungen flytt. Jag är författare och jag skulle mycket hellre ägna den tid jag har kvar åt att skriva fler böcker.

Eftersom jag har gjort mycket genom åren för att eliminera sådant som kan orsaka elöverkänslighet är det mycket frustrerande att gång på gång utsättas för påverkan utifrån och att våra myndigheter uppenbarligen inte har någon förståelse för vad vi kämpar med. I vilket fall som helst hade det varit smart av dem att inse att det här problemet har potential att bli en enorm utgift för sjukvårdssystemet.

25. Anonym kvinna, 09.06.2017:

Jag har konkret erfarenhet av att "smarta mätare" gör mig sjuk. Och dessutom en historia som skulle göra det konstigt om jag inte ansökte om undantag:

Jag är 33 år och för sju år sedan vaknade jag mitt i natten av ett slags krampanfall. Något spred sig i min kropp och jag blev rädd, jag hade aldrig varit med om något liknande. Nästa dag hade jag ett slags "bälte" runt huvudet och det brände i hårbotten.

En dag upplevde jag att halva ansiktet kändes helt förlamat och att det pirrade i hela kroppen. Jag satt framför datorn med en stark wifi-sändare i ett litet rum. Vi tänkte naturligtvis inte på det utan kontaktade läkaren. Jag utreddes för epilepsi och genomgick en magnetröntgen av huvudet. Inget fel hittades. Blodprover och allt annat var alltid bra. Jag har alltid varit frisk, men jag hade haft en kort sjukhusvistelse några månader tidigare och hade medicinerat kraftigt mot njursten. Så min kropp var nog lite påverkad av det.

Det värsta var att jag aldrig somnade när jag gick och lade mig och hade den här känslan i kroppen. Den var alltid på "ytan" och kroppen jobbade och jobbade. Det var väldigt obehagligt och skrämmande, och jag hade aldrig haft några sömnproblem tidigare. Jag kontaktade till slut en

alternativ terapeut som jag tidigare hade gått till angående bioresonans för matintolerans. Hon insåg snabbt att jag hade "mycket elektricitet i kroppen". STRÖM? Det hade jag aldrig ens hört talas om.

Det fanns ett tydligt mönster av att jag mårde bättre när jag var ute i friska luften, men så fort jag kom hem till vardagsrummet kom alla symtom tillbaka. Jag upplevde en ny attack på en teater, där det återigen spred sig i hela kroppen. Till slut tänkte jag att jag var tvungen att se vad det kunde vara och vi lät mäta vårt hus. Vi stängde sedan av all högfrekvent strålning, men jag reagerade tydligen också på magnetfält och lågfrekvent elektricitet, så säkringarna slogs av i de rum jag befann mig i. Detta gjorde att jag snabbt mårde mycket bättre - och lika dåligt igen så fort jag befann mig i rum med elektricitet. Vi testade det med blindtester. Vilken chock! Och inte minst hopplöst att drabbas av i dagens samhälle.

Men det är ju fantastiskt att faktiskt vara 100 procent frisk när man utsätts för el! Så det råder ingen tvekan om vad det här är, och det är bra att veta vad man själv kan göra:

Det första året gick åt till att investera kraftigt i avskärmning, mätutrustning osv. Jag kunde inte gå och besöka andra människor utan att de stängde av saker. Jag drev en egen butik, men blev sjukskriven. Nu, sju år senare, är dagarna mycket bättre, men det är ingen tvekan om att det är tufft! Det har varit många samtal med människor som inte tror att det här är möjligt, människor som inte respekterar den här funktionsnedsättningen utan använder olika sorters apparater som jag reagerar på mitt framför ögonen på mig. Och sen känslan av att behöva fråga snällt om de kan stänga av wifi, tv-spel, bluetooth osv varje gång jag kommer är inte så kul.

Genom att hålla mig borta från strålning lyckas jag bygga upp mig lite och tål lite mer ibland, men om det är tillräckligt mycket strålning känner jag det ibland direkt och andra gånger efter en halvtimme eller mer. Jag känner också av jordstrålning bra. De symtom jag har då är att jag känner det som en ström i kroppen, huvudet täpps till (inte som huvudvärk, utan som om det blir helt "täppt"). Lysrörsbelysning, till exempel, får min hårbotten att brinna och det känns som om håret står rakt upp (vilket det inte gör).

Jag blir också märkbart illamående, rastlös, slö och ofokuserad och mycket trött och får ME-liknande symtom. Jag blir irriterad och behöver komma bort.

Jag är en person som älskar att vara där det händer, på konserter och stora sammankomster, på caféer, i butiker osv. För mitt psyke MÅSTE jag uppleva dessa saker då och då för att känna mig levande. På senare år har jag utvecklat en tendens till depression och ångest, något som jag aldrig i mitt liv trodde att jag skulle få. Jag antar att det är ett resultat av att jag drabbats av något som inte förstås i samhället, och att jag också har begränsningar i livet som gör att jag inte känner att jag kan leva livet som jag vill. Men jag har fått bra hjälp på vägen så att jag lyckas hålla det i schack i perioder. Under vintern har jag ett stort behov av att komma till varmare områden, för vintern är värst, tycker jag. Vi tillbringar mycket tid inomhus och jag kan inte jorda mig själv lika bra då. Jag inser att "superfood" stärker kroppen, liksom motion. Men det här handlar lite mer om psyket för att hålla sig stark i det här. Men el är el. Det finns inget jag kan göra för att återhämta mig från det här, verkar det som. Det är här för att stanna, även om många terapeuter tror att de har "korrigerat obalanserna" i kroppen och att jag borde kunna tolerera det efter att ha varit hos dem.

Vi flyttade till ett nytt hus för sex år sedan, och här är elvärdena mycket bra. Jag tål TV, men jag kan fortfarande inte sitta framför datorn för länge, även om den är kabelansluten. Jag har också startat mitt företag i huset här nu, efter att ha sålt det i staden för fyra år sedan och stannat hemma i tre år. Det fanns inte mycket hjälp att få från NAV för att hitta ett organiserat jobb som anställd. Att få jobb med den här "allergin" är inte lätt idag. Så jag startade min egen praktik hemma. Jag har drivit mitt

egget företag här hemma i ett år nu och det går för det mesta bra, men jag kan fortfarande inte arbeta 100% eftersom jag blir utmattad snabbt. Det är oundvikligt med elektricitet i den delen av huset, även om jag håller den på avstånd, och det är oundvikligt att behöva använda mobiltelefon och göra andra ärenden med barn, handla osv. Så vardagen är ibland en utmaning. MEN lyckligtvis lär man sig att leva med det, och jag tycker att vi har lyckats få vardagen att fungera ganska normal!

Vi ansökte om dispens från AMS i ett tidigt skede, så det har lyckligtvis fungerat bra. Men före jul mådde jag plötsligt illa hemma hos min bästa vän, trots att de hade stängt av "allt". Vi kunde inte lista ut vad det var. Det upprepade sig varje gång jag var där, och några månader senare insåg vi att de hade installerat AMS-mätaren. Jag känner inte igen mätaren lika bra i alla hus, så det kanske beror på var den är placerad i huset? Lyckligtvis är jag mer tolerant mot mobiler idag än jag var förr, och jag kan vara på mobildata en kort stund innan jag märker något och stänger av den. Jag har en mobiltelefon som har ett lågt SAR-värde och jag märker det väldigt väl om jag är i närheten av en iPhone, som har höga SAR-värden.

För att symtomen ska försvinna måste jag fysiskt ta mig bort från strålningen, helt enkelt. Ibland mår jag bra efter några minuter, andra gånger kan det ta flera dagar, men nu känner jag till symtomen så väl att det aldrig går så långt att jag får ett anfall eller stannar i det för länge så att jag blir för sjuk. Jag märker ingen förbättring av den typ av pluppar som man kan köpa och klistra på baksidan av mobiltelefonen, som ska skydda mig mot de farliga strålarna. Självklart har jag provat dessa saker i hopp om att de skulle kunna hjälpa. MEN en sovsäck i avskärmande tyg har varit en livräddare och gjort det möjligt för mig att uppleva världen och klara av hotellvistelser igen. Här kommer strålningen inte in och jag får sova gott! Jag stänger också av elen i rummet. Jag använder också denna sovsäck för att täcka mig på flygplan som en filt utan att någon i min omgivning tycker att det är något konstigt med det.

Lyckligtvis har jag en läkare som har lyssnat på mig från dag ett, men som inte har kunnat göra något annat för mig än att sjukskriva mig. Läkare vet inte så mycket om det här, och det är jag som har berättat allt för henne. Man blir expert på sina egna sjukdomar. Jag önskar att det fanns några experter inom sjukvården som kunde hjälpa en lite bättre, men jag tror och hoppas att elöverkänslighet så småningom kommer att bli mer erkänt och att vi kan få mer hjälp.

I vilket fall som helst tycker jag att det är viktigt att alla elöverkänsliga träder fram så att folk inser att det här är ett stort problem. Det tog några år för dem att inse att rökningen måste bort från kaféer etc... Förhoppningsvis inser de att "passiv" strålning också är ett problem för oss och att det kommer att ske förändringar i framtiden. Under tiden får vi bara klara av saker och ting så gott vi kan! (Och så får vi hoppas att vi har tur vi som känner det i kroppen och går ifrån det, och att vi därför pga vår "allergi" skyddar våra barn så att de inte utvecklar några sjukdomar av detta.

"Folk undrar varför det finns så många fall av cancer, trötthet, huvudvärk och sömnlöshet bland barn. Jag förstår inte varför läkare inte är mer angelägna om att hitta orsakerna.

24. Tone Fiane Christensen, 6 juni 2017:

Våren 2003 satt jag i min bil på väg till en efterlängtd semester. Jag pratade med en kollega i mobiltelefonen när det började svida och bränna på vänster sida av ansiktet och halsen. Mitt ansikte blev delvis förlamat och jag var tvungen att stänga av mobiltelefonen. Efter den här händelsen hände samma sak varje gång jag slog på min mobiltelefon.

Från och med då, steg för steg, vändes mitt liv helt upp och ner.

Vad var det som hände med mig? Jag kunde inte längre använda min mobiltelefon utan att få huvudvärk, tappa koncentrationen och tappa orienteringsförmågan. Det tog flera år innan jag verkligen insåg vilken situation jag befann mig - och fortfarande befinner mig - i. Lyckligtvis, för det var långt ifrån en önskvärd situation.

I början var jag fixerad vid att hitta kreativa lösningar för att behålla samma livskvalitet som tidigare - med mitt arbete som betydde så mycket för mig och alla de sociala aktiviteter som jag var så förtjust i. Fotboll och handboll var en stor del av mitt liv, och jag var tränare och lagledare. Träningen på gymmet var också en viktig del av mig.

Jag hade ett stort kontaktnät, ordnade otaliga fester och sammankomster och deltog flitigt i det sociala livet med min stora krets av vänner och familj.

Motvilligt var jag tvungen att inse att mitt tidigare händelserika liv var över. Jag började inse att mina symtom som hjärklappning, nattliga svettningar, svåra muskuloskeletala smärtor, yrsel, illamående, huvudvärk etc. var relaterade till strålningsexponering.

Jag hade under många år arbetat som barnskyddsombud på olika polisstationer. Vanliga verktyg där var polisradio och mobiltelefoner. Jag hade använt mobiltelefonen dygnet runt, särskilt i samband med jourtjänstgöringen som chef på BUFETAT. Jag hade alltid varit tillgänglig med min mobiltelefon påslagen och redo på mitt nattduksbord.

Arbetet hade varit mitt liv och den tekniska utrustningen min bästa vän. Jag hade också arbetat med videobaserad undervisning, rådgivning och terapi - så många tillfällen att utsättas för strålningskällor.

Min optimism om *att jag nog skulle kunna fixa det här på ett par veckor eftersom det fanns vissa lösningar* fungerade inte. Ett par absurda försök att göra det ändå misslyckades.

Jag vägrade att ge upp kampen för att behålla mitt jobb, så jag fortsatte i flera år. Sjukdomar och krämpor blev en del av min vardag. Förutom alla fysiska reaktioner fanns det konstigheter som jag inte förstod mig på: Dammsugning, matlagning, att vara i tvättstugan etc. gjorde mig yr. Någon sa skämtsamt att de hade hört talas om flera "hemmafruar" som hade den allergin.

Under en av mina sjukskrivningsperioder fick jag tidningen "Kvinner & Klær" skickad till mig. Där hittade jag en artikel om en kvinna med samma märkliga upplevelser som jag. Det blev en vändpunkt: Jag fick reda på att det fanns andra människor med samma problem som jag och att det fanns en organisation för människor med problem som mina. Vi var tvungna att flytta från vårt hem, eftersom det var omöjligt att göra något åt det på grund av strålning från både en radar och mobiltelefonmaster. Vi flyttade till en lägenhet, och jag installerade avskärningslösningar i lägenheten och spenderade en förmögenhet på att försöka bli frisk. Avskärningslösningarna fungerade bra, men min hälsa hade fått sig en allvarlig törn.

Den stora nedgången var processen med sjukskrivning, arbetsbedömningsbidrag och slutligen efter 8 år - sjukersättning: Jag blev hänvisad till bedömningar från NAV utan att någonsin träffa den handläggare som hänvisade mig. Jag satt i möten med min arbetsgivare och läkare, medan handläggarna från NAV lyste med sin frånvaro varje gång.

NAV ville först att jag skulle hänvisas till en psykiater eller en kognitiv terapeut, det senare är för övrigt en del av min egen utbildning.

Det bör nämnas att jag 1993 - dvs. tio år innan dessa oförklarliga besvär uppstod - fick långvarig antibiotikabehandling i samband med neuroborrelios efter ett fästingbett. Utöver de utredningar som NAV hänvisade mig till initierade jag själv en utredning för att se om sena effekter av detta påverkade

min situation. En mycket trevlig professor vid Diakonhjemmet Hospital pekade på utländska rapporter där många av de sena effekterna av neuroborrelios som hade identifierats sammanföll med många av mina symtom. Norska hälsomyndigheter menade att detta inte gällde för fästingen i Norge. Så då så! Efter en slutlig bedömning vid avdelningen för arbets- och miljömedicin vid Ullevål universitetssjukhus fick jag diagnosen ME.

Det vore ett stort steg framåt om sjukvården någon gång kunde hitta ett mer ändamålsenligt sätt att hjälpa oss som har dessa problem. Det är en ovärdig process vi måste gå igenom och det känns konstigt att behöva bortförklara situationen med felaktiga diagnoser, eftersom vi är många som specifikt kan koppla våra problem till olika typer av strålning.

Jag blev många gånger både medvetet och omedvetet testad av min omgivning. Tyvärr resulterade detta alltid i svår huvudvärk och andra välbekanta åkommor:

Under lång tid var det en lite kuslig upplevelse att jag kunde sitta på höger sida av soffan i lägenheten, men inte på vänster sida. Jag vågade knappt säga det högt till någon. Så småningom insåg jag att det berodde på att det var på andra sidan väggen - där det finns bås. Nät har använts för att dela av bås. Där jag upplevde obehag saknades nätet. Nätet minskade alltså strålningen.

Jag höll en gång ett seminarium på ett hotell. Morgonen efter en natt i ett av hotellets finaste rum kunde jag inte röra min kropp och mitt huvud höll på att explodera. En kollega hittade mig när jag inte dök upp till föreläsningen och ringde genast efter ambulans. På väg ut ur byggnaden på bår insåg jag att strömförsörjningen till hotellet gick in i väggen där mitt rum låg. När jag stammade fram för ambulansföraren vad jag misstänkte var orsaken till min kollaps, kunde jag läsa i hans ögon att han funderade: "Behöver hon vanlig akutvård eller akut psykiatrisk hjälp?"

Jag undersöktes i en "trumma" (MRT) med misstanke om stroke. Ingen läkare eller sköterska trodde på min förklaring om strålningsexponering. Jag fick ingen hjälp för mina symtom. Jag var tvungen att kontakta min dotter som körde 25 mil för att hjälpa mig. Jag var tvungen att ta mycket starka smärtstillande mediciner och sommaren präglades av svåra synstörningar, yrsel och illamående.

Med smärtsam erfarenhet insåg jag gradvis att symtomen kom efter exponering för både högfrekventa och lågfrekventa fält: migränliknande huvudvärk, yrsel, illamående, synstörningar, utslag och klåda, ibland till och med fler åkommor. Symtomens svårighetsgrad var relaterad till exponeringens omfattning och varaktighet: starkare ju mer och längre. I början var det särskilt svårt att både förstå och acceptera att så var fallet. Det kunde ofta ta flera timmar efter exponeringen innan jag blev sjuk, och symtomen kunde - och kan - vara allt från några timmar till flera dagar och veckor.

Alla möjliga andra orsaker än strålning fördes in som förklaringar till mina upplevelser. Särskilt *stressrelaterat* var en vanlig och populär etikett. Det är en förklaring som kan användas till det mesta.

Den största överraskningen i denna långa process har dock varit reaktionerna från min omgivning:

I mitt arbete har jag alltid varit inriktad på att respektera och behandla alla människor på ett bra sätt. En av mina viktigaste riktlinjer var att lita på de människor jag mötte, till exempel vänner, kollegor och klienter. Att förutsätta att klienterna har en god förståelse för sin egen situation var en av mina viktigaste riktlinjer. Det var så jag trodde att andra också skulle möta mig.

Min erfarenhet var helt annorlunda, och det har varit ett svårt beslut att fatta. Jag har behållit min underbara, nära familj och några få vänner. De stöttar mig och ser till att jag fortfarande har energi att leta efter lösningar på nya problem som dyker upp hela tiden.

Eftersom jag inte alltid kan upptäcka strålning direkt har jag numera med mig en mätare när jag går ut. Utanför hemmets fyra väggar är jag beroende av att hitta en strålningsfri ficka att vistas i. Alternativt: gå raka vägen hem! Att hitta sådana platser eller fickor har blivit en utmaning i dagens samhälle. Det kommer att bli en del kortare resor och besök hos vänner/familj utan smarta mätare eller andra strålningskällor.

Jag har en strålningsfri fristad i Spanien. Resorna dit blir allt svårare. Under en skyddande baldakin på flygplan utan trådlöst nätverk har det fungerat hittills.

Det har varit en kostsam process, både ekonomiskt och hälsomässigt, att hela tiden hitta lösningar så att jag har kunnat behålla ett hem och ett slags liv på utsidan. Nya utmaningar dyker hela tiden upp, nu senast: smarta mätare!

När ordern om smarta mätare utfärdades ansökte jag om och beviljades ett undantag för installation i vår lägenhet. Det fick jag efter att jag lämnat in ett läkarintyg. Så småningom insåg jag att den teknik som HafslundNett använder sig av skulle innebära stora olägenheter för mig om de andra lägenheterna fick mätare installerade. Styrelsen i vår bostadsrättsförening tog upp frågan på ett bostadsrättsmöte, där alla var överens om att ansöka om undantag. HafslundNett sa att det skulle bli lätt som en plätt. Alla bostadsrättsinnehavare gav sitt skriftliga medgivande och papperen skickades till HafslundNett på föreskrivet sätt. Kommunikationen gick fram och tillbaka. Till slut fick vi veta att det tyvärr hade skett en "åtstramning". Ingen fick veta vad det var som stramades åt. Klagomål till HafslundNett var inte framgångsrika. En överklagan skickades då till NVE. Den sista påminnelsen till NVE skickades i november 2016, men har fortfarande inte besvarats. Under tiden har alla boende kontaktats flera gånger av HafslundNett för att komma överens om ett datum för installation av den nya mätaren.

I ett samtal med HafslundNett fick vi veta att jag hellre borde flytta ut på landet. För det är ingen mänsklig rättighet att bo i en stad, fick vi veta. Men till vilket "land" ska jag flytta? Den tekniska utvecklingen har gjort att vårt lilla kungarike snart kommer att täckas av 4G, och snart 5G.

Den kamp vi måste föra mot smarta mätare är ännu en kamp i den oändliga rad av strider som måste utkämpas mot offentliga myndigheter om vi ska tas på allvar. Det är en kamp mot myndigheter, multinationella företag och grov okunnighet. Jag och många andra i samma situation utsätts för en kränkning och en brist på förtroende och förståelse.

Till sist en liten rapport från min nuvarande exil i Spanien:

Sommaren 2016 restes en stor mobilmast i närheten av vår lägenhet. När vi gjorde mätningar i lägenheten hittade vi inget fel, så livet kunde fortsätta. Tillbaka i Spanien våren 2016 "slogs mobiltelefonmasten på". Många av mina symtom på strålningsexponering gjorde sig påminda och jag fruktade det värsta: att jag inte längre skulle kunna vara där.

Mina spanska grannar förstod mina utmaningar och blev förskräckta. En 87-årig granne startade en namninsamling och gick själv från dörr till dörr på gatorna. Flera personer i staden ville inte ha någon mobilmast alls, och frågan togs ända upp till borgmästaren. Resultatet blev befriande, för två veckor senare var hela masten borttagen! Tack vare mina underbara spanska grannar kunde jag krypa ut ur min skyddande baldakin, få lite frisk luft, sitta på terrassen och röra mig fritt i lägenheten igen. Fantastiska grannar! Vilket mirakel!

23. Hege Gjedebo Haug, Bærum, 43 år, 5 juni 2017:

Jag har ansökt om och beviljats undantag på grundval av mitt läkarintyg om strålningskänslighet ("elöverkänslighet").

"Jag och min familj blev alla strålningskänsliga efter en kraftig mögelexponering. Summan av miljögifter var förmodligen avgörande här.

Under en lång period var familjens hälsa mycket dålig, utan att vi visste vad det berodde på. Båda barnen och min man kämpade under lång tid med andningsproblem. Diagnoserna var barnastma, mykoplasma, allergier osv. Vi hade mycket inflammationer, irriterade slemhinnor och utslag. Skolflickan kämpade också med huvudvärk och ögonsmärter, yrsel och kräkningar.

Själv blev jag inte allvarligt sjuk förrän jag bytte arbetsplats. Eftersom jag inte hade några andningsproblem såg jag inte heller något samband med min familjs hälsa i övrigt. Men min hälsa var mycket dålig, jag hade yrsel, var uppsvälld, tryck över bröstet, hade kräkningar, smärta i alla muskler och leder, inflammation i ögat (hornhinnan), var kall och brännande varm på samma gång, med domningar och kramper i alla delar av kroppen. Jag blev gradvis allt sämre, med oförklarliga stickande smärtor på nätterna och tidvis förlamning i benen. Jag var sjukskriven en kort tid under hösten 2013 och utreddes för MS, borrelia, artrit m.m. Inga fynd.

Min man gjorde stora ansträngningar för att undersöka inomhusmiljön i vårt hus, eftersom han trodde att vår hälsa kunde vara relaterad till den. Han tyckte att han mådde bättre av att vara på jobbet och sämre när han kom hem till huset. Själv kände jag att jag mådde lika dåligt på jobbet som hemma. Vi bodde i huset från 2007 till 2014. Jag tyckte att hans tro på att problemet fanns i huset var galen och hypokondrisk, men jag kom lite mer på banan när jag kände hur hela min kropp gick på högvarv när jag kom in i huset efter en frisk fjällvandring. Vi intensifierade jakten och mögel hittades i anslutning till vårt sovrum. Min man hade rätt.

Min husläkare var ovillig att se ett eventuellt samband mellan min familjs hälsa och mögelexponering. Men jag fick en ny läkare som tog mig på allvar och sjukskrev mig till 100 procent från februari 2014. Han gjorde mig också medveten om de möjliga effekterna av högespänningsledning: Vi bodde precis under en kraftig högespänningsledning. Hans främsta farhåga var att mögel trivs i sådana förhållanden (jag hade fortfarande inte den minsta insikt i strålning och känslighet och var inte mottaglig för sådana teorier).

Vi flyttade ut och gjorde oss av med absolut allt (eftersom vi reagerade på mykotoxiner som svampen producerade). Vi återhämtade oss, men vi var förstas inte på topp och vi tog för givet att vi ibland skulle bli utslagna och ur form. Jag märkte till exempel ingenting alls när jag blev sämre av att flytta in hos en vän som bodde i en helt ny, ren och vacker lägenhet på Tjuvholmen (jag sov vid fönstret - med fri sikt från hundratals trådlösa routrar).

Så efter ett tag fick jag höra att jag kunde vara elöverkänslig. Jag blev arg. Först skulle någon tala om för mig att jag kunde bli sjuk av inomhusmiljön, och nu det här tramset om strålning! Jag sov med min mobiltelefon och trodde att jag var okej eftersom jag kunde lindra min tillfälliga rastlöshet och ibland sängliggande tillstånd med Wordfeud. Faktum är att jag aldrig hade hört talas om fenomenet "strålningskänslig".

Men ack, andra hade rätt igen. Märkligt nog försvann smärtan i armen när jag lade ifrån mig mobilen under en långhelg. Sedan var det bara att fortsätta att eliminera de saker runt omkring mig som vi reagerade på. En brant inlärningskurva. Tröttsamt. Dyrt. Orättvis.

Vi köpte en ny bostad i ett bra läge i förhållande till strålningen och fick professionell hjälp med avskärningsåtgärder. Vi bor nu i ett skyddat och mysigt hem och är i stort sett friska. Och barnen trivs bra i sin nya skola (Steinerskolan) utan trådlöst nätverk. På deras gamla skola var det uteslutet att stänga av Wi-Fi-routern i klassrummet. Inte ens i gymnastiksalen ville de stänga av den.

Vägen tillbaka till jobbet var svår. Jag var tvungen att ha en advokat. Det var möten med NAV, personalavdelningen och en läkare. Jag ville verkligen komma tillbaka till arbetet, så mycket som möjligt, så snabbt som möjligt. Jag var beredd att bli omplacerad. Under resans gång hade jag försökt hålla kontakten - men utan framgång. Jag fick höra av min chef att jag aldrig skulle få mer än en 40-procentig tjänst. När jag påpekade att jag är arbetsför med anpassningar, och att de var skyldiga att anpassa sig, fnös och skrattade de och sa att "ja, nu kan vi inte ta hand om dig och din läkare som har ett antroposofiskt synsätt".

Men efter många möten, med skyddsombud och företagshälsovård på anbudssidan, bestämdes att jag skulle ha ett skyddat kontor i en fräsch inomhusmiljö. Det fanns också ett utlåtande från en läkare vid en sjukhusavdelning för arbetsmiljö på om att det kunde vara lämpligt för mig att ha ett skyddat kontor. Läkaren hade sett hur jag reagerade när jag använde en telefon med 4G: Min hand blev omedelbart blå och iskall när jag använde den, och jag hade beskrivit den smärta som uppstår. Att detta händer har också dokumenterats på video.

Mitt gamla kontor blev underkänt som arbetsplats eftersom jag tyckte att luftkvaliteten där var för dålig och de inte ville göra några mätningar: Efter bara korta vistelser där märkte jag direkt att jag var påverkad. Jag kopplade in företagshälsovården och skyddsombudet. Efter två år, och upprepade brev och bekräftelser från kollegor om att även de led av besvär som kunde relateras till inomhusmiljön, genomfördes till slut en undersökning. Omfattande fynd av mögel gjordes och lokalerna måste omedelbart saneras/renoveras.

Slutet på historien är bra! Jag har ett kontor som har anpassats och jag är 100 % funktionsduglig. Jag har inte haft någon sjukfrånvaro sedan jag blev friskförklarad i mars 2015. Min arbetsgivare och min nya chef samarbetar nu och anpassar sig till mina behov.

Jag känner inte till de långsiktiga effekterna på min hälsa. Lyckligtvis visar de tester jag har tagit att jag är frisk. Men jag har fortfarande vissa krämpor som jag kopplar till att jag utsatts för strålning. Ibland märker jag det direkt. Om jag sitter under en trådlös router får jag genast en känsla av solbränna och ögonryckningar "leamus". Jag kan plötsligt få stickande smärtor i ansiktet, särskilt i öron- och ögonområdet. Andra gånger får jag efterverkningar - en slags summa av verkningar - i form av muskel- och ledvärk, kan plötsligt bli svag, få synsvårigheter, feber och kramper. Detta är inte nödvändigtvis farligt, och jag accepterar att vissa sjukdomar måste man leva med, men om jag kan minimera dem kommer jag naturligtvis att göra det.

Lyckligtvis har symtomen minskat. Tidigare var mycket av det outhärdligt. Mitt tidigare tillstånd har många likheter med det jag läst om i tidningsrapporter: barn som lever med oförklarlig smärta och utmattning. Nu kan jag göra det mesta. Men med försiktighetsåtgärder, särskilt för mina barn. Jag har en tro på att vi kan bli helt friska. Men miljön MÅSTE också bli friskare.

22. Eva Bell, den 5 juni 2017:

Buskerud, där vår familj bor, var tidigt ute med att införa "smarta" elmätare. Såvitt vi förstod var vi vid den tidpunkten de enda i kommunen som begärde undantag på grund av elöverkänslighet, vilket vi - vänligt och trevligt - fick beviljat via ett telefonsamtal med företaget.

Nu, flera år senare, fick vi plötsligt order om att installera en digital *vattenmätare*. Efter en del (mycket obehagliga) turer fram och tillbaka medgavs det att ett undantag var möjligt, men endast med ett läkarintyg. Lyckligtvis kunde vi låsa till källaren, för på slaget av det *inställda* mötet var montören här, redo för byte...

Ett läkarintyg har erhållits och vi räknar med att ha haft tur även denna gång. Men jag har redan en nästan livslång historia av ofrivilliga blindtester i samband med EMF.

Den danske läkaren Henrik Isager, som är specialiserad på "multisystemsjukdomar", menar i sin bok *Blind Spots* (från 2011) att svaga elektromagnetiska fält måste ha "ett finger med i spelet" när det gäller de flesta sådana tillstånd. I boken nämner han också forskning som visar på en övervikt av skador i hals/nacke-området hos hans typ av patienter, och gör det troligt att sådana skador - i förlängningen - kan leda till ökat tryck och skador på blod/hjärnbarriären. Något som också gäller vid exempelvis smittsam hjärnhinneinflammation.

Båda dessa fenomen utgör en betydande del av min barndomshistoria, som också inkluderar sju år av boende nära en högspänningsledning. Ironiskt nog blev området direkt under ledningarna grannskapets favoritlekplats, där barnen var välkomna att hålla buskarna nere, bygga kojor och göra visselpipor. På vintern var stolparna väl upplysta, så vi kunde leka utomhus ända fram till läggdags, ackompanjerade av det "mysiga" surrandet...

För mig lade dessa år grunden till ett liv fyllt av "oförklarliga" krämpor, djupt rotade virussjukdomar, mängder av mediciner och långa perioder av utmattning. Naturligtvis fanns det ingen annan lösning än att "ta sig samman", även när jag fick "svimningstendenser" i kontakt med dammsugare, elspisar, symaskiner och strykjärn. Det var så jag blev en "mästare" i denna disciplin; att resa sig upp, "bli frisk", för att sedan bli akut sjuk igen. När allt kommer omkring var man bara svag och var tvungen att ta ansvar själv!

Efter att som vuxen äntligen ha konstaterats ha en allvarlig, "inlåst" nackskada togs tillståndet på lite större allvar. Det ställdes en ME-diagnos och talades om "kollagenos" (en genetisk bindvävssvaghet som innebar en "öppen" och dåligt stödjande bindväv). Jag blev dock aldrig "tillräckligt sjuk" för att få vävnaden undersökt (som jag ville och begärde). Därför har jag fortfarande inga klara svar på vilka bakomliggande faktorer som skickade mig längre och längre in i elöverkänsligheten (tänk om det hade funnits något som hade kunnat stärkas och "repareras" på vägen).

Även efter att flera läkare accepterat och diagnostiserat tillståndet som EHS (jag föredrar denna term framför "elöverkänslighet") tog det många smärtsamma år innan jag insåg hur riskabelt det är att försöka tolerera något som man faktiskt inte tål. Det tog mig t.ex. lång tid att acceptera att en fraktur på lårbenshalsen som resulterade i en titanprotes gav mig en kraftfull "antenn" i kroppen. Det lät för långsökt!

Ända in i det sista har jag försökt att stå ut när det verkat omöjligt att uppnå tillräckligt skydd. Resultatet är invalidiserande skador som omfattar så många symtom att det är enklast att kalla det för en allmän funktionsnedsättning/för tidigt åldrande. (Stora sömnstörningar, nedsatt syn och sveda, torra ögon, dålig matsmältning, fibromyalgi/artrit, yrsel/illamående, hjärtrytmrubbningar, trötthet, muskelsvaghet, inre "darrningar"/dålig finmotorik, klåda/svullna hudområden, inflammatoriska tillstånd/"tandvärk" och svagt korttidsminne - förutom "standardreaktionerna" på varje nytt ofrivilligt blindtest. Jag får "smärtekramperna" lika mycket av lågfrekvent som av högfrekvent strålning. Det är först på senare tid som vi har lyckats skärma huset någorlunda, men förhållandena utanför förändras hela tiden (t.ex. smarta mätare). Jag kan inte längre gå ut ur huset och måste bära avskärmade textilier även inomhus. Till och med huset är nu täckt av tyger och nät. Vad och hur blir det härnäst?

Eftersom storfamiljens liv utspelar sig här, och inte kan flyttas till en osäker tillvaro i vildmarken, är jag dömd till instängdhet - praktiskt taget i en Faradays bur. Min ålder och mitt hälsotillstånd gör att jag inte kan klara mig på egen hand. Lyckligtvis bor vi i flera hus, så resten av familjen kan leva nästan normalt när det gäller användning av el och trådbundet internet.

Jag har nu nått pensionsåldern. Efter ett liv som en relativt optimistisk, glad, ivrig resenär med en låda full av kreativa projekt känns det minst sagt surrealistiskt att ha blivit en konstig "kärring" som grannarna driver med, någon som inte ens kan gå till läkare eller tandläkare eller något annat som skulle kunna hjälpa lite. Men jämfört med yngre och ensamstående EHS-offer känner jag mig lyckligt lottad. Jag klarar av att vara inlåst, men det faktum att min hälsa i stort sett hindrar mig från att arbeta känns värre.

21. Anonym kvinna, 31 maj 2017:

Jag är en pensionerad sjuksköterska i 70-årsåldern. Första gången jag märkte av min elöverkänslighet var när vi började använda datorer på jobbet. Tjänsterummet var plötsligt fullt av elektriska prylar. Vi bar mobiltelefoner i fickorna på grund av säkerhetslarm och nödkontakter. Nattskiften blev mer ansträngande när det installerades lampor i korridorerna som inte gick att släcka. "Jag kände ett obehag som jag aldrig hade känt tidigare. Efter flera års nattarbete fick jag diagnosen bröstcancer, som behandlades med kirurgi följt av 30 strålbehandlingar. Sedan dess har jag gjort en röntgenundersökning varje år och känt obehag. När jag nämnde för kirurgen att jag trodde att jag hade blivit elöverkänslig sa han att "den strålning du har fått finns i din kropp och kommer att finnas kvar där", så han trodde inte att det var osannolikt.

När jag utsätts för elektromagnetisk strålning mår jag dåligt och får hjärtklappning, huvudvärk och spända nackmuskler samt ont i knäna där jag har begynnande artros. Efter WiFi och 4G känner jag mig mycket obekväm och jag ber alla besökare att stänga av sina mobiltelefoner. Detta är inte särskilt populärt bland våra fem barnbarn.

När vi fick ett brev om smarta mätare hittade jag information på FELO om undantaget och fick ett intyg av den vikarierande läkaren, som jag sedan skickade till Agder Energi och fick lov att slippa en sådan mätare.

Jag läste också en rapport på FELO:s hemsida om ökade hälsoproblem på grund av kombinationen EMF-exponering, guld och amalgam. Jag fick nyligen tre guld-kronor och amalgamet i munnen borttaget och jag tror att det har lindrat smärtan lite.

Jag har turen att ha en man som har skärmat elsystemet. Så länge han kan se till att det fungerar trivs jag hemma i vårt lilla timmerhus som ligger i utkanten av en område.

Vi har också tyckt om att resa utomlands med flyg, men efter de två senaste skanningarna på Gardermoen blev jag så dålig att jag inte längre har någon lust att resa.

20. Anonym kvinna, 30 maj 2017:

Jag är 53 år gammal och trött på att vara elöverkänslig! Men ännu mer trött på att bli förlöjligad av en massa människor som inte har en aning om vad de pratar om! Vilka är ni där ute som kan vara så säkra i era uttalanden att det som elöverkänsliga märker inte kan vara på riktigt, eller åtminstone inte kan orsakas av elektromagnetiska fält? Ni inser inte vilken skada och vilket elände ni orsakar människor genom er arrogans!

Min historia börjar runt år 2000. Jag gick mitt fjärde år på juridiska fakulteten i Oslo samtidigt som jag arbetade deltid på en advokatbyrå på Aker brygge. Innan jag började studera juridik hade jag en

examen i ekonomi och marknadsföring etc. från högskolan och flera års arbetslivserfarenhet inom dessa ämnen. För att vara tydlig: Jag älskade att arbeta! Jag älskade att vara student! Och jobberbudandena från tidigare arbetsgivare stod i kö!

Men sedan kom alla dessa hälsoproblem: hudutslag, ledvärk, håravfall, matintolerans, kroniska blödningar, huvudvärk dygnet runt, yrsel, illamående, "en känsla av bomull i huvudet". Allt möjligt! Läkarna insåg att jag var sjuk, men de förstod inte vad det kunde vara. Flera av dem antog att det var artrit.

Tja... Den dagen min man gav mig en ny mobiltelefon och armen som höll i telefonen domnade bort från fingret till axeln, insåg jag fortfarande inte att det fanns ett samband mellan elektromagnetisk strålning och mina hälsoproblem. En dag när jag var och handlade på Winter Bridge Centre och råkade passera en liten disk där en ung man sålde mobiltelefoner frågade jag honom om min "slappa" arm. Han såg inte det minsta förvånad ut över min beskrivning. Snarare tvärtom: "Du är nog allergisk mot el", sa han. Va?! Det hade jag aldrig hört talas om, och det ville jag inte heller höra talas om. Jag "drog ner gardinen" och gick vidare.

Sedan åkte jag på semester till Paris med min son. Planen var att vara borta i en vecka. Det visade sig bli två dagar. Jag blev fruktansvärt sjuk och köpte den dyraste flygbiljetten någonsin för att snabbt kunna komma hem. Det var då jag insåg att jag måste försöka ta reda på vad "elallergi" var för något. Jag hittade det på nätet. Och jag hittade Sissel Halmøy. Vilken tur jag hade! Tack så mycket, Sissel! Hon kom hem till vårt egna hemshus och konstaterade att det fanns starka fält både här och där. Elsanering sattes in och livet blev plötsligt mycket bättre - men också ännu värre: det var svårt att inse konsekvenserna för sig själv, sin man och sina två barn! Vilken smärta det var!

Nej, det här skulle ju handla om "smarta mätare"! Jag hoppar därför över cirka 10 år av mitt liv som elöverkänslig. Jag hade kunnat skriva en hel bok om det livet, men det skulle bli för jobbigt. Jag orkar inte känna mer av de känslor som jag hade under de åren.

År 2012 köpte vi en villa på Hvaler. Det var helt nytt och inte riktigt färdigt när vi åkte för att titta på det. Självklart gjorde vi flera mätningar både inne och ute, både låg- och högfrekventa. Allt såg jättebra ut! När vi tog över och jag skulle ha min första natt där, fick jag en galet intensiv huvudvärk. Självklart hade jag slagit av huvudsäkringarna på natten, som jag alltid gör i alla hem, men ändå. Jag kände igen smärtan som ett symptom på strålning. Jag förstod bara inte varifrån den kom, eftersom mina mätare inte hade visat några värden.

Jag minns det som om det var igår! Plötsligt, klockan 4 på morgonen, insåg jag att det faktiskt fanns något som kallades en "automatisk elmätare" - jag hade bara inte tänkt på att det var ett problem i det här huset! När vi var ute och tittade på huset och mätte fält och strålning var det bara fastighetsel som var inkopplad, inte en smart elmätare. Det var därför vi inte fick några mätvärden, och jag mådde inte illa förrän vi faktiskt flyttade in. Vilken idiot jag hade varit! Jag tog en ny titt i säkringsskåpet, och ja! Där var den, den "smarta" mätaren! Klockan 7.00 stod jag utanför elleverantören och uttryckte min förtvivlan. Klockan 10.00 hade skräpet tagits bort! Och samma huvudvärk kom aldrig tillbaka i det huset!

Jag har sedan dess insett att den nätägare som täcker Hvaler kommun var en av de allra första som införde smarta mätare och kommunen är än idag mycket aktiv när det gäller att införa något som har med trådlösa nätverk att göra. Det är som om det handlar om att vara tuffast i klassen på den fronten - utan att egentligen kolla vad man ger sig in på.

Samma sak hände våra grannar i villan bredvid oss på Hvaler: De hade bott i huset i några år redan. Deras sovrum låg intill garaget. De låg med huvudet nära väggen, och på andra sidan fanns den automatiska elmätaren. Kvinnan i huset led av olika hälsoproblem. Hon kontaktade elleverantören och fick mätaren borttagen. Därefter mådde hon mycket bättre! Det rådde ingen tvekan om att det var elmätaren som hade orsakat hennes problem.

Under de första åren efter att jag insåg att jag var elöverkänslig var jag så naiv i min människosyn att jag tog för givet att jag skulle mötas av stöd och förståelse - och nyfikenhet. Jag informerade alla, ville sprida budskapet om de potentiella hälsoriskerna, öppnade mig och delade med mig av alla mina tankar. Jag antog att människor skulle vara intresserade - för sin egen skull, för sina barns skull. Att de skulle bli glada över att bli upplysta. Att de skulle känna empati med mig. Att de skulle stödja mig. Att de skulle tro på mig - tro på mig när jag sa att jag VET att det var strålningen som orsakade mina krämpor. Hur fel kunde jag ha! Det var inte på det sättet.

Nu är jag tyst. Jag orkar inte med mer skit. Jag tror inte längre på det goda i människor. Nära familj, vänner, kollegor, politiker, läkare, ingenjörer: Nej, de är inte alls intresserade! Det är ett icke-ämne vid middagsbordet! Mobiltelefoner smugglas in påslagna för att testa mig. En mamma som aldrig stänger av sin mobil, en bror som rakt ut säger att han tror att jag plågas, men att jag inbillar mig att det beror på strålning och att det är mer psykologiskt, vänner som inte vill prata om ämnet, nättroll som spyr ut sin galla...

Åren har gått. Jag har varit tvungen att flytta x antal gånger. Jag är inte den person jag brukade vara. Jag är klokare, snällare och mer ödmjuk. Det finns så mycket vi människor inte vet - inte förstår!

Jag bor nu uppe i bergen. Det går bra. Det är ensamt. Jag saknar mitt arbetsliv, mina kollegor, middagarna med vännerna, dansen, gymkvällarna... Men jag är också väldigt, väldigt lyckligt lottad. Jag har en fantastisk man och en underbar son, och en liten grupp vänner som alltid finns där för mig - även om det är många mil mellan oss. Jag har böckerna - jag kommer inte att hinna läsa klart dem innan jag blåser ut ljusen för gott! Och så har jag de här människorna som tar stöten som vi andra borde ha tagit för att skapa mer förståelse för vad det här handlar om, men som jag och andra inte är starka nog att ta själva. Jag är så lyckligt lottad! Jag är på en bra plats.

I am counting my blessings!

19. Erik Dalgaard (30 maj 2017):

Jag har ansökt om undantag för smarta mätare i den byggnad där jag har bott i 8 år. Mina grannar har lämnat in samtyckesförklaringar om att de inte vill ha smarta mätare på grund av min elöverkänslighet. Jag har beviljats undantag, men handläggningen av om mina grannar ska beviljas undantag är ännu inte avslutad.

Mina symtom började 2004 när jag fick ett nytt jobb: I byggnaden där jag arbetade som vaktmästare hade en basstation för mobiltelefoner och en antenn installerats mitt i personalrummet och sände ut radiofrekvent strålning dygnet runt.

Mina symtom, som till en början var intermittenta, blev gradvis permanenta när jag arbetade i eller i närheten av byggnaden. Det var hjärtproblem, andningsproblem, bröstsmärtor, muskel- och ledsmärter, utslag över hela kroppen, en känsla av att "ha myror under huden" på delar av kroppen, synstörningar, näsblod, huvudvärk och trötthet. Om jag arbetade någon annanstans var besvären mindre. När jag var på läkarbesök försvann problemen oftast eftersom jag hade varit borta från jobbet och inte befann mig i den miljö som gjorde mig sjuk.

Det var inte förrän 2007 som jag kopplade mina symtom till elektromagnetisk strålning efter att ha sett Sissel Halmøy prata om strålning från antenner på nyheterna på TV2.

Efter 2007 var jag mestadels sjukskriven tills jag blev 100 % arbetsoförmögen 2011. Sedan dess har jag försökt undvika strålningskällor och skydda mig ganska noggrant. En del av symtomen försvinner helt när jag befinner mig i en i princip strålningsfri miljö. Tyvärr gäller detta inte förmaksflimmer och hjärtsvikt, som blir kroniska och permanenta tillstånd om man lider av dem under en längre tid.

Jag har följande diagnoser från specialistsjukvården: R68.8 Elektrisk överkänslighet. Z58.4 Exponering för strålning. R06.3 Periodisk andning (Cheyne-Stokes andning). I48.2 Kroniskt ventrikelflimmer. Alla dessa kroniska tillstånd varierar i intensitet beroende på hur bra jag är på att undvika elektromagnetisk strålning.

Jag har inte erbjudits kognitiv terapi vid något tillfälle under den långa medicinska utredningen.

18. Elise Martens (29 maj 2017):

Jag hade bott i ett och ett halvt år i en lägenhet precis vid järnvägen på översta våningen med utsikt över järnvägen, hamnen och havet. Utsikten var magnifik och jag älskade den, men det var innan jag började inse att något var fel. Det första jag märkte var att min sömn blev störd. Tidigare hade jag alltid sovit bra. Nu vaknade jag efter tre timmar och kunde inte somna om. Jag kände också ett slags stickningar/skakningar i huvudet och mådde bäst när jag satt på golvet i hörnet av rummet. Detta orsakade naturligtvis en hel del stress och min hälsa försämrades generellt. Min intuition sa mig att något var väldigt fel.

Till slut fick jag hjälp. Med hjälp av dyr mätutrustning undersökte en mätexpert lägenheten och jag fick en grundlig utredningsrapport. Svaret var att jag inte kunde skydda mig där på grund av de höga nivåerna av lågfrekventa elektromagnetiska fält från järnvägen. Rapporten visade också att det fanns en blandning av strålning, både lågfrekvent och högfrekventa, som störde varandra: Man kunde inte ens prata ostört i mobiltelefonen eftersom det var så mycket störningar på linjen.

Utan att jag visste om det hade jag en stor mobilmast precis utanför mitt fönster (20 meter bort). Där hade jag suttit och arbetat långa stunder, upp till 10 timmar per dag framför min Mac under en lång tid utan avbrott. Jag märkte att mobilmasterna var målade i samma färg som tornet de satt på, så de var svåra att upptäcka. När jag gick in på finnsenderen.no, som precis hade gått live, insåg jag var de fanns och hur de såg ut.

Då hade jag inget annat val än att flytta igen, och jag hittade en ny lägenhet i närheten. Den låg på andra våningen, så jag trodde att jag skulle vara säker. Det fanns ingen detekterbar högfrekvent strålning här, bara lite strålning från grannens wifi på våningen ovanför.

När jag två år senare återvände från en utlandsvistelse hade nya mobilmaster placerats på taket till det höghus som är närmaste granne, och ytterligare en mast på samma höjd på ett låghus bara 20 meter bort. Detta gjordes utan att grannarna underrättades.

Sedan gjorde jag allt jag kunde för att skydda lägenheten från högfrekvent strålning. Jag ersatte glaset i alla fönster med glas som har en skärmande metallbeläggning (jag lärde mig att Barcode-byggnader i Oslo hade problem med dålig täckning inomhus på grund av en sådan beläggning, så det måste fungera!) Jag målade alla väggar som vetter mot masterna två gånger med grafitfärg som var jordad, och målade sedan ljus färg ovanpå det igen. Detta har halverat mätvärdena inomhus.

Lyckligtvis behöver jag inte oroa mig för lågfrekventa fält längre, men jag är riktigt förbannad på ägarna till mobilmasterna. Att de får sätta upp mobilmaster fyra meter från din husvägg utan att meddela grannarna det! Det får en att känna sig som ett fritt villebråd.

Av praktiska skäl och för att det är jobbigt att resa stannar jag tills vidare där jag är. Lyckligtvis har jag andra platser där jag kan vara under perioder och som är mer strålningsfria. Jag håller mig borta från stadskärnor och platser med Wi-Fi, och jag åker sällan kollektivt. Utan en strålningsskyddande sjal kan sådana miljöer vara mycket stressande.

Jag har undantagits från den smarta mätaren / AMS-mätaren och var tidig ute med det. Nu försöker jag bearbeta med mina grannar. Igår skickade jag ut ett mejl till grannarna i huset med olika relevanta länkar där jag informerade dem om att "smarta mätare" inte är smarta. Jag vet inte hur det kommer att tas emot, men jag tyckte att det var värt ett försök. Det är ansträngande att behöva gå runt och övertala folk. Jag har nämnt något för några grannar, men de är oftast ovetande, har lite eller ingen information eller inget intresse alls för ämnet.

17. Jeanette Ohrem Stamper (29 maj 2017):

Jag har varit elöverkänslig sedan 2013 och kemiskt överkänslig (MCS) sedan 2007. Jag blev akut elöverkänslig när jag skaffade min första smarta mobiltelefon. Då kände jag att det brändes i händerna när jag surfade på internet med wifi och jag blev yr efter varje mobilsamtal. När jag utsätts för trådlösa nätverk bränner det i huden och jag blir ganska yr och svimfärdig. Bluetooth märker jag av på ett annat sätt: det ger mig huvudvärk.

Om jag går till affären känner jag hur huden bränns av strålningen och jag blir yr och svimfärdig. Det är samma sak när jag sitter vid datorn eller i en bil med fläkten påslagen. Jag blir helt yr och dåsig efteråt.

Jag är känslig för både låga och höga frekvenser. Jag reagerar t.ex. också på hårtorkar och svimmar nästan om jag har en läslampa tänd bredvid mig. Jag har elsanerat huset och skyddat väggarna från grannarnas trådlösa nätverk, och jag har installerat en fast telefon för länge sedan. Jag använder aldrig mobiltelefon om det inte är nödvändigt.

Hur kan jag vara så säker på att jag reagerar på elektromagnetiska fält och strålning? Tja, här är flera exempel på att jag utsätts för ofrivilliga blindtester:

1. En ny 4G-antenn hade precis placerats på mobilmasten några hundra meter från mitt hus utan min vetskap. Jag vaknade varje dag med yrsel och förstod ingenting förrän jag mätte, och då var det mycket vid väggen mot mobilmasten: det var från 100 till 200 mikrowatt per kvadratmeter i mitt sovrum (0,2000 på Cornet-apparaten). Jag ringde Telenor och fick bekräftat att de hade slagit på 4G eller något nytt liknande. Jag målade sedan väggen med avskärmande färg och hängde en avskärmande gardin för mitt fönster, och därefter mätte jag bara 20 mikrowatt (0,020 på apparaten). Jag såg fram emot att sova gott den natten. Men så blev det inte, när jag vaknade var jag mycket yr och mådde illa. Jag förstod ingenting, men sedan upptäckte jag att min sambo av misstag hade slagit på säkringen i sovrummet och att läslampan var inkopplad i det uttag som jag sov med huvudet intill. Så det fanns ett elektriskt fält precis bredvid mitt huvud. Nästa natt drogs stickkontakten ur och jag sov gott. Så den natt jag förväntade mig att allt skulle bli bra på grund av skyddsfärgen blev det inte så eftersom läslampan var inkopplad - vilket jag inte visste.
2. Sedan var det mötet i skolan, med två lärare. Jag sa till dem i förväg att de var tvungna att stänga av mobildata och wifi på sina mobiler så att jag kunde prata utan öronproppar [se

nedan]. Jag valde att lita på dem när de kom in och kontrollmätte inte med min mätare. Efter femton minuter blev jag yr och röd i ansiktet. Jag sa: "Det MÅSTE vara något som pågår här, för jag håller på att bli sjuk". "Nej, det är inte det", sa de. Jag tog fram mätapparaten och den mätte skyhögt. Jag gick nära en av lärarna och bort till mobiltelefonen med mätaren. Han hade inte stängt av mobildatan som han hade lovat. På sätt och vis var det otroligt skönt att kunna visa att jag faktiskt blev sjuk av strålningen, även om jag mådde dåligt i många timmar efteråt.

3. Vid flera tillfällen har min sambos mobiltelefon haft mobildata eller wifi påslaget utan min vetskap. Jag berättar för honom att min hud brinner och när vi kontrollerar hans mobil ligger den nere i korridoren och han har glömt att stänga av den.
4. Jag satt på övervåningen i vardagsrummet och tittade på TV (TV:n är långt ifrån mig med ett filter mot smutsig el, jordning etc). Jag blev riktigt yr och undrade vad i hela friden detta var. Jag gick ner för att fråga mina barn om de hade slagit på en mobiltelefon. Nej, det hade de inte, men de hade kopplat in ett Nintendo eller en Xbox med WiFi på!

Jag har säkert fler exempel, men jag kommer inte på dem i hastigheten.

Nu när jag har berättat allt detta är det förmodligen ganska onödigt att skriva att jag har ansökt om undantag från den "smarta mätaren", med ett läkarintyg

Men det finns en enkel sak som hjälper mig märkligt bra: mycket enkla, ganska vanliga öronproppar av den typ som man kan köpa på t.ex. JULA för 39,90 (EAR UltraFit, art.nr: 906233). Det var en annan elöverkänslig person som tipsade mig om att prova dessa. Jag tyckte förstås att det var skitsnack, men jag hade ju provat allt möjligt annat skitsnack: stenar, kristaller och allt möjligt - till ingen nytta, så varför inte prova dem när priset var så lågt? Jag är inte en person som lätt låter mig luras av placeboeffekter. Men öronpropparna, som jag inte trodde på, hjälpte mig direkt. De hindrar mig från att bli yr, men jag vet inte varför. Kanske dämpar dessa plastproppar elektromagnetiska fält precis tillräckligt mycket, och på exakt det ställe där skallen inte dämpar strålningen? (Jag har naturligtvis kontrollerat att det inte är ljud som stör mig).

Jag är i alla fall evigt tacksam för det tipset: I dag kan jag gå ut, gå till affären, på föräldramöten och använda läslampa, dator och hårtork. Det kan sticka i huden, men jag blir inte lika yr. Så jag tar med mig mina öronproppar överallt. Att folk tycker att det är konstigt, det får jag bara finna mig i.

16. Sissel Halmøy, 28 maj 2017:

Jag fick för flera år sedan ett läkarintyg på att jag är elöverkänslig och har naturligtvis ansökt om undantag från smarta mätare. Jag vet att jag blir sjuk av den här typen av strålning, och jag har lång erfarenhet av det.

Men det är en utmaning att *andra* har sådana mätare - både för mig och för de andra:

Min 84-åriga mamma har ansökt om ett undantag för att jag ska kunna stanna hos henne längre perioder när hon behöver hjälp. Det beviljades inte, för då måste det vara hon som är elöverkänslig eller så måste hon ha ett läkarintyg på att hon är beroende av hjälp från mig. Sådana inskränkningar i hur vi ska leva våra liv är helt orimliga!

Det finns anledning att tro att min mamma kommer att behöva mer och mer hjälp från mig under de kommande åren. En ansökan har lämnats in till NVE, men den behandlades inte i tid. HafslundNett brydde sig inte om att vänta, utan bytte ut sin mätare. Att få detta återställt är ännu svårare.

Min son har också ansökt om undantag med mig som argument: jag måste få besöka dem. De har precis renoverat ett hus där de har tagit hänsyn till min elöverkänslighet - med vattenburen värme, trådbundet nätverk och telefon. Hafslund sa att min son kunde få ett undantag, men att han då måste acceptera ökade kostnader. Vad innebär det här? Är det bara en reservation eller ska man se det som en påtryckning? Varför skulle det bli dyrare utan smart mätare? Min dotter, som inte heller har trådlöst nätverk hemma, fick veta att det bara är de som "äger säkringsskåpet", dvs. äger bostaden, som kan få undantag.

Dessa berättelser skickades till NVE för några månader sedan, men det har ännu inte kommit något svar. Trots flera påminnelser.

Min egen berättelse om hur jag blev sjuk är som följer:

År 1983 flyttade jag in på ett nytt kontor i en ny byggnad. Vi var fyra friska, unga människor som delade på ett kontor. Jag arbetade med att programmera raketer och trivdes verkligen med jobbet. Jag hade precis kommit tillbaka från min andra mammaledighet och hade också en aktiv tvååring.

Det kommande året var slitsamt. Jag fick huvudvärk som inte ville ge med sig, blev yr och mådde dåligt. Smärtorna tilltog och ingen förstod varför. En del trodde att det var stress och för mycket för mig med karriär och två små barn, men jag var inte mer stressad än andra småbarnsföräldrar och insåg inte att det kunde vara orsaken. De andra tre personerna på kontoret kämpade också med allvarliga hälsoproblem.

En dag 1985 kollapsade jag fullständigt på jobbet och hamnade på intensivvårdsavdelningen på Ullevåls sjukhus med kramper i hela kroppen. Där tillbringade jag de kommande två veckorna. Kramperna avtog och jag skrevs ut med diagnosen "virus i hjärnan".

Efter tre månader var jag tillräckligt frisk för att gå tillbaka till jobbet och jag såg fram emot att arbeta och träffa mina kollegor igen. Efter en kort tid på kontoret kände jag hur huvudvärken kom tillbaka. Det var som om en järnklo drog åt i min nacke. Det var då jag insåg att det var något på kontoret som gjorde mig sjuk. Med hjälp av kollegorna fick vi reda på att det fanns en transformator under vårt kontor.

Vid närmare undersökning visade det sig att det var en stor transformator för hela industribyggnaden och att det gick en högspänningskabel till transformatorn rakt under min arbetsplats. Det var helt nytt och oväntat för oss alla att elektromagnetiska fält kunde framkalla sådana reaktioner, men jag förstod då att detta var orsaken till mina besvär. Det förstod också min chef, som var elingenjör - interferens, dvs. ett elsystems påverkan på ett annat, är vardagsmat för en yrkesman.

Jag fick ett nytt kontor och vårt gamla kontor gjordes om till ett rökrum. Jag skaffade en mätutrustning och lärde mig gradvis vad som gjorde mig sjuk och hur jag kunde undvika det. Det var en brant inlärningskurva och det kostade mycket pengar att anpassa mitt hem och min arbetsplats.

När jag höll mig borta från utrustning som jag inte tålde var jag frisk och orkade med både karriär och aktiva barn. Det jag *inte* tålde var golvvärme, spisar, dammsugare, strykjärn, tåg, tunnelbana, elektriska apparater, lysrör, transformatorer och högspänningskablar.

Under sju år var jag ordförande i Föreningen för elöverkänsliga, FELO. Det finns många hundra andra människor som har haft liknande upplevelser. På senare år är det framför allt överdoser från trådlös utrustning som har orsakat elöverkänslighet. Det kan handla om ett långt mobilsamtal, ett hem nära en mobilmast eller en trådlös fasttelefon på nattduksbordet. Det kan också vara en mobilmast på skolgården eller en trådlös sändare i klassrummet. För den som inte tål den här typen av strålning blir

vardagen svår eftersom det idag är nästan omöjligt att undvika denna strålning. En del är så sjuka att de måste bo "ute i skogen", långt borta från alla strålningskällor. Jag har hjälpt flera sådana "strålningsflyktingar" att hitta en plats att bo på, men det är inte lätt.

Tyvärr finns det en stor brist på kunskap om elöverkänslighet bland läkare och inom hälso- och sjukvården i allmänhet. År 2017 anser de norska myndigheterna fortfarande att kognitiv terapi är det bästa alternativet för människor som vi: "Om jag till exempel sitter framför ett lysrör lite längre varje dag kommer jag inte att vara så 'rädd' för lysröret", är tanken. Det är som att säga till människor som inte tål gluten att äta lite mer bröd varje dag så att de blir mindre rädda för bröd.

Jag har en civilingenjörsexamen och har därför en viss professionell bakgrund för att förstå elektromagnetism. Tyvärr får läkarstudenter inte lära sig om elektromagnetism om de inte specialiserar sig på arbetsmedicin - och även då berör de knappt ämnet.

Jag har nu 32 års erfarenhet som elöverkänslig person. Jag känner ett ansvar för att hjälpa andra att undvika att drabbas av samma åkommor som jag har, eller allvarigare sjukdomar. I synnerhet känner jag ett ansvar gentemot våra barn.

15. Tove Kvernvik, 25 maj 2017:

Jag vill dela med mig av min berättelse om hur det är att leva som elöverkänslig och hur jag fick reda på det.

Jag är en 54-årig kvinna som för sex år sedan fick reda på att jag var elöverkänslig. Då hade jag mått dåligt i ungefär 10 år.

Mina hälsoproblem började med att jag gradvis blev intolerant mot den mat jag vanligtvis åt. Min mage var ständigt gasig och spänd som ett trumskinn. Jag var ofta trött, yr och illamående. Jag arbetade som bioingenjör i ett laboratorium. Ibland fick jag små utslag på kroppen. De kliade något fruktansvärt. Mina ögon var röda och ömma, och mina muskler och leder var stela och ömma. Jag blev andfådd och tappade rösten väldigt ofta. Det var som att ha influensa nästan varje dag.

Det blev många läkarbesök och många sjukhusvistelser, utan att de kunde ta reda på vad det var.

Jag tog mig igenom vardagen på halvfart. En dag fick jag åka akut till sjukhuset med ont i ögonen. Jag fick veta att jag hade irit, dvs inflammation i regnbågshinnan. Jag behandlades med kortison, men inflammationen ville inte försvinna. Jag fick veta att den var kronisk och att jag var tvungen att ta medicin dagligen för detta. Jag fick också så småningom diagnosen kronisk sarkoidos och fick handikappersättning. Sarkoidos är en sjukdom som kan drabba många organ, men främst lungorna. (Se NHI.NO.) Nu kunde jag ta det lugnt och ta hand om min hälsa.

Men det blev inte bättre.

Till slut kunde jag inte sova. Det var som om jag inte kunde stänga av strömbrytaren på natten. Min kropp var trött, men mitt sinne ville inte lugna ner sig. Det här tillståndet varade i tre månader. Min läkare ville ge mig lugnande medel och olika beroendeframkallande läkemedel, som jag inte ville ta. Jag hade varit så frisk i hela mitt liv tills det plötsligt förändrades.

Jag kunde inte få min kropp att lugna ner sig. Hela min kropp värkte och pirrade.

Jag minns att jag frågade min man om han hade några råd om hur jag skulle kunna förbättra min hälsa. Min man berättade att han kände till en kvinna som var tvungen att stänga av det trådlösa nätverket på natten för att kunna sova. Jag visste inte så mycket om den här tekniken, men vi kom överens om att prova.

Det var början på den väg som skulle ge mig mitt liv tillbaka:

Alla trådlösa apparater stängdes av och det var som om julfriden sänkte sig över vårt hus. Det blev så tyst. Det är svårt att förklara, men den natten sov jag fyra timmar för första gången på länge. Det var som ett mirakel. Vi blev intresserade av att ta reda på mer om trådlös teknik och om den kunde orsaka hälsoproblem. Vi sökte på nätet och hittade FELO (Föreningen för elöverkänsliga). Det visade sig vara det smartaste jag någonsin hade gjort. Det var som att hitta den sista pusselbiten i mitt liv. Jag fick information om elöverkänslighet och dess symtom. Det jag läste stämde mycket väl överens med mina besvär och symtom. Vi tog bort allt trådlöst i huset och köpte mätinstrument. Min sömn blev bättre och bättre och mina ögon återhämtade sig plötsligt från inflammationen. Efter sex år med irit kunde jag sluta ta kortison. Jag fick ibland några små återfall, men då hade jag vistats i en miljö med mycket strålning. Min hälsa förbättrades mycket, men jag kämpade fortfarande med stela muskler och leder och dålig matsmältning.

Efter att ha läst på och fått goda råd från likasinnade, FELO och Folkets Strålevern om att vara elöverkänslig började vi renovera elnätet i huset. Vi bytte ut alla våra elkablar till PR-kablar (skärmade kablar för öppen installation) och strömbrytarna till 2-poliga strömbrytare så att kretsarna var helt "döda" när de stängdes av.

Min hälsa förbättrades omedelbart. Muskelsmärtan försvann nästan helt och jag fick tillbaka min energi. Jag återfick också min koncentration och mitt minne. Så småningom började jag tåla mer mat och luften i magen försvann. Det var nästan ofattbart.

Lyckligtvis hade jag en läkare som trodde på mig när jag berättade om de åtgärder vi hade vidtagit hemma. Han kunde följa upp mig och se att våra åtgärder fungerade. Han menade att det fanns fler människor med sådana problem, men att det inte fanns någon diagnos för elöverkänslighet.

Vi kontaktade också norska Strålskyddsmyndigheten om våra upplevelser, men de sa att det var helt omöjligt att bli sjuk av den här tekniken. Vi blev inte tagna på allvar. De trodde helt enkelt inte på min berättelse.

Nästa utmaning blev var jag kunde vara utan att bli sjuk: varje gång jag gick till affärer, köpcentrum, offentliga kontor, sjukhus eller besökte familj och vänner kom samma symtom tillbaka.

Den trådlösa tekniken byggdes ut mer och mer med högre strålningsnivåer och fler frekvenser. Jag kände av detta i min kropp när jag var ute bland folk. Lyckligtvis hade jag lite strålning runt huset där jag bodde. Det förde också med sig en hel del ensamhet. När jag pratade om mina krämpor försvann många av mina vänner. Det var som om jag inte längre var samma person. De såg mig som en knäppgök.

Min man och jag läste den forskning som fanns inom detta område, och det var inte lite. Med min erfarenhet av hälsa, min yrkesbakgrund och de forskningsartiklar vi hittade tvivlade jag aldrig på att orsaken fanns i exponering för elektromagnetiska fält och dito strålning.

Min kropp är nu starkare, och jag kan nu tolerera att utsättas för lite strålning från min omgivning. Men om det blir för mycket så säger den till. Jag använder inte mobiltelefon utan kommunicerar från en trådbunden dator och IP-telefon (trådbunden). Den kunskap vi har skaffat oss ger oss möjlighet att hitta lösningar som är bra för min hälsa.

Med ökande strålningskällor berövas vi vår frihet att röra oss i samhället utan att bli sjuka. Detta är en kränkning av de mänskliga rättigheterna, som jag ser det. Mina tankar och sympatier går till andra elöverkänsliga människor runt om i världen.

Förresten, jag glömde nämna att jag nu har en gammaldags *analog* elmätare installerad i huset. Vi hade tidigare installerat en digital mätare som överförde förbrukningen via kabel. Att gå tillbaka till en analog elmätare gjordes för att minimera "smutsig el" i elnätet. Jag har också gått igenom många blindtester: Det som hela tiden återkom var att den trådlösa routern - som vi hade stängt av för att det trådlösa inte skulle fungera - slog på sig själv. [Förmodligen har den startats om av bredbandsleverantören, vilket nämns [i blogginlägget från den 24 februari 2017](#). EF] När det hände var jag alltid sjuk med dålig sömn, trötthet och muskel- och ledvärk. Då brukade min man kolla routern och det stämde varje gång.

14. Anonym, 25 maj 2017:

1. Mina symtom relaterade till elöverkänslighet (EHS) har kännetecknats av svår huvudvärk/migrän, yrsel, dimmigt huvud och koncentrationssvårigheter. Ibland känns det som en nål i huvudet när jag befinner mig i närheten av mobila/trådlösa nätverk, andra gånger som en hammare. Från lågfrekvent känner jag mig i allmänhet dålig och mycket trött. Jag har haft dessa utmaningar i minst 10 år, men jag har inte riktigt satt ett datum på det, eftersom jag också hade många sjukdomar relaterade till matintolerans och trodde att de sjukdomar jag hade kom från mat. Men jag inser nu att de kom av elöverkänsligheten. Jag har jobbat mycket med att tåla mer påfrestningar från elektromagnetiska fält (EMF) för att kunna leva ett mer normalt liv, prova på att jobba osv. Jag har gradvis blivit starkare, så jag kan nu tolerera mycket mer än tidigare. En förändring i min återhämningsprocess är att jag ibland inte märker av exponeringen lika akut som tidigare, utan symtomen kan komma i efterhand. Det är skönt, men också obehagligt om jag vaknar med migrän efter en dag då jag trodde att exponeringen hade legat inom min toleransgräns.

2. Med detta som utgångspunkt vill jag naturligtvis inte ha en trådlös smart mätare i mitt hus, varken för mig själv eller mina barn.

3. Jag har haft många upplevelser där jag trott att man tagit hänsyn till mina problem, men där det ändå varit en påslagen router/mobil eller något annat som varit på något dolt ställe. Och så har jag blivit sjuk efteråt. Tyvärr är detta mer regel än undantag. Eller så vaknar jag på morgonen och inser direkt att elen inte har stängts av på natten, vilket borde ha gjorts.

4. Hur lång tid det tar innan symtomen försvinner beror på belastningen och i hur god form jag är från början. Det finns perioder då jag av olika skäl tål mindre belastning (t.ex. på vintern då man vistas mycket inomhus och därmed har en större lågfrekvent bakgrundsbelastning). Om jag har haft en riktigt svår migrän tar det ofta hela dagen eller mer innan jag mår bra igen. Om jag inte är helt utslagen kan jag lättare ta mig ut i skogen och bli bättre snabbt med en promenad.

Syftet med den behandling jag fått under flera år är att jag inte ska bli så sjuk av belastningen och återhämta mig snabbare, och jag har successivt blivit bättre. Efter lättare belastningar kan det ibland räcka med att "lufta huvudet lite" utomhus.

Min utmaning är att jag måste använda mitt liv för att pröva vad jag kan tolerera. Jag är så trött på att inte kunna vara en del av det normala samhället. Det är därför jag har haft turen att under de senaste två åren vara så frisk att jag har arbetat och testat min förmåga att arbeta på en arbetsplats, från 30 procent till nu nästan 60 procent. Där kan jag anpassa mig till miljön utifrån min dagliga rutin och mitt eget omdöme. Ungefär två timmar per dag mitt på dagen tillbringar jag vanligtvis utomhus. Det råder ingen tvekan om att det har varit värdefullt att jag själv har kunnat reglera min arbetsbelastning utifrån min upplevda hälsa. Jag har kunnat testa hur mycket jag tål, och också insett att jag tål mer än tidigare. Och så behöver jag inte vara lika rädd för att bli sjuk som jag var tidigare. För min erfarenhet var att jag blev riktigt sjuk gång på gång. Med detta menar jag inte att min elöverkänslighet är

psykologisk, utan att jag hade en extra psykologisk börda i form av rädsla för att bli sjuk, vilket kunde förstärka min elöverkänslighet och min känsla av välbefinnande/förmåga att slappna av.

5. Reaktionerna inom sjukvården har varierat. Jag har fått läkarintyg som bekräftar elöverkänslighet i allmänhet och specifikt som en möjlig orsak till migrän och att jag därför bör vara försiktig med spänningar. Även om väldigt få av de specialister jag har träffat har någon större insikt, så har de en förståelse för vetenskapshistoria - en förståelse för att det finns mycket som vi ännu inte har en överblick över. På NAV är det å andra sidan värre, och trots flera läkarintyg bedömdes jag för några år sedan av landstingsläkaren på följande sätt: "Ingen nedsatt arbetsförmåga på grund av medicinsk sjukdom" eller något i den stilen, med hot om att NAV-ersättningen skulle dras in och att jag skulle söka arbete eller gå på socialbidrag. Lyckligtvis hände inte detta, utan jag fortsatte att få NAV-förmåner och så småningom arbetsprövningar när jag blev bättre. Det senaste uttalandet från NAV om min arbetsförmåga är inte att jag har nedsatt arbetsförmåga på grund av elöverkänslighet, utan att det kan "förstås som att jag hade en sårbarhet och nedsatt arbetsförmåga på grund av påfrestningar tidigare i livet".

Vad har NAV för grund för att tro detta? Verkligheten är att jag hade kunnat leva helt okej och haft 100% förmåga att arbeta med livets bördor om jag inte hade varit elöverkänslig. Det där uttalandet från NAV kommer ändå att hjälpa mig att få en liten ekonomisk grund att stå på - även om det ger en ganska felaktig beskrivning av problemen.

6. Jag har inte fått någon ny smart mätare installerad (jag har en ansökan om undantag hos elbolaget nu). Jag har en gammal mätare som sänder en gång om dagen via elnätet. Det är inte idealiskt, men jag var övertygad om att eftersom den bara skickade en gång om dagen så lät jag den vara. Jag vet inte om det är den eller andra källor som jag har här hemma som orsakar en belastning.

Jag väljer att försöka att så gott jag kan fokusera på de möjligheter jag har, då utmaningarna kan vara överväldigande ur perspektivet av andra i min omgivning som i större utsträckning kan välja på översta hyllan vad de vill. Jag är superglad att jag inte blir så sjuk längre, att jag kan klara en belastning t.ex. att skriva på en dator, känna obehaget i huvudet som jag gör nu, och veta att jag inte får migrän av denna belastning, som jag fick tidigare..... jag gör saker som jag vet inte är bäst för mig, men jag vill leva ett så normalt liv som möjligt. OCH i skogen är jag fri, och mitt huvud känns lika levande och fritt som innan jag blev elöverkänslig.

HURRA!

13. Kristin Aamlid, 25 maj 2017:

När strålningen från trådlösa nätverk når en viss styrka får jag hjärtflimmer. Hur kom jag på detta? Eftersom hjärtflimmer är så obehagligt har jag inte medvetet utsatt mig för stark strålning. Därför är det svårt att bevisa att t.ex. wi-fi är orsaken. Och noceboeffekten måste också tas med i beräkningen. Men det fanns flera tillfällen då jag trodde att jag befann mig i en "strålningsfri" miljö och fick reaktioner. Först i efterhand insåg jag att jag trots allt hade utsatts för strålning. Här är två berättelser som jag tycker är ganska övertygande:

Jag fick förmaksflimmer för nästan 20 år sedan. Inte särskilt ofta till att börja med - bara några gånger per år. Hur känner jag igen att jag har förmaksflimmer? För mig är det som att ha en traktor i bröstet. Det dunkar hårt, oregelbundet och snabbt och det är mycket obehagligt.

I början av 2000-talet märkte jag att jag hade väldigt få episoder av förmaksflimmer när jag var i Indien. Vad var skillnaden mellan att vara i Norge och Indien? "Semester", sa folk. Jag började jaga efter vad som kunde vara skillnaden och så småningom misstänkte jag att det trådlösa nätverket

kunde vara orsaken. Wi-Fi installerades i receptionen på pensionatet där jag bodde och anfallen blev allt vanligare. Jag flyttade till baksidan av huset och då blev jag bättre. Naturligtvis kan det vara en tillfällighet eller ha andra orsaker, men flera besök visade att jag mådde mycket bättre långt borta från wi-fi i receptionen (det fanns tjocka tegelväggar mellan receptionen och mig). Det fanns inget wifi någon annanstans i grannskapet.

Beviset kom några år senare när jag återigen bodde i samma hus och hade samma rum på baksidan. Den här gången blev jag riktigt sjuk efter bara en natt. Det var då jag gick på upptäcktsfärd och hittade en ny wi-fi-sändare precis utanför mitt rum! Aha! Där var den skyldige!

Min andra berättelse handlar om en resa till en stuga med goda vänner i Rauland som hade fått trådlöst internet den sommaren. Nätverket låg ganska långt bort från mitt sovrum: På den motsatta ytterväggen i vardagsrummet. Jag frågade dem snällt om de kunde stänga av routern på natten och det gjorde de. Klockan halv fem vaknade jag liggande på madrassen, darrande över hela kroppen och med kraftiga hjärtslag. Vad var det här för något? Jag brukade inte vakna vid den här tiden. Jag steg upp och fann husets herre sittande på kontoret och på internet! Routern var påslagen igen, och strålningen från hans maskin hade sin effekt på min kropp och mitt hjärta!

Nästa natt stängde de också av elnätet och samma sak hände. Även då vaknade jag av samma "traktor" i bröstet och skakningar i kroppen vid 4.30-tiden på morgonen. Men den här gången visste jag att det kunde hända, och det gjorde det också.

Så vad gjorde jag? Jag frågade försiktigt om de kunde stänga av det trådlösa nätverket och använda kabel till maskinen. Det gjorde de och nästa natt vaknade jag inte förrän på morgonen.

Symtomen blev gradvis värre och värre och jag kunde ha flimmer i 8-14 timmar flera gånger i veckan. För två år sedan genomgick jag ablation (bränning av nervtrådar i hjärtat) för förmaksflimmer och det var lyckat. Tyvärr bor jag i en lägenhet, så jag kan inte undvika grannarnas nätverk. Jag märker att mitt hjärta slår hårdare hemma än när jag befinner mig i en strålningsfri miljö. Jag kommer att ansöka om undantag för AMS-mätare eftersom jag är orolig för att förhöjd exponering kan utlösa förmaksflimmer igen. Jag är för gammal för att göra en ny ablation, och det borde inte vara så man löser sådana problem.

12. Vibeke Almås Myhre, 23 maj 2017:

Jag är elöverkänslig och under några år var jag extremt utmattad och bodde i en stuga vid havet, långt från människor och mobilmaster.

Efter intensiv träning, elsanering av hus och stuga samt immunterapi med naturmedicin har jag långsamt återvänt till mitt hus och deltidsjobb. Jag kan bara använda ett trådbundet nätverk och har fått min arbetsplats och mitt hem anpassade för att vara "strålningsvänliga".

När jag utsätts för trådlös strålning påverkar det mitt nervsystem med skakningar och ständigt spända muskler i kroppen. Jag går regelbundet till en manuell terapeut som hjälper mig att hålla nere muskelspänningarna till en hanterbar nivå. Dessutom går jag på yoga och till ett "träningscenter" ute i skogen för att stretcha ut spända muskler.

Sammantaget kan jag klara av vardagen på den här nivån, men ytterligare strålning kommer lätt att slå ner mig igen. Jag har flera erfarenheter av detta. Därför är jag livrädd för att hamna i ett nytt "strålningsfält" utan att ens kunna ta mig ut till stugan. Där har vi också en elmätare.

Jag har lämnat in en ansökan om undantag från den smarta mätaren till elbolaget i både min hemkommun och min fritidshuskommun, och jag hoppas verkligen att jag blir hörd.

11. Hilde Aalling Syvertsen, 12 maj 2017:

Jag har precis fått ett brev från Hafslund Nett om att byta vår elmätare till en automatisk version. Varför kommer du att förstå från den här historien:

Ett läkarintyg visar att jag är elöverkänslig och blir sjuk av elektromagnetisk strålning, både lågfrekvent och högfrekvent, även vid nivåer långt under de tillåtna gränsvärdena i Norge. Jag måste därför vidta många försiktighetsåtgärder i min vardag för att hålla mig frisk.

Jag visste inte mycket om termen "elöverkänslighet" förrän 2006. Det året anlitas jag som byggnadsingenjör för att leda renoveringen i ett stort ombyggnadsprojekt i centrala Oslo. Efter 2-3 veckor upplevde jag och min kollega, som började samtidigt, så obehagliga och skrämmande hälsoproblem att vi började undersöka vad som kunde vara fel. För mig handlade det bland annat om kraftig hjärtklappning dygnet runt, yrsel, huvudvärk, trötthet och en gradvis förvärrad blödning i ena ögat, som till slut också blev mycket smärtsam.

Vi flyttade ut från detta byggkontor och jag började med olika undersökningar. Jag upptäckte Hafslund Netts transformatorstation, som låg rakt under våra kontor, och när jag blev insläppt i rummet insåg jag att strömförsörjningen låg på ovansidan. Avståndet från kraftfulla kablar upp till våra kontor var därför kort. Norconsult kallades in för att mäta de elektromagnetiska fälten. Det visade sig vara 16 mikrottesla i bordshöjd där vi satt och 69 i golvnivå. Detta i kontrast till Strålskyddsmyndighetens rekommendation att hålla sig under 0,4 mikrottesla (mT).

Efter en lång dialog med Hafslund Nett beviljades vi ett belopp för att isolera vårt kontor mot strålningen. Tyvärr hjälpte inte detta min hälsa, som redan hade påverkats och sedan dess har varit ganska varierande. När jag lyckas se till att det är lite elektromagnetisk strålning där jag är, är jag frisk. Men det har hänt många gånger genom åren, både i mitt privatliv och i de jobb jag haft, att jag upptäckt nya strålningskällor för sent och därför blivit sjuk. För ungefär tre år sedan sade jag upp mig från mitt sista jobb och har det nu mycket bättre på mitt hemmakontor, där jag är skyddad från det jag inte tål.

På denna grund har jag ansökt om att få behålla min nuvarande elmätare. Jag har även bett Hafslund Nett om en bekräftelse på att jag aldrig kommer att tvingas använda någon ny källa till elektromagnetisk strålning från Hafslund Nett i form av AMS eller annan utrustning, då jag anser att det jag har utsatts för borde inspirera bolaget att på bästa sätt ta hand om mig som tidigare har drabbats av så kraftigt nedsatt hälsa på grund av bolagets installationer.

Jag har hört att Hafslund Nett har cirka 5.000 transformatorstationer i Oslo-området. Av dessa finns 2.000 i bostäder och kontorsbyggnader. Så det kan finnas ganska många fler som befinner sig i samma situation som jag och min kollega hamnade i - men utan att förstå orsaken.

10. Anonym kvinna, 1 maj 2017:

Jag bor i östra delen av Norge och väljer att vara anonym eftersom jag också skriver om hälsoproblem hos andra i min umgängeskrets.

Jag har ansökt om undantag från "smarta" elmätare med läkarintyg. Jag blir sjuk av strålningen från trådlös teknik, och den förvärrar även andra kroniska hälsoproblem som jag kämpar med. Jag blev invaliderad vid en ålder då jag borde ha haft över 25 goda år kvar i arbetslivet. Elöverkänslighet tillsammans med andra hälsoproblem (som förmodligen också är relaterade till samma problematik) är anledningen till att jag idag har förklarats 100% invaliderad. Jag har försökt "allt" för att ta mig tillbaka till arbetslivet, och försökte länge att åtminstone arbeta deltid, men fick till slut kasta in

handduken när den trådlösa tekniken gjorde sitt intåg i alla delar av arbetslivet. Till och med att resa till och från jobbet med kollektivtrafiken - med smartphones överallt - blev en påfrestning. Att arbeta bara några timmar ledde alltför ofta till att jag var sjuk i flera dagar efteråt. Jag har också utvecklat en autoimmun ämnesomsättningssjukdom, som jag förstår *kan* bero *på* strålningen från den basstation som jag växte upp intill: antingen som en direkt effekt av strålningen eftersom sköldkörteln som reglerar ämnesomsättningen är särskilt känslig för strålning - eller mer indirekt på grund av sömnproblem under hela min barndom, som jag nu tror också berodde på strålningen från basstationen. Sömnproblem har visat sig vara en vanlig reaktion på långvarig exponering för sådan strålning. Detta och flera andra negativa hälsoeffekter hos människor som bor i närheten av master och basstationer har beskrivits i flera publicerade studier. Jag hade ingen aning om det förrän helt nyligen.

Jag äger inte huset jag bor i, utan hyr av släktingar som är tillräckligt förstående för att inte insistera på "smarta mätare" så länge jag bor där. De har också installerat trådbundet internet i hela huset, eftersom jag blir trött av WiFi (beroende på hur långt bort routern är, hur stark den är etc.).

Mitt största problem är dock att huset jag bor i kommer att säljas under nästa år, och då måste jag ut på den vanliga hyresmarknaden. Redan innan de "smarta" AMS-mätarna infördes började det bli en utmaning att hitta lägenheter där strålningsnivåerna är tillräckligt måttliga för att jag ska kunna bo och sova där utan att bli sjuk. Med "smarta mätare" installerade i alla hus och de flesta semesterstugor säger det sig självt att det kommer att bli mycket svårt att hitta ett nytt hem för en elöverkänslig person med låg inkomst. Hur många hyresvärdar kommer att vara villiga att byta ut sin AMS-mätare mot en analog mätare för att hyra ut till en elöverkänslig person? Och hur kommer situationen att se ut när de "smarta" vattenmätarna också rullas ut?

Vanliga symtom jag får när jag utsätts för mycket mikrovågsstrålning (från mobiltelefoner, närliggande master/basstationer, trådlösa DECT-telefoner, WiFi, AMS-mätare etc.) är: en influensaliknande känsla i kroppen, kraftig trötthet (i värsta fall med muskelsvaghet och dålig balans), tryck i huvudet/huvudvärk och "hjärndimma". När exponeringen är mycket långvarig och/eller kontinuerlig får jag också svåra sömnproblem och så småningom depression. De två sista symtomen upplevde jag under min uppväxt och som ung vuxen då jag bodde precis intill en basstation - mycket av tiden utan att veta om det (men jag har sedan dess kontrollerat och bekräftat att basstationen fanns där under hela min barndom). Samma problem uppstod under en period flera år senare då jag hyrde en lägenhet nästan högst upp i ett kvarter med mobilmaster på husväggen på samma sida som mitt sovrum och med flera master på taket. Jag visste absolut ingenting om hur exponering för sådana saker kan orsaka sådana problem. Om jag hade gjort det skulle jag *aldrig ha* flyttat in i ett hus med mobilmaster på väggen eller bött bredvid en basstation. Det var alltså inte psykosomatiska besvär orsakade av "strålningsångest". Under lång tid kunde jag inte förstå varför jag mådde så dåligt och inte kunde sova, eller varför jag oväntat tillfrisknade - och fick tillbaka sömnen - när jag övernattade någon annanstans under en tid, och inte minst när praktiska omständigheter lyckligtvis gjorde att jag var tvungen att flytta.

Det var först för några år sedan som jag fick veta att alla dessa hälsoproblem faktiskt är välkända symtom på elöverkänslighet och att de främst beror på att exponering för "svaga" elektromagnetiska fält och mikrovågsstrålning över tid kan orsaka skador på det centrala nervsystemet. Faktum är att sådana skador på nervsystemet - och de symtom som uppstår till följd av dem - har påvisats i många vetenskapliga studier ända sedan 1970-talet, även om orsaksmekanismerna inte alltid har varit kända. Vissa individer är mer sårbara än andra. Själv hade jag en bra period på flera år när jag bodde långt från master och basstationer, men jag fick mer problem med elöverkänslighetssymtom i takt med att användningen av trådlösa nätverk spreds till alla offentliga byggnader, arbetsplatser och nästan alla

privata hem. Med andra ord utsattes jag för många oönskade "blindtester". Jag har alltid använt mobiltelefoner så lite som möjligt, eftersom jag får huvudvärk och obehag av att prata i dem. HafslundNetts smarta mätare sänder ut korta och mycket intensiva mikrovågspulser 70-90 gånger i minuten dygnet runt, säger de som har mätt denna strålning. Strålningsnivåerna är också långt högre än vad många europeiska miljö- och hälsoexperter rekommenderar. Detta är naturligtvis inte bra för elöverkänsliga personer. Med tiden utgör denna kontinuerliga exponering en hälsorisk även för andra, enligt en stor del av forskningen. Så jag är lättad över att inte ha en sådan mätare i mitt hus. Men jag undrar ändå hur det kommer att bli när alla grannarna i husen runt omkring mig får dessa mätare - och med nätverket av tillhörande antenner. Jag håller tummarna och hoppas att eftersom jag bor i ett tegelhus så kommer det att ge tillräckligt skydd, eftersom tegel åtminstone ger *en viss* avskärmning.

Men inte minst undrar jag verkligen var jag ska bo när det här huset är sålt, nu när "smarta" elmätare (och så småningom "smarta" vattenmätare) rullas ut över hela landet - och samtidigt som allt fler smarta prylar (spisvakter, "smarta" seriekopplade brandlarm etc.) blir obligatoriska eller standard i nya hus, och trådlös kommunikation ständigt väljs för saker som mycket väl kunde ha varit trådbundna. *Kort sagt, idag ser det ut som om jag måste lämna den stad där jag har bott i hela mitt liv, där jag har flickvän, familj och socialt nätverk, och att lösningen för mig blir uthus, husvagnar eller liknande långt från stadskärnan, eftersom jag inte har råd med dyra avskärningsåtgärder. Jag kommer med andra ord att bli en "strålningsflykting", som många andra människor i Europa och USA redan är.* Många har en svårare situation än jag, men även jag är förtvivlad över hur svårt det har blivit att leva i ett samhälle där man helt förnekar de skadliga effekterna av strålning från trådlös teknik.

Jag har nog varit elöverkänslig sedan barnsben. Jag växte upp i en mysig trerumslägenhet på översta våningen i en bostadsrättsförening som låg relativt nära en av landets tidigaste basstationer för mobiltelefoni. På den tiden var det ingen som pratade om hur farlig sådan strålning kunde vara och basstationen var inget vi oroade oss för. Ingen av oss kopplade mina stora sömnproblem - som varade under hela min barndom och så länge vi bodde där - till strålningen. Inte heller den svåra depression som jag utvecklade i början av tonåren - trots att jag hade goda vänner, sunda fritidsintressen och klarade mig bra i skolan. Vi flyttade till en annan del av staden under några år, och både sömnproblemen och depressionen försvann - men kom tillbaka när vi flyttade tillbaka. Familjen insåg dock inte att det kunde ha något att göra med var vi bodde. Ännu mindre tänkte vi på strålning. Inte ens när detta mönster upprepade sig flera gånger när jag flyttade ut i perioder på grund av ungdomsutbyten och studier etc. och sedan flyttade hem igen då och då och blev sjuk, förstod jag inte orsaken. När jag studerade hade jag en egen lägenhet utan resten av min familj och bodde där med vänner. Jag mådde dåligt och en av mina vänner började också kämpa med liknande problem när hon bodde där. Nyligen berättade min mamma för mig att hon också hade svårt att sova under hela den tid hon bodde i den där lägenheten.

Det finns många studier som visar att människor som bor nära mobilmaster och basstationer är sjukare än de som bor längre bort. I efterhand har jag funderat på hur många människor i kvarteret runt basstationen som jag känner som också kämpade med allvarliga sömnproblem - liksom andra hälsoproblem - trots att det var ett tyst, lugnt och fint kvarter med många resursstarka och unga människor. Dessutom fick en del cancer, en del metaboliska problem, depression, ångest, en del föddes för tidigt och det fanns ett fall av oförklarlig spädbarnsdöd. Om detta helt eller delvis berodde på strålningen är omöjligt att säga, men det skulle stämma överens med resultaten av en hel del forskning. Den familj som jag kände och som bodde närmast basstationen hade en son som var rastlös och aggressiv, hyperaktiv och mycket sömnlös. Han blev långsamt betydligt bättre efter att familjen flyttat, men blev tydligen senare tidigt handikappad på grund av kroniska hälsoproblem. I dag

känner jag bara en person som bor i området. Hennes sovrum vetter mot basstationen (som fortfarande finns kvar). Hon är en stark och robust person, men hon lider av sömnproblem.

Förresten, jag har provat kognitiv terapi, som jag ser nämns i ett annat inlägg. Enligt min erfarenhet fungerar det inte alls för elöverkänslighet, även om det fungerar utmärkt för ångest och agitation. Det som däremot fungerar är att hålla avstånd till strålningskällan, skärma av den eller ta bort den.

Jag har satt mig in i forskningen. Det finns en hel del forskning som visar att exponering för strålning från mobiltelefoner och annan trådlös teknik över tid kan orsaka en lång rad olika hälsoproblem samt skador på celler och DNA. Denna typ av strålning kategoriseras också av WHO/IARC som "möjlig cancerframkallande" i klass 2B, samma kategori som DDT och bly, och det finns flera experter som argumenterar för en ännu strängare klassificering. Sömnproblem, huvudvärk, depression, koncentrationssvårigheter, utvecklingsstörningar, autoimmuna sjukdomar och metaboliska problem ökar hos barn och ungdomar idag. Det är med andra ord precis den typen av problem som jag har upplevt hos mig själv och i min omgivning.

Allt jag skulle behöva göra är att utsätta mig för en mätare som sänder oftare än varje sekund! Jag tycker att det är fruktansvärt tråkigt att majoriteten av barn och vuxna i Norge nu utsätts för en sådan onödig hälsorisk.

9. Øyvind Hausberg, 5 april 2017:

Jag har följt den information som kommit ut om smarta mätare, Wi-Fi och strålning. Jag har börjat med att dra kablar till den utrustning jag har som behöver vara uppkopplad. Jag hade tillbringat mycket tid inomhus på grund av min hälsa och dåligt väder, och jag märkte att mitt huvud kändes tungt och konstigt. Jag insåg att det var något som inte stod rätt till. Jag har ordentlig ventilation i huset som tillför frisk luft. Jag har också en mätare som visar luftkvaliteten inomhus. Den visar att det är bra luft i mitt hem. Så det måste ha varit något annat.

Sedan bestämde jag mig för att stänga av Wi-Fi, eftersom jag egentligen inte behöver det trådlösa lokala nätverket. De flesta har trådlöst bredband för datatrafik från sin mobiloperatör, och nu flyttas den trafik man betalar för men inte har förbrukat över från månad till månad.

Jag ägnade en hel kväll åt att fundera ut hur jag skulle stänga av Wi-Fi. Jag provade olika inställningar, men fick inte till det. Jag pratade i telefon med en vän som är specialiserad på den här typen av saker, men det var svårt för honom att svara eftersom han inte kunde se skärmen där man konfigurerar routern. Han föreslog att jag skulle ställa in Wi-Fi-routern på nytt. Jag bestämde att jag skulle göra det nästa dag.

När jag vaknade nästa dag insåg jag genast att något var annorlunda. Mitt huvud var inte tungt och jag var inte trött. Jag gick upp och organiserade mig. När jag loggar in på datorn inser jag genast att routern inte sänder trådlöst och att det bara är trådbundet internet som fungerar.

Jag tycker att det här visar vad mitt problem var. Jag har inte ansökt om undantag för en ny mätare, men jag kommer att göra det - baserat på min egen erfarenhet och all information som nu har kommit ut om smarta mätare.

8. Rita Sund Kornberg, 31 mars 2017:

Mina symtom började för ungefär 6 år sedan. Vi flyttade in i ett nybyggt hus med många nya elinstallationer. Detta var en del av ett tvåfamiljshus. Det första jag märkte till var att sömnen försvann, följt av huvudvärk, en känsla av ständig influensa med ömma leder. Sedan kom brännande och stickande känsla i huden. Jag blev bättre av att besöka min dotter i ett gammalt hus på landet, och det var så jag lyckades ta reda på vad som orsakade problemen.

Vi var tvungna att flytta till en äldre villa och håller nu på att göra den så säker som möjligt för mig. Vi samarbetar med en elektriker som känner till mina problem och med EMF-Consult, som ger oss råd. Jag ansökte om undantag för AMS-mätaren. Vår elektriker drev igenom det och har nu installerat den gamla mätaren, vilket jag är mycket tacksam för. Vår ekonomi är förstörd, men livet går vidare. Jag berättar för alla om mina krämpor och de flesta möter mig med förståelse och förvåning och stänger av sina mobiltelefoner eller sätter dem i flygplansläge. Min husläkare lyssnar på vad jag säger, men vet inte riktigt vad han ska tro om symtomen.

Till sist en liten historia: vi ska besöka familjen i slutet av maj och behöver därför övernatta i Gran kommun utanför Oslo. Det var där jag kom i kontakt med Sanner Hotel som kunde hjälpa mig. De har ett litet hus/hotellrum som de kallar "Jomfruburet". Där kunde vi koppla bort wifi. Samtidigt gav det mig ett bra tillfälle att prata om de problem som trådlöst internet orsakar. Mina största problem är när jag behöver besöka sjukhuset.

7. Monica, Akershus, 31 mars 2017:

Jag har reagerat på elektromagnetisk strålning i mer än 20 år, men för bara några år sedan när mobiltelefoner och Wi-Fi inte var så vanliga hade jag inga problem med att undvika strålningskällorna i min omgivning. Då handlade det egentligen bara om att flytta sig några meter från strålningskällan och problemet var löst.

Idag är allt helt annorlunda eftersom mikrovågsstrålningen sträcker sig över så stora områden, ofta flera kilometer. Det gör det omöjligt för mig att hålla ett tillräckligt stort avstånd. Strålningen finns också överallt i dagens samhälle, så jag störs mycket av den i min vardag.

Jag får huvudvärk, koncentrationssvårigheter och "hjärndimma" när jag utsätts för strålning. Jag töms på energi och kraft. Men så snart jag befinner mig i en strålningsfri miljö får jag tillbaka krafterna och fungerar precis som alla andra. Detta var också anledningen till att min familj köpte en liten stuga för några år sedan, just för att jag skulle få möjlighet att vara i en strålningsfri miljö där jag kunde återhämta mig och få en paus från all strålning som jag var så besvärad av.

Efter en tids letande hittade jag och min då 11-årige son den perfekta stugan i en ganska strålningsfri omgivning. Stugan ligger en bra bit in i skogen vid en liten damm i en stugby med endast sex andra stugor.

Hela familjen var mycket nöjd med detta fynd. Vi lade ner mycket pengar på att renovera och helt byta ut elsystemet och säkringsdosan - just för att isolera alla kablar och göra fälten från dem så svaga som möjligt. Detta utfördes av ett elföretag som är specialiserat på den här typen av arbete.

Fram till nu har stugan fungerat som familjens fristad. Jag har också kunnat resa dit och stanna där i flera dagar för att återhämta mig under perioder när jag mått särskilt dåligt. Vi har alltid trott att AMS-installationen inte skulle påverka oss, eftersom alla hytter har en relativt låg energiförbrukning.

Under utarbetandet av föreskrifterna uppgav NVE att om du har en liten och förutsägbar förbrukning skulle de inte kräva någon AMS-installation. Men det visade sig att elbolaget inte tolkade reglerna på samma sätt. I september 2016 fick vi alla veta att AMS nu skulle installeras i alla våra stugor.

Jag började därför undersöka vilken typ av elmätare som skulle installeras och hur mycket strålning de skulle avge. Jag fick många olika svar på mina förfrågningar, men jag fastnade för Strålskyddsmyndighetens information om att dessa mätare kan jämföras med en mobiltelefon som bara sänder en gång om dagen. Så jag tänkte att det inte skulle vara något problem för mig om mina grannar hade sina mätare installerade och jag själv ansökte om dispens. Stugorna ligger ju trots allt

ganska långt ifrån varandra och grannarna använder sina mobiltelefoner när de är i stugan utan att jag störs av det.

Men det visade sig att resultatet efter installationen var helt annorlunda än vad jag hade förväntat mig. Efter att alla grannstugor hade fått sina AMS-mätare installerade gjorde jag mätningar med mina mätare inne i stugan och på tomten. Då upptäckte jag till min stora besvikelse att strålningsvärdena hade skjutit i höjden. Jag mätte över 1.000 $\mu\text{W}/\text{m}^2$ på terrassen och kunde avläsa en kontinuerlig ström av mikrovågsstrålning av varierande styrka. Av strålningsnivån förstod jag snabbt att jag från och med nu inte längre skulle kunna vistas där. Min enda fristad hade nu ryckts ifrån mig, och jag kunde inte låta bli att gråta över att ha förlorat allt som jag hade arbetat så hårt för att skapa åt mig och min familj.

Det har nu gått sex månader och jag har haft en ständig dialog med den ansvariga chefen för kraftverket där ute, utan att någon praktisk lösning på problemet har hittats. Familjen har varit där ute flera gånger, men jag har inte kunnat följa med dem på grund av den starka strålningen. Det här är bara väldigt tråkigt och det ser inte ut att finnas någon annan lösning än att sälja stugan. Det upplevs också som helt onödigt att de små stugorna som används för enstaka weekendresor ska ha effektmätare som skickar radiosignaler 70-90 gånger i minuten. Det är också tråkigt att det inte ska vara möjligt att nå en uppgörelse i godo i detta fall.

6. Solveig Lading, 30 mars 2017:

Jag har fått ett undantag, men jag vet inte hur länge det kommer att vara tillräckligt innan jag tvingas flytta igen:

Jag har arbetat som lärare, kurator, läroboksförfattare etc. och har varit anställd vid Osloskolan sedan 1981 tills jag blev sjuk den 28 januari 2011. Då hände det något med min kropp som blev värre för varje dag: musklerna "hoppade", det tryckte bakom ögonen, synen blev suddig, hjärtat bultade, jag kände att huden brände, jag blev yr, kunde inte sova och det var en enorm stress/oro i kroppen. På det hela taget blev det helt outhärdligt. Jag kunde inte bli av med smärtan eller obehaget, oavsett vad jag gjorde. Det blev bara värre och värre. Jag sprang till olika läkare i panik, försökte förklara, men läkarna förstod ingenting. Under två månaders tid träffade jag olika specialister, men ingen kunde hjälpa mig. Smärtan och obehaget eskalerade bortom all beskrivning.

Till min stora förvåning insåg jag så småningom att jag fick stora försämringar i närheten av olika strålkällor. Bland annat blev det tjockt i halsen när jag talade i mobiltelefon, det började susa i huvudet och öronen, bindväven blev "för liten" och huden blev alltmer brännande. Om bara de elektromagnetiska fälten vore tillräckligt låga skulle symtomen också förbli milda.

Utvecklingen av smärtan och obehaget innebar att jag var tvungen att hålla mig borta från strålkällor, leva isolerad, säga upp mig, sälja det som i 40 år varit mitt hem i Oslo, hitta ett nytt ställe att bo på, ett litet jordbruk långt från folk, där jag var tvungen att anpassa el och diverse andra saker för att hålla mig på fötter. Jag hade enorma kostnader som jag inte har fått vare sig stöd eller hjälp för. Jag var också tvungen att ta bort amalgam från mina tänder[*], och i dag sitter jag med ett lån på nästan en miljon på grund av hela denna omställning!

Jag bodde på småbruket dag ut och dag in fram till hösten 2014. Då hade jag blivit bättre mig, sålt torpet och efter mycket letande köpt en ny lägenhet i Oslo. Jag har skärmat den för tusentals kronor så att jag kan bo i den. Det innebär att jag har nära till min dotter, övrig familj och nätverk. Det är obeskrivligt skönt efter en lång tid levat i isolering! Jag har märkt att det har stärkt mig enormt att leva i en strålningsfri miljö, och efter att ha förlorat mitt hem, jobb, alla mina aktiviteter, sociala liv,

besparingar och arv är det obeskrivligt skönt att ha en plats att sova på igen som jag känner är trygg och bra!

Jag är därför mycket bekymrad över de smarta mätare som ska installeras i alla hem och offentliga institutioner. Personligen har jag beviljats ett undantag, som man kan få genom att visa upp ett läkarintyg om elöverkänslighet. Men hur påverkar de nya mätarna alla grannarna på min gård? De kommer att öka strålningsnivåerna i min lägenhet så att jag kanske inte heller kan bo kvar här. Det faktum att jag har fått ett undantag är därför av ringa värde för mig.

Hafslund visar liten förståelse för problemet och det gör även våra hälsomyndigheter. De har en total brist på kunskap om fenomenet och ger bristfällig och felaktig information om elmätarna. Det verkar som om beslutet att installera dem fattades på helt felaktiga grunder.

HafslundNett bör ompröva vilka typer av elmätare som installeras och hur hänsyn kan tas till elkänsliga personer! Här måste bättre omdöme visas. Det är många som drabbas av detta, även barn. Vi blir helt enkelt jagade på flykten. Kan politikerna bortse från detta? Var är den offentliga debatten?

Myndigheterna hänvisar ofta till den utvärderingsrapport som togs fram 2012 i regi av norska Folkhälsoinstitutet (FHI 2012:3), där slutsatsen är att det inte finns några hälsoproblem förknippade med nuvarande strålningsnivåer. Två forskare som lämnat in en motrapport har inte beaktats. Vidare hänvisar Statens Strålevern och hälsomyndigheter till gällande gränsvärden som de anser att vi alla ska kunna tåla, men reaktionerna följer inte gällande gränsvärden. Vi reagerar på mycket lägre exponeringar, och det gäller för oss precis som för andra allergiker: Det vi inte tål måste vi hålla oss borta från!

Läkare och andra inom vårdsektorn kan inte heller hjälpa oss, eftersom problemet tystas ner och de inte har kunskap och expertis om det. Jag vill påpeka att jag har gjort ALLT som står i min makt, inklusive "kognitiv terapi": Patienter med elöverkänslighet hänvisas till kognitiv terapi när läkarna ger upp försöken att hitta andra orsaker. Naturligtvis kan sådan terapi göra att du bättre kan hantera smärta och ett tufft vardagsliv, men det kan inte ta bort smärtan och obehaget. Så jag är fortfarande lika elöverkänslig. Det som hjälper är helt enkelt avskärmning och avstånd, men sådana åtgärder är sällan möjliga, med smarta mätare överallt.

Var kan jag bo om jag måste lämna mitt hem igen? Vem är ansvarig för människor som jag? Jag hoppas och ber innerligt att installationen av smarta mätare stoppas tills myndigheterna är bättre informerade om hälsoriskerna! De av oss som känner av dem är redan väl medvetna om dem.

*[Kommentar från EF: För forskning som visar att mikrovågor frigör kvicksilver från amalgam, se blogginlägget ["WiFi + amalgam = inte en bra mix"](#), 28 juli 2017].

5. Marie Haug, den 30 mars 2017:

Jag hade en smart mätare installerad 9. 12.16. Vi fick ingen information i förväg och jag funderade inte vidare på varför vi skulle ha en ny mätare. Under jul/nyår och en bit in i januari fick jag tillbaka mitt eksem som jag under lång tid hållit väl under kontroll med min kost. Jag kände mig "distanserad", dvs. jag glömde snabbt och var inte helt närvarande. Nattsömnen var dålig och jag vaknade ofta med huvudvärk, något jag aldrig lidit av tidigare. Min 8-åriga dotter fick mer eksem än vanligt och kliade sig ofta blodig. Hon började också klaga på huvudvärk och yrsel. Hon var tvungen att stanna hemma från skolan vid några tillfällen på grund av detta. Jag undrade varför allt detta hände. Dessutom har jag en 10-årig son som blev väldigt högljudd och lättretlig - helt olikt honom.

I början av februari såg jag ett inlägg på Facebook där en vän hade delat en artikel i Varingen om att smarta mätare orsakar skadlig strålning. Jag började läsa och insåg så småningom att mina/våra krämpor kunde vara relaterade till denna mätare. Det stämde precis i tiden och jag hade ingen annan förklaring. Jag konsulterade därför en läkare för att få ett läkarintyg. Läkaren hade inte sett något liknande tidigare och hade inte själv haft en sådan mätare installerad, men tyckte att det var märkligt att elnätsbolaget kunde "invadera människors privata sfär på det här sättet". Jag skickade ett e-postmeddelande med ett läkarintyg till elnätsbolaget och bad att få den gamla mätaren återinstallerad. Detta gjordes i mars efter en påminnelse. Jag märker att eksemet är på väg att gå bort och jag sover bättre på nätterna. Mitt huvud gör inte ont heller. Min dotter har inte klagat på yrsel sedan dess och min son har blivit lugnare. Atmosfären i huset har allmänt blivit "lättare".

4. Grete, södra Norge, 25 mars 2017:

Meddelandet kom via SMS i slutet av oktober om att byta ut mätaren. Elverkets man kom i början av november och installerade den. Det dröjde inte länge förrän jag kände en skarp stickande känsla i vänster sida av bakhuvudet, nästan in mot mitten, med tryck mot båda tinningarna. Jag berättade för mina vänner som redan vet att jag inte använder min mobiltelefon mer än nödvändigt - och då med högtalaren på - för att minska strålningen mot tinningen/örat. Jag öppnar bara mobiltelefonen några gånger om dagen på grund av svedan i tinningen som gör mig så illamående. Jag reagerar på samma sätt på WiFi och använder bredbandskabel istället. Jag vet att jag har haft hög elkänslighet sedan jag var barn. Jag kunde inte vistas i närheten av transformatorer och högspänningsledningar.

Jag skickade in min ansökan till kraftverket Agder Sør den 12 mars 2017 med min historik och mitt hälsointyg, men ännu har inget svar kommit. Svaret bör komma snart, eftersom jag bor med den smarta mätaren 6 meter från mig med en öppen hall, så jag kan sitta och titta på den från min soffa. Hyresgästen på nedervåningen har den precis under min soffa, så det kommer strålning från flera håll.

För att försöka förbättra min hälsa tvingades jag åka bort i fjorton dagar för att besöka en bekant som inte har fått någon mätare installerad. Trycket mot tinningarna och känningsarna i bakhuvudet avtog något mot slutet av besöket.

Det är nu 25 mars 2017 och det har förvärrats med näsblod och slem i halsen och blod i saliven. Jag har ett svagt hjärta efter många infarkter. Tillståndet förvärras med strålningen och jag sover mycket för tillfället. Mitt liv har försämrats avsevärt.

Jag känner mig helt fångad i mitt hem och behöver byta mätare snabbt!
Hur kan jag påskynda detta?

Jag är förkrossad över min fruktansvärda situation som fånge i mitt eget hem.

3. Einar Flydal, den 25 mars 2017:

Jag har ansökt om - och beviljats - undantag på grund av elöverkänslighet och en allmänt ökad hälsobörda från "smarta mätare". Eftersom jag uppmuntrar andra att skriva sin historia får jag också smaka på min egen medicin. Här är min berättelse:

Jag reagerar ibland på trådlöst med (mer eller mindre mild) huvudvärk. Jag har gått igenom otroligt många blindtester i praktiken innan jag var säker på att så var fallet. Jag trodde t.ex. att huvudvärken berodde på dåliga glasögon och mycket skärmarbete, så jag bytte glasögon i flera omgångar. Kanske var det också så, men reaktionen på trådlöst går nog långt tillbaka i tiden, för jag har märkt att jag har haft huvudvärk av mycket mobilanvändning ända sedan jag fick min första mobiltelefon runt 1993. Jag har "levt i min mobil" i många år, med mobilen som ett viktigt arbetsredskap på jobbet och använt den mycket privat, men jag insåg nog inte sambandet med min huvudvärk förrän för 6-7 år sedan. Jag

fick ett otvetydigt bevis på att jag reagerar på mikrovågsstrålning när jag fick en eldröd vänsterkind en kväll när jag satt nära min grannes trådlösa bashögtalare - utan att veta om att den fanns där. Jag märker det också när jag passerar nära starka sändare, t.ex. i köpcentrum där de är osynligt placerade. Det känns nästan som om någon kastar en filt över mig. Ibland där det är extra starka fält kan jag känna det i hjärtslagen. Jag har gjort kontrollmätningar på ett antal sådana platser efteråt för att säkerställa att reaktionen kan ha en specifik orsak i EMF, och alltså inte var slumpmässig. Effekten avtar snabbt när jag kommer en bit bort.

Jag reagerar också tydligt på lågfrekventa elektriska fält - med brännande känsla i huden, möjligen också med något som bäst kan beskrivas som "kyla i skelettet" - från vänster axel och ner i armen och sidan. Det kan hända när jag är nära elektriska fält från vanlig hushållsel, lampor, maskiner etc. och jag tror att den här reaktionen är ganska ny. Jag märkte det första gången för ett par år sedan när jag flyttade min kontorsplats hemma från ett rum till ett annat. Plötsligt brände det i kroppen och fingrarna sved från tangentbordet. Allt jag behövde göra var att göra mätningar och sedan genomföra en stor "elstädning" i det nya kontorsrummet och så småningom i ett par andra rum i huset. När jag t.ex. sätter mig vid en vanlig metallampa börjar det bränna i kroppen efter några minuter. Det upphör efter högst en halvtimme om jag går ut, till en plats i huset utan starka fält, eller sätter en (jordad) metallduk mellan mig och källan. (Blindtestat flera gånger.)

Jag vet inte om jag skulle ha märkt av en "smart mätare" omedelbart, eftersom jag inte har provat den. Det är dock uppenbart att en sådan mätare skulle bidra till mer "elektrosmog" hemma och i grannskapet, och därmed bidra till en större hälsobörda. Det är skäl nog att undvika den - även om det inte går att påvisa exakt hur stor denna extra belastning skulle vara på kort eller lång sikt. Det är inte heller nödvändigt att bevisa det. Det är naturligtvis därför jag har ansökt om undantag.

Dessutom är den ökade hälsorisken från en sådan mätare i sig väl underbyggd genom att strålningen ligger över de erfarenhets- och forskningsbaserade riktvärdena för maximala värden som publicerades av EUROPAEM 2016, och t.ex. de rekommendationer som tidigare getts av tyska byggnadsbiologer. Det i sig är också en tillräckligt bra grund för att motivera att en "smart mätare" orsakar mig och resten av hushållet (och grannarna) en "betydande dokumenterad nackdel", vilket är undantagskravet från NVE.

Min husläkare avvisar inte mina påståenden, men uttrycker att han inte vet något om detta. Han skrev ett intyg som endast hänvisar till vad jag påstår om mina akuta reaktioner, och att han inte kan verifiera mitt påstående. Jag bifogade också ett mer utförligt intyg från en annan läkare med mer kunskap om sådana frågor. Ansökan godkändes utan vidare.

2. Pål Andre Berntsen, den 24 mars 2017:

Jag fick ett brev från HafslundNetts partner i början av december där det stod att jag skulle få en smart mätare installerad den 12 december 2016 om det var lämpligt. Jag kontaktade företaget och bad dem att avboka tiden för installation av min AMS-mätare eftersom jag hade ett läkarintyg på att jag var elöverkänslig.

Damen sa vänligt att då avboka jag mötet och meddelar HafslundNett att vi inte kommer att installera detta hos dig. Jag skickade sedan, som jag blev uppmanad, ett e-postmeddelande till HafslundNett och bad om undantag på grund av mitt läkarintyg som säger att jag har problem med wifi, mobiltelefoner och allmän strålning. Efter en hel del fram och tillbaka fick jag dispens och ingen AMS-mätare installerades någonsin i mitt hem.

Problemet var att jag den 12 december 2016 blev sjuk med en stickande känsla i huvudet och rastlöshet i kroppen, vilket jag kan känna av vid högt blodtryck - något jag medicinerar för att hålla på

en gynnsam nivå. Det kändes inte bra nu. Jag kollade med mobiltelefonen om det fanns några Wi-Fi-nätverk som hade kommit till från grannarnas hus, men det fanns inga synliga nätverk som jag inte redan kände till. Dagarna gick och problemen blev bara värre. Dålig nattsömn och obehag fick mig att kontakta min granne, eftersom vi har ett vertikalt uppdelat parhus som är spegelvänt. Som jag befarade hade grannen fått en AMS-mätare installerad den 12 december. Jag frågade grannen om de kunde kontakta HafslundNett för min räkning för att få bort strålningsmodulen så att jag inte skulle få de här problemen, men HafslundNett gick inte med på det: De måste ha ett läkarintyg från grannen och kunde inte ge dispens för min räkning, var beskedet.

Jag har anlitat en advokat för ärendet. NVE dröjer och dröjer med att fatta ett beslut och jag får allt större problem eftersom jag mestadels är hemma. Jag har ett eget företag som jag försöker arbeta upp till en försörjning. Men det är inte lätt när jag lever i en bubbla av obehag och känner mig maktlös för att NVE och HafslundNett inte bryr sig.

Jag har köpt olika produkter för att försöka förbättra min hälsa, men eftersom jag tillbringar 90 procent av dagen hemma finns det få möjligheter att återhämta sig. Jag har rest bort några dagar och en vecka och efter en kort tid har jag varit helt frisk. När jag kommer hem blir jag sjuk igen efter bara några timmar.

Min dotter på två och ett halvt år går på en ny förskola och jag skickade in ett formulär om att jag *inte* samtyckte till wifi med repeatrar på alla avdelningar och fick svar från Sörum kommun att de följde norska strålskyddsmyndighetens riktlinjer och att det inte fanns någon bevisad fara med att utsättas för wifi hela dagarna. De kunde därför inte tillmötesgå min begäran om ett trådbundet nätverk där. Det oroar mig.

Så går tiden och familjelivet blir en utmaning. Arbetet och den allmänna livskvaliteten försämras gradvis på grund av regler som påtvingas dig av någon som inte inser konsekvenserna för allt fler människor.

1. Anders Emil Ånonsen, den 17 mars 2017:

Jag har haft många problem sedan den smarta mätaren kom i början av november 2016. Mycket huvudvärk med klåda och sveda. Jag har haft detta problem sedan 10 november när jag återvände efter en tids bortavaro då mätaren byttes ut. Detta resulterade i flera besök hos läkaren, och jag har tagit 2 kortisoninjektioner med intervaller. Min livskvalitet har försämrats.

Det faktum att Agder Energi har gjort något som de säger gör att mätaren inte kommunicerar är inte tillräckligt. Jag hoppas därför att de snart kommer att ersätta denna mätare med den som jag hade tidigare. Enligt ett brev från NVE är nätägaren skyldig att göra det. Jag har också tinnitus på grund av hörselskada. Det blev värre så snart den smarta mätaren kom. Jag sover också sämre på nätterna. Jag har blivit mentalt trött och det första jag tänker på när jag vaknar är: Ska de komma och byta mätaren idag? Jag lämnade in ett läkarintyg om att den måste bytas ut på grund av mitt hälsotillstånd. Läkarintyget levererades den 13 februari. Men de har fortfarande inte bytt ut den. Hoppas det sker snart!

Källa: <https://einarflydal.com/smartmaler-historier>